

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

1. ชื่อ ศาสตราจารย์ชวน เพชรแก้ว
 สถานที่ทำงาน กองบรรณาธิการวารสารวิชาการมนุษยศาสตร์และ
 สังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
 จังหวัดสุราษฎร์ธานี
 วุฒิการศึกษา ครุศาสตรมหาบัณฑิต การสอนภาษาไทย
2. ชื่อ รองศาสตราจารย์ ดร. ดวงมน จิตรจำนงค์
 สถานที่ทำงาน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
 มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี
 วุฒิการศึกษา อักษรศาสตรดุษฎีบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
3. ชื่อ ศาสตราจารย์ ดร.รัตติยา สาและ
 สถานที่ทำงาน ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก
 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ
 จังหวัดสงขลา
 วุฒิการศึกษา Doctor of Philosophy วรรณคดีมลายูชนบทนิยม
 ประเทศมาเลเซีย
4. ชื่อ รองศาสตราจารย์ ดร.สืบพงศ์ ธรรมชาติ
 สถานที่ทำงาน ผู้อำนวยการ ศูนย์อาศรมวัฒนธรรม จ.สุราษฎร์ธานี
 วุฒิการศึกษา อักษรศาสตรดุษฎีบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
5. ชื่อ ศาสตราจารย์ ดร.ยุรฉัตร บุญสนิท
 สถานที่ทำงาน ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันตก
 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ
 จังหวัดสงขลา
 วุฒิการศึกษา อักษรศาสตรดุษฎีบัณฑิต(ภาษาไทย)
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

6. ชื่อ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เรวดี กระโหมวงศ์
สถานที่ทำงาน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ
จังหวัดสงขลา
วุฒิการศึกษา การศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต (การทดสอบและวัดผลการศึกษา)
7. ชื่อ รองศาสตราจารย์ ดร.อิบรอฮีม ณรงค์รักษาเขต
สถานที่ทำงาน วิทยาลัยอิสลามศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
วิทยาเขตปัตตานี
วุฒิการศึกษา ศิษศาสตรดุษฎีบัณฑิต (การพัฒนาหลักสูตร)
8. ชื่อ ดร.วรชัย ปานนิตยพงศ์
สถานที่ทำงาน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านมูโนะ หมู่ 1
อำเภอสุไหงโก-ลก จังหวัดนราธิวาส
วุฒิการศึกษา ศิษศาสตรดุษฎีบัณฑิต (บริหารการศึกษา)
9. ชื่อ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุวรรณี หะยะกร
สถานที่ทำงาน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
วุฒิการศึกษา ศิษศาสตรดุษฎีบัณฑิต (การพัฒนาหลักสูตร)
10. ชื่อ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประโชชน์ คุปต์กาญจนากุล
สถานที่ทำงาน มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี รองอธิการบดีฝ่าย
วางแผนและพัฒนา
วุฒิการศึกษา ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต (หลักสูตรและการสอน)
11. ชื่อ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นวลอนงค์ บุญฤทธิ์พงศ์
สถานที่ทำงาน มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี
วุฒิการศึกษา การศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต (การวิจัยและพัฒนาหลักสูตร)
12. ชื่อ รองศาสตราจารย์ ดร.สมพร ไชยะ
สถานที่ทำงาน มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ อำเภอเมือง
จังหวัดนราธิวาส
วุฒิการศึกษา Ph.D (A.C.I in Voc Ed)

13. ชื่อ ดร.อามัดไญนี คาโอะ
- สถานที่ทำงาน รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ โรงเรียนแสงธรรมวิทยา
- อำเภอระแงะ จังหวัดนราธิวาส
- วุฒิการศึกษา ศีษาสาตรดุษฎีบัณฑิต (หลักสูตรและการสอน)

ภาคผนวก ข

หลักสูตรเสริมทักษะการใช้ภาษาไทยในการสื่อสารสำหรับผู้สอนอิสลามศึกษา

หลักสูตรเสริมทักษะการใช้ภาษาไทยในการสื่อสาร
สำหรับผู้สอนอิสลามศึกษา

โดย
ยุพาวรรณ ศรีสวัสดิ์

คำนำ

หลักสูตรเสริมทักษะการใช้ภาษาไทยในการสื่อสาร สำหรับผู้สอนอิสลามศึกษาที่พัฒนาขึ้นเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาในหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต (ศส.บ.) วิชาเอกหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ พัฒนาทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนของผู้เรียนให้สามารถใช้ภาษาไทยในการติดต่อสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพเป็นการส่งเสริมความบกพร่องทางด้านทักษะการใช้ภาษาไทยขั้นพื้นฐานแก่ผู้เรียน และเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนนำภาษาไทยมาใช้ติดต่อสื่อสารในชีวิตประจำวันมากขึ้น

หลักสูตรเสริมฉบับนี้ได้จัดทำขึ้น 2 ชุด

ชุดที่ 1 ความรู้พื้นฐานภาษาไทย ประกอบด้วยหน่วยการเรียนรู้ 4 หน่วย

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับเสียง พยางค์ สระ

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับคำ

หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับประโยค

หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร

ชุดที่ 2 ทักษะการใช้ภาษาไทยในการสื่อสาร ประกอบด้วยหน่วยการเรียนรู้ 4 หน่วย

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 การอ่าน

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 การเขียน

หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 การฟัง

หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 การพูด

หลักสูตรเสริมฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาจากอาจารย์ที่ปรึกษาคุณนิพนธ์ ที่ได้ตรวจสอบ ให้ข้อเสนอแนะ และให้กำลังใจด้วยดี ตลอดจนทำให้หลักสูตรเสริมฉบับนี้สำเร็จได้ ขอขอบพระคุณท่านผู้เกี่ยวข้องทุกท่านที่ให้ความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือพร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมในการปรับปรุงแก้ไขหลักสูตรเสริม จนทำให้หลักสูตรเสริมฉบับนี้มีความสมบูรณ์พร้อมที่จะนำไปใช้ในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาไทยในการสื่อสารได้เป็นอย่างดีและมีคุณภาพ และขอขอบคุณ คุณครูภาษาไทย คุณครูมนุษย กงพุด และคุณครูรุ่งอรุณ แซ่สีแดงที่ช่วยจัดทำหลักสูตรและนำหลักสูตรเสริมฉบับนี้ไปสอนเพื่อประเมินคุณภาพของหลักสูตร ผู้วิจัยขอ

กราบขอบพระคุณ คุณพ่อเพียร อักษรวงศ์ผู้ซึ่งล่วงลับไปแล้ว และคุณแม่ละเมียด อักษรวงศ์ผู้ให้กำเนิด
พร้อมทั้งครอบครัว “ศรีสวัสดิ์” ที่คอยส่งเสริม สนับสนุนและให้กำลังใจด้วยดีตลอดมา

ขอกราบขอบพระคุณ มา ณ โอกาสนี้

ยุพาวรรณ ศรีสวัสดิ์

27 พฤศจิกายน 2555

สารบัญ

หน้า

คำนำ.....	191
สารบัญ	193
หลักสูตรเสริมทักษะการใช้ภาษาไทยในการสื่อสาร.....	195
หลักการและเหตุผล.....	195
หลักการ.....	197
จุดมุ่งหมาย	197
สาระการเรียนรู้.....	197
กิจกรรมและประสบการณ์การเรียนรู้.....	198
สื่อการเรียนรู้และแหล่งการเรียนรู้.....	198
การวัดและการประเมินผล	199
หลักสูตรเสริมทักษะการใช้ภาษาไทยในการสื่อสารชุดที่ 1.....	200
โครงสร้างของหลักสูตรเสริม	201
หมวดที่ 1 ข้อมูลทั่วไป	202
หมวดที่ 2 มาตรฐานและตัวชี้วัด	202
หมวดที่ 3 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้	203
หมวดที่ 4 การพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน	205
หมวดที่ 5 ทรัพยากรประกอบการเรียนการสอน	208
หน่วยการเรียนรู้ที่ 1	209
หน่วยการเรียนรู้ที่ 2	228
หน่วยการเรียนรู้ที่ 3	302
หน่วยการเรียนรู้ที่ 4	319

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
หลักสูตรเสริมทักษะการใช้ภาษาไทยในการสื่อสารชุดที่ 2.....	332
โครงสร้างของหลักสูตรเสริม.....	333
หมวดที่ 1 ข้อมูลทั่วไป	334
หมวดที่ 2 มาตรฐานรายวิชา.....	334
หมวดที่ 3 รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้.....	335
หมวดที่ 4 คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน.....	339
หมวดที่ 5 สื่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้.....	341
หน่วยการเรียนรู้ที่ 1	342
หน่วยการเรียนรู้ที่ 2	382
หน่วยการเรียนรู้ที่ 3	402
หน่วยการเรียนรู้ที่ 4	424
เอกสารคู่มือการใช้หลักสูตรเสริม.....	439

หลักสูตรเสริมทักษะการใช้ภาษาไทยในการสื่อสาร

หลักการและเหตุผล

ในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทยประชากรส่วนใหญ่นับถือศาสนาอิสลาม ซึ่งมีลักษณะทางสังคมและวัฒนธรรมเฉพาะเป็นของตนเอง การสื่อสารในสังคมใช้ภาษาแม่ของตนเองคือภาษามลายู โดยมีภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ในโรงเรียนสอนศาสนาอิสลามครูผู้สอนศาสนามีบทบาทและมีอิทธิพลต่อการพัฒนาคุณลักษณะของเด็กไทยที่นับถือศาสนาอิสลาม (กระทรวงศึกษาธิการ 2548: 4) อันเป็นทรัพยากรที่สำคัญที่สุดซึ่งจะกำหนดอนาคตของชาติได้ วิชาชีพครูและผู้ประกอบวิชาชีพนี้ควรเป็นต้นแบบทางคุณธรรม จริยธรรม การประพฤติปฏิบัติตน การดำรงชีวิต และสามารถชี้นำสังคมไปในทางที่เหมาะสม วิชาชีพครูจึงเป็นวิชาชีพชั้นสูง ครูในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามและผู้สอนของศูนย์การศึกษาอิสลามประจำมัสยิด (ตาดีกา) ส่วนใหญ่เป็นผู้สำเร็จการศึกษาทางด้านศาสนาจากต่างประเทศทำให้การใช้ภาษาไทยไม่ดีเท่าที่ควร ขาดสัมพันธภาพที่ดีกับนักเรียน ขาดเทคนิควิธีและความพร้อมในการสอน ขาดความชำนาญในการใช้อุปกรณ์การสอนและเทคโนโลยีสารสนเทศ ไม่มีความรู้ความสามารถในการวัดและประเมินผล (สิทธิศักดิ์ เจ๊ะสาร์, 2546: 91-95) การที่ชาวไทยที่นับถือศาสนาอิสลามไม่สามารถพูดและใช้ภาษาไทยได้นอกจากทำให้การติดต่อสื่อสารสร้างความเข้าใจระหว่างกันเป็นไปได้ยากแล้วยังทำให้เห็นปัญหาอุปสรรคในการติดต่อสัมพันธ์กับบุคคลภายนอกชุมชนและกับทางราชการ รวมทั้งเจ้าหน้าที่ของรัฐส่งผลให้คนรุ่นใหม่ขาดความรู้ในวิชาสามัญและภาษาไทย มีโอกาสน้อยในการเรียนต่อในระดับสูง ทั้งยังเป็นอุปสรรคในการพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิต การวิจัยของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์เมื่อ มีนาคม 2530 พบว่าร้อยละ 82 ของชาวไทยที่นับถือศาสนาอิสลามเคยศึกษาภาษาไทยในโรงเรียนของรัฐและเอกชน แต่ความสามารถจริงในการอ่านออกเขียนได้มีต่ำกว่าครึ่งหนึ่งของประชากรทั้งหมด (ดาวุฒิ ษา 2548: 26-27) และจากสภาพปัญหาเกิดขึ้นจากการได้สัมผัสกับผู้สอนอิสลามศึกษาในการพูดคุยและเป็นผู้สอนพบว่า ผู้สอนอิสลามศึกษาส่วนใหญ่ขาดทักษะในการพูด การฟัง การอ่านและการเขียนภาษาไทย ทำให้เกิดความแตกต่างระหว่างบุคคล ขาดความมั่นใจในตัวเอง และเกิดความเครียดสูงในขณะที่เรียน จากการศึกษาข้อมูลพื้นฐานของผู้สอนอิสลามศึกษาตามมาตรฐานความรู้ 9 ด้าน และสมรรถนะของครูที่คุรุสภา

กำหนดโดยใช้มาตรการวัด 5 ระดับ พบว่าสมรรถนะที่ขาดและต้องพัฒนาที่สำคัญได้แก่ สมรรถนะด้านความสามารถใช้ทักษะในการฟัง การพูด การอ่าน การเขียนภาษาไทยเพื่อการสื่อความหมายได้ถูกต้องโดยมีค่าเฉลี่ย 4.53 (ยุพาวรรณ ศรีสวัสดิ์และอับดุลรอยะ บินเซ็ง 2552) ปัญหาการเรียนรู้และการใช้ภาษาไทยในชีวิตประจำวันของชาวไทยที่นับถือศาสนาอิสลามส่วนใหญ่พูดภาษาไทยไม่ได้หรืออาจพูดได้จากการเรียนรู้จากการศึกษาภาคบังคับ แต่เมื่อกลับไปอยู่ในสังคมซึ่งไม่พูดไทยก็ทำให้ลืมและไม่ได้ใช้ประโยชน์การใช้ภาษาไทย จึงทำให้เป็นปัญหาสำคัญในจังหวัดชายแดนใต้ส่งผลถึงความไม่สงบในเขตสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ที่เป็นพื้นที่พิเศษ ได้มีการใช้นโยบายเสริมสร้างสันติสุขในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ พร้อมทั้งน้อมนำยุทธศาสตร์พระราชทาน **เข้าใจ เข้าถึง พัฒนา**มาเป็นบรรทัดฐานในการจัดการความขัดแย้ง สร้างความรัก ความสามัคคี ความสมานฉันท์และความสงบสุขของประชาชน (สุรยุทธ์ จุลานนท์ 2549)

ปัจจุบันได้มีการปฏิรูปการศึกษารัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 ได้กำหนดให้มีกฎหมายเกี่ยวกับการศึกษาแห่งชาติ เป็นฉบับแรกของประเทศ คือพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2545 ที่มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 20 สิงหาคม 2542 เพื่อปรับปรุงการศึกษาให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม ปลุกจิตสำนึกที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเมืองการปกครอง ในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข สนับสนุนการค้นคว้าวิจัยในวิทยาการต่างๆ เร่งรัดการศึกษาวិทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีเพื่อพัฒนาประเทศ และให้ความสำคัญต่อการพัฒนาวิชาชีพครูและการปฏิรูปการศึกษาทั้งระบบ เพื่อให้เป็นวิชาชีพครูชั้นสูงอย่างแท้จริง (คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2545: 1-39) ดังนั้นครูในยุคใหม่จะต้องเป็นครูที่มีคุณภาพตามมาตรฐานวิชาชีพครู

จากปัญหาดังกล่าวจึงควรมีการพัฒนาหลักสูตรเสริมทักษะการใช้ภาษาไทยในการสื่อสารสำหรับผู้สอนอิสลามศึกษา เพื่อเตรียมความพร้อมในการเรียนรู้ให้สามารถเรียนได้อย่างมีความสุข เกิดผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ที่ดี เพื่อการพัฒนาคุณภาพผู้สอนอิสลามศึกษาที่สมบูรณ์แบบและเป็นที่ต้องการสอดคล้องกับบริบทของพื้นที่พิเศษเฉพาะกิจจังหวัดชายแดนภาคใต้โดยมุ่งหวังเพื่อให้มีสมรรถนะเท่าเทียมกับผู้อื่นและที่สำคัญเป็นครูผู้สอนที่มีมาตรฐานการใช้ภาษาไทย มีคุณธรรมและจริยธรรม อันจะเป็นปัจจัยสำคัญที่จะยกระดับมาตรฐานการศึกษาของพื้นที่ให้สูงขึ้น เป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการพัฒนาพลเมืองไทยให้คิดและปฏิบัติในสิ่งที่ถูกต้อง สามารถแก้ปัญหาของชาติ และยังเป็นส่วนช่วยกระจาย

ความเข้าใจในหลักการประชาธิปไตยไปสู่การกินดี อยู่ดี อันจะเป็นประตูลำดับสู่ความสมานฉันท์ มีสันติสุข และความมั่นคงของชาติต่อไป

หลักการ

การใช้ภาษาไทยในการสื่อสารเป็นทักษะที่จำเป็นและต้องใช้ในชีวิตประจำวัน แนวคิดในการพัฒนาทักษะต้องฝึกฝนอย่างต่อเนื่องจากง่ายไปสู่ยาก ทักษะจะเกิดขึ้นได้ต้องมีการฝึกปฏิบัติ และกระทำซ้ำๆ เพื่อให้เกิดประสบการณ์และความชำนาญ จนเกิดขึ้นเป็นทักษะในตัวของแต่ละบุคคล

จุดมุ่งหมาย

หลักสูตรเสริมทักษะภาษาไทยในการสื่อสารมีจุดมุ่งหมาย ดังนี้

1. เพื่อพัฒนาทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนของผู้เรียนให้สามารถใช้ภาษาไทยในการติดต่อสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ
2. เพื่อซ่อมเสริมความบกพร่องทางด้านทักษะการใช้ภาษาขั้นพื้นฐานแก่ผู้เรียน
3. เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนนำภาษาไทยมาใช้ในการติดต่อสื่อสารในชีวิตประจำวันมากขึ้น

สาระการเรียนรู้

หลักสูตรเสริมทักษะภาษาไทยในการสื่อสาร มีสาระการเรียนรู้ ดังนี้

สาระที่ 1 การพัฒนาทักษะการฟัง

การฟัง คือ การที่ผู้รับสารรับรู้เรื่องราวต่าง ๆ จากผู้ส่งสาร แล้วเกิดการรับรู้ความหมายของประโยค และเรื่องราวที่ได้ยิน สามารถนำความหมายที่ได้รับรู้ไปพิจารณาทำความเข้าใจตามวัตถุประสงค์ของผู้ส่งสารได้ การมีมารยาทที่ดีในการฟังช่วยให้ผู้รับสารฟังได้อย่างมีประสิทธิภาพ และนำเรื่องที่ฟังไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้

สาระที่ 2 การพัฒนาทักษะการอ่าน

การอ่าน เป็นการรับสารที่มีประสิทธิภาพเพราะผู้อ่านจะต้องอ่านให้ถูกต้องตามอักขรวิธี อ่านให้ชัดเจน และคล่องแคล่วเพื่อช่วยให้เข้าใจความหมายของคำและเรื่องที่อ่านได้มากขึ้น การพัฒนาทักษะการอ่านเป็นการพัฒนาทักษะการสื่อสารที่จำเป็นต่อผู้เรียนซึ่งสามารถนำไปใช้ในกิจกรรมการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สาระที่ 3 การพัฒนาทักษะการพูด

การพูด คือ การส่งสารเรื่องราวต่าง ๆ ให้ผู้รับสารทราบโดยวาจา ซึ่งผู้ส่งสารต้องมีความสามารถในการเรียบเรียงเรื่องที่จะพูด มีวิธีการพูด บุคลิกภาพในการพูด เป็นทักษะการสื่อสารที่ผสมผสานกันหลายทักษะทั้งการฟัง การดู การอ่านและการพูด ผู้พูดควรปฏิบัติตามมารยาทในการพูดจะทำให้การพูดนั้นประสบความสำเร็จ

สาระที่ 4 การพัฒนาทักษะการเขียน

การเขียนเป็นทักษะที่ผู้ส่งสารต้องใช้ความสามารถด้านภาษาในการสื่อสาร การเขียนที่ดีต้องรู้จักเขียนสะกดให้ถูกต้องตามอักขรวิธี เลือกใช้คำให้ตรงความหมาย รู้จักเขียนสรุปความจากการฟังและการอ่าน การเขียนมีหลายประเภท การเขียนรายงานเป็นการเขียนเพื่อเสนอผลการศึกษาค้นคว้าในเรื่องใดเรื่องหนึ่งอย่างเป็นลำดับขั้นตอน ซึ่งทำให้ผู้เขียนมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องที่ศึกษาอย่างลึกซึ้งยิ่งขึ้น การเขียนที่ดีผู้เขียนต้องมีมารยาทในการเขียน

กิจกรรมและประสบการณ์การเรียนรู้การสอน

หลักสูตรเสริมทักษะการใช้ภาษาไทยในการสื่อสาร มีแนวทางการจัดการเรียนรู้ดังนี้

1. จัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นกระบวนการพัฒนาทักษะการสื่อสารการพูด การฟัง การอ่าน และการเขียน เพื่อมุ่งให้ผู้เรียนนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน
2. จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะโดยการปฏิบัติจริง มีการใช้สื่อและกิจกรรมที่หลากหลาย
3. เนื้อหาที่นำไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เน้นเนื้อหาที่สอดคล้องกับชีวิตประจำวันของผู้เรียน สอดแทรกคุณธรรมที่พึงประสงค์

สื่อการเรียนรู้และแหล่งการเรียนรู้

1. แผนการจัดการเรียนรู้
2. ใบความรู้
3. แบบฝึกทักษะ
4. รูปภาพ
5. วิดิทัศน์
6. เว็บไซต์
7. บุคคล

การวัดและการประเมินผล

หลักสูตรเสริมทักษะการใช้ภาษาไทยในการสื่อสาร มีการวัดและการประเมินผลดังนี้

1. ประเมินผลด้วยแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
2. ประเมินทักษะการอ่าน การฟัง การพูดและการเขียน โดยการทดสอบภาคปฏิบัติ
3. ประเมินจากความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้

หลักสูตรเสริมทักษะการใช้ภาษาไทยในการสื่อสาร

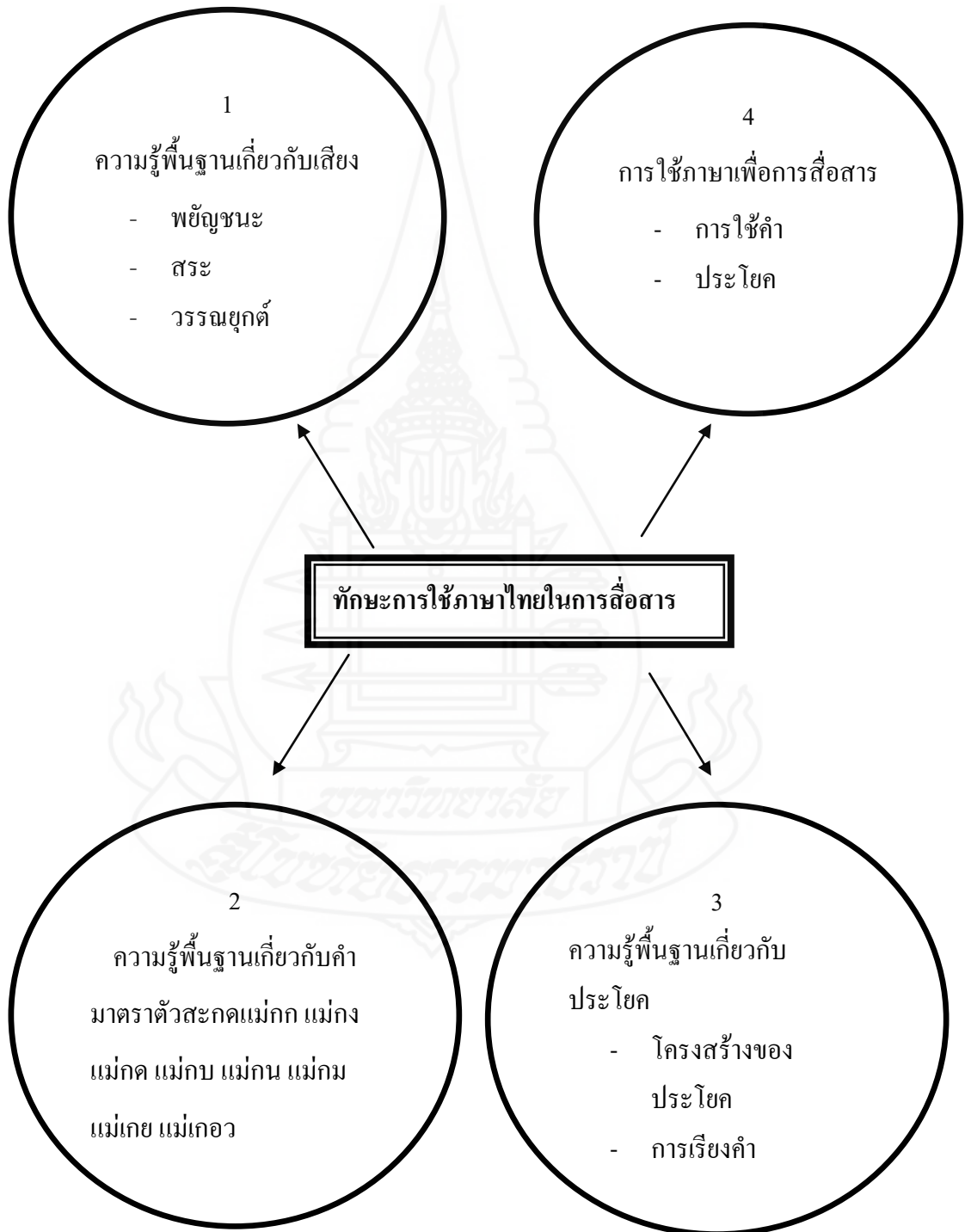
ชุดที่ 1

ยุพาวรรณ ศรีสวัสดิ์

มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์
อำเภอเมืองนราธิวาส จังหวัดนราธิวาส
ปีการศึกษา 2555

โครงสร้างหลักสูตรเสริมทักษะการใช้ภาษาไทยในการสื่อสารชุดที่ 1

หมวดที่ 1 ข้อมูลโดยทั่วไป

สาระการเรียนรู้ ภาษาไทยในการสื่อสาร

ครูผู้สอนนางสาวรุ่งอรุณ แซ่สีแสงและคณะ

ปีการศึกษา 2555

หมวดที่ 2 มาตรฐานและตัวชี้วัด

มาตรฐานรายวิชา

สาระที่ 1 การอ่าน

ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิด เพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

สาระที่ 2 การเขียน

ใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่างๆ อย่างมีประสิทธิภาพ

สาระที่ 3 การฟัง

ใช้กระบวนการฟัง ฟังเข้าใจเรื่องราวที่ได้ยิน

สาระที่ 4 การพูด

ใช้กระบวนการพูด พูดแสดงความรู้ ความคิด และความรู้สึกในโอกาสต่างๆ ได้

จุดประสงค์การเรียนรู้ที่คาดหวัง

1. สามารถอ่านได้ถูกต้องตามหลักการอ่าน อ่านได้คล่องได้เร็ว เข้าใจความหมายของคำ และข้อความที่อ่าน มีมารยาทในการอ่าน
2. สามารถเขียนคำได้ถูกต้องความหมายและสะกดได้ถูกต้อง ใช้ความรู้และประสบการณ์เขียนประโยค ข้อความ และเรื่องราวแสดงความคิด ความรู้สึก ความต้องการ และจินตนาการ รวมทั้งใช้กระบวนการเขียนพัฒนางานเขียนมีมารยาทในการเขียน
3. สามารถจับใจความสำคัญที่ได้จากการฟัง เข้าใจเนื้อเรื่อง ถ้อยคำ การใช้น้ำเสียงและกิริยาท่าทางของผู้พูด แสดงทัศนะจากเรื่องที่ฟังได้และมีมารยาทในการฟัง

4. สามารถตั้งคำถาม ตอบคำถาม สนทนา แสดงความคิดเห็น เล่าเรื่องถ่ายทอดความรู้ ความคิด ความรู้สึก และประสบการณ์ใช้ถ้อยคำเหมาะสมแก่เรื่อง ใช้ถ้อยคำสร้างสรรค์ ตามหลักการพูด และมีมารยาทในการพูด

หมวดที่ 3 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้

คำอธิบายรายวิชา

ศึกษาหลักการใช้ภาษาไทย ในด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียน ตามหลักเกณฑ์การฟัง พูด อ่าน และเขียน โดยเน้นกระบวนการทักษะขั้นพื้นฐาน เพื่อนำไปใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

กำหนดการสอน

ช.ม.ที่	หน่วยการเรียนรู้ที่	แผนการจัดการเรียนรู้/ สาระการเรียนรู้	จำนวน ชั่วโมง	กิจกรรมการเรียนรู้	ผู้สอน
1-5	หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับเสียงพยัญชนะสระ	แผนการจัดการเรียนรู้ - ที่ 1 พยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ - ที่ 2 อักษรสามหมู่	(5) 2 3	-บรรยายแบบมีส่วนร่วม -ศึกษาใบความรู้ ใบกิจกรรม ฝึกปฏิบัติ -ร่วมกันแสดงความคิดเห็น -แบ่งกลุ่มทำกิจกรรม -มอบหมายงานในการศึกษา ค้นคว้า และฝึกทักษะ	นางสาวรุ่งอรุณ เซ่งสีแดง นางสาวนงนุช คงพุด
6-20	หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับคำ	แผนการจัดการเรียนรู้ ที่ 1 มาตราตัวสะกดแม่ก ที่ 2 มาตราตัวสะกดแม่กง ที่ 3 มาตราตัวสะกดแม่กกด ที่ 4 มาตราตัวสะกดแม่กบ ที่ 5 มาตราตัวสะกดแม่กน ที่ 6 มาตราตัวสะกดแม่กม ที่ 7 มาตราตัวสะกดแม่เกย, แม่เกอว	(15) 2 2 2 2 2 2 3	-บรรยายแบบมีส่วนร่วม -ศึกษาใบความรู้ ใบกิจกรรม ฝึกปฏิบัติ -ร่วมกันแสดงความคิดเห็น -แบ่งกลุ่มทำกิจกรรม -มอบหมายงานในการศึกษา ค้นคว้า และฝึก ทักษะ	นางสาวรุ่งอรุณ เซ่งสีแดง นางสาวนงนุช คงพุด

ช.ม.ที่	หน่วยการเรียนรู้ที่	แผนการจัดการเรียนรู้/ สาระการเรียนรู้	จำนวน ชั่วโมง	กิจกรรมการเรียนรู้	ผู้สอน
21-25	หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับ ประโยค	แผนการจัดการเรียนรู้ - ที่ 1 โครงสร้างของ ประโยค/ การเรียงคำ -ที่ 2 ประเภทของประโยค	(5) 2 3	-บรรยายแบบมีส่วนร่วม -ศึกษาใบความรู้ ใบกิจกรรม ฝึกปฏิบัติ -ร่วมกันแสดงความคิดเห็น -แบ่งกลุ่มทำกิจกรรม -มอบหมายงานใน การศึกษาค้นคว้า และ ฝึกทักษะ	นางสาวรุ่งอรุณ เซ่งสีแดง นางสาวนงนุช คงพุด
26-30	หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 การใช้ภาษาเพื่อการ สื่อสาร	แผนการจัดการเรียนรู้ - ที่ 1 การใช้คำ - ที่ 2 ประโยค	(5) 2 3	-บรรยายแบบมีส่วนร่วม -ศึกษาใบความรู้ ใบกิจกรรม ฝึกปฏิบัติ -ร่วมกันแสดงความคิดเห็น -แบ่งกลุ่มทำกิจกรรม -มอบหมายงานใน การศึกษาค้นคว้า และ ฝึกทักษะ -นำเสนอ	นางสาวรุ่งอรุณ เซ่งสีแดง นางสาวนงนุช คงพุด

รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

จำนวนชั่วโมงที่ใช้จัดกิจกรรมการเรียนรู้.....30.....ชั่วโมง

รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	จำนวน ชั่วโมง	หมายเหตุ
การบรรยาย	7	
การฝึกปฏิบัติ	13	
การศึกษาด้วยตนเอง	4	
กิจกรรมกลุ่ม	2	
การแสดงบทบาทสมมติ	4	
อื่น ๆ	-	
รวม	30	

หมวดที่ 4 การพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน

ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์

1. มารยาทในการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน (พฤติกรรมตามแบบประเมิน)
2. ความมีวินัย (การเข้าห้องเรียนตรงเวลา การปฏิบัติตามกฎระเบียบ)
3. ความซื่อสัตย์สุจริต (การปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายด้วยตนเองไม่เอาของคนอื่นมาเป็นของตน)
4. การใฝ่เรียนรู้ (ตั้งใจเรียน/ปฏิบัติงาน ศึกษาก่อนล่วงหน้าทุกครั้งที่ได้รับมอบหมาย สืบค้น/ค้นคว้า/บันทึกสรุปความรู้ทุกครั้ง)
5. ความรับผิดชอบ (การเตรียมพร้อมในการเรียน/การปฏิบัติงาน การปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมายครบถ้วน เสร็จทันเวลา)

ด้านสมรรถนะของผู้เรียน

1. ความสามารถในการสื่อสาร หมายถึง ใช้ภาษาถ่ายทอดความคิด ความรู้ ความเข้าใจ ความรู้สึก และทัศนะของตนเอง เพื่อเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์อันจะเป็น ประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม รวมทั้งการเจรจาต่อรองเพื่อขจัดและลดปัญหา ความขัดแย้งต่าง ๆ การเลือกรับหรือไม่รับข้อมูลข่าวสารด้วยหลักเหตุผลและความถูกต้อง ตลอดจน การเลือกใช้วิธีการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อตนเองและสังคม

2. ความสามารถในการแก้ปัญหา หมายถึง เข้าใจความสัมพันธ์และการ เปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่าง ๆ ในสังคมแสวงหาความรู้ ประยุกต์ความรู้มาใช้ในการป้องกัน และ แก้ไขปัญหาได้อย่างถูกต้องเหมาะสมบนพื้นฐานของหลักเหตุผลคุณธรรมและข้อมูลสารสนเทศ รวมทั้งตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพ โดยคำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อตนเอง สังคมและสิ่งแวดล้อม

3. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต หมายถึง ใช้กระบวนการต่างๆ ใน การดำเนินชีวิตประจำวัน เรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง ทำงานและอยู่ร่วมกันในสังคมด้วยการ สร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล จัดการปัญหาและความขัดแย้งต่างๆ อย่างเหมาะสม รู้จักปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมสภาพแวดล้อม และหลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่ พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น

4. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี หมายถึง รู้จักเลือกและใช้เทคโนโลยี ด้านต่าง ๆ ทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยี เพื่อการพัฒนาตนเองและสังคมในด้านการเรียนรู้ การสื่อสาร การทำงาน การแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ถูกต้องเหมาะสมและมีคุณธรรม

ด้านความรู้

ความรู้ที่ผู้เรียนต้องได้รับ

หน่วยที่ 1 เรื่อง ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับเสียง พยัญชนะ สระ

- พยัญชนะ สระ วรรณยุกต์
- อักษรสามหมู่

หน่วยที่ 2 เรื่องความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับคำ

มาตราตัวสะกด

- แม่กก
- แม่กง
- แม่กค
- แม่กบ
- แม่กน
- แม่กม
- แม่เกย
- แม่เกอว

หน่วยที่ 3 เรื่อง ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับประโยค

- โครงสร้างของประโยค
- การเรียงคำ
- ประเภทของประโยค

หน่วยที่ 4 เรื่อง การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร

- การใช้คำ
- ประโยค

การวัดและการประเมินผล

ในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ ผู้เรียนต้องผ่านเกณฑ์ 60 % ในแต่ละเรื่อง

สื่อการเรียนการสอน

1. ภาพประกอบเรื่อง การกำเนิดของเสียง
2. วิดีทัศน์เรื่อง รูปแบบการเขียนอักษรไทย
3. บัตรคำ
4. ใบงาน
5. เว็บไซต์

6. กระดาษ A4 กระดาษร้อยปอนด์
7. หนังสือพิมพ์
8. หนังสือที่ผู้เรียนสนใจ (นิตยสาร วารสาร นวนิยาย วรรณคดี ฯลฯ)
9. อุปกรณ์ที่ใช้ในการแสดงของแต่ละกลุ่ม
10. ดินสอสี
11. ปากกาเคมี ปากกาเมจิก
12. กาว
13. กระดาษสี
14. บุคคล

หมวดที่ 5 ทรัพยากรประกอบการเรียนการสอน

เอกสารตำราหลัก

ฐะปะนีย์ นาครทรรพ และคณะ (2544). *ภาษาไทย ม.2*. กรุงเทพมหานคร: อักษรเจริญทัศน์
 ฟองจันทร์ สุขยิ่ง และคณะ (2551). *ภาษาไทย หลักภาษาและการใช้ภาษา ม.2*. พิมพ์ครั้งที่ 2.
 กรุงเทพมหานคร: อักษรเจริญทัศน์

เอกสารเพิ่มเติม

กองทัพ เคลือบพนิชกุล (2542) *การใช้ภาษาไทย*. กรุงเทพมหานคร: โอเดียนสโตร์
 กำชัย ทองหล่อ (2544) *หลักภาษา*. กรุงเทพมหานคร: โอเดียนสโตร์
 ครุบ้านนอก (2554) *ระดับภาษา (ออนไลน์)*. จาก: www.krubannok.com
 สืบค้นเมื่อ 15 มิถุนายน 2554.
 พุทธชาติ ธ.โปธิบาล (2541) *เสียงและระบบเสียง: ภาษาไทยปัดตานี: ภาควิชาภาษาไทย*.
 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
 ฟองจันทร์ สุขยิ่ง และคณะ (2551) *ภาษาไทย วรรณคดีและวรรณกรรม ม.2*. พิมพ์ครั้งที่ 2.
 กรุงเทพมหานคร: อักษรเจริญทัศน์

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1

เรื่อง ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับเสียง พยัญชนะ สระ

เวลา 5 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง พยัญชนะ สระ วรรณยุกต์

เวลา 2 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

เสียงในภาษาไทย คือ เสียงของมนุษย์ที่เปล่งออกมาเพื่อใช้สื่อความหมาย ถ่ายทอดความรู้ เรื่องราว อารมณ์ ความรู้สึกต่างๆ ให้ผู้อื่นรับทราบ เสียงในภาษาไทยมี 3 ชนิด คือ เสียงพยัญชนะ เสียงสระ และเสียงวรรณยุกต์ การสื่อสารจะเข้าใจได้ตรงกับผู้ส่งสารจะต้องออกเสียงให้ถูกต้อง ชัดเจน ตามลักษณะของเสียงนั้นๆ

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. อธิบายลักษณะของเสียงในภาษาไทยได้
2. ออกเสียงในภาษาไทยได้ถูกต้อง
3. จำแนกเสียงในภาษาไทยได้ถูกต้อง
4. มีมารยาทในการอ่านออกเสียง ความมีวินัย การใฝ่เรียนรู้

สาระการเรียนรู้

1. ลักษณะของเสียงสระ พยัญชนะและเสียงวรรณยุกต์
2. อักษรสามหมู่

กระบวนการเรียนรู้

1. ผู้สอนนำเข้าสู่บทเรียนด้วยเพลงรอนานาชนิด

รถเก๋ง รถเมล์ รถแท็กซี่

รถขนอูจจระ รถตุ๊ก รถไฟ

รถกระบะ รถจักรยาน

รถโดยสารคันใหญ่

วิ่งกันขวักไขว่

ดูแล้วตาลาย

2. ชักถามเกี่ยวกับบทเพลงผู้เรียนรู้จักรถอะไรบ้าง

3. ให้ความรู้เรื่องลักษณะของเสียงสระ พยัญชนะและเสียงวรรณยุกต์
4. ทำแบบฝึกหัดที่ 1
5. ตรวจสอบความถูกต้อง/ทำแบบฝึกหัดที่ 2 (คัด ก-ฮ)
6. ศึกษาจาก Power Point เรื่องอักษรสามหมู่
7. สรุปบทเรียนร่วมกัน
8. ผู้สอนอาจปรับเปลี่ยนแบบฝึกและสื่อการสอนให้มีความหลากหลายตามความเหมาะสม

สื่อการเรียนรู้และแหล่งการเรียนรู้

1. ใบกิจกรรมเรื่องลักษณะของเสียงสระ พยัญชนะและเสียงวรรณยุกต์
2. เพลงรณานาชนิด

การวัดและการประเมินผล

1. ประเมินจากแบบฝึก

บันทึกหลังการสอน

ผลการสอน

1. ด้านความรู้ความเข้าใจ (K)

.....

.....

2. ด้านทักษะกระบวนการ (P)

.....

.....

3. ด้านเจตคติ คุณธรรมจริยธรรม ความสุขความสนุกสนานเพลิดเพลิน (A)

.....

.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

ลงชื่อ.....

()

ใบความรู้

เรื่อง ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับเสียง พยัญชนะ สระ

ระบบเสียงในภาษาไทย

ระบบเสียงในภาษาไทย แบ่งเป็น 3 ชนิด คือ เสียงสระเสียงพยัญชนะและเสียงวรรณยุกต์ เสียงสระ หรือเสียงแท้คือเสียงที่เปล่งโดยให้ลมออกทางช่องปาก และไม่กระทบหรือถูกปิดกั้น จากอวัยวะส่วนใดส่วนหนึ่ง ในช่องปาก เสียงสระในภาษาไทยแบ่งออกเป็น

1.1 สระแท้หรือสระเดี่ยว มี 18 เสียงดังนี้

ระดับลิ้น	(ปลายลิ้น)	(กลางลิ้น)สระ	(โคนลิ้น)สระ
	สระหน้า	กลาง	หลัง
ระดับสูง	อิ อี	อึ อื	อุ อุ
กลางสูง	เอะ เอ	เออะ เออ	โอะ โอ
กลางต่ำ	แอะ แอ	- -	เอะ ออ
ต่ำ	- -	อะ อา	- -

1.2 สระเลื่อน หรือ สระประสม มี 3 เสียงดังนี้ สระเอีย (= อิ + อา) สระเอือ (= อี + อา) และ สระอัว (= อุ + อา)สระประสมเกิดจากการเลื่อนของลิ้น ในระดับสูงลดลงสู่ระดับต่ำ ดังนั้นจึงเรียกอีกชื่อหนึ่งว่า "สระเลื่อน" ในบางคำอาจจะเพิ่มสระเลื่อนเสียงสั้น มักเป็นคำเลียนเสียงธรรมชาติ หรือไม่ก็เป็นคำที่ยืมมาจากภาษาอื่น เช่น ผัวะ ชัวะ เปรี๊ยะ เกียะเจียะ

1.3 สระเกินคือสระที่มีเสียงพยัญชนะประสมอยู่ด้วยไม่จัดว่าเป็นสระที่แท้จริง คือฤ(=ร+อิ) ฤา (=ร+อิ) ฤ (=ล+อิ)อำ(=อะ+ม) ไอ ไอ (=อะ+ย)อา (=อะ+ว)

ข้อสังเกตเกี่ยวกับเรื่องเสียงสระ

1. เสียงสระสั้น - ยาวของเสียงสระเดี่ยว สามารถแยกความหมายของคำให้แตกต่างกัน เช่น
มิด - มืด, เจ็ด - เขต, อิด - อืด, อด - อูด, หด - โหด

2. ฤ ฤา ฤ อำ ไอ โอา ลือ เป็นสระเกิน คือสระที่มีเสียงพยัญชนะประสมอยู่ด้วย ดังนั้น สระเกินเหล่านี้ จึงไม่สามารถมีตัวสะกดได้อีก

3. เมื่อประสมคำเข้ากันแล้ว รูปสระอาจจะลดรูปหรือเปลี่ยนรูปได้ เช่น

- ลดรูปวิสรรชนีย์ (สระอะ) เช่น อนุชาพนักงาน ณ ฐ
- เปลี่ยนรูปวิสรรชนีย์เป็นไม้ผัด (ไม้หันอากาศ) เมื่อมีตัวสะกด เช่น กัก กัด กัน และเป็นตัว ร หัน เช่น สรร สวรรค์

- เปลี่ยนรูปสระอู ในบางคำ เช่น บ่ จรลี ทรกรรม พร กร (ส่วนมากเป็น ตัว ร สะกด)
- เปลี่ยนรูปสระอะ แอะ เป็นไม้ไต่คู้ เช่น เล็ก เก้ง แข็งบางคำเพียงแต่ลดรูป เช่น เพชร เป็นต้น
- ลดรูปสระโอะ เช่น คน กก กง กด กบ ลคนก จด ขด นนท
- เปลี่ยนรูปสระเอะ โดยใช้ตัว อ กับไม้ไต่คู้แทน เช่น ลือกเกดหรือเพียง แต่ลดรูป เช่น นอด เป็นต้น
- เปลี่ยนรูปสระเออเป็นรูปสระอิแทนรูป อ เช่น เกิน เริง เชิด เพลิง
- ลดรูป อ ในสระเออ ในคำที่สะกดด้วยแม่เกย เช่น เกย เขย เคย (ปัจจุบัน ยังมีคำที่เขียนเต็มรูป อยู่บ้าง เช่น เหอม เทอญ เป็นต้น)

• ลดรูปไม้ผัดในสระอัว ในคำที่มีตัวสะกด เช่น ควง ขวด เพราะฉะนั้นเวลาพิจารณาเรื่องเสียงสระ ต้องไม่ลืมนึกถึงการลดรูปหรือเปลี่ยนรูปสระด้วย

- เสียงสระบางเสียงใช้รูปสระแทนได้หลายรูป เช่น เสียง ไอ อาจเขียนใน ไ น นัย ทำให้ความหมายต่างกัน

- เสียงสระบางเสียงใช้อักษรแทนได้หลายรูป เช่น เสียง อำ อาจเขียนทำ ธรรม

ตำแหน่งของเสียงพยัญชนะปรากฏได้ใน 2 ตำแหน่ง คือ

1. ตำแหน่งต้นคำพยัญชนะทุกเสียงในภาษาไทยปรากฏในตำแหน่งต้นคำโดยปรากฏเพียงตัวเดียว เช่น สวน อ่าง หู และปรากฏ 2 เสียง คือ ความเสียง / ร / ล / ว / เป็นเสียงควบกล้ำ เช่น กราด กลาด กวาด

2. ตำแหน่งพยางค์ท้าย เสียงพยัญชนะที่ปรากฏในตำแหน่งพยางค์ท้าย 8 เสียง ได้แก่ / ป / - แม่กบ / ต / - แม่กด / ถ / - แม่กค / ง / - แม่กข / จ / - แม่กน / ม / - แม่กม / ย / - แม่เกย / ว / - แม่เกว

พยัญชนะไทยมีทั้งหมด 21 เสียง และแทนด้วยตัวอักษรถึง 44 รูปในระบบเขียนจึงมักเกิดปัญหาว่า จะใช้อักษรตัวไหนเขียนแทนเสียงนั้น ๆ หากไม่รู้ความหมายเสียก่อน

พยัญชนะต้น

- เสียง / ข / มีรูปข ค ฦ เช่น ไข่ คน เขียน
- เสียง / ช / มีรูป ฉ ช ฌ เช่น ฉาน ชาน ฌาน
- เสียง / ฌ / มีรูป ฐ ฌ ฌ ฏ ฐ (๓ ในบางคำ) เช่น ฐาน เฒ่า ฌง ฌน ฌ

ตัวสะกด

มาตราแม่ กก	ใช้ ก ข ค ฦ สะกดได้ เช่น โกรก เลข อักนี เมฆ
มาตราแม่ กง	ใช้ ง สะกด เช่น หมาง ยุง
มาตราแม่ กค	ใช้ จ ฎ ฏ ฐ ฒ ด ต ถ ท ธ ช ฌ ษ สะกดได้แก่ อัจฉรา บงกช กฏ ปรากฏ
มาตราแม่ กน	ใช้ ญ ณ ร ล พ สะกดได้แก่ กัน กัญญา ญาณ
มาตราแม่ กบ	ใช้ บ ป ฟ ฝ ภ สะกดได้แก่ อบ บาป
มาตราแม่ กม	ใช้ ม สะกด เช่น กรรม
มาตราแม่ เกย	ใช้ ย สะกด เช่น ขวย รวย
มาตราแม่ เกว	ใช้ ว สะกด เช่น วา

รูปพยัญชนะที่ไม่ใช่เป็นตัวสะกดเลย คือ จ ฦ ฝ ฬ อ ห ฌ

ข้อสังเกตเกี่ยวกับเรื่องเสียงพยัญชนะ

1. เสียงพยัญชนะมี 21 เสียงแต่แทนด้วยรูปพยัญชนะ 44 รูป จึงมีปัญหาเกี่ยวกับการเขียน
2. รูปพยัญชนะมีลักษณะผูกพันกับเสียงวรรณยุกต์ การที่เราจัดอักษรสูง กลาง ต่ำ แสดงว่าตัวพยัญชนะของเรา เมื่อผสมสระแล้ว จะเกิดเสียงวรรณยุกต์ติดตามมา
3. รูปพยัญชนะบางตัวไม่ออกเสียง
 - พยัญชนะที่มีเครื่องหมายทัณฑฆาตกำกับ เช่น สงฆ์ วงศ์ จันทร
 - พยัญชนะที่ตามหลังพยัญชนะสะกดบางคำ เช่น สมุทร พุทธ
 - ร ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของอักษรควบไม่แท้ เช่น ทรง ทราบ ทรวง เสด็จ
 - ร หรือ ห ที่นำหน้าพยัญชนะสะกดบางคำ เช่น ประรณนา พรหม
 - ห หรือ อ ที่นำอักษรเดี่ยว เช่น หลายหลาก อย่า อยู่
4. ตัวอักษรเรียงกัน 2 ตัว บางครั้งออกเสียงควบบางครั้งออกเสียง สระแทรก เช่น จมปลัก

ปรัหักหัง

5. ตัว "ว" ทำหน้าที่ได้หลายอย่าง เช่น สระอัว เช่นกลัว รวย

- พยัญชนะควบ เช่น ควาย ขวาค พยัญชนะตัน เช่น วูบวาบ
- อักษรนำ เช่น ห้วน ไหว พยัญชนะท้าย เช่น ราว ร้าว

6. เสียงวรรณยุกต์หรือเสียงดนตรี คือ เสียงสูง ๆ ต่ำ ๆ ที่เปล่งออกมาพร้อมกับเปล่งเสียง สระเสียงต่ำนี้ ทำให้ความหมายต่างกัน เสียงวรรณยุกต์ในภาษาไทย มี 5 เสียง คือ สามัญ เอก โท ตรี และจัตวา

ข้อสังเกตเกี่ยวกับเรื่องเสียงวรรณยุกต์

คำไทยบางคำออกเสียงวรรณยุกต์ไม่ตรงกับรูปวรรณยุกต์หรือมีเสียงวรรณยุกต์แต่ไม่มีรูปวรรณยุกต์ มีหลักสังเกต คือ

1. คำที่ออกเสียงไม่ตรงรูปวรรณยุกต์ คือ อักษรต่ำ คำเป็นและคำตาย ถ้ามีรูปวรรณยุกต์เอก จะออกเสียงเป็นเสียงโท และถ้ามีรูปวรรณยุกต์ โทจะออกเสียงเป็นเสียงตรี
2. คำที่ออกเสียงวรรณยุกต์ แต่ไม่มีรูปวรรณยุกต์คือ คำที่เป็นพื้นเสียงของอักษรทั้ง 3 หมู่ ได้แก่
 - อักษรสูง คำเป็นพื้นเสียงจัตวา คำตายพื้นเสียง เอก
 - อักษรต่ำ คำเป็นพื้นเสียงสามัญ คำตายเสียงยาว พื้นเสียงโท

ครูบ้านนอก.(2554). ระดับภาษา (ออนไลน์). สืบค้นจาก: www.krubannok.com

สืบค้น 15 มิถุนายน 2554

แบบฝึกหัดที่ 1

คำชี้แจง ให้ผู้เรียนเขียนพยางค์ในภาษาไทยที่ผู้เรียนรู้จักให้ได้มากที่สุด

.....

.....

.....

เกณฑ์การประเมิน เขียนได้ 27 รูป

คิดเป็นร้อยละ 60

สรุปผล เขียนถูก.....รูป

คิดเป็นร้อยละ.....

คำชี้แจง ให้ผู้เรียนเขียนสระในภาษาไทยที่ผู้เรียนรู้จักให้ได้มากที่สุด

.....

.....

.....

เกณฑ์การประเมิน เขียนได้ 20 รูป

คิดเป็นร้อยละ 60

สรุปผล เขียนถูก.....รูป

คิดเป็นร้อยละ.....

คำชี้แจง ให้ผู้เรียนเขียนวรรณยุกต์ในภาษาไทยที่ผู้เรียนรู้จักให้ได้มากที่สุด

.....

.....

.....

เกณฑ์การประเมิน เขียนได้ 3 รูป

คิดเป็นร้อยละ 60

สรุปผล เขียนถูก.....รูป

คิดเป็นร้อยละ.....

แบบฝึกหัดที่ 2

คำชี้แจง ให้ผู้เรียนคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดพยัญชนะ ก- ฮ ในภาษาไทย

ก.....

ข.....

ค.....

ด.....

ต.....

ถ.....

ด.....

จ.....

ฉ.....

ช.....

๕.....

ณ.....

ญ.....

ฉ.....

ช.....

ฐ.....

๖.....

ฌ.....

ณ.....

ค.....

๗.....

ถ.....

ท.....

ธ.....

น.....

บ.....

ป.....

ผ.....

ฝ.....

พ.....

ฟ.....

ภ.....

ม.....

ย.....

ร.....

ล.....

ว.....

ศ.....

ษ.....

ส.....

ห.....

ฬ.....

อ.....

ฮ.....

เกณฑ์การประเมินผล เขียนได้ 26 รูป

คิดเป็นร้อยละ 60

สรุปผล เขียนถูก.....รูป

คิดเป็นร้อยละ.....

เกณฑ์การประเมิน

มิติการประเมิน	ระดับคุณภาพ		
	ปรับปรุง(1)	ปานกลาง(2)	ดี(3)
1. การเขียนรูป พยานะ สระ และ วรรณยุกต์	ไม่สามารถเขียนรูป พยานะได้หรือเขียน ผิดตั้งแต่ 26 รูปขึ้นไป	เขียนรูปพยานะได้ ถูกต้อง 26 รูปขึ้นไป	เขียนพยานะได้ ถูกต้องทุกรูป
2. การเขียนรูปสระ	ไม่สามารถเขียนรูป สระได้หรือเขียนผิด ตั้งแต่ 20 รูปขึ้นไป	เขียนรูปสระได้ถูกต้อง 20 รูปขึ้นไป	เขียนสระได้ถูกต้อง ทุกรูป
3. การเขียนรูป วรรณยุกต์	ไม่สามารถเขียนรูป วรรณยุกต์ได้หรือ เขียนผิดตั้งแต่ 3 รูป ขึ้นไป	เขียนรูปวรรณยุกต์ได้ ถูกต้อง 3 รูปขึ้นไป	เขียนวรรณยุกต์ได้ ถูกต้องทุกรูป
4. มารยาทใน การเขียน	เขียนไม่ชัดเจน อ่าน ยาก ไม่เป็นระเบียบ ไม่สะอาด	เขียนชัดเจน อ่านง่าย เป็นระเบียบแต่มี ร่องรอยแก้ไขหลายที่	เขียนชัดเจน อ่านง่าย เป็นระเบียบ สะอาด
เกณฑ์การประเมิน	คะแนน 9 - 12 อยู่ในระดับ ดี		
	คะแนน 5 - 8 อยู่ในระดับ ปานกลาง		
	คะแนน 1 - 4 อยู่ในระดับ ปรับปรุง		

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1

เรื่อง ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับเสียง พยัญชนะ สระ

เวลา 5 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง อักษรสามหมู่

เวลา 3 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

เสียงในภาษาไทย คือ เสียงของมนุษย์ที่เปล่งออกมาเพื่อใช้สื่อความหมาย ถ่ายทอดความรู้ เรื่องราว อารมณ์ ความรู้สึกต่างๆ ให้ผู้อื่นรับทราบ เสียงในภาษาไทยมี 3 ชนิด คือ เสียงพยัญชนะ เสียงสระ และเสียงวรรณยุกต์ การสื่อสารจะเข้าใจได้ตรงกับผู้ส่งสารจะต้องออกเสียงให้ถูกต้อง ชัดเจน ตามลักษณะของเสียงนั้นๆ

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. อธิบายลักษณะของเสียงในภาษาไทยได้
2. ออกเสียงในภาษาไทยได้ถูกต้อง
3. จำแนกเสียงในภาษาไทยได้ถูกต้อง
4. มีมารยาทในการอ่านออกเสียง ความมีวินัย การใฝ่เรียนรู้

สาระการเรียนรู้

1. ลักษณะของเสียงสระ พยัญชนะและเสียงวรรณยุกต์
2. อักษรสามหมู่

กระบวนการเรียนรู้

1. ผู้สอนนำเข้าสู่บทเรียนด้วยการเล่นเกม ประสมคำโดยให้ พยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ ที่กำหนดให้ แล้วให้ผู้เรียนประสมอักษรให้ได้คำที่มีความหมาย ใครสามารถประสมอักษรได้คำที่มีความหมายมากที่สุดเป็นผู้ชนะโดยสามารถใช้ตัวอักษรซ้ำกันได้ เช่น ก สระอา น พ ล ต์ ท ร ณ

2. ชักถามเกี่ยวกับที่นักเรียนประสมได้ ให้แต่ละคนเฉลยคำที่ตนเองคิด
3. ให้ความรู้เรื่องอักษรสามหมู่
4. ทำแบบฝึกหัดที่ 3

5. ตรวจสอบความถูกต้อง
6. อ่านคำที่ผู้เรียนฝึกปฏิบัติจากแบบฝึกชุดที่ 3
7. สรุปบทเรียนร่วมกัน
8. ผู้สอนอาจปรับเปลี่ยนแบบฝึกและสื่อการสอนให้มีความหลากหลายตามความเหมาะสม

สื่อการเรียนรู้และแหล่งการเรียนรู้

1. ใบกิจกรรมเรื่องอักษรสามหมู่
2. เกมประสมอักษร

การวัดและการประเมินผล

ประเมินจากแบบฝึก(ใ้ผู้เรียนรู้ มีวินัย มารยาทในการเขียน)

บันทึกหลังการสอน

ผลการสอน

1. ด้านความรู้ความเข้าใจ (K)

.....

.....

2. ด้านทักษะกระบวนการ (P)

.....

.....

3. ด้านเจตคติ คุณธรรมจริยธรรม ความสุขความสนุกสนานเพลิดเพลิน (A)

.....

.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

ลงชื่อ.....

()

ใบความรู้ เรื่อง ไตรยางค์

ไตรยางค์ คือ การแบ่งพยัญชนะไทยทั้ง 44 ตัว ออกเป็น 3 ส่วน ซึ่งเรียกว่า “อักษรสามหมู่” โดยอักษรสามหมู่ประกอบด้วย อักษรสูง อักษรกลาง และอักษรต่ำอักษรสามหมู่แบ่งได้ดังนี้

อักษรสูงมี 11 ตัว คือ ข ฃ ฉ ฐ ถ ผ ฝ ศ ส ษ ห

อักษรกลางมี 9 ตัว คือ ก จ ด ต ถ ฏ บ ป อ

อักษรต่ำมี 24 ตัว คือ ค ฅ ฆ ง ช ฌ ฦ ฎ ฏ ฐ ฑ ฒ ท ธ น พ ฟ ภ ม ย ร ล ว พ ฬ

อักษรคู่ - อักษรเดี่ยว

พยัญชนะไทยทั้ง 44 ตัวนอกจากจะสามารถแบ่งออกเป็นสามหมู่ หรือที่เรียกว่าไตรยางค์ ได้แก่ อักษรสูงอักษรกลาง และอักษรต่ำ แล้ว... อักษรต่ำ ซึ่งมีทั้งหมด 24 ตัวยังสามารถแบ่งย่อยออกเป็น อักษรคู่ และอักษรเดี่ยวได้อีกด้วยนะคะ ดังต่อไปนี้

อักษรคู่คือ อักษรต่ำที่มีเสียงคู่หรือเสียงใกล้เคียงกับอักษรสูง มี 14 ตัว ได้แก่ ค ฅ ฆ ช ฌ ฦ ฎ ฏ ฐ ฑ ฒ ท ธ น พ ฟ ภ ม

อักษรต่ำคู่สามารถนำมาจับคู่กับอักษรสูงได้ 7 คู่ ดังนี้

อักษรคู่/อักษรต่ำ	อักษรสูง
ค ฅ ฆ	คู่กับ ข ฃ
ช ฌ	คู่กับ ฉ
ฦ	คู่กับ ศ ส ษ
ฎ ฏ ฐ ฑ ฒ	คู่กับ ฐ ถ
ท ธ	คู่กับ ฏ
น พ ฟ ภ	คู่กับ ฝ
ม	คู่กับ ฝ
ย ร ล ว	คู่กับ ห

อักษรเดี่ยวหรืออักษรต่ำเดี่ยว คืออักษรต่ำที่ไม่มีเสียงคู่กับอักษรสูงมี 10 ตัว ได้แก่

ง ญ ฦ ฦ ฦ ม ย ร ล ว พ (กำชัย ทองหล่อ, 2544)

แบบฝึกชุดที่ 3

คำชี้แจงให้ผู้เรียนเขียนคำในภาษาไทยที่ผู้เรียนรู้จักจากอักษรกลางแต่ละตัวให้ได้อย่างน้อย 5 คำ

- ก
 จ
 ด
 ต
 ฎ
 ฏ
 บ
 ป
 อ

เกณฑ์การประเมิน เขียนได้ 27 คำ คิดเป็นร้อยละ 60

สรุปผล เขียนถูก.....คำ คิดเป็นร้อยละ.....

คำชี้แจง ให้ผู้เรียนเขียนคำในภาษาไทยที่ผู้เรียนรู้จักจากอักษรสูงแต่ละตัวให้ได้อย่างน้อย 5 คำ

- ป
 ฃ
 ฅ
 ฐ
 ถ
 ฒ
 ฬ
 ศ
 ษ

.....

สรุปผล เขียนถูก.....คำ คิดเป็นร้อยละ.....

๑
 ๒
 ๓
 ๔
 ๕
 ๖
 ๗
 ๘
 ๙
 ๐
 ๑
 ๒
 ๓
 ๔
 ๕
 ๖
 ๗
 ๘
 ๙
 ๐

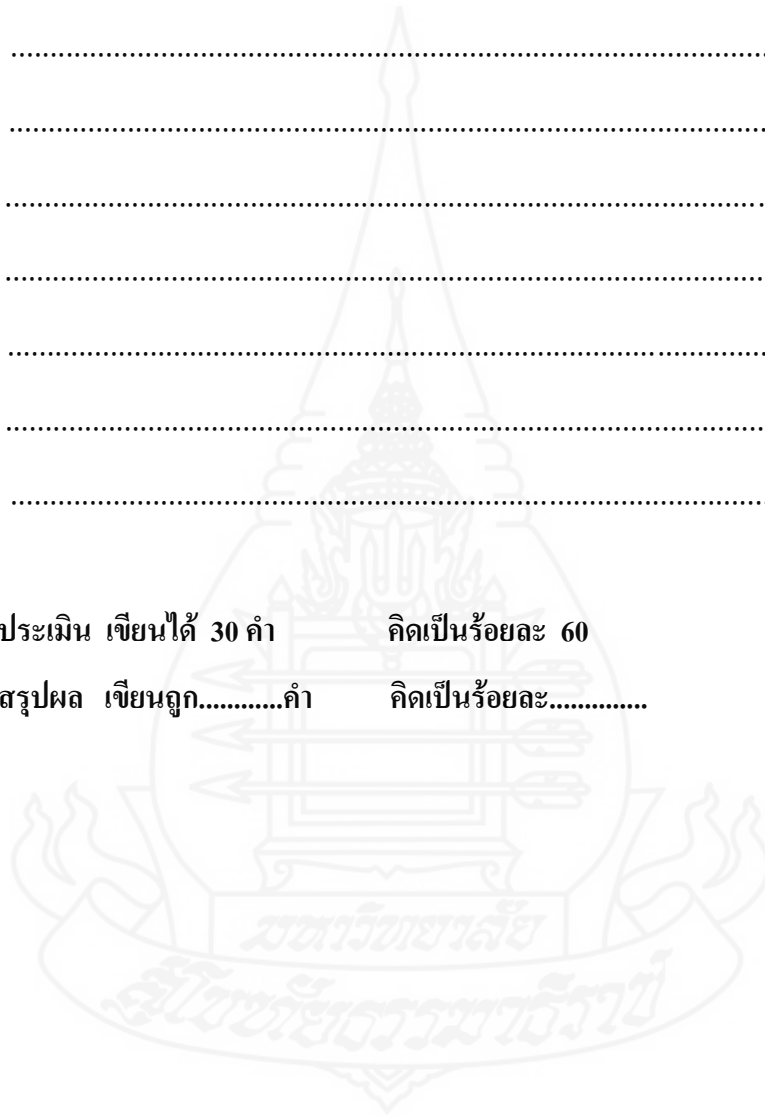
สรุปผล เขียนถูก.....คำ คิดเป็นร้อยละ.....

คำชี้แจงให้ผู้เรียนเขียนคำในภาษาไทยที่ผู้เรียนรู้จักจากอักษรตัวเดียวแต่ละตัวให้ได้อย่างน้อย 5 คำ

ง	
ญ	
ณ	
น	
ม	
ย	
ร	
ด	
ว	
พ	

เกณฑ์การประเมิน เขียนได้ 30 คำ คิดเป็นร้อยละ 60

สรุปผล เขียนถูก.....คำ คิดเป็นร้อยละ.....

เกณฑ์การประเมิน

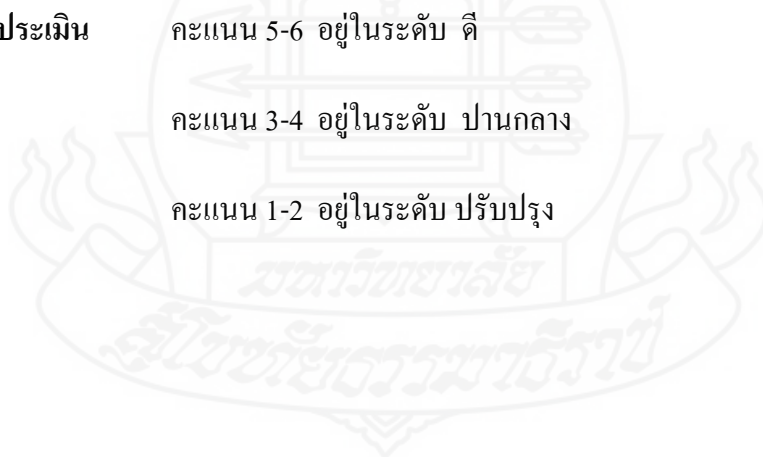
มิติการประเมิน	ระดับคุณภาพ		
	ปรับปรุง(1)	ปานกลาง (2)	ดี(3)
1. การเขียนสะกดคำ	ไม่สามารถเขียนสะกดคำโดยใช้สระ พยัญชนะ วรรณยุกต์ได้ หรือเขียนสะกดคำผิด ตั้งแต่ร้อยละ 60 ขึ้นไป	เขียนสะกดคำโดยใช้ สระ พยัญชนะ วรรณยุกต์ผิดไม่เกิน ร้อยละ 60 คำ	เขียนสะกดคำโดยใช้ สระ พยัญชนะ วรรณยุกต์ได้ถูกต้อง ทุกคำ
2. มารยาทใน การเขียน	เขียนไม่ชัดเจน อ่านยาก ไม่เป็น ระเบียบ ไม่สะอาด	เขียนชัดเจน อ่านง่าย เป็นระเบียบ มีร่องรอย แก้ไขหลายที่	เขียนได้ชัดเจน อ่านง่าย เป็นระเบียบ สะอาด

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 5-6 อยู่ในระดับ ดี

คะแนน 3-4 อยู่ในระดับ ปานกลาง

คะแนน 1-2 อยู่ในระดับ ปรับปรุง

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2

เรื่อง ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับคำ

เวลา 15 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง มาตราตัวสะกดแม่กก

เวลา 2 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

มาตราตัวสะกด คือ พยางค์ที่อยู่ท้ายพยางค์ โดยมาตราตัวสะกดในภาษาไทยมีทั้งหมด 8 มาตรา ได้แก่ มาตรา กง กม กก กบ กน กด เกย และเกว ส่วนคำที่ไม่มีตัวสะกด คือ แม่ ก กา ดังนั้นการสะกดคำตามมาตราเป็นพื้นฐานสำคัญของการอ่าน และเขียนคำในภาษาไทย

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. อ่านออกเสียงคำ ข้อความ เรื่องสั้นๆ และบทร้อยกรองง่ายๆ ได้ถูกต้อง คล่องแคล่ว
2. เขียนสะกดคำ และบอกความหมายของคำ
3. มีมารยาทในการอ่านและเขียน มีความซื่อสัตย์สุจริต

สาระการเรียนรู้

มาตราแม่กก แม่กง แม่กด แม่กบ มากน แม่กม แม่เกย และแม่เกว

กระบวนการเรียนรู้

กิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องมาตรา แม่กก

1. ครูชูบัตรภาพ แล้วให้ผู้เรียนทายว่า ภาพดังกล่าวคือภาพอะไร

2. ครูเขียนคำที่ผู้เรียนทายบนกระดาน ได้แก่ คำว่า ู โก่ ถึง ช้าง ร่ม และส้ม จากนั้นให้ผู้เรียนอ่านออกเสียงสะกดคำพร้อมกัน
3. ครูให้ผู้เรียนสังเกตตัวพยัญชนะท้ายพยางค์ของคำแต่ละคำ รวมถึงคำที่ไม่มีตัวสะกดด้วย แล้วครูถามผู้เรียนว่าคำท้ายพยางค์เรียกว่าอะไร ตัวพยัญชนะดังกล่าวเป็นคำที่อยู่ ในมาตราตัวสะกดใดจากนั้นครูและผู้เรียนเฉลยคำตอบร่วมกัน
4. ครูให้ผู้เรียนเปิดเอกสารประกอบการสอนเรื่องแบบฝึกอ่านสะกดคำและแจกลูกคำ
5. ครูอธิบายความหมาย และความรู้เกี่ยวกับมาตราตัวสะกด
6. ครูให้ผู้เรียนเปิดเรื่อง อ่านสะกดคำและแจกลูกคำที่สะกดด้วย แม่ กกในแบบฝึกชุดที่ 1
7. ครูใช้เทคนิคในการจำด้วยการร้องเพลง

มาตราตัวสะกดแม่ กก

ก โก่ ตัวใหญ่ใหญ่

ข ระฆัง แสนจะเก่า

มาตรา แม่กก นี้

รวมทั้ง ก และ ข

ฟัก ข ไข่ อยู่ในเล่า

ค ควาย เอาไปแขวนคอ

ตัวสะกดมี ก ข

สี่ตัวหน่อจำขึ้นใจ

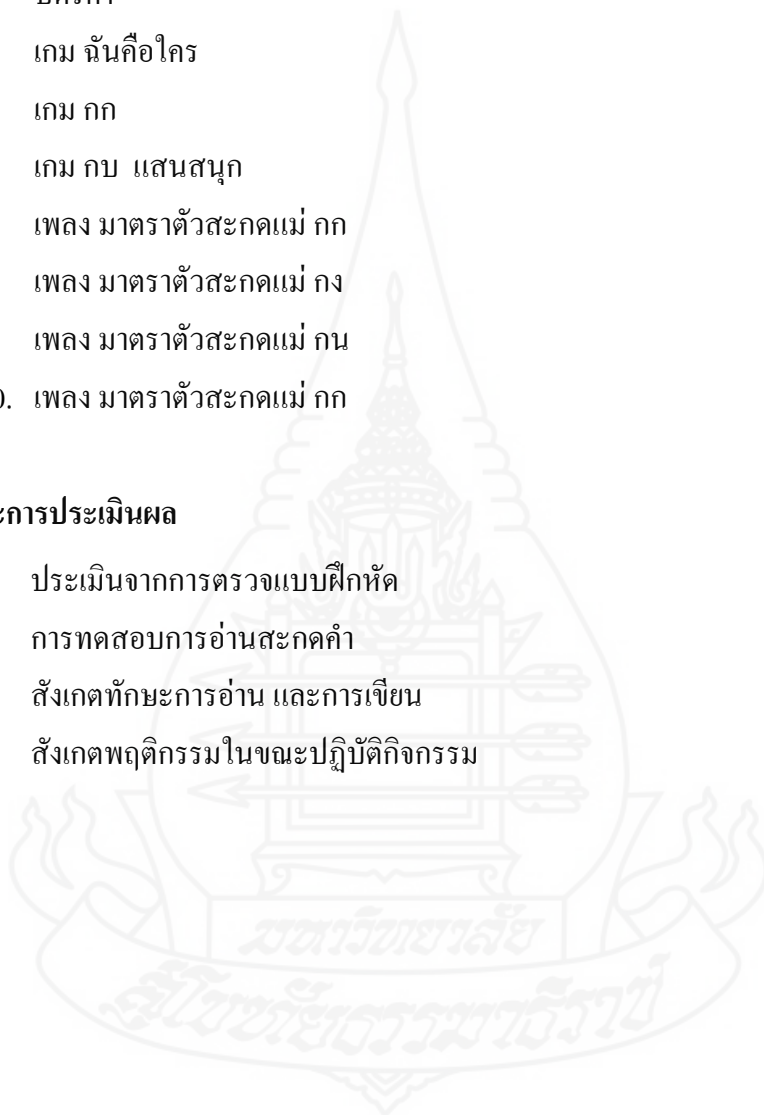
8. ครูและผู้เรียนร่วมกันเฉลยคำตอบ จากนั้นครูให้ผู้เรียนอ่านออกเสียงคำในมาตรา แม่ กก พร้อมกัน
9. ครูและผู้เรียนสรุปบทเรียนร่วมกัน
10. ผู้สอนอาจปรับเปลี่ยนแบบฝึกและสื่อการสอนให้มีความหลากหลายตามความเหมาะสม

สื่อการเรียนรู้และแหล่งการเรียนรู้

1. เอกสารประกอบการสอน เรื่องแบบฝึกอ่านสะกดคำและแจกลูกคำ ที่สะกดด้วยมาตราตัวสะกดทั้ง 8 มาตรา
2. บัตรภาพ รูปงู ถึง ไก่ ช้าง ร่ม และส้ม
3. บัตรคำ
4. เกม ฉันทาคือใคร
5. เกม กก
6. เกม กบ แสนสนุก
7. เพลง มาตราตัวสะกดแม่ กก
8. เพลง มาตราตัวสะกดแม่ กง
9. เพลง มาตราตัวสะกดแม่ กน
10. เพลง มาตราตัวสะกดแม่ กค

การวัดและการประเมินผล

1. ประเมินจากการตรวจแบบฝึกหัด
2. การทดสอบการอ่านสะกดคำ
3. สังเกตทักษะการอ่าน และการเขียน
4. สังเกตพฤติกรรมในขณะที่ปฏิบัติกิจกรรม

บันทึกหลังการสอน

ผลการสอน

1. ด้านความรู้ความเข้าใจ (K)

.....

.....

2. ด้านทักษะกระบวนการ (P)

.....

.....

3. ด้านเจตคติ คุณธรรมจริยธรรม ความสุขความสนุกสนานเพลิดเพลิน (A)

.....

.....

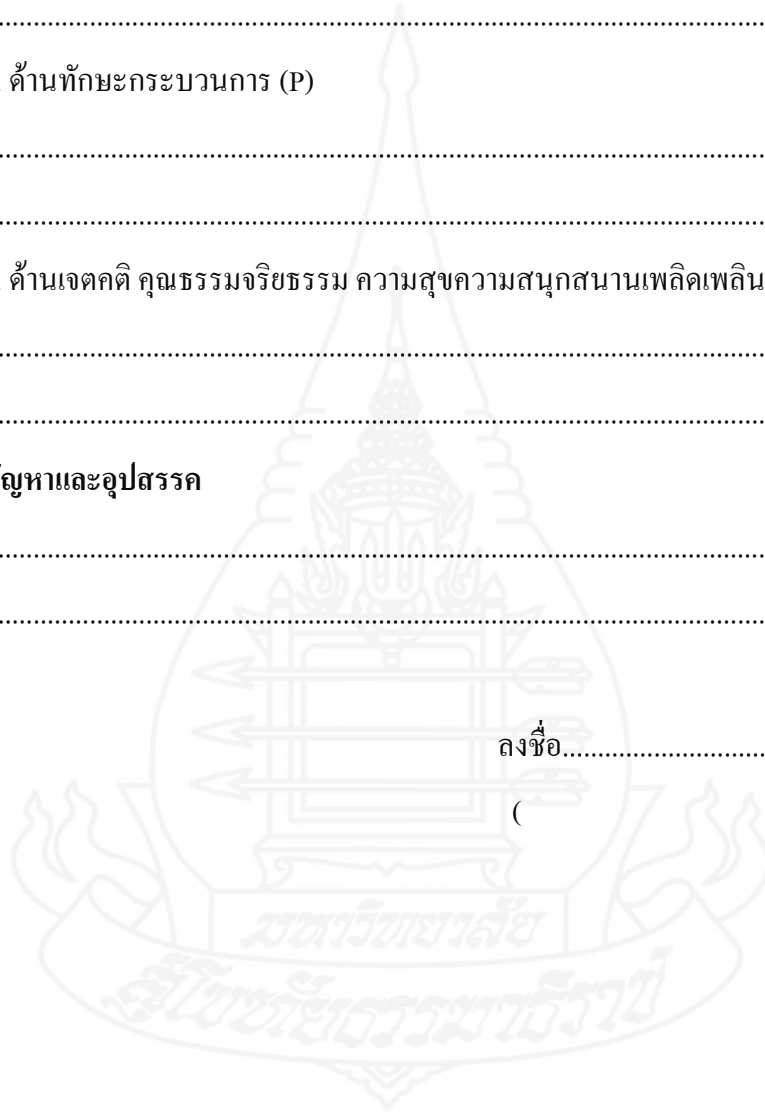
ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

ลงชื่อ.....

()

ใบความรู้

เรื่อง มาตราตัวสะกดในภาษาไทย

แม่ เกย

แม่ กค

แม่ กง

แม่ เกอว

แม่ กน

แม่ กม

แม่ กก

แม่ กบ

แม่ กก

พยัญชนะที่เป็นตัวสะกดในมาตราตัวสะกดแม่ กก คือ อ่านออกเสียง ก

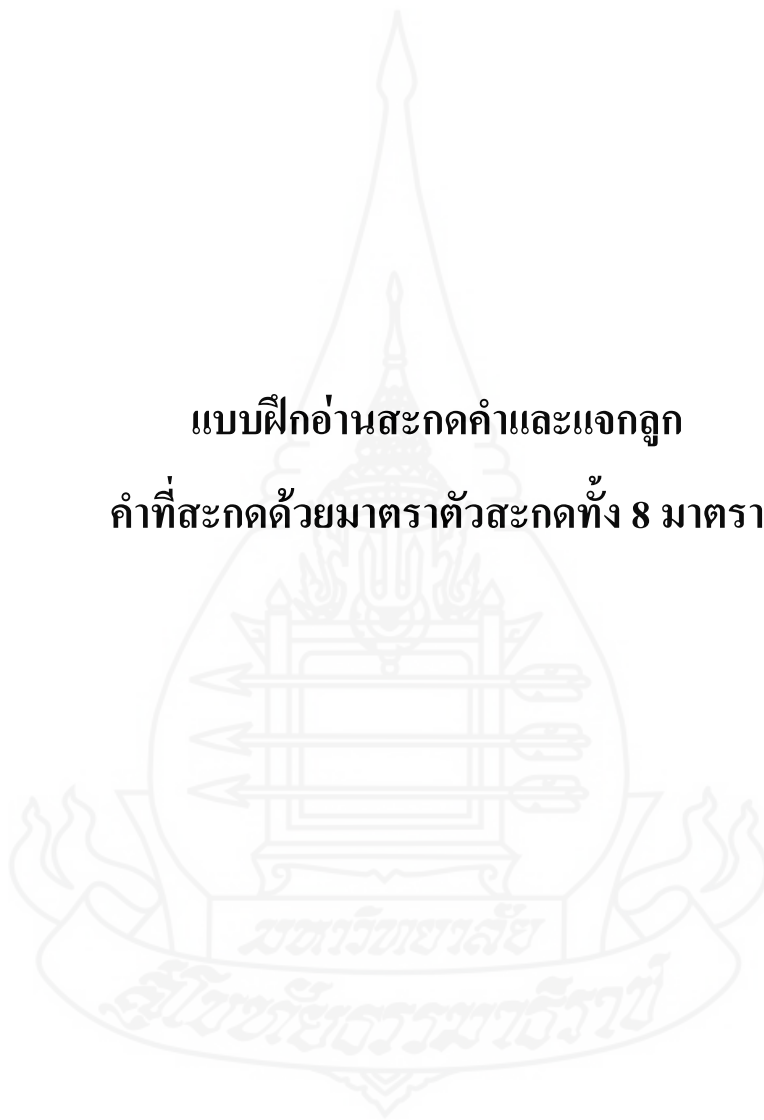
ตัวอย่างคำที่มีตัวสะกดในมาตราตัวสะกดแม่ กก

โขยกเขยก	จ้อกแจ้ก	จักตอก	ชาดก	ดอกนุก	தாக
นกเงือก	ปีกยา	แฝก	พัคตร์	มรดก	กระบอก
วิตก	สมาชิก	หล้าแพรก	เอกลักษณ์	วิเวก	แตกแยก

ครูบ้านนอก (2554) ระเบียบภาษา (ออนไลน์). จาก: www.krubannok.com

สืบค้น เมื่อ 15มิถุนายน 2554

**แบบฝึกอ่านสะกดคำและแจกลูก
คำที่สะกดด้วยมาตราตัวสะกดทั้ง 8 มาตรา**

แบบฝึกชุดที่ 1

อ่านสะกดคำและแจกลูก

คำที่สะกดด้วยแม่ กก

แบบฝึกการอ่าน

อ่านสะกดคำและแจกลูกคำที่สะกดด้วยแม่ กก

คำ	พยัญชนะต้น	สระ	ตัวสะกด	คำอ่าน
จาก	จ	อา	ก	จาก
ปีก	ป	อี	ก	ปีก
ตึก	ต	อี	ก	ตึก
ทุก	ท	อู	ก	ทุก
ถูก	ก	อู	ก	ถูก
แยก	ย	แอ	ก	แยก
โบก	บ	โอ	ก	โบก
นอก	น	ออ	ก	นอก
เรือก	ร	เอีย	ก	เรือก
เลือก	ล	เอือ	ก	เลือก

อ่านเป็นคำ

จาก	ปาก	ลูก	ผูก
ถูก	บอก	รอก	เรียก
๔			๔

มาตราตัวสะกดแม่ กก

ก ไก่ ตัวใหญ่ใหญ่ ฟัก ข ไข่ อยู่ในเล่า
 ฦ ระฆัง แสนจะเก่า ค ควาย เอาไปแขวนคอ
 มาตรา แม่กก นี้ ตัวสะกดมี ก ข
 รวมทั้ง ค และ ฦ สี่ตัวหน่อจำขึ้นใจ

คำพังเพย

ช่วยกันเติมสำนวนคำพังเพยให้สมบูรณ์

1. เจ็น...(ครก).....ปั้นภูเขา

2. รักวัวให้ผูก รัก.....(ลูก).....ให้ดี

3. ตำ....(น้ำพริก).....ละลายแม่น้ำ

4. ...(ช้าง).....ตายทั้งตัวเอาใบบัวปิด

5. ปลา...(ใหญ่).....กินปลาเล็ก

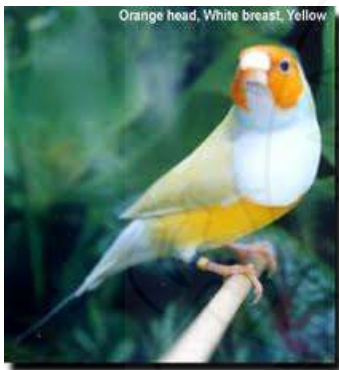
เกณฑ์การประเมิน เขียนได้ 3 คำ

คิดเป็นร้อยละ 60

สรุปผล เขียนถูก.....คำ

คิดเป็นร้อยละ.....

คำบางคำเขียนตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด
เช่น อาหาร อ่านว่า อา – หาน (ออกเสียง น สะกด)
ฟังให้ดีแล้วอ่านตาม เสร็จแล้วเขียนแจกลูกคำอ่าน

เลข (ออกเสียง ก สะกด)

.....ลอ-เอ-กอ-เลก อ่านว่า เลข

สุนัข (ออกเสียง ก สะกด)

.....สอ-อุ-สุ-นอ-อะ-กอ-นั้ก อ่านว่า สุนัข.....

นก (ออกเสียง ก สะกด)

.....นอ-โอะ-กอ-นก อ่านว่า นก.....

ผัก (ออกเสียง ก สะกด)

.....ฟอ-อะ-กอ-ผัก อ่านว่า ผัก.....

เมฆ (ออกเสียง ก สะกด)

.....มอ-เอ-กอ-เมก อ่านว่า เมฆ.....

ปาก (ออกเสียง ก สะกด)

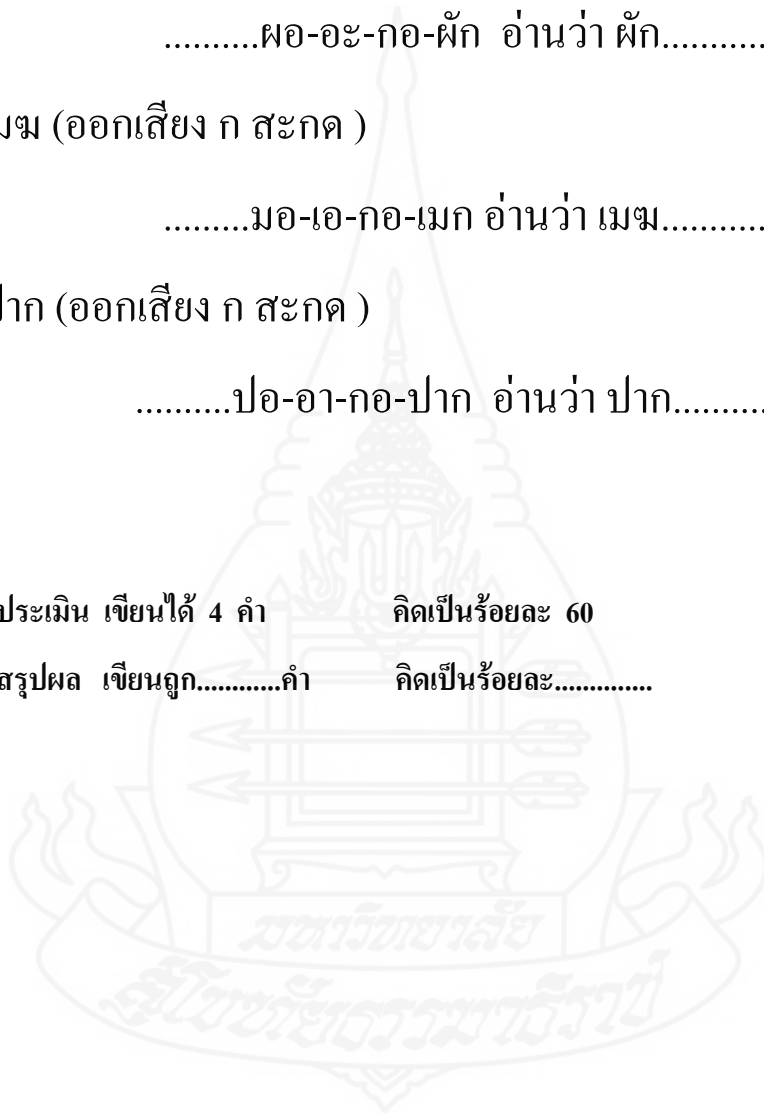
.....ปอ-อา-กอ-ปาก อ่านว่า ปาก.....

เกณฑ์การประเมิน เขียนได้ 4 คำ

คิดเป็นร้อยละ 60

สรุปผล เขียนถูก.....คำ

คิดเป็นร้อยละ.....

เกณฑ์การประเมิน

มิติการประเมิน	ระดับคุณภาพ		
	ปรับปรุง(1)	ปานกลาง (2)	ดี(3)
1. มารยาทในการอ่าน	อ่านออกเสียงดังจน รบกวนผู้อื่น อ่านเสร็จ ไม่เก็บเอกสารหรือ หนังสือให้เรียบร้อย	ไม่อ่านออกเสียงดังจน รบกวนผู้อื่น ออกเสียงได้ ชัดเจน อ่านเสร็จไม่เก็บ เอกสารหรือหนังสือให้ เรียบร้อย	ไม่อ่านออกเสียงดังจน รบกวนผู้อื่น ออกเสียง ได้ชัดเจน อ่านเสร็จ เก็บเอกสารหรือหนังสือ เรียบร้อย
2. ความถูกต้อง ชัดเจนในการอ่าน	อ่านออกเสียงสะกดคำตาม อักขรวิธีไม่ถูกต้องและ ไม่ ชัดเจนตั้งแต่ 4 คำ ขึ้นไป	อ่านออกเสียงสะกดคำตาม อักขรวิธีไม่ถูกต้องและไม่ ชัดเจนไม่เกิน 4 คำ	อ่านออกเสียงสะกดคำ ถูกต้อง ชัดเจนตาม อักขรวิธี
3. ความคล่องแคล่วใน การอ่าน	อ่านคำที่กำหนดได้ไม่ครบ และใช้เวลาในการอ่านเกิน กว่า 10 นาทีหรืออ่าน ตะกุกตะกักมากกว่า 4 แห่ง ขึ้นไป	อ่านคำที่กำหนดได้ครบ ภายใน 10 นาที อ่าน ตะกุกตะกักไม่เกิน 4 แห่ง	อ่านคำที่กำหนดได้ครบ ก่อนเวลา 10 นาที คล่องแคล่ว ไม่ติดขัด
4. ความถูกต้องในการ เขียน	เขียนด้วยลายมืออ่านยาก ใช้ตัวสะกดผิดที่ วางสระ และวรรณยุกต์ผิดที่ตั้งแต่ 3 คำขึ้นไป ไม่สะอาด	เขียนด้วยลายมืออ่านยาก ใช้ตัวสะกด ถูกต้อง วาง สระและวรรณยุกต์ถูกต้อง มี ร่องรอยแก้ไขหลายที่	เขียนด้วยลายมือ สวยงาม อ่านง่าย ใช้ตัวสะกดถูกต้อง วางสระและวรรณยุกต์ ถูกต้องสะอาด
5. มารยาทในการ เขียน	เขียนไม่ชัดเจน อ่านยาก ไม่เป็นระเบียบ ไม่สะอาด ใช้ถ้อยคำที่ไม่เหมาะสม ไม่สามารถสื่อความหมาย ให้เข้าใจได้	เขียนชัดเจน อ่านง่าย เป็น ระเบียบ สะอาดใช้ถ้อยคำ บางคำที่ไม่เหมาะสม แต่ ยังสามารถสื่อความหมาย ให้เข้าใจได้	เขียนได้ชัดเจน อ่านง่าย เป็นระเบียบ สะอาด ใช้ภาษาที่ง่าย ๆ สั้น ๆ กะทัดรัด สื่อความหมาย เข้าใจได้ดี
เกณฑ์การประเมิน	คะแนน 11-15	อยู่ในระดับ ดี	
	คะแนน 6-10	อยู่ในระดับ ปานกลาง	
	คะแนน 1-5	อยู่ในระดับ ปรับปรุง	

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2

เรื่อง ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับคำ

เวลา 15 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง มาตราตัวสะกดแม่กง

เวลา 2 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

มาตราตัวสะกด คือ พยัญชนะที่อยู่ท้ายพยางค์ โดยมาตราตัวสะกดในภาษาไทยมีทั้งหมด 8 มาตรา ได้แก่ มาตรา กง กม กก กบ กน กด เกย และเกอว ส่วนคำที่ไม่มีตัวสะกด คือ แม่ ก กา ดังนั้นการสะกดคำตามมาตราเป็นพื้นฐานสำคัญของการอ่าน และเขียนคำในภาษาไทย

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. อ่านออกเสียงคำ ข้อความ เรื่องสั้นๆ และบทร้อยกรองง่ายๆ ได้ถูกต้อง คล่องแคล่ว
2. เขียนสะกดคำ และบอกความหมายของคำ
3. มีมารยาทในการอ่านและเขียน ความมีวินัย มีความรับผิดชอบ การใฝ่เรียนรู้

สาระการเรียนรู้

มาตราแมกก แม่กง แม่กด แม่กบ แม่กน แม่กม แม่เกย และแม่เกอว

กิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องมาตรา แม่กง

1. ผู้สอนแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ให้ผู้เรียนทราบ
2. ผู้สอนอธิบายความหมาย และความรู้ที่เกี่ยวข้องกับมาตรา แม่กง
3. ผู้สอนให้ผู้เรียนเปิดเอกสารประกอบการสอนเรื่องแบบฝึกอ่านสะกดคำและแจกลูกคำ ชุดที่ 2 แล้วให้ผู้เรียนอ่านแบบฝึกการอ่านสะกดคำและแจกลูกคำที่สะกดด้วยแม่ กง พร้อมกันทั้งห้องและฝึกอ่านเป็นรายบุคคล
4. ผู้สอนขออาสาสมัคร 1 คนออกมาอ่านเพลง มาตราตัวสะกด แม่กงแล้วให้ผู้เรียนที่เหลืออ่านตาม

มาตราตัวสะกด แม่กง

ง ฎ เลื้อยเคี้ยวคด

ใช้สะกดท้ายคำ

หนูจำใส่ใจ

ให้เรียกค่านั้น แม่กง

5. ผู้สอนอ่านสะกดคำให้ผู้เรียนฟังพร้อมอ่านตาม
6. ผู้สอนสอนผู้เรียนร้องเพลงซ้ำๆกัน 3-4รอบ แล้วให้ผู้เรียนร้องเพลงร่วมกัน
7. ผู้สอนจัดกิจกรรมโดยนำเนื้อหาอ่านเป็นคำ ทำเป็นบัตรคำชูขึ้นทีละใบแล้วครูสุ่มนักเรียนอื่นขึ้นอ่านสะกดคำเป็นรายบุคคลให้ถูกต้อง
8. ผู้สอนให้ผู้เรียนทำแบบฝึกหัด เรื่อง เที้ยวสวนสัตว์และนกวาด
9. ผู้สอนตรวจสอบความถูกต้องของแบบฝึกพร้อมกับแนะนำเพิ่มเติม
10. ผู้สอนสรุปบทเรียนร่วมกัน
11. ผู้สอนอาจปรับเปลี่ยนแบบฝึกและสื่อการสอนให้มีความหลากหลายตามความเหมาะสม

สื่อการเรียนรู้และแหล่งการเรียนรู้

1. เอกสารประกอบการสอน เรื่องแบบฝึกอ่านสะกดคำและแจกลูกคำ ที่สะกดด้วยมาตราตัวสะกดทั้ง 8 มาตรา
2. บัตรภาพ รูปงู ถึง ไก่ ช้าง ร่ม และส้ม
3. บัตรคำ
4. เกม จินตสื่อใคร
5. เกม กก
6. เกม กบ แสนสนุก
7. เพลง มาตราตัวสะกดแม่ กก
8. เพลง มาตราตัวสะกดแม่ กง
9. เพลง มาตราตัวสะกดแม่ กน
10. เพลง มาตราตัวสะกดแม่ กก

การวัดและการประเมินผล

1. ประเมินจากการตรวจแบบฝึกหัด (ความรับผิดชอบในการส่งงาน)
2. การทดสอบการอ่านสะกดคำ (ความมีวินัย)
3. สังเกตทักษะการอ่าน และการเขียน (มารยาทการอ่าน การเขียน)
4. สังเกตพฤติกรรมในขณะปฏิบัติกิจกรรม (การใฝ่เรียนรู้)

บันทึกหลังการสอน

ผลการสอน

1. ด้านความรู้ความเข้าใจ (K)

.....

.....

2. ด้านทักษะกระบวนการ (P)

.....

.....

3. ด้านเจตคติ คุณธรรมจริยธรรม ความสุขความสนุกสนานเพลิดเพลิน (A)

.....

.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

ลงชื่อ.....

()

ใบความรู้

เรื่อง มาตราตัวสะกดในภาษาไทย

แม่ เกย

แม่ กค

แม่ กง

แม่ เกอว

แม่ กน

แม่ กม

แม่ กก

แม่ กบ

แม่กง

พยัญชนะที่เป็นตัวสะกดในมาตราตัวสะกดแม่ กง คือ อ่านอย่างเสียง ง

ตัวอย่างคำที่มีตัวสะกดในมาตราตัวสะกดแม่ กง

กองกลาง	โขมง	คล้องจอง	คูปอง	จ้องมอง	จิ้ง	รำพึง	แสดง
ตาราง	ตั่งตั่ง	ประลอง	พิธีรีตอง	มะเส็ง	แมงดา	ทรงน้ำ	สำเนียง

ครูบ้านนอก.(2554) ระดับภาษา (ออนไลน์). จาก: www.krubannok.com

สืบค้นเมื่อ 15 มิถุนายน 2554.

แบบฝึกชุดที่ 2

อ่านสะกดคำและแจกลูก

คำที่สะกดด้วยแม่กง

แบบฝึกการอ่าน

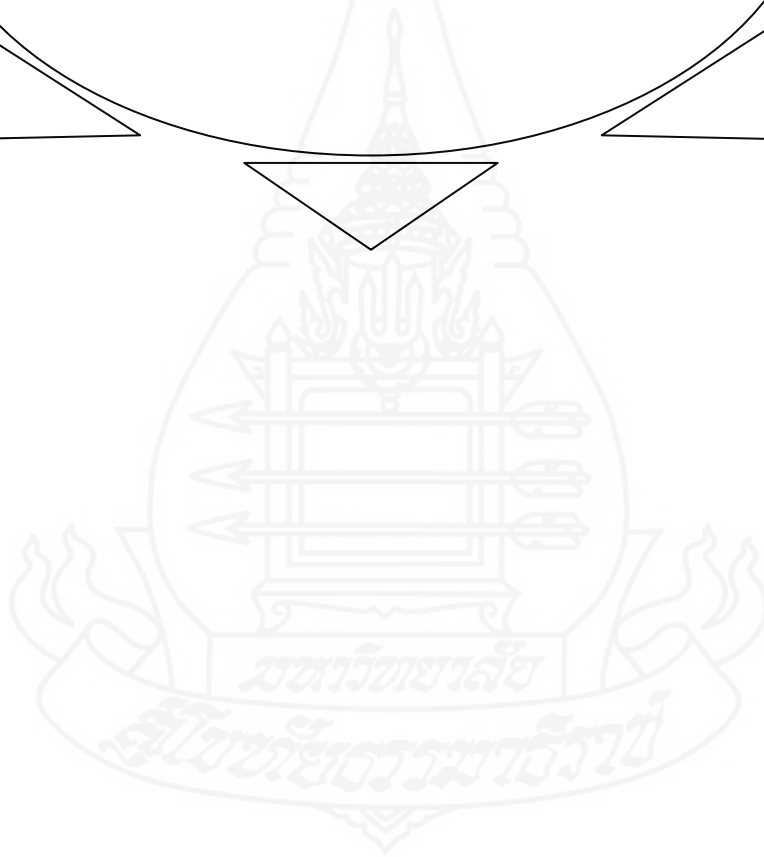
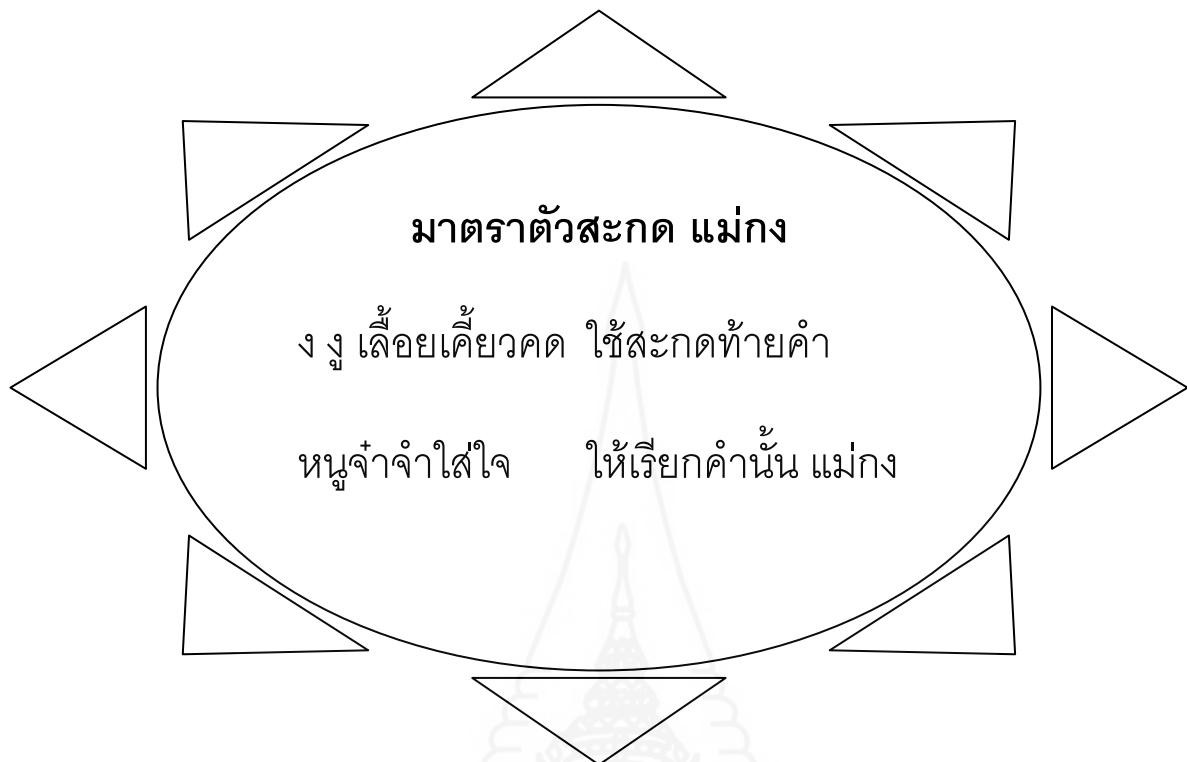
อ่านสะกดคำและแจกลูกคำที่สะกดด้วยแม่ กง

คำ	พยัญชนะต้น	สระ	ตัวสะกด	คำอ่าน
บาง	บ	อา	ง	บาง
ปิง	ป	อิ	ง	ปิง
คิง	ค	อี	ง	คิง
ลุง	ถ	อุ	ง	ลุง
จุง	จ	อู	ง	จุง
เอง	อ	เอ	ง	เอง
แพง	พ	แอ	ง	แพง
โรง	ร	โอ	ง	โรง
เสียง	ส	เอีย	ง	เสียง
เมือง	ม	เอือ	ง	เมือง

อ่านเป็นคำ

บาง	คาง	ปิง	ลิง	จิง
ดิ่ง	บึง	กุง	แพง	ลุง
แสง	เสียง	เอียง	เวียง	เพียง

ลุงแสง	แรงดี	มีเสียง	เสียงดัง	ฟังเพลง
สองเมือง	เรื่องรอง	ทองบาง	ข้างเคียง	แสงทอง

เที้ยวสวนสัตว์

ให้ผู้เรียนเขียนชื่อสัตว์โดยใช้คำในมาตราแม่กง
จากภาพที่เห็น

.....(ปลากระพง).....

.....(นกกรงหัวจุก).....

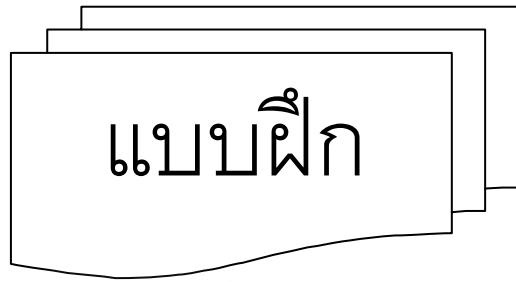

.....(หงส์).....

เกณฑ์การประเมิน เขียนได้ 2 คำ

คิดเป็นร้อยละ 60

สรุปผล เขียนถูก.....คำ คิดเป็นร้อยละ.....

นำคำที่กำหนดให้ เติมในช่องว่างให้ได้ใจความ

ฟอง

แท่ง

วง

พวง

กอง

ดวง

ไข่ 6.....(ฟอง).....	ดาว 5(ดวง).....
ดินสอ 4(แท่ง).....	ขยะ 2(กอง).....
อรุณ 2.....(พวง).....	แหวน 1(วง).....

เกณฑ์การประเมิน เขียนได้ 4 คำ

คิดเป็นร้อยละ 60

สรุปผล เขียนถูก.....คำ

คิดเป็นร้อยละ.....

เกณฑ์การประเมิน

มิติการ ประเมิน	ระดับคุณภาพ		
	ปรับปรุง(1)	ปานกลาง(2)	ดี(3)
1. มารยาทใน การอ่าน	อ่านออกเสียงดังจนรบกวน ผู้อื่น อ่านเสร็จไม่เก็บเอกสาร หรือหนังสือให้เรียบร้อย	ไม่อ่านออกเสียงดังจน รบกวนผู้อื่น ออกเสียง ได้ยื้นชัดเจน อ่านเสร็จ ไม่เก็บเอกสารหรือ หนังสือให้เรียบร้อย	ไม่อ่านออกเสียงดัง จนรบกวนผู้อื่น ออกเสียงได้ยื้น ชัดเจน อ่านเสร็จเก็บ เอกสารหรือหนังสือ เรียบร้อย
2. ความ ถูกต้อง ชัดเจน ในการอ่าน	อ่านออกเสียงสะกดคำตาม อักขรวิธีไม่ถูกต้องและไม่ ชัดเจนตั้งแต่ 10 คำ ขึ้นไป	อ่านออกเสียงสะกดคำ ตามอักขรวิธีไม่ถูกต้อง และไม่ชัดเจนไม่เกิน 10 คำ	อ่านออกเสียงสะกด คำถูกต้อง ชัดเจนตาม อักขรวิธี
3. ความ คล่องแคล่ว ในการอ่าน	อ่านคำที่กำหนดได้ไม่ครบ และใช้เวลาในการอ่านเกินกว่า 10 นาทีหรืออ่านตะกุกตะกัก มากกว่า 5 แห่งขึ้นไป	อ่านคำที่กำหนดได้ครบ ภายใน 10 นาที อ่าน ตะกุกตะกักไม่เกิน 5 แห่ง	อ่านคำที่กำหนดได้ ครบ ก่อนเวลา 10 นาทีที่คล่องแคล่ว ไม่ติดขัด
4. ความ ถูกต้องในการ เขียน	เขียนด้วยลายมืออ่านยาก ใช้ ตัวสะกดผิดที่ วางสระและ วรรณยุกต์ผิดที่ตั้งแต่ 10 คำ ขึ้นไป ไม่มีความสะอาด	เขียนด้วยลายมืออ่าน ยาก ใช้ตัวสะกดถูกต้อง วางสระและวรรณยุกต์ ถูกต้อง มีความสะอาด	เขียนด้วยลายมือ สวยงาม อ่านง่าย ใช้ตัวสะกดถูกต้อง วางสระ และ วรรณยุกต์ถูกต้อง มีความสะอาด

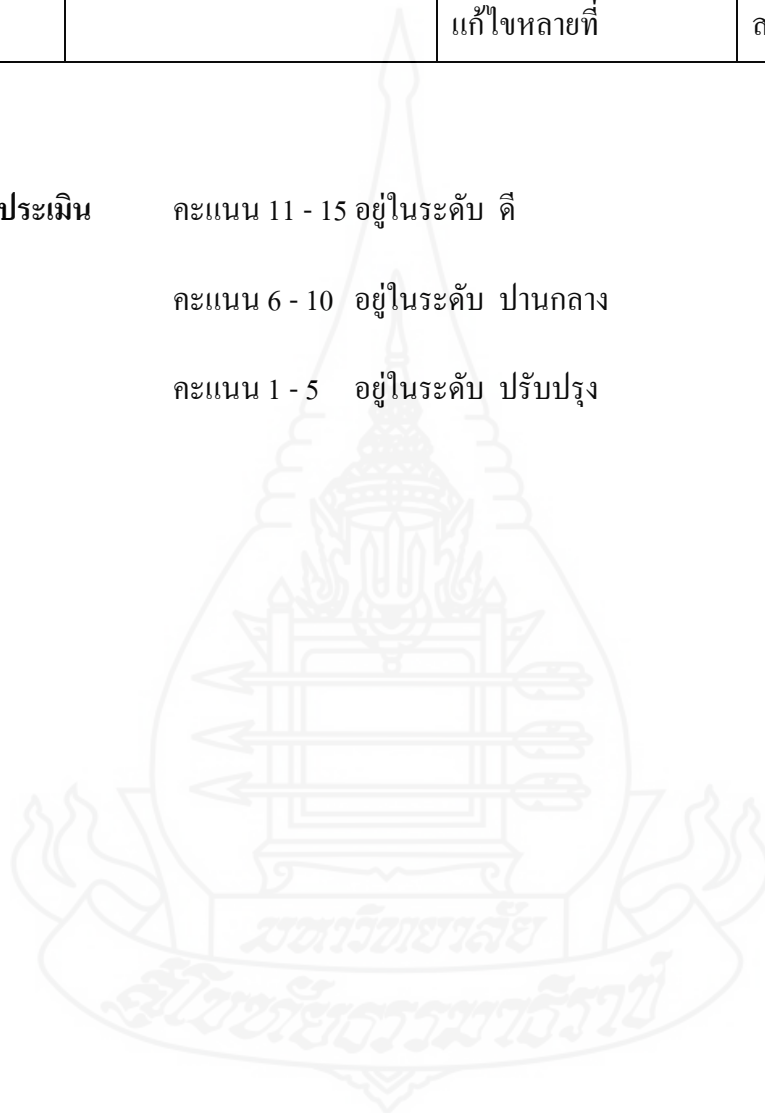
มติการ ประเมิน	ระดับคุณภาพ		
	ปรับปรุง(1)	ปานกลาง(2)	ดี(3)
5. มารยาทใน การเขียน	เขียนไม่ชัดเจน อ่านยาก ไม่เป็นระเบียบ ไม่สะอาด	เขียนชัดเจน อ่านง่าย เป็นระเบียบ มีร่องรอย แก้ไขหลายที่	เขียนได้ชัดเจน อ่านง่าย เป็นระเบียบ สะอาด

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 11 - 15 อยู่ในระดับ ดี

คะแนน 6 - 10 อยู่ในระดับ ปานกลาง

คะแนน 1 - 5 อยู่ในระดับ ปรับปรุง

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2

เรื่อง ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับคำ

เวลา 15 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง มาตราตัวสะกดแม่กค

เวลา 2 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

มาตราตัวสะกด คือ พยัญชนะที่อยู่ท้ายพยางค์ โดยมาตราตัวสะกดในภาษาไทยมีทั้งหมด 8 มาตรา ได้แก่ มาตรา กง กม กก กบ กน กค เกย และเกอว ส่วนคำที่ไม่มีตัวสะกด คือ แม่ ก กา ดังนั้นการสะกดคำตามมาตราเป็นพื้นฐานสำคัญของการอ่าน และเขียนคำในภาษาไทย

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. อ่านออกเสียงคำ ข้อความ เรื่องสั้นๆ และบทร้อยกรองง่ายๆ ได้ถูกต้อง คล่องแคล่ว
2. เขียนสะกดคำ และบอกความหมายของคำ
3. มีมารยาทในการอ่านและเขียนมีวินัย มีความรับผิดชอบ การใฝ่เรียนรู้

สาระการเรียนรู้

มาตราแม่กค แม่กง แม่กค แม่กบ แม่กน แม่กม แม่เกย และแม่เกอว

กิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องมาตรา แม่กค

1. ผู้สอนให้ผู้เรียนเล่นเกม “ฉันคือใคร” โดยครูแจกบัตรคำให้ผู้เรียนคนละ 1 แผ่น แล้วให้ผู้เรียนพิจารณาว่า บัตรคำของตนเป็นคำที่อยู่ในมาตราใด (แม่ กค แม่กง หรือ แม่กค) จากนั้นให้นำบัตรคำไปติดบนกระดานตามมาตราที่กำหนด
2. ผู้สอนแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ให้ผู้เรียนทราบและอธิบายความรู้ที่เกี่ยวกับมาตราแม่กค
3. ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันตรวจคำตอบ จากนั้นครูให้ผู้เรียนอ่านออกเสียงคำที่อยู่บนกระดานพร้อมกัน
4. ผู้สอนแจกกระดาษ A4 ให้นักเรียนคนละ 1 แผ่นครูเขียนคำบนกระดาน แล้วให้ผู้เรียนเขียนสะกดคำและแจกลูกคำที่สะกดด้วยแม่ กค

5. ผู้สอนให้ผู้เรียนดูเฉลยคำตอบจากนั้นครูให้ผู้เรียนอ่านแบบฝึกการอ่านสะกดคำและแจกลูกคำที่สะกดด้วย แม่กดพร้อมกัน
6. ผู้สอนให้ผู้เรียนทำแบบฝึกชุดที่ 3 แล้วให้ผู้เรียนออกมาเฉลยคำตอบหน้าชั้นเรียน
7. ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันตรวจสอบความถูกต้องของผู้เรียนเป็นรายบุคคล
8. ผู้สอนขออาสาสมัคร 3-4 คน สรุปความรู้ที่ได้รับในชั่วโมงนี้
9. ผู้สอนอาจปรับเปลี่ยนแบบฝึกและสื่อการสอนให้มีความหลากหลายตามความเหมาะสม

สื่อการเรียนรู้และแหล่งการเรียนรู้

1. เอกสารประกอบการสอน เรื่องแบบฝึกอ่านสะกดคำและแจกลูกคำ ที่สะกดด้วยมาตราตัวสะกดทั้ง 8 มาตรา
2. บัตรภาพ รูปงู ถึง ไก่ ช้าง ร่ม และส้ม
3. บัตรคำ
4. เกม ถังคือใคร
5. เกม กก
6. เกม กบ แสนสนุก
7. เพลง มาตราตัวสะกดแม่ กก
8. เพลง มาตราตัวสะกดแม่ กง
9. เพลง มาตราตัวสะกดแม่ กน
10. เพลง มาตราตัวสะกดแม่ กค

การวัดและการประเมินผล

1. ประเมินจากการตรวจแบบฝึกหัด (ความมีวินัย มีความรับผิดชอบ การใฝ่เรียนรู้)
2. การทดสอบการอ่านสะกดคำ
3. สังเกตทักษะการอ่าน และการเขียน (มีมารยาทในการอ่านและเขียน)
4. สังเกตพฤติกรรมในขณะปฏิบัติกิจกรรม (มีความรับผิดชอบ การใฝ่เรียนรู้)

บันทึกหลังการสอน

ผลการสอน

1. ด้านความรู้ความเข้าใจ (K)

.....

.....

2. ด้านทักษะกระบวนการ (P)

.....

.....

3. ด้านเจตคติ คุณธรรมจริยธรรม ความสุขความสนุกสนานเพลิดเพลิน (A)

.....

.....

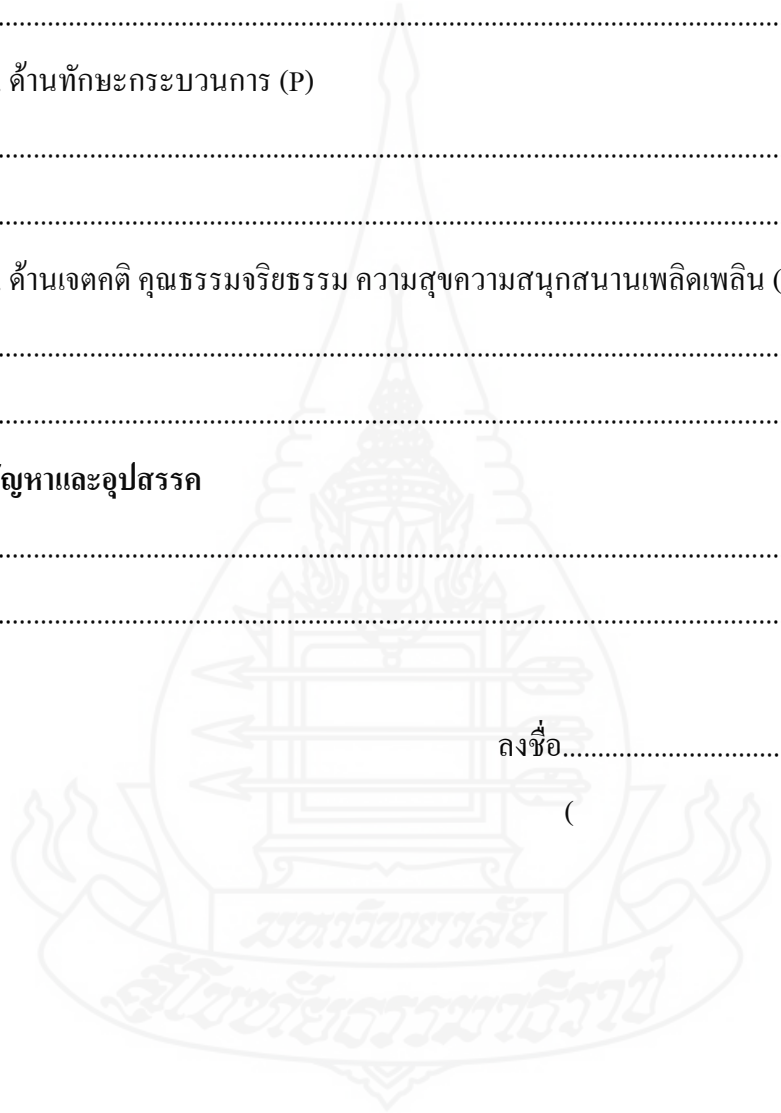
ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

ลงชื่อ.....

()

ใบความรู้

เรื่อง มาตราตัวสะกดในภาษาไทย

แม่ เกย

แม่ กค

แม่ กง

แม่ เกอว

แม่ กน

แม่ กม

แม่ กก

แม่ กบ

แม่ กด

พยัญชนะที่เป็นตัวสะกดในมาตราตัวสะกดแม่ กด คือ อ่านออกเสียง ด

ตัวอย่างคำที่มีตัวสะกดในมาตราตัวสะกดแม่ กด

กระจาด	กะทัดรัด	ขนาดย่อม	ดอกพุด	นัคดา	หูดหวิด
แน่นขันด	เพนียด	แรด	ลานวัด	สลัด	สะพัด
หุฬาด	อดออม	อดสู	เอรีดอรรอย	กอดรัด	พลัด

ครูบ้านนอก (2554) ระเบียบภาษา (ออนไลน์). จาก: www.krubannok.com

สืบค้นเมื่อ 15มิถุนายน 2554

แบบฝึกชุดที่ 3

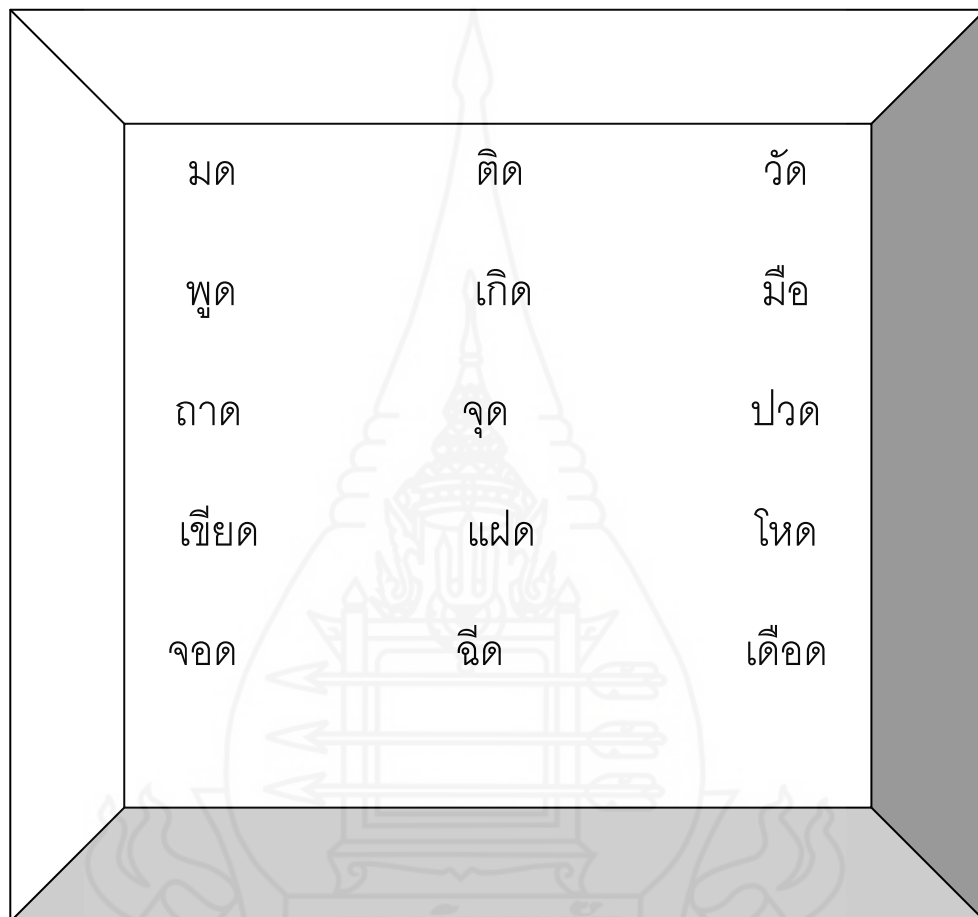
อ่านสะกดคำและแจกลูกคำที่สะกดด้วย แม่กด

แบบฝึกการอ่าน

อ่านสะกดคำและแจกลูกคำที่สะกดด้วยแม่ กด

คำ	พยัญชนะต้น	สระ	ตัวสะกด	คำอ่าน
มด	ม	โอะ	ด	มด
ติด	ต	อิ	ด	ติด
วัด	ว	อะ	ด	วัด
พูด	พ	อุ	ด	พูด
เกิด	ก	เออ	ด	เกิด
มีด	ม	อี	ด	มีด
ถาด	ถ	อา	ด	ถาด
จุด	จ	อุ	ด	จุด
ปวด	ป	อัว	ด	ปวด
เขียด	ข	เอีย	ด	เขียด
แฝด	ฝ	แอ	ด	แฝด
โหด	ห	โอ	ด	โหด
จอด	จ	ออ	ด	จอด
นืด	น	อี	ด	นืด
เคียด	ค	เอือ	ด	เคียด

มาอ่านเป็นคำกันเถอะ

กิจกรรมที่ 1

ให้ผู้เรียนเติม ค เป็นตัวสะกด แล้วอ่านให้เป็นคำให้ถูกต้อง

ก.....

ข.....

ป.....

ม.....

ห้.....

้ง.....

กั.....

นั.....

ขา.....

ลา.....

ฉา.....

วา.....

ปิ.....

ติ.....

ผี.....

หิ.....

กิจกรรมที่ 2

ขีดเส้นใต้คำที่สะกดด้วยแม่ กด และนำคำมาเติมในรูปข้างล่าง

แม่มีลูกแฝด 2 คน เกิดวันจันทร์ ชอบซุกซน บางครั้งโดนมดกัด บางครั้ง
 พุดไม่หยุด นิดน้ำวิ่งไล่กันจนหกหล่นหัวเข้าถลอก พอแม่ใส่ยาให้ก็บ่นว่า
 ปวดเสบ แม่จึงสอนเจ้าแฝดทั้งคู่ว่า “คราวหลังอย่าซุกซนเดี๋ยวจะเจ็บ
 เวลาเกิดบาดแผล” จากนั้นแม่ก็เรียกแฝดเข้ามากอดด้วยความรัก

1.แฝด.....
2.เกิด.....
3.มด.....
4.กัด.....
5.พุด.....
6.หยุด.....
7.นิด.....
8.บาด.....
9.กอด.....
10.ปวด.....

เกณฑ์การประเมิน เขียนได้ 6 คำ

คิดเป็นร้อยละ 60

สรุปผล เขียนถูก.....คำ

คิดเป็นร้อยละ.....

เกณฑ์การประเมิน

มิติการประเมิน	ระดับคุณภาพ		
	ปรับปรุง(1)	ปานกลาง (2)	ดี(3)
1. มารยาทในการอ่าน	อ่านออกเสียงดังจน รบกวนผู้อื่น อ่านเสร็จ ไม่เก็บเอกสารหรือ หนังสือให้เรียบร้อย	ไม่อ่านออกเสียงดังจน รบกวนผู้อื่น ออกเสียง ได้ชัดเจน อ่านเสร็จ ไม่เก็บเอกสารหรือ หนังสือให้เรียบร้อย	ไม่อ่านออกเสียงดังจน รบกวนผู้อื่น ออกเสียง ได้ชัดเจน อ่านเสร็จ เก็บเอกสารหรือหนังสือ เรียบร้อย
2. ความถูกต้อง ชัดเจน ในการอ่าน	อ่านออกเสียงสะกดคำ ตามอักขรวิธีไม่ถูกต้อง และไม่ชัดเจนตั้งแต่ 10 คำ ขึ้นไป	อ่านออกเสียงสะกดคำ ตามอักขรวิธีไม่ถูกต้อง และไม่ชัดเจนไม่เกิน 10 คำ	อ่านออกเสียงสะกดคำ ถูกต้อง ชัดเจนตาม อักขรวิธี
3. ความคล่องแคล่ว ในการอ่าน	อ่านคำที่กำหนดได้ไม่ ครบ และใช้เวลาในการ อ่านเกินกว่า 10 นาทีหรือ อ่านตะกุกตะกักมากกว่า 5 แห่งขึ้นไป	อ่านคำที่กำหนดได้ครบ ภายใน 10 นาที อ่าน ตะกุกตะกักไม่เกิน 5 แห่ง	อ่านคำที่กำหนดได้ครบ ก่อนเวลา 10 นาที คล่องแคล่ว ไม่ติดขัด
4. ความถูกต้องในการ เขียน	เขียนด้วยลายมืออ่านยาก ใช้ตัวสะกดผิดที่ วางสระ และวรรณยุกต์ผิดที่ตั้งแต่ 5 คำขึ้นไป ไม่มีความ สะอาด	เขียนด้วยลายมืออ่านยาก ใช้ตัวสะกด ถูกต้อง วาง สระและวรรณยุกต์ถูกต้องที่ มีความสะอาด	เขียนด้วยลายมือสวยงาม อ่านง่ายใช้ตัวสะกด ถูกต้อง วางสระและ วรรณยุกต์ถูกต้องที่มีความ สะอาด
5. มารยาทในการเขียน	เขียนไม่ชัดเจน อ่านยาก ไม่เป็นระเบียบ ไม่สะอาด	เขียนชัดเจน อ่านง่าย เป็น ระเบียบ มีร่องรอยแก้ไข หลายที่	เขียนได้ชัดเจน อ่านง่าย เป็นระเบียบ สะอาด

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 11-15 อยู่ในระดับ ดี

คะแนน 6-10 อยู่ในระดับ ปานกลาง

คะแนน 1-5 อยู่ในระดับ ปรับปรุง

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2

เรื่อง ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับคำ

เวลา 15 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง มาตราตัวสะกดแม่กบ

เวลา 2 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

มาตราตัวสะกด คือ พยัญชนะที่อยู่ท้ายพยางค์ โดยมาตราตัวสะกดในภาษาไทยมีทั้งหมด 8 มาตรา ได้แก่ มาตรา กง กม กก กบ กน กด เกย และเกอว ส่วนคำที่ไม่มีตัวสะกด คือ แม่ ก กา ดังนั้นการสะกดคำตามมาตราเป็นพื้นฐานสำคัญของการอ่าน และเขียนคำในภาษาไทย

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. อ่านออกเสียงคำ ข้อความ เรื่องสั้นๆ และบทร้อยกรองง่ายๆ ได้ถูกต้อง คล่องแคล่ว
2. เขียนสะกดคำ และบอกความหมายของคำ
3. มีมารยาทในการอ่านและเขียน

สาระการเรียนรู้

มาตราแม่กก แม่กง แม่กด แม่กบ มากน แม่กม แม่เกย และแม่เกอว

กิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องมาตรา แม่กบ

1. ผู้สอนแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ให้ผู้เรียนทราบและอธิบายความรู้ที่เกี่ยวกับมาตรา แม่กด
2. ผู้สอนให้ผู้เรียนเล่นเกม “มาตรา กบ แสนสนุก” โดยให้ผู้เรียนแบ่งออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 4-5 คน แล้วครูให้แต่ละกลุ่มช่วยกันคิดคำที่สะกดตามมาตรา กบ ให้ได้มากที่สุด กลุ่มใดคิดคำได้มาก และมีความถูกต้องมากที่สุดถือเป็นผู้ชนะ
3. ผู้สอนอ่านแบบฝึกการอ่านสะกดคำจากแบบฝึกชุดที่ 4 ให้ผู้เรียนฟัง พร้อมให้ผู้เรียนอ่านตาม(อ่านซ้ำ 2-3 ครั้ง)
4. ผู้สอนให้ผู้เรียนอ่านสะกดคำในแบบฝึกที่ แบบฝึกชุดที่ 4 เป็นรายบุคคล
5. ผู้สอนสุ่มผู้เรียนอ่านสะกดคำในแบบฝึกที่ 4 หน้าชั้น 3-5 คน
6. ผู้สอนให้ผู้เรียนส่งตัวแทนกลุ่มออกมาสรุปความรู้ที่ได้รับในชั่วโมงนี้

7. ผู้สอนสามารถปรับเปลี่ยนแบบฝึกและสื่อการสอนให้มีความหลากหลายตามความเหมาะสม

สื่อการเรียนรู้และแหล่งการเรียนรู้

1. เอกสารประกอบการสอน เรื่องแบบฝึกอ่านสะกดคำและแจกลูกคำ ที่สะกดด้วยมาตราตัวสะกดทั้ง 8 มาตรา
2. บัตรภาพ รูปงู ถึง ไก่ ช้าง ร่ม และส้ม
3. บัตรคำ
4. เกม ถังคือใคร
5. เกม กก
6. เกม กบ แสนสนุก
7. เพลง มาตราตัวสะกดแม่ กก
8. เพลง มาตราตัวสะกดแม่ กง
9. เพลง มาตราตัวสะกดแม่ กน
10. เพลง มาตราตัวสะกดแม่ กค

การวัดและการประเมินผล

1. ประเมินจากการตรวจแบบฝึกหัด (ความรับผิดชอบ)
2. การทดสอบการอ่านสะกดคำ (ความซื่อสัตย์สุจริต)
3. สังเกตทักษะการอ่าน และการเขียน (มารยาทในการอ่านและเขียน)
4. สังเกตพฤติกรรมในขณะที่ปฏิบัติกิจกรรม (ความรับผิดชอบ)

บันทึกหลังการสอน

ผลการสอน

1. ด้านความรู้ความเข้าใจ (K)

.....

.....

2. ด้านทักษะกระบวนการ (P)

.....

.....

3. ด้านเจตคติ คุณธรรมจริยธรรม ความสุขความสนุกสนานเพลิดเพลิน (A)

.....

.....

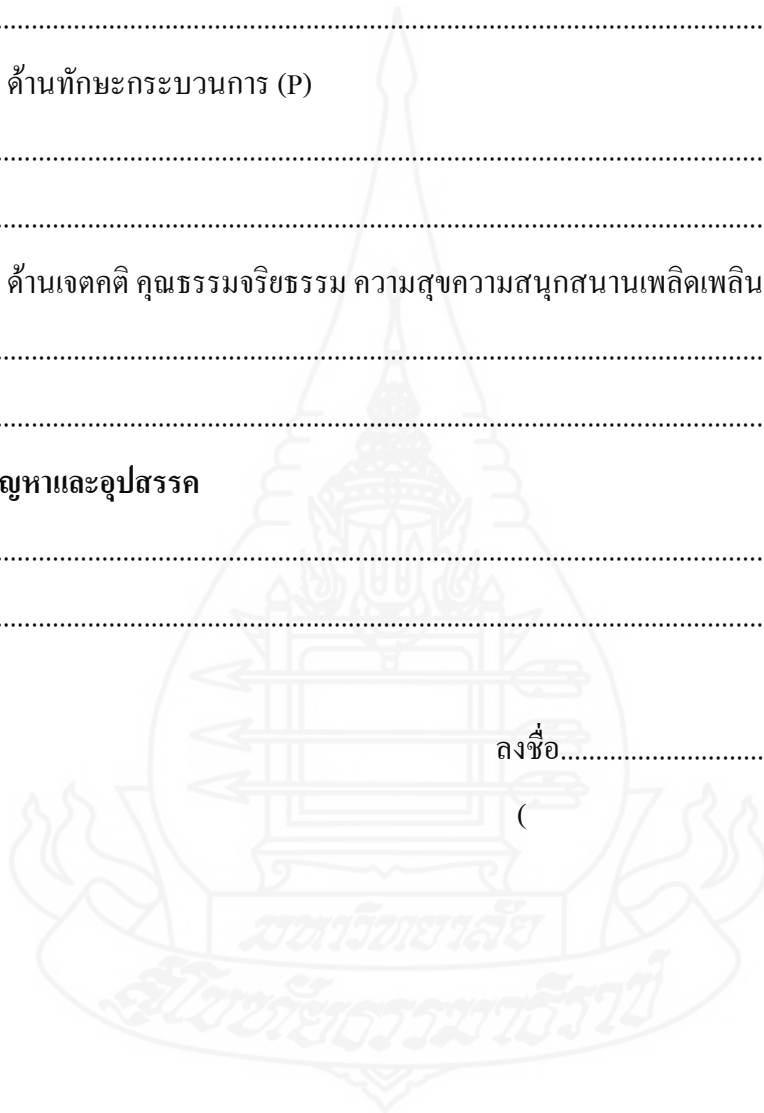
ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

ลงชื่อ.....

()

ใบความรู้

เรื่อง มาตราตัวสะกดในภาษาไทย

แม่ เกย

แม่ กค

แม่ กง

แม่ เกว

แม่ กน

แม่ กม

แม่ กก

แม่ กบ

แม่ กบ

พยัญชนะที่เป็นตัวสะกดในมาตราตัวสะกดแม่กบ คืออ่านออกเสียง บ

ตัวอย่างคำที่มีตัวสะกดในมาตราตัวสะกดแม่ กบ

ประคบ	ตะขบ	ทะเลสาบ	น้ำมันดิบ	ประทับ	ผลกระทบ	พลับพลา
รสแซบ	ระเบียบ	ริบหรี่	ลบหลู่	วัตถุดิบ	เว็บไซต์	สายลับ
สู้รบตา	ลับ	หลบหน้า	จับกบ	คบหา	ตบหน้า	รบรา

ครูบ้านนอก (2554) ระเบียบภาษา (ออนไลน์). จาก: www.krubannok.com

สืบค้นเมื่อ 15 มิถุนายน 2554.

แบบฝึกชุดที่ 4

อ่านสะกดคำและแจกลูก

คำที่สะกดด้วยแม่กบ

มาตราแม่กบ

มาตราแม่กบ คือ คำที่มี บ ป พ ฟ ภ

แบบฝึกอ่าน

แบบฝึกที่ 1 ฝึกอ่านสะกดคำ

คำ	คำอ่าน
กาบ	กอ – อา – บอ – กาบ
คาบ	คอ – อา – บอ – คาบ
ตีบ	ตอ – อี – บอ – ตีบ
ปีบ	บอ – อี – บอ – ปีบ
สอบ	สอ – ออ – บอ – สอบ
ขอบ	ขอ – ออ – บอ – ขอบ
แถบ	ถอ – แอ – บอ – แถบ
โอบ	ออ – โอ – บอ – โอบ

เกณฑ์การประเมิน อ่านสะกดคำได้ 5 คำ

คิดเป็นร้อยละ 60

สรุปผล อ่านสะกดคำถูก.....คำ

คิดเป็นร้อยละ.....

แบบฝึกที่ 2 ฝึกอ่านสะกดคำ

ราบ	หาบ	แบบ	แอบ
คิบ	สิบ	ชอบ	มอบ
ลูป	จับ	ซั้บ	พบ
เติบ	เพียบ	กอบ	ลบ
ลั้บ	ตบ	ยั้บ	บอบ

เกณฑ์การประเมิน อ่านสะกดคำได้ 12 คำ

คิดเป็นร้อยละ 60

สรุปผล อ่านสะกดคำถูก.....คำ

คิดเป็นร้อยละ.....

แบบฝึกที่ 3 ฝึกอ่านสะกดคำ

คั้บ	ลาม	อาบ	ภาพ
สิบ	สาป	รูป	เทียบ
ราบ	สูบ	อบ	ทูป
โลก	โอบ	บาป	แคบ

เกณฑ์การประเมิน อ่านสะกดคำได้ 10 คำ

คิดเป็นร้อยละ 60

สรุปผล อ่านสะกดคำถูก.....คำ

คิดเป็นร้อยละ.....

แบบฝึกที่ 4 ฝึกอ่านเป็นคำคล้องจอง

ประสพ	พบเจอ	เจอลาก
บุปผา	พารูป	ดูบน้า
ฉบับ	กลับกลาย	ลายเรียบ
ตะขบ	สาปแช่ง	แบ่งกบ
สุขภาพ	กราบไหว้	ใจยี่ราฟ
ชอบเรียน	เขียนภาพ	วาดรูป
เสียงเจียบ	เรียบร้อย	สอยผ้า

เกณฑ์การประเมิน อ่านได้ 13 คำ

คิดเป็นร้อยละ 60

สรุปผล อ่านถูก.....คำ

คิดเป็นร้อยละ.....

แบบฝึกที่ 5 ฝึกอ่านเป็นบทร้อยกรอง

น้องกบชอบกุหลาบ	ที่ลู่ลากแอบวางไว้
ป่ากบสบายใจ	ได้กราบไหว้พ่อทุกวัน
ป่าบอกอย่าทำบาป	อย่าพูดหยาบไม่ขบขัน
คราใดพบเคารพกัน	ทุกทุกวันสวัสดิ์
ลุงแนบแอบสูบยา	หน้าตาซุบแถมตอบจั่ง
ป่าโอบซุบซิบดั่ง	ว่าน่าซังคนเสพยา
ตานพพบปัญหา	เร่งรีบมาหาคำตอบ
ลุงแนบแกเป็นหอบ	ปอดบอบซ้ำจำต้องทน

เกณฑ์การประเมิน อ่านได้ 42 คำ

คิดเป็นร้อยละ 60

สรุปผล อ่านถูก.....คำ

คิดเป็นร้อยละ.....

เกณฑ์การประเมิน

มิติการประเมิน	ระดับคุณภาพ		
	ปรับปรุง(1)	ปานกลาง(2)	ดี(3)
1. มารยาทในการอ่าน	อ่านออกเสียงดังจน รบกวนผู้อื่น อ่านเสร็จ ไม่เก็บเอกสารหรือ หนังสือให้เรียบร้อย	ไม่อ่านออกเสียงดังจน รบกวนผู้อื่น ออกเสียง ได้ย่นชัดเจน อ่านเสร็จ ไม่เก็บเอกสารหรือ หนังสือให้เรียบร้อย	ไม่อ่านออกเสียงดังจน รบกวนผู้อื่น ออกเสียง ได้ย่นชัดเจน อ่านเสร็จ เก็บเอกสารหรือ หนังสือเรียบร้อย
2. ความถูกต้อง ชัดเจนในการอ่าน	อ่านออกเสียงสะกดคำ ตามอักขรวิธี ไม่ถูกต้องและ ไม่ชัดเจนตั้งแต่ ร้อยละ 60 ขึ้นไป	อ่านออกเสียงสะกดคำ ตามอักขรวิธีไม่ ถูกต้องและไม่ชัดเจน ไม่เกิน ร้อยละ 60	อ่านออกเสียงสะกดคำ ถูกต้อง ชัดเจนตาม อักขรวิธี
3. ความคล่องแคล่ว ในการอ่าน	อ่านคำที่กำหนดได้ไม่ ครบ และใช้เวลาใน การอ่านเกินกว่า 10 นาทีหรืออ่าน ตะกุกตะกักมากกว่า 5 แห่งขึ้นไป	อ่านคำที่กำหนดได้ ครบ ภายใน 10 นาที อ่านตะกุกตะกัก ไม่เกิน 5 แห่ง	อ่านคำที่กำหนดได้ ครบ ก่อนเวลา 10 นาที คล่องแคล่ว ไม่ติดขัด

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 7-9 อยู่ในระดับ ดี

คะแนน 4-6 อยู่ในระดับ ปานกลาง

คะแนน 1-3 อยู่ในระดับ ปรับปรุง

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2

เรื่อง ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับคำ

เวลา 15 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง มาตราตัวสะกดแม่กน

เวลา 2 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

มาตราตัวสะกด คือ พยางค์ที่อยู่ท้ายพยางค์ โดยมาตราตัวสะกดในภาษาไทยมีทั้งหมด 8 มาตรา ได้แก่ มาตรา กง กม กก กบ กน กด เกย และเกว ส่วนคำที่ไม่มีตัวสะกด คือ แม่ ก กา ดังนั้นการสะกดคำตามมาตราเป็นพื้นฐานสำคัญของการอ่าน และเขียนคำในภาษาไทย

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. อ่านออกเสียงคำ ข้อความ เรื่องสั้นๆ และบทร้อยกรองง่ายๆ ได้ถูกต้อง คล่องแคล่ว
2. เขียนสะกดคำ และบอกความหมายของคำ
3. มีมารยาทในการอ่านและเขียน

สาระการเรียนรู้

มาตราแม่กก แม่กง แม่กด แม่กบ มากน แม่กม แม่เกย และแม่เกว

กิจกรรมการเรียนรู้เรื่องมาตรา แม่กน

1. ผู้สอนร้องเพลง มาตราตัวสะกด แม่กน ให้ผู้เรียนฟัง

มาตราตัวสะกด แม่ กน

ณ เณร ญ ผู้หญิง	เห็น ล ถึง วังตกดู
น หนู อยู่ในรู	ตาจ้องดู พ จุฬา
ร เรือ แล่นเร็วไว	หนูจำไว้หกตัวหนา
จำไว้นะลูกยา	หกตัวหนาหา แม่กน

2. ผู้สอนให้ผู้เรียนจับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านแล้วให้ผู้เรียนแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน พร้อมส่งตัวแทนนำเสนอหน้าชั้นเรียน
3. ผู้สอนแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ให้ผู้เรียนทราบ พร้อมเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับความรู้มาตราตัวสะกด แม่กน แล้วให้ผู้เรียนอ่าน และร้องเพลง 2-3 ครั้ง เพื่อให้ผู้เรียนอ่านได้ถูกต้อง คล่องแคล่ว และสะกดตามมาตราตัวสะกด
4. ผู้สอนให้ผู้เรียนอ่านสะกดคำและแจกลูก คำที่สะกดด้วย แม่กน
5. ผู้สอนให้ผู้เรียนทำแบบฝึกหัด แบบฝึกหัดที่ 5
6. ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันตรวจคำตอบ จากนั้นครูให้ผู้เรียนอ่านออกเสียงคำที่ใบแบบฝึกหัดพร้อมกัน
7. ผู้สอนสามารถปรับเปลี่ยนแบบฝึกและสื่อการเรียนการสอนเพื่อความหลากหลายได้ตามความเหมาะสม

สื่อการเรียนรู้และแหล่งการเรียนรู้

1. เอกสารประกอบการสอน เรื่องแบบฝึกอ่านสะกดคำและแจกลูกคำ ที่สะกดด้วยมาตราตัวสะกดทั้ง 8 มาตรา
2. บัตรภาพ รูปงู ถึง ไก่ ช้าง ร่ม และส้ม
3. บัตรคำ
4. เกม ฉันทาคือใคร
5. เกม กก
6. เกม กบ แสนสนุก
7. เพลง มาตราตัวสะกดแม่ กก
8. เพลง มาตราตัวสะกดแม่ กง
9. เพลง มาตราตัวสะกดแม่ กน
10. เพลง มาตราตัวสะกดแม่ กก

การวัดและการประเมินผล

1. ประเมินจากการตรวจแบบฝึกหัด (ความรับผิดชอบ)
2. การทดสอบการอ่านสะกดคำ (ความมีวินัย)
3. สังเกตทักษะการอ่าน และการเขียน (มารยาทในการอ่านและเขียน)
4. สังเกตพฤติกรรมในขณะปฏิบัติกิจกรรม (ความมีวินัย ความรับผิดชอบ การใฝ่เรียนรู้)

บันทึกหลังการสอน

ผลการสอน

1. ด้านความรู้ความเข้าใจ (K)

.....

.....

2. ด้านทักษะกระบวนการ (P)

.....

.....

3. ด้านเจตคติ คุณธรรมจริยธรรม ความสุขความสนุกสนานเพลิดเพลิน (A)

.....

.....

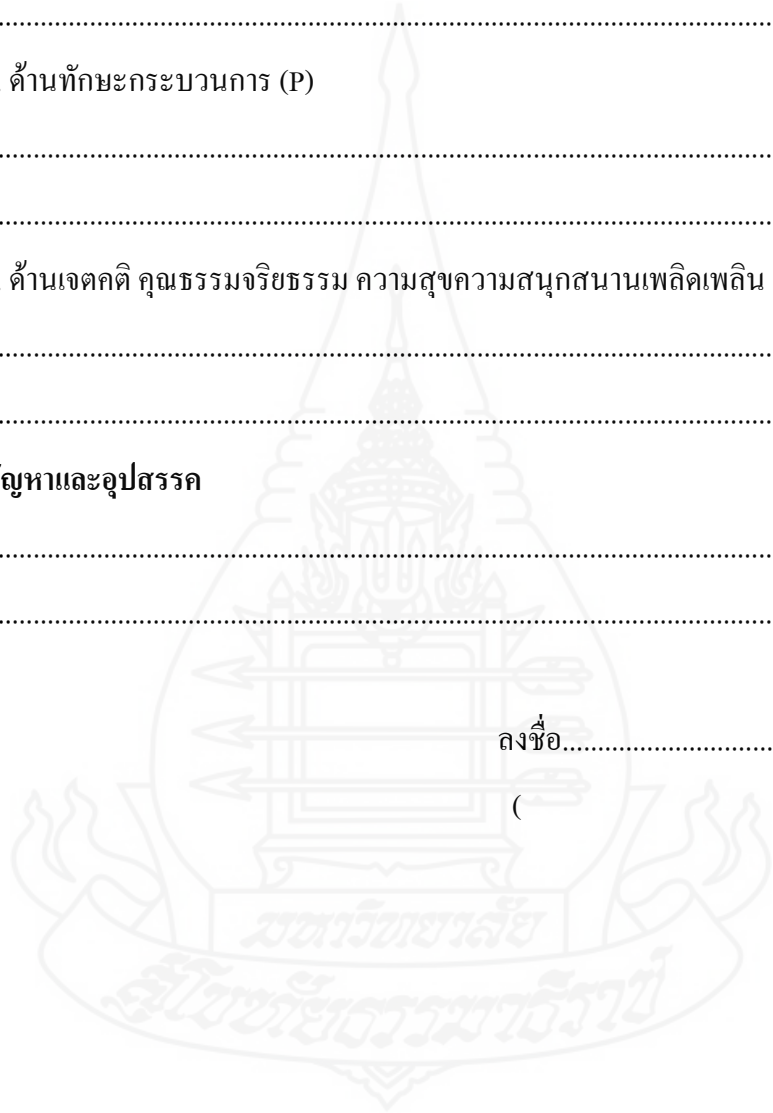
ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

ลงชื่อ.....

()

ใบความรู้

เรื่อง มาตราตัวสะกดในภาษาไทย

แม่ เกย

แม่ กค

แม่ กง

แม่ เกว

แม่ กน

แม่ กม

แม่ กก

แม่ กบ

แม่กน

พยัญชนะที่เป็นตัวสะกดในมาตราตัวสะกดแม่กน คือ อ่านออกเสียง น

ตัวอย่างคำที่มีตัวสะกดในมาตราตัวสะกดแม่ กน

กระตือรือร้น	กันแสง	ขมิขมัน	จิ้นแท่น	คำประพันธ์	จินดา
ชันษา	ชุลมุน	คูหมื่น	ต้นหว้า	โต๊ะจีน	พระชนนี

ครูบ้านนอก (2554) ระดับภาษา (ออนไลน์). จาก: www.krubannok.com

สืบค้นเมื่อวันที่ 15 มิถุนายน 2554.

แบบฝึกชุดที่ 5

อ่านสะกดคำและแจกลูก

คำที่สะกดด้วยแม่ กน

อ่านสะกดคำและแจกลูก คำที่สะกดด้วยแม่ กน

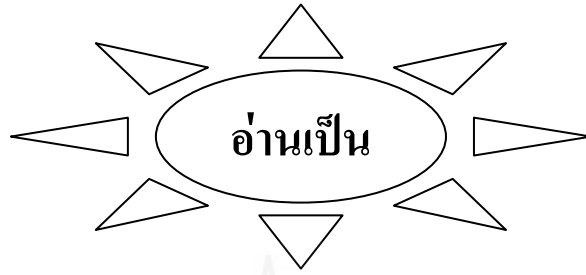
คำ	พยัญชนะต้น	สระ	ตัวสะกด	คำอ่าน
จาน	จ	อา	น	จาน
บิน	บ	อิ	น	บิน
ปิ่น	ป	อี	น	ปิ่น
มีน	ม	อี	น	มีน
ยีน	ย	อิ	น	ยีน
จุน	จ	อุ	น	จุน
เลน	ล	เอ	น	เลน
แขน	ข	แอ	น	แขน
โคน	ค	โอ	น	โคน
เทียน	ท	เอีย	น	เทียน

เกณฑ์การประเมิน อ่านสะกดคำได้ 6 คำ

คิดเป็นร้อยละ 60

สรุปผล อ่านสะกดคำถูก.....คำ

คิดเป็นร้อยละ.....

งาน	งาน	บิน	หิน	ยื่น
คีน	ป็น	นุน	ทุน	เลน
เอน	แขน	แสน	โคน	ป้าง
งาน	คินเลน	เอนแขน	สอนงาน	ยื่นนาน
คีนทุน	นุนแทน	แสนงอน	แก่นไม้	ร้านค้า

เกณฑ์การประเมิน อ่านได้ 15 คำ

คิดเป็นร้อยละ 60

สรุปผล อ่านถูก.....คำ

คิดเป็นร้อยละ.....

แบบฝึกท่องจำคำมาตราตัวสะกดแม่ กน

<u>มาตราตัวสะกด แม่ กน</u>	
ณ เณร ญ ผู้หญิง	เห็น ล ลิง วังตกดู
น หนู อยู่ในรู	ตาจ้องดู พ จูฬา
ร เรือ แล่นเร็วไว	หนูจำไว้หกตัวหนา
จำไว้ในะลูกยา	หกตัวหนาหา แม่ กน

เลือกคำถูก

เลือกคำที่เขียนถูกต้องมาเติมลงในช่องว่าง

1. เหรียน เหรียญ _____ (เหรีญ) _____
2. กุนแจ กุญแจ _____ (กุญแจ) _____
3. ตระเวณ ตระเวน _____ (ตระเวน) _____
4. บริเวณ บริเวร _____ (บริเวณ) _____
5. น้ำตาน น้ำตาล _____ (น้ำตาล) _____
6. เจริญ เจริณ _____ (เจริญ) _____
7. ทหาน ทหาร _____ (ทหาร) _____
8. รัฐปาน รัฐบาล _____ (รัฐบาล) _____

เกณฑ์การประเมิน เขียนคำได้ 5 คำ

คิดเป็นร้อยละ 60

สรุปผล เขียนคำถูก.....คำ

คิดเป็นร้อยละ.....

เกณฑ์การประเมิน

มิติการประเมิน	ระดับคุณภาพ		
	ปรับปรุง(1)	ปานกลาง(2)	ดี(3)
1. มารยาทในการอ่าน	อ่านออกเสียงดังจน รบกวนผู้อื่น อ่านเสร็จ ไม่เก็บเอกสารหรือ หนังสือให้เรียบร้อย	ไม่อ่านออกเสียงดังจน รบกวนผู้อื่น ออกเสียง ได้ยินชัดเจน อ่านเสร็จ ไม่เก็บเอกสารหรือ หนังสือให้เรียบร้อย	ไม่อ่านออกเสียงดังจน รบกวนผู้อื่น ออกเสียง ได้ยินชัดเจน อ่านเสร็จ เก็บเอกสารหรือ หนังสือเรียบร้อย
2. ความถูกต้อง ชัดเจนในการอ่าน	อ่านออกเสียงสะกดคำ ตามอักขรวิธีไม่ ถูกต้องและไม่ชัดเจน ตั้งแต่ร้อยละ 60 ขึ้นไป	อ่านออกเสียงสะกดคำ ตามอักขรวิธีไม่ ถูกต้องและไม่ชัดเจน ไม่เกิน ร้อยละ 60	อ่านออกเสียงสะกดคำ ถูกต้อง ชัดเจนตาม อักขรวิธี
3. ความคล่องแคล่ว ในการอ่าน	อ่านคำที่กำหนดได้ ไม่ครบ และใช้เวลาใน การอ่านเกินกว่า 10 นาทีหรืออ่าน ตะกุกตะกักมากกว่า 5 แห่งขึ้นไป	อ่านคำที่กำหนดได้ ครบ ภายใน 10 นาที อ่านตะกุกตะกัก ไม่เกิน 5 แห่ง	อ่านคำที่กำหนดได้ ครบ ก่อนเวลา 10 นาทีคล่องแคล่ว ไม่ติดขัด
4. มารยาทในการ เขียน	เขียนไม่ชัดเจน อ่านยาก ไม่เป็น ระเบียบ ไม่สะอาด	เขียนชัดเจน อ่านง่าย เป็นระเบียบ มีร่องรอย แก้ไขหลายที่	เขียนได้ชัดเจน อ่านง่าย เป็นระเบียบ สะอาด

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 9-12 อยู่ในระดับ ดี

คะแนน 5-8 อยู่ในระดับ ปานกลาง

คะแนน 1-4 อยู่ในระดับ ปรับปรุง

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2

เรื่อง ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับคำ

เวลา 15 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง มาตราตัวสะกดแม่กม

เวลา 2 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

มาตราตัวสะกด คือ พยัญชนะที่อยู่ท้ายพยางค์ โดยมาตราตัวสะกดในภาษาไทยมีทั้งหมด 8 มาตรา ได้แก่ มาตรา กง กม กก กบ กน กด เกย และเกอว ส่วนคำที่ไม่มีตัวสะกด คือ แม่ ก กา ดังนั้นการสะกดคำตามมาตราเป็นพื้นฐานสำคัญของการอ่าน และเขียนคำในภาษาไทย

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. อ่านออกเสียงคำ ข้อความ เรื่องสั้นๆ และบทร้อยกรองง่ายๆ ได้ถูกต้อง คล่องแคล่ว
2. เขียนสะกดคำ และบอกความหมายของคำ
3. มีมารยาทในการอ่านและการเขียน

สาระการเรียนรู้

มาตราแมกก แม่กง แม่กด แม่กบ แม่กน แม่กม แม่เกย และแม่เกอว

กิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องมาตรา แม่กม

1. ผู้สอนและผู้เรียนทบทวนความรู้เรื่อง มาตราตัวสะกด แมกก แม่กง แม่กด แม่กบ และแม่กน
2. ผู้สอนแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ให้ผู้เรียนทราบ
3. ผู้สอนอธิบายความรู้เรื่องมาตรา แม่กม เมื่อผู้เรียนเข้าใจ ครูให้ผู้เรียนยกตัวอย่างคำที่สะกดด้วย แม่กม คนละ 1 คำ แล้วให้ผู้เรียนแต่งประโยค คนละ 5 ประโยคพร้อมนำเสนอหน้าชั้นเรียน
4. ผู้สอนให้ผู้เรียนออกมาอ่านแบบฝึกสะกดคำ คำที่มี ม เป็นตัวสะกดจากแบบฝึกชุดที่ 6
5. ผู้สอนอธิบายความหมายของวลี พร้อมยกตัวอย่างแล้วให้ผู้เรียนฝึกอ่านสะกดคำจากแบบฝึกชุดที่ 6

6. ผู้สอนให้ผู้เรียนอ่านแบบฝึกการอ่านเรื่องที่มิ มี เป็นตัวสะกดแบบฝึกชุดที่ 6 แล้วให้ผู้เรียนแยกคำที่สะกดด้วยมาตรา แม่กม โดยการเขียนวงกลม
7. ผู้สอนให้ผู้เรียนร่วมกันเฉลยคำตอบที่ถูกต้องแล้วให้ผู้เรียนร่วมกันอ่านสะกดคำที่มีพยัญชนะ มี เป็นตัวสะกด
8. ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันสรุปความรู้ที่ได้รับในชั่วโมงนี้
9. ผู้สอนสามารถปรับเปลี่ยนแบบฝึกและสื่อการเรียนการสอนเพื่อความหลากหลายได้ตามความเหมาะสม

สื่อการเรียนรู้และแหล่งการเรียนรู้

1. เอกสารประกอบการสอน เรื่องแบบฝึกอ่านสะกดคำและแจกลูกคำ ที่สะกดด้วยมาตราตัวสะกดทั้ง 8 มาตรา
2. บัตรภาพ รูปงู ถึง ไก่ ช้าง ร่ม และส้ม
3. บัตรคำ
4. เกม นันคือใคร
5. เกม กก
6. เกม กบ แสนสนุก
7. เพลง มาตราตัวสะกดแม่ กก
8. เพลง มาตราตัวสะกดแม่ กก
9. เพลง มาตราตัวสะกดแม่ กน
10. เพลง มาตราตัวสะกดแม่ กค

การวัดและการประเมินผล

1. ประเมินจากการตรวจแบบฝึกหัด (ความมีวินัย)
2. การทดสอบการอ่านสะกดคำ (ความซื่อสัตย์สุจริต)
3. สังเกตทักษะการอ่าน และการเขียน (มีมารยาทในการอ่านและการเขียน)
4. สังเกตพฤติกรรมในขณะปฏิบัติกิจกรรม (ความมีวินัย ความซื่อสัตย์สุจริต)

บันทึกหลังการสอน

ผลการสอน

1. ด้านความรู้ความเข้าใจ (K)

.....

.....

2. ด้านทักษะกระบวนการ (P)

.....

.....

3. ด้านเจตคติ คุณธรรมจริยธรรม ความสุขความสนุกสนานเพลิดเพลิน (A)

.....

.....

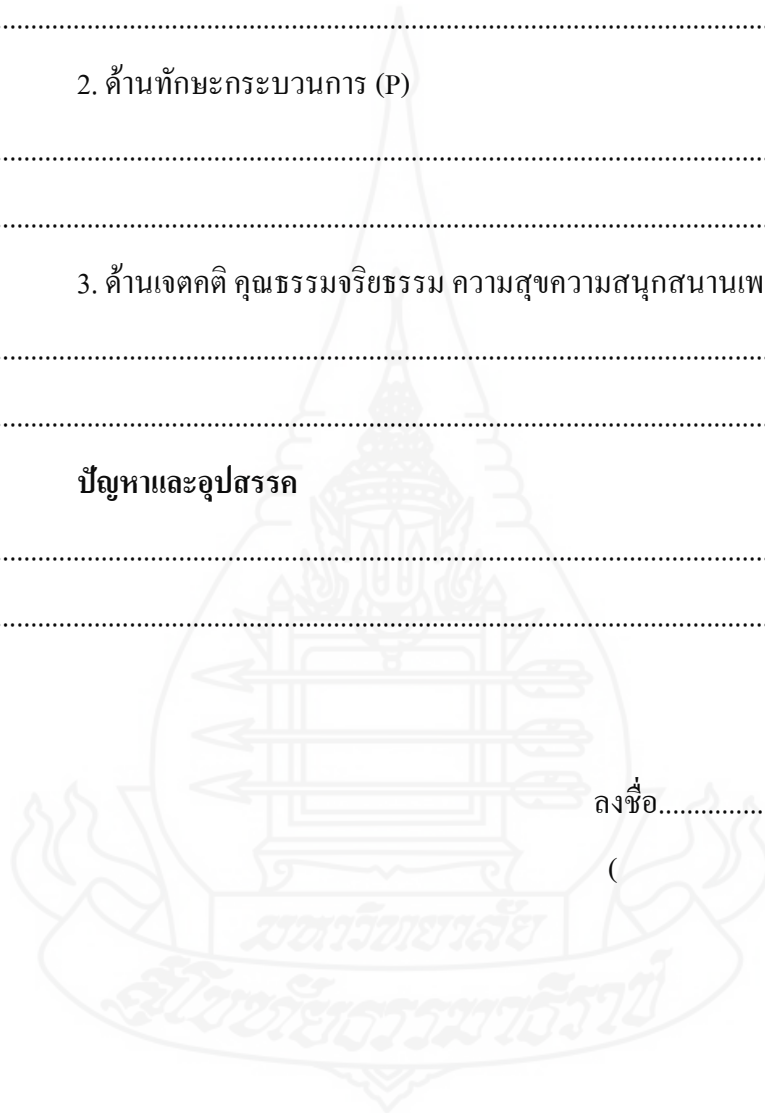
ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

ลงชื่อ.....

()

ใบความรู้

เรื่อง มาตราตัวสะกดในภาษาไทย

แม่ เกย

แม่ กด

แม่ กง

แม่ เกอว

แม่ กน

แม่ กม

แม่ กก

แม่ กบ

แม่กม

พยัญชนะที่เป็นตัวสะกดในมาตราตัวสะกดแม่ กม คือ อ่านออกเสียง ม

ตัวอย่างคำที่มีตัวสะกดในมาตราตัวสะกดแม่ กม

กระหม่อม	คำราม	จริยธรรม	ชมรม	ถล่ม	ทะนุถนอม	ทับทิม	ทุ่มเต
บรรทม	บังคม	เปรมปรีดิ์	พฤติกรรม	ภิรมย์	เหยียดหยาม	อาศรม	แยม

ครูบ้านนอก (2554) ระดับภาษา (ออนไลน์). จาก: www.krubannok.com

สืบค้นเมื่อ 15 มิถุนายน 2554.

แบบฝึกชุดที่ 6

อ่านสะกดคำและแจกลูกคำที่สะกดด้วยแม่ กม

มาตราแม่ กม คือ คำที่มี ม เป็นตัวสะกด

แบบฝึกการอ่านคำที่มี ม เป็นตัวสะกด

กม	จม	ตาม	ด้าม	จาม
สาม	โถม	ห้าม	ขาม	นาม
ยอม	แก้ม	ริม	ซึม	เค็ม

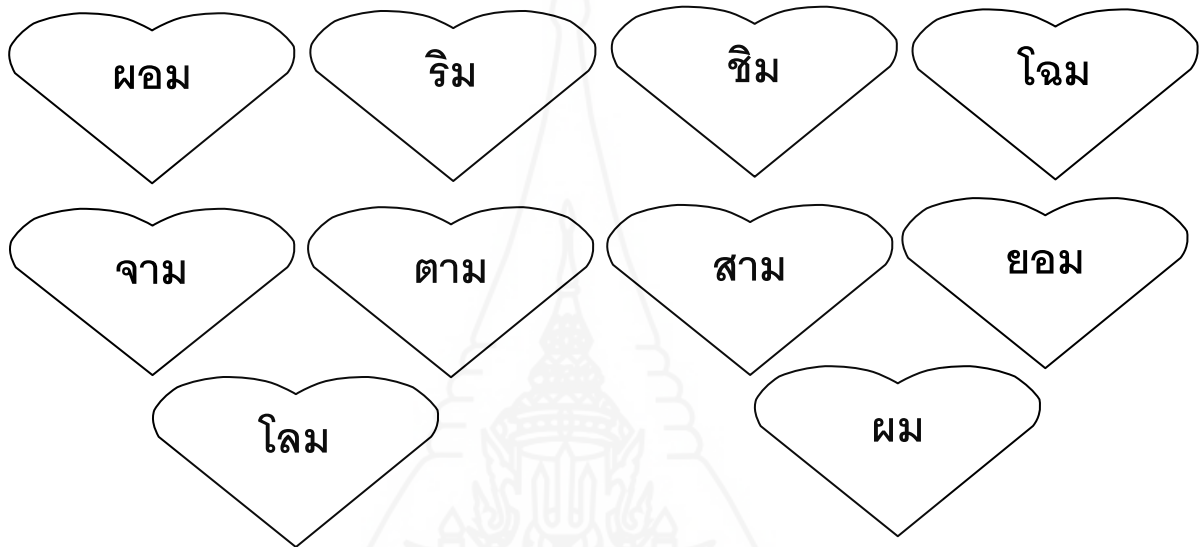
เกณฑ์การประเมิน อ่านสะกดคำได้ 9 คำ

คิดเป็นร้อยละ 60

สรุปผล อ่านสะกดคำถูก.....คำ

คิดเป็นร้อยละ.....

แบบฝึกสะกดคำ คำที่มี ม เป็นตัวสะกด

เกณฑ์การประเมิน อ่านสะกดคำได้ 6 คำ

คิดเป็นร้อยละ 60

สรุปผล อ่านสะกดคำถูก.....คำ

คิดเป็นร้อยละ.....

แบบฝึกการอ่านวลีที่มี ม เป็นตัวสะกด

สามชาม

สาวงาม

คึ่มนม

ห้ามดู

แก้มแดง

รินน้ำ

แป้งหอม

รอมชอม

ออมแรง

ของแถม

เกณฑ์การประเมิน อ่านได้ 6 คำ

คิดเป็นร้อยละ 60

สรุปผล อ่านถูก.....คำ

คิดเป็นร้อยละ.....

แบบฝึกการอ่านประโยค คำที่มี ม
เป็นตัวสะกด

บ้านริมน้ำ

สาวงามแก้มแดง

จอมเก็บหอมรอมริบ

ยาตีคี่มนม

มะระรสขม

เกณฑ์การประเมิน อ่านได้ 3 ประโยค

คิดเป็นร้อยละ 60

สรุปผล อ่านถูก.....ประโยค

คิดเป็นร้อยละ.....

แบบฝึกการอ่านเรื่องที่มิ ม เป็นตัวละคร

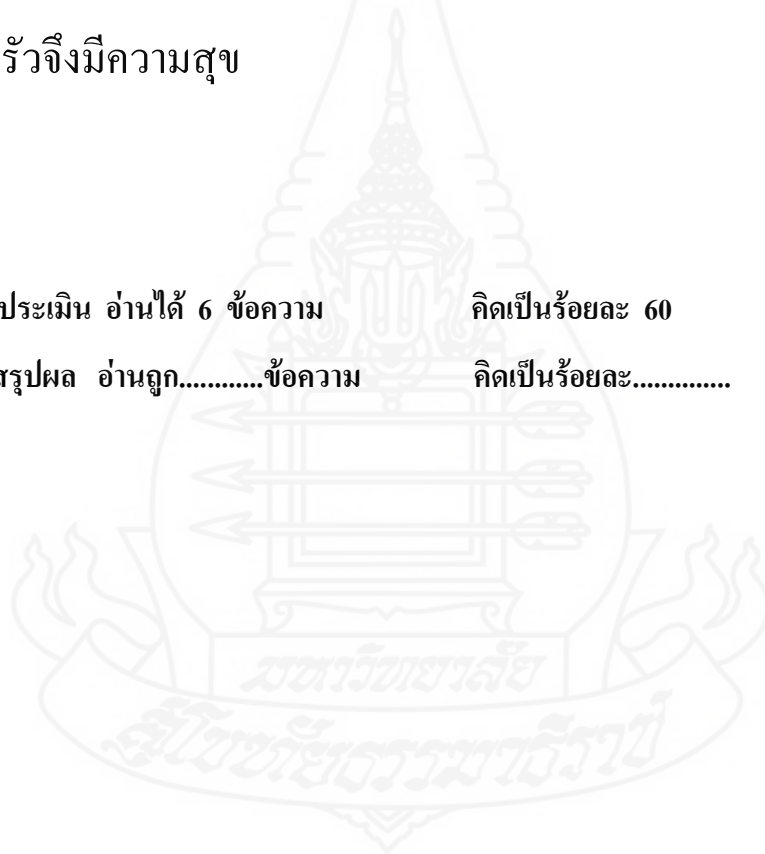
บ้านริมน้ำของจอม ปลุกมะระมีรสขม ปลุกมะยมและต้นชะอม
มีส้มเขียวหวาน ในบ้านร่มรื่น หอมกลิ่นธรรมชาติ จอมมีพี่สาวคนงาม
แถมแดงเวลาร้อน จอมและพี่สาวเป็นคนเก็บหอมรอมริบ
ครอบครัวจึงมีความสุข

เกณฑ์การประเมิน อ่านได้ 6 ข้อความ

คิดเป็นร้อยละ 60

สรุปผล อ่านถูก.....ข้อความ

คิดเป็นร้อยละ.....

เกณฑ์การประเมิน

มิติการประเมิน	ระดับคุณภาพ		
	ปรับปรุง(1)	ปานกลาง(2)	ดี(3)
1. มารยาทในการอ่าน	อ่านออกเสียงดังจน รบกวนผู้อื่น อ่านเสร็จ ไม่เก็บเอกสารหรือ หนังสือให้เรียบร้อย	ไม่อ่านออกเสียงดังจน รบกวนผู้อื่น ออกเสียง ได้ชัดเจน อ่านเสร็จ ไม่เก็บเอกสารหรือ หนังสือให้เรียบร้อย	ไม่อ่านออกเสียงดังจน รบกวนผู้อื่น ออกเสียง ได้ชัดเจน อ่านเสร็จ เก็บเอกสารหรือ หนังสือเรียบร้อย
2. ความถูกต้อง ชัดเจนในการอ่าน	อ่านออกเสียงสะกดคำ ตามอักขรวิธี ไม่ถูกต้อง และไม่ชัดเจนตั้งแต่ ร้อยละ 60 ขึ้นไป	อ่านออกเสียงสะกดคำ ตามอักขรวิธี ไม่ถูกต้องและ ไม่ชัดเจนไม่เกิน ร้อยละ 60	อ่านออกเสียงสะกดคำ ถูกต้อง ชัดเจนตาม อักขรวิธี
3. ความคล่องแคล่ว ในการอ่าน	อ่านคำที่กำหนดได้ไม่ ครบ และใช้เวลาใน การอ่านเกินกว่า 10 นาทีหรืออ่าน ตะกุกตะกักมากกว่า 5 แห่งขึ้นไป	อ่านคำที่กำหนดได้ ครบ ภายใน 10 นาที อ่านตะกุกตะกักไม่ เกิน 5 แห่ง	อ่านคำที่กำหนดได้ ครบ ก่อนเวลา 10 นาที คล่องแคล่ว ไม่ติดขัด
4. มารยาทในการ เขียน	เขียนไม่ชัดเจน อ่านยาก ไม่เป็น ระเบียบ ไม่สะอาด	เขียนชัดเจน อ่านง่าย เป็นระเบียบ มีร่องรอย แก้ไขหลายที่	เขียนได้ชัดเจน อ่านง่าย เป็นระเบียบ สะอาด

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 9-12 อยู่ในระดับ ดี

คะแนน 5-8 อยู่ในระดับ ปานกลาง

คะแนน 1-4 อยู่ในระดับ ปรับปรุง

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2

เรื่อง ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับคำ

เวลา 15 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7 เรื่อง มาตราตัวสะกดแม่เกย เกว

เวลา 3 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

มาตราตัวสะกด คือ พยางค์ที่อยู่ท้ายพยางค์ โดยมาตราตัวสะกดในภาษาไทยมีทั้งหมด 8 มาตรา ได้แก่ มาตรา กง กม กก กบ กน กด เกย และเกว ส่วนคำที่ไม่มีตัวสะกด คือ แม่ ก กา ดังนั้นการสะกดคำตามมาตราเป็นพื้นฐานสำคัญของการอ่าน และเขียนคำในภาษาไทย

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. อ่านออกเสียงคำ ข้อความ เรื่องสั้นๆ และบทร้อยกรองง่ายๆ ได้ถูกต้อง คล่องแคล่ว
2. เขียนสะกดคำ และบอกความหมายของคำ
3. มีมารยาทในการอ่านและเขียน

สาระการเรียนรู้

มาตราแม่กก แม่กง แม่กด แม่กบ มากน แม่กม แม่เกย และแม่เกว

กิจกรรมการเรียนรู้เรื่องมาตรา แม่เกย และเกว

1. ผู้สอนติดบัตรภาพบนกระดาน แล้วสุ่มเรียกผู้เรียนออกมาเขียนคำให้สมบูรณ์บนกระดาน โดยบัตรภาพที่ใช้ มีดังนี้

ต้น + ภาพมะพร้าว

ลูก + ภาพนก

2. ผู้สอนให้ผู้เรียนอ่านออกเสียงสะกดคำพร้อมกัน และให้ผู้เรียนสังเกตตัวสะกดท้ายพยางค์ของคำ จากนั้นครูชี้แจงให้ผู้เรียนเข้าใจว่า ตัวสะกดท้ายพยางค์ดังกล่าวเป็นตัวสะกดในมาตรา เกย และเกว
3. ผู้สอนให้ผู้เรียนเปิดเอกสารประกอบการสอน มาตรา เกย หรือแม่เกย และมาตรา เกว หรือแม่เกว แล้วครูอธิบายให้ผู้เรียนเข้าใจ โดยใช้ตัวอย่างคำในเอกสารประกอบการสอน ประกอบการอธิบาย
4. ผู้สอนให้ผู้เรียนแบ่งออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 4-5 คน เพื่อเล่นเกม “บอกใบ้ ทายคำ” โดยครูเป็นผู้ใบ้คำที่อยู่ในมาตรา เกย และเกว และผู้เรียนแต่ละกลุ่มเป็นผู้ทายคำ กลุ่มใดทายได้ถูกต้องมากที่สุดถือเป็นผู้ชนะ เมื่อครูอ่านคำใบ้ให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันทายคำ และเขียนคำลงในสมุดของผู้เรียนให้ถูกต้อง

คำใบ้

1. อุปกรณ์ชนิดหนึ่ง ไว้สำหรับตัดไม้ (เลื่อย)
2. การสิ้นชีวิต (ตาย)
3. สัตว์ชนิดหนึ่ง มี 4 ขา ชาวนาชอบใช้ไถนา (ควาย)
4. นิ้วที่เล็กที่สุดในมือของเรา (ก้อย)
5. หางของไม้เจอ (หาง)
6. สัตว์เดินมา หลังคามุงกระเบื้อง (เต่า)
7. คู่สมรส (บ่าวสาว)
8. อาการอ้าปากเมื่อรู้สึกรัง (หาว)
9. สัตว์ชนิดหนึ่งมี 4 ขา ร้องเหมียวๆ (แมว)
10. นกมีหู หนูมีปีก (ค้างคาว)

5. ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันเฉลยคำตอบ จากนั้นให้ผู้เรียนอ่านออกเสียงคำที่ได้ในมาตราเกย และเกว ในสมุดพร้อมกัน
6. ผู้สอนให้ผู้เรียนอ่านแบบฝึกอ่านสะกดคำของแม่และเกวเป็นกลุ่มจากแบบฝึกชุดที่ 7 เป็นรายบุคคล
7. ผู้สอนสรุปความรู้ที่ได้รับในชั่วโมงนี้

8. ผู้สอนสามารถปรับเปลี่ยนแบบฝึกและสื่อการเรียนการสอนเพื่อความหลากหลายได้ตามความเหมาะสม

สื่อการเรียนรู้และแหล่งการเรียนรู้

1. เอกสารประกอบการสอน เรื่องแบบฝึกอ่านสะกดคำและแจกลูกคำ ที่สะกดด้วยมาตราตัวสะกดทั้ง 8 มาตรา
2. บัตรภาพ รูปงู ถึง ไก่ ช้าง ร่ม และส้ม
3. บัตรคำ
4. เกม ฉันทาคือใคร
5. เกม กก
6. เกม กบ แสนสนุก
7. เพลง มาตราตัวสะกดแม่ กก
8. เพลง มาตราตัวสะกดแม่ กง
9. เพลง มาตราตัวสะกดแม่ กน
10. เพลง มาตราตัวสะกดแม่ กค

การวัดและการประเมินผล

1. ประเมินจากการตรวจแบบฝึกหัด (ความรับผิดชอบ)
2. การทดสอบการอ่านสะกดคำ (ความซื่อสัตย์สุจริต)
3. สังเกตทักษะการอ่าน และการเขียน (มีมารยาทในการอ่านและเขียน)
4. สังเกตพฤติกรรมในขณะปฏิบัติกิจกรรม (ความรับผิดชอบ)

บันทึกหลังการสอน

ผลการสอน

1. ด้านความรู้ความเข้าใจ (K)

.....

.....

2. ด้านทักษะกระบวนการ (P)

.....

.....

3. ด้านเจตคติ คุณธรรมจริยธรรม ความสุขความสนุกสนานเพลิดเพลิน (A)

.....

.....

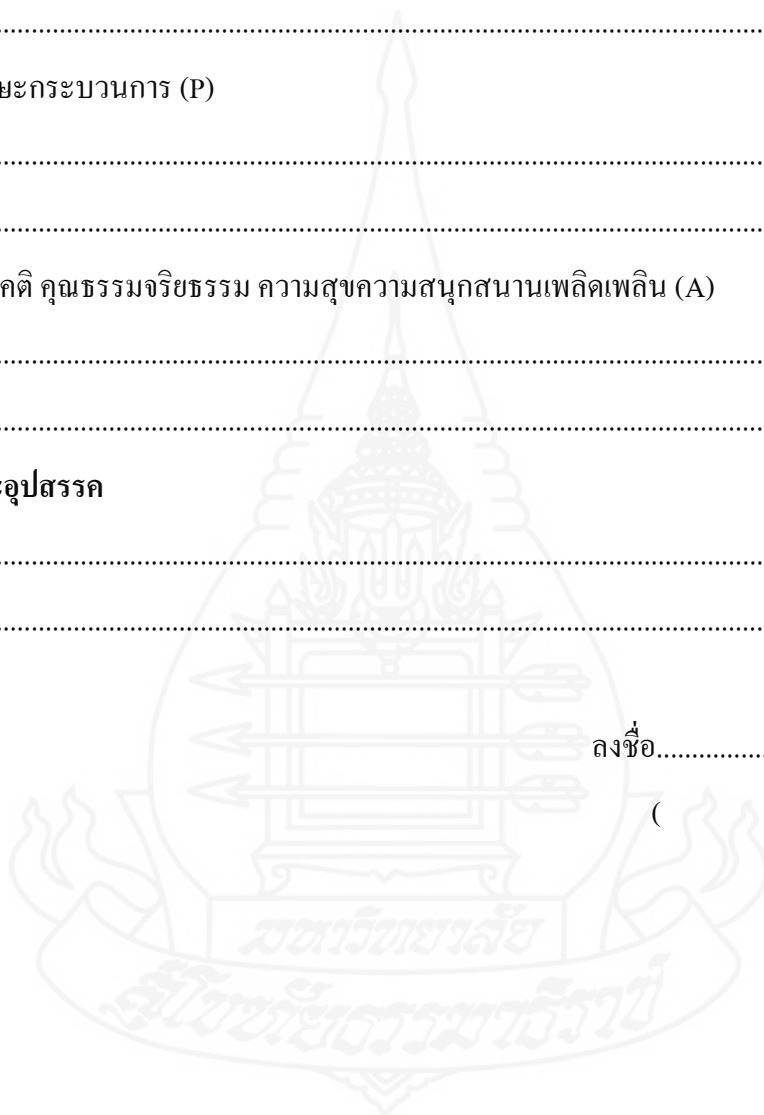
ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

ลงชื่อ.....

()

ใบความรู้

เรื่อง มาตราตัวสะกดในภาษาไทย

แม่ เกย

แม่ กด

แม่ กง

แม่ เกอว

แม่ กน

แม่ กม

แม่ กก

แม่ กบ

แม่ เกย

พยัญชนะที่เป็นตัวสะกดในมาตราตัวสะกดแม่เกย คืออ่านออกเสียง ย

ตัวอย่างคำที่มีตัวสะกดในมาตราตัวสะกดแม่ เกย

กระจ๊อยร่อย	ข้าย	จีวาลัย	ทยอย	นโยบาย	เนย	เนื้อทราย
เปรียบเปรย	พระทัย	โพยภัย	ภูวไนย	เสวย	มโนมัย	วินัย
สาหร่าย	อาชาไนย	ลูกเขย	ชมเชย	เปิดเผย	คุ่นเคย	เมืองเลย

ครูบ้านนอก (2554) ระดับภาษา (ออนไลน์). จาก: www.krubannok.com

สืบค้นเมื่อ 15 มิถุนายน 2554.

ใบความรู้

เรื่อง มาตราตัวสะกดในภาษาไทย

แม่ เกย

แม่ กค

แม่ กง

แม่ เกอว

แม่ กน

แม่ กม

แม่ กก

แม่ กบ

แม่ เกอว

พยัญชนะที่เป็นตัวสะกดในมาตราตัวสะกดแม่เกอว คืออ่านออกเสียง ว

ตัวอย่างคำที่มีตัวสะกดในมาตราตัวสะกดแม่ เกอว

กริ้ว	ก้วยเตี้ยว	ข้าวข่า	ข้าวลือ	จั่ว	เจื้อยแจ้ว	ดาวฤกษ์
ต้นจั่ว	ท้าวไท	ทาวนั้เฮ้าส์	ประเดี้ยว	ยั่ว	เล็กควั้ว	หิวข้าว

ครูบ้านนอก (2554) ระดับภาษา (ออนไลน์). จาก: www.krubannok.com

สืบค้นเมื่อ 15 มิถุนายน 2554.

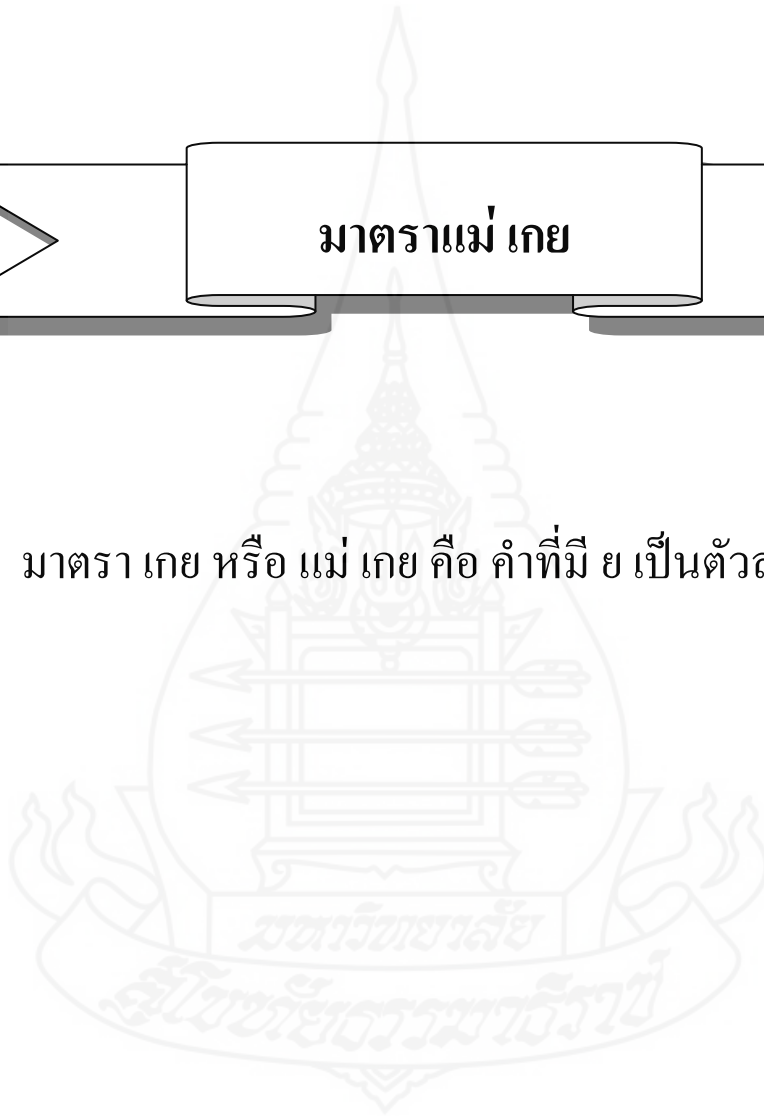
แบบฝึกชุดที่ 7

อ่านสะกดคำและแจกลูก

คำที่สะกดด้วยแม่ เกย

มาตรา เกย หรือ แม่ เกย คือ คำที่มี ย เป็นตัวสะกด

แบบฝึก การอ่านคำที่มี ย เป็นตัวสะกด

เตย

เนย

เอย

กล้วย

เขย

อ้อย

กลาย

ยาย

ทราย

หาย

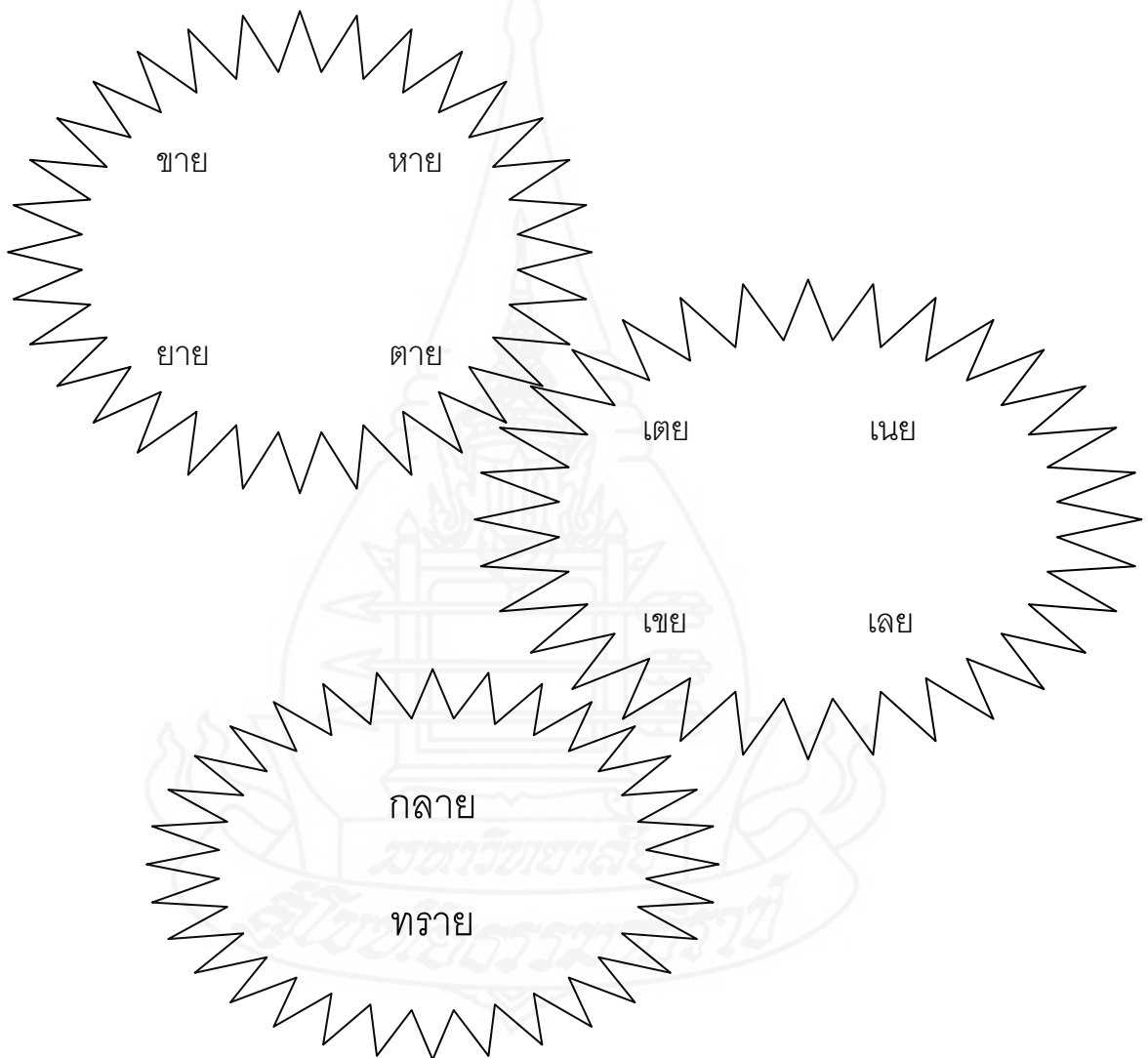
เกณฑ์การประเมิน อ่านได้ 8 คำ

สรุปผล อ่านถูก.....คำ

คิดเป็นร้อยละ 60

คิดเป็นร้อยละ.....

แบบฝึกสะกดคำ คำที่มี ย เป็นตัวสะกด

เกณฑ์การประเมิน อ่านสะกดคำได้ 6 คำ

คิดเป็นร้อยละ 60

สรุปผล อ่านสะกดคำถูก.....คำ

คิดเป็นร้อยละ.....

แบบฝึกการอ่านวลีที่มี ย เป็นตัวสะกด

กล้วยแขก

เคยเมย

ลูกเขย

สบายใจ

ไปสาย

ค้าขาย

ช่วยด้วย

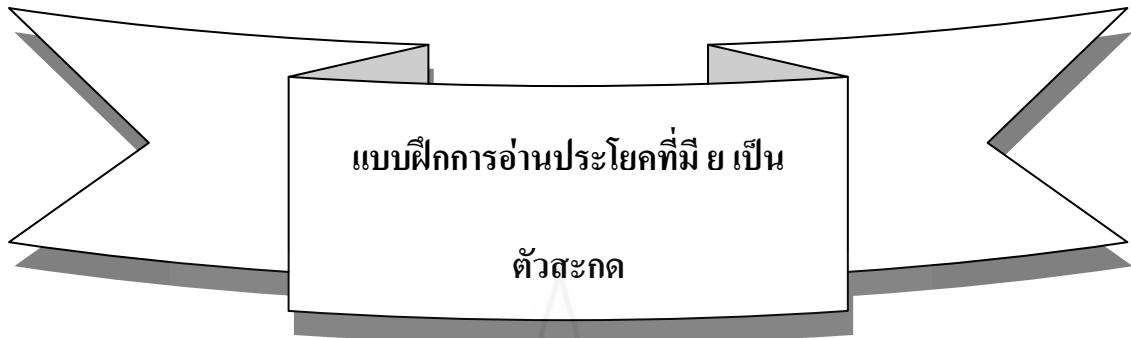
ปลากลาย

เกณฑ์การประเมิน อ่านได้ 5 ข้อความ

คิดเป็นร้อยละ 60

สรุปผล อ่านถูก.....ข้อความ

คิดเป็นร้อยละ.....

ยายสายขากล้วยแขก

แม่สวมสร้อยคอ

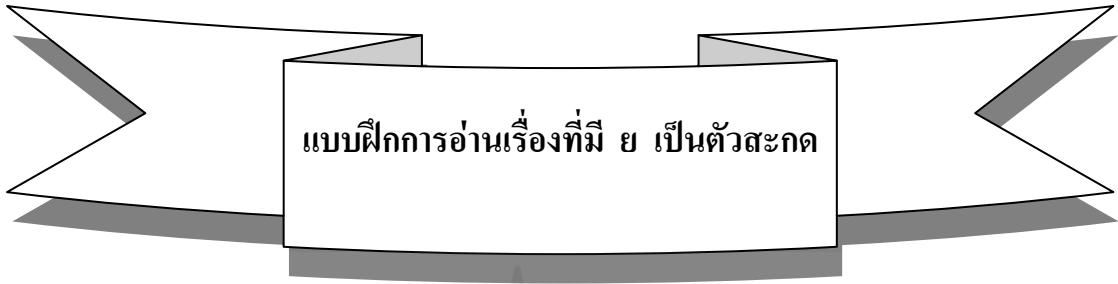
แม่แกงปลาทราย

ช้างชอบกินอ้อย

ลุงป่วยอยู่ที่โรงพยาบาล

เกณฑ์การประเมิน อ่านได้ 3 ประโยค คิดเป็นร้อยละ 60

สรุปผล อ่านถูก.....ประโยค คิดเป็นร้อยละ.....

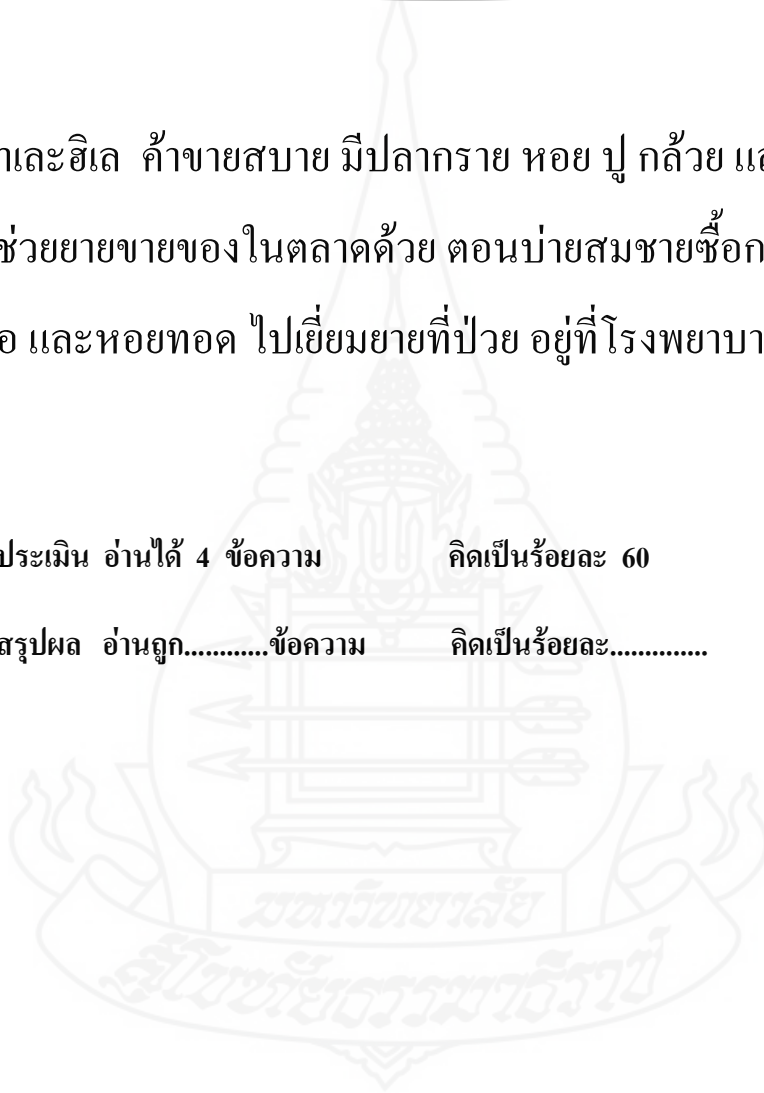
ตลาดบาและฮิเล ค้าขายสบาย มีปลากลาย หอย ปู กุ้ง และอ้อย
 สมชายช่วยยายขายของในตลาดด้วย ตอนบ่ายสมชายซื้อกุ้งแช่
 สร้อยคอ และหอยทอด ไปเยี่ยมยายที่ป่วย อยู่ที่โรงพยาบาลกับพี่เขย

เกณฑ์การประเมิน อ่านได้ 4 ข้อความ

คิดเป็นร้อยละ 60

สรุปผล อ่านถูก.....ข้อความ

คิดเป็นร้อยละ.....

แบบฝึกชุดที่ 8

อ่านสะกดคำและแจกลูก

คำที่สะกดด้วยแม่ เกอว

มาตรา เกอว หรือ แม่ เกอว

คือ คำที่มี ว เป็นตัวสะกด

แบบฝึกสะกดคำ คำที่มี ิว เป็นตัวสะกด

ขาว	สาว	หนาว
พราว	สิว	เกี้ยว
เจียว	เสี้ยว	แก้ว
เปรี้ยว	เรียว	

เกณฑ์การประเมิน อ่านสะกดคำได้ 6 คำ

คิดเป็นร้อยละ 60

สรุปผล อ่านสะกดคำถูก.....คำ

คิดเป็นร้อยละ.....

แบบฝึกการอ่านคำที่มี ิว เป็นตัวสะกด

ขาว	เกี้ยว	แวว	เวย	พราว
สาว	หนาว	แมว	กลัว	สิว

เกณฑ์การประเมิน อ่านได้ 6 คำ

คิดเป็นร้อยละ 60

สรุปผล อ่านถูก.....คำ

คิดเป็นร้อยละ.....

เกณฑ์การประเมิน

มิติการประเมิน	ระดับคุณภาพ		
	ปรับปรุง(1)	ปานกลาง(2)	ดี(3)
1. มารยาทในการอ่าน	อ่านออกเสียงดังจน รบกวนผู้อื่น อ่านเสร็จ ไม่เก็บเอกสารหรือ หนังสือให้เรียบร้อย	ไม่อ่านออกเสียงดังจน รบกวนผู้อื่น ออกเสียง ได้ยินชัดเจน อ่านเสร็จ ไม่เก็บเอกสารหรือ หนังสือให้เรียบร้อย	ไม่อ่านออกเสียงดังจน รบกวนผู้อื่น ออกเสียง ได้ยินชัดเจน อ่านเสร็จ เก็บเอกสารหรือ หนังสือเรียบร้อย
2. ความถูกต้อง ชัดเจนในการอ่าน	อ่านออกเสียงสะกดคำ ตามอักขรวิธี ไม่ถูกต้องและ ไม่ชัดเจนตั้งแต่ร้อยละ 60 ขึ้นไป	อ่านออกเสียงสะกดคำ ตามอักขรวิธี ไม่ถูกต้องและไม่ ชัดเจนไม่เกิน ร้อยละ 60	อ่านออกเสียงสะกดคำ ถูกต้อง ชัดเจนตาม อักขรวิธี
3. ความคล่องแคล่ว ในการอ่าน	อ่านคำที่กำหนดได้ ไม่ครบ และใช้เวลาใน การอ่านเกินกว่า 10 นาทีหรืออ่าน ตะกุกตะกักมากกว่า 5 แห่งขึ้นไป	อ่านคำที่กำหนดได้ ครบ ภายใน 10 นาที อ่านตะกุกตะกัก ไม่เกิน 5 แห่ง	อ่านคำที่กำหนดได้ ครบ ก่อนเวลา 10 นาทีคล่องแคล่ว ไม่ติดขัด

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 7-9 อยู่ในระดับ ดี

คะแนน 4-6 อยู่ในระดับ ปานกลาง

คะแนน 1-3 อยู่ในระดับ ปรับปรุง

หน่วยการเรียนรู้ที่ 3

เรื่อง ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับประโยค

เวลา 5 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง โครงสร้างของประโยค/การเรียงคำ เวลา 2 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

การสื่อสารให้เกิดผลสัมฤทธิ์นั้น ปกติเราจะสื่อสารเป็นพยางค์ คำ และประโยค ประโยคที่ใช้สื่อสารง่ายๆ คือ ประโยคที่มีใจความเพียงอย่างเดียว หรือเรียกว่าประโยคความเดียว ส่วนประโยคที่มีใจความสำคัญมากกว่าหนึ่งอย่าง เรียกว่าประโยคความรวม ผู้เรียนควรมีความรู้ ความเข้าใจและสามารถใช้ประโยคความเดียวและความรวมได้ เพื่อเป็นประโยชน์ในการสื่อสาร

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. อธิบายความหมายของคำ และพยางค์ได้
2. บอกความแตกต่างของกลุ่มคำและประโยคได้
3. อธิบายลักษณะของประโยคความเดียวและประโยคความรวมได้

สาระการเรียนรู้

1. ลักษณะของคำและพยางค์
2. ลักษณะของกลุ่มคำและประโยค
3. ประโยคความเดียวและประโยคความรวม

กระบวนการเรียนรู้

1. ผู้สอนนำเข้าสู่บทเรียนด้วยการทบทวนเรื่องเสียงในภาษาไทย มีสามชนิด คือ เสียงพยัญชนะเสียงสระ และเสียงวรรณยุกต์
2. ให้ผู้เรียนศึกษาเปรียบเทียบความเหมือนและความแตกต่างของคำและพยางค์
3. แจกจุดประสงค์การเรียนรู้
4. ผู้สอนให้ผู้เรียนร้องเพลง ตาอินกะตานา

เพลงตาอินกะตানা

ตาอินกะตানা	หาปลาเอามากินกัน
ได้ปลาทุกวัน	รักกันก็ปันกันไป
หาปลามานาน	หาปลาบาบานตะไท
จนแม้ใครใคร	รู้น้ำใจไมตรีปริดา

แต่แล้ววันหนึ่ง	เคราะห์มาถึงขมึงทิ้งมา
สองคนถึงครา	แย่งหัวปลา หางปลากันเกรียว
ตาอินกะตানা	โศกาอาวรณัจจริงเจียว
ตาอยู่มาเดียวเดียว	คว่ำพุงเพียวเพียวไปกิน

5. ครูให้ผู้เรียนทำแบบฝึกชุดที่ 1 (ความรับผิดชอบ)
6. ตรวจสอบความถูกต้อง
7. ให้ผู้เรียนศึกษาใบความรู้เรื่องของประโยค (การไต่เรียนรู้)
8. สรุปบทเรียนร่วมกัน
9. ผู้สอนสามารถปรับเปลี่ยนแบบฝึกและสื่อการเรียนการสอนเพื่อความหลากหลายได้
ตามความเหมาะสม

สื่อการเรียนรู้และแหล่งการเรียนรู้

1. ใบกิจกรรมเรื่องลักษณะของ
2. เพลงรณานาชนิด

การวัดและการประเมินผล

ประเมินจากแบบฝึกหัด

บันทึกหลังการสอน

ผลการสอน

1. ด้านความรู้ความเข้าใจ (K)

.....

.....

2. ด้านทักษะกระบวนการ (P)

.....

.....

3. ด้านเจตคติ คุณธรรมจริยธรรม ความสุขความสนุกสนานเพลิดเพลิน (A)

.....

.....

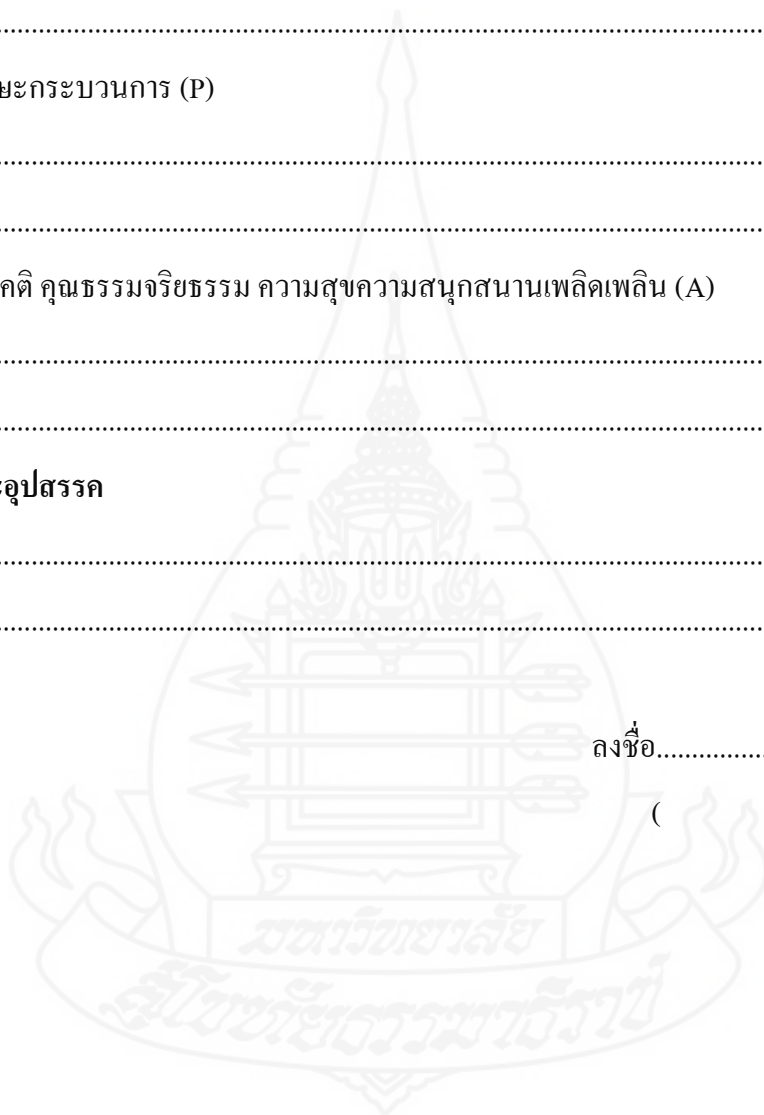
ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

ลงชื่อ.....

()

ใบความรู้

เรื่อง ประโยคเพื่อการสื่อสาร

ภาษาไทยของเรานั้นเป็นภาษาตระกูลคำโดดมีความหมายอยู่ในคำ สามารถนำคำมาเรียงต่อกันได้โดยไม่มีการเปลี่ยนแปลงรูปคำแต่อย่างใดดังนั้นการพูดเป็นคำๆ เช่น แมว หรือเป็นกลุ่มคำ เช่น แมวตัวหนึ่ง จึงไม่อาจก่อให้เกิดความเข้าใจที่ชัดเจนในการสื่อความ เป็นเพียงแต่รู้ความหมาย แต่ยังไม่ได้รับความสมบูรณ์ การสื่อสารที่ดีควรใช้ภาษาที่มีใจความสมบูรณ์ นั่นคือการใช้ภาษาที่อยู่ในรูปของประโยคและควรเป็นประโยคที่ดี คือมีความถูกต้อง ความชัดเจน และความกระชับขอให้นักเรียนพิจารณา ตารางทั้ง 3 ส่วน ข้างล่างนี้เพื่อความเข้าใจเรื่องการใช้ภาษา

ลักษณะการใช้ภาษา	ความหมายในการสื่อสาร	ลักษณะทางหลักภาษา
ยา"	ชื่อสิ่งหนึ่งใช้ทางการแพทย์	คำ
ยานานนี้"	ชื่อสิ่งใช้ทางการแพทย์ชนิดหนึ่ง	กลุ่มคำ
ยานานนี้ใช้รักษาโรค	ยานิดหนึ่งใช้รักษาโรค	ประโยค

ความหมายและส่วนประกอบของประโยค

ความหมายของประโยค

ประโยค เกิดจากคำหลายๆคำหรือวลีที่นำมาเรียงต่อกันอย่างเป็นระเบียบให้แต่ละคำมีความสัมพันธ์กันมีใจความสมบูรณ์ แสดงให้รู้ว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร เช่น สมักรไปโรงเรียน ตำรวจจับคนร้าย เป็นต้น

ส่วนประกอบของประโยค

ประโยคหนึ่ง จะต้องมีภาคประธานและภาคแสดงเป็นหลัก และอาจมีคำขยายส่วนต่างๆ ได้

1. ภาคประธานภาคประธานในประโยค คือ คำหรือกลุ่มคำที่ทำหน้าที่เป็นผู้กระทำผู้แสดง ซึ่งเป็นส่วนสำคัญของประโยค ภาคประธานนี้อาจมีบทขยายซึ่งเป็นคำหรือกลุ่มคำมาประกอบเพื่อทำให้มีใจความชัดเจนยิ่งขึ้น

2. ภาคแสดงภาคแสดงในประโยค คือ คำหรือกลุ่มคำที่ประกอบไปด้วยบทบาทกรรม และส่วนเติมเต็ม บทกรรมทำหน้าที่เป็นตัวกระทำหรือตัวแสดงของประธานส่วนบทกรรมทำหน้าที่เป็นผู้ถูกกระทำและส่วนเติมเต็มทำหน้าที่เสริมใจความของประโยคให้สมบูรณ์ คือทำหน้าที่คล้ายบทกรรมแต่ไม่ใช่กรรม เพราะมิได้ถูกกระทำ

ครูบ้านนอก (2554) ระดับภาษา (ออนไลน์). จาก: www.krubannok.com

สืบค้นเมื่อ 15 มิถุนายน 2554.

แบบฝึกชุดที่ 1

คำชี้แจง ให้ผู้เรียนตอบคำถามจากเพลงดาอินกะตানা

เพลงดาอินกะตানা

ดาอินกะตানা	หาปลาเอามากินกัน
ได้ปลาทุกวัน	รักกันก็ปันกันไป
หาปลาตามนนาน	หาปลาตามนตะไท
จนแม้ใครใคร	รู้น้ำใจไมตรีปรีดา
แต่แล้ววันหนึ่ง	เคราะห์มาถึงขมขื่นทั้งมา
สองคนถึงครา	แย่งหัวปลา หางปลากันเกรียว
ดาอินกะตানা	โศกาอาวรณจิ่งเจียว
ดาอยู่มาเดี๋ยวเดียว	คว่ำพุงเพียวเพียวไปกิน

1. ในเนื้อเพลงกล่าวถึงใคร.....ดาอิน, ตานา และดาอยู่.....
2. ดาอินกะตানাทำอะไรแย่งปลา.....
3. เขาหาปลาทำอะไรหาปลาทำอาหาร.....
4. เหตุการณ์เป็นอย่างไรอยู่ในดุลยพินิจของผู้สอน.....
5. เหตุการณ์ต่อมาเป็นอย่างไร....อยู่ในดุลยพินิจของผู้สอน.....
6. ดาอินกับตานาขัดแย้งกันเรื่องอะไรเรื่องการแบ่งปลา.....
7. ทำไมดาอินกับตานาจึงแย่งหัวปลาอยู่ในดุลยพินิจของผู้สอน.....
8. ใครเป็นคนกลางมาตัดสินข้อขัดแย้ง.....ดาอยู่.....
9. ดาอยู่ตัดสินอย่างไรตัดสินโดยเอาส่วนกลางของปลาไปเป็นของตนเอง.....
10. ใครเป็นคนฉลาดที่สุด เพราะเหตุใดดาอยู่ เพราะหาผลประโยชน์ให้ตนเองได้มากที่สุด....

เกณฑ์การประเมิน ตอบคำถามได้ 6 ข้อ

คิดเป็นร้อยละ 60

สรุปผล ตอบคำถามถูก.....ข้อ

คิดเป็นร้อยละ.....

เกณฑ์การประเมิน

มิติการประเมิน	ระดับคุณภาพ		
	ปรับปรุง(1)	ปานกลาง(2)	ดี(3)
1. การตอบคำถามจากเรื่องที่ฟัง	ไม่สามารถตอบคำถามจากเรื่องที่ฟังได้หรือตอบได้แต่ไม่ถูกต้อง	สามารถตอบคำถามจากเรื่องที่ฟังได้ถูกต้อง แต่ไม่ครบถ้วน	สามารถตอบคำถามจากเรื่องที่ฟังได้ถูกต้อง และครบถ้วน
2. ฟังสรุปเรื่องได้	สรุปเนื้อหาของเรื่องที่ฟังไม่ได้	สรุปเนื้อหาของเรื่องที่ฟังได้แต่ไม่ครบถ้วน	สรุปเนื้อหาของเรื่องที่ฟังได้ครบถ้วน
3. มารยาทในการฟัง	ไม่ตั้งใจฟัง มีการคุยส่งเสียงดังหรือนำงานอื่นมาทำระหว่างการฟัง	ตั้งใจฟังแต่มีการพูดคุยระหว่างการฟัง ไม่นำงานอื่นขึ้นมาทำระหว่างการฟัง	ตั้งใจฟังตั้งแต่ต้นจนจบ ไม่คุยกันหรือนำงานอื่นขึ้นมาทำระหว่างการฟัง

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 7-9 อยู่ในระดับ ดี

คะแนน 4-6 อยู่ในระดับ ปานกลาง

คะแนน 1-3 อยู่ในระดับ ปรับปรุง

หน่วยการเรียนรู้ที่ 3

เรื่อง ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับประโยค

เวลา 5 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่องประเภทของประโยค

เวลา 3 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

การสื่อสารให้เกิดผลสัมฤทธิ์นั้น ปกติเราจะสื่อสารเป็นพยางค์ คำ และประโยค ประโยคที่ใช้สื่อสารง่ายๆ คือ ประโยคที่มีใจความเพียงอย่างเดียว หรือเรียกว่าประโยคความเดียว ส่วนประโยคที่มีใจความสำคัญมากกว่าหนึ่งอย่าง เรียกว่าประโยคความรวม ผู้เรียนควรมีความรู้ความเข้าใจและสามารถใช้ประโยคความเดียวและความรวมได้ เพื่อเป็นประโยชน์ในการสื่อสาร

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. อธิบายความหมายของคำ และพยางค์ได้
2. บอกความแตกต่างของกลุ่มคำและประโยคได้
3. อธิบายลักษณะของประโยคความเดียวและประโยคความรวมได้
4. มารยาทในการเขียน
5. ความมีวินัย การใฝ่เรียนรู้

สาระการเรียนรู้

1. ลักษณะของคำและพยางค์
2. ลักษณะของกลุ่มคำและประโยค
3. ประโยคความเดียวและประโยคความรวม

กระบวนการเรียนรู้

1. ผู้สอนนำเข้าสู่บทเรียนด้วยเพลง

เพลงตาอินกะตানা

ตาอินกะตানা	หาปลาเอามากินกัน
ได้ปลาทุกวัน	รักกันก็ปันกันไป
หาปลาตามนนาน	หาปลาตามนตะไท
จนแม่ใครใคร	รู้น้ำใจไมตรีปรา
แต่แล้ววันหนึ่ง	เคราะห์มาถึงขมึงทิ้งมา
สองคนถึงครา	แย่งหัวปลา หางปลากันเกรียว
ตาอินกะตানা	โศกาอาวรณัจจริงเจียว
ตาอยู่มากเดียวเดียว	คว้าวุงเพียวเพียวไปกิน

2. ให้ผู้เรียนสังเกตประโยคจากเนื้อเพลงดังนี้

- ตาอินกะตানাหาปลาเอามากินกันเป็นประโยคความรวม คือสามารถแยกประโยคได้ 2

ประโยค คือ

ประโยคที่ 1 ตาอินหาปลาเอามากินกัน

ประโยคที่ 2 ตานาหาปลาเอามากินกัน

3. แจกจุดประสงค์การเรียนรู้

4. ครูให้ผู้เรียนศึกษาใบความรู้เรื่อง ชนิดของประโยค(การไต่เรียนรู้ ความมีวินัย)

5. ครูให้ผู้เรียนยกตัวอย่างประโยคจากคำที่ผู้เรียนคิดในแบบฝึกหัดที่ 2

6. ตรวจสอบความถูกต้อง

7. สรุปบทเรียนร่วมกัน

สื่อการเรียนรู้และแหล่งการเรียนรู้

1. ใบกิจกรรมเรื่องลักษณะของ

2. เพลงรณานาชนิด

การวัดและการประเมินผล

ประเมินจากแบบฝึก

บันทึกหลังการสอน

ผลการสอน

1. ด้านความรู้ความเข้าใจ (K)

.....

.....

2. ด้านทักษะกระบวนการ (P)

.....

.....

3. ด้านเจตคติ คุณธรรมจริยธรรม ความสุขความสนุกสนานเพลิดเพลิน (A)

.....

.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

ลงชื่อ.....

()

ใบความรู้

เรื่อง ประเภทของประโยค

ประโยคความเดียว

ในบทเรียนกล่าวถึงลักษณะของประโยคความเดียว เพื่อให้ผู้เรียนได้เข้าใจเรื่องประโยคมากยิ่งขึ้นขอให้ผู้เรียนศึกษาและสังเกตตารางต่อไปนี้

ภาพ	ประโยค	องค์ประกอบของประโยค		ลักษณะใจความ ที่สื่อความหมาย
		ภาคประธาน	ภาคแสดง	
	ดอกไม้บาน	ดอกไม้	บาน	กล่าวถึง ประธานสิ่งเดียว อาการกริยาอย่างเดียว
	ท่านเจ้าเมืองยื่นตรง	ท่านเจ้าเมือง	ยื่นตรง	กล่าวถึง ประธานคนเดียว อาการกริยาอย่างเดียว
	เด็กคนหนึ่งยิ้ม	เด็กคนหนึ่ง	ยิ้ม	กล่าวถึง ประธานคนเดียว อาการกริยาอย่างเดียว
	แม่นกตัวเล็กบินหน้า กรง ลูกนก	แม่นกตัวเล็ก	บินหน้ากรง ลูกนก	กล่าวถึง ประธานตัวเดียว อาการกริยาอย่างเดียว

จากตารางอธิบายได้ดังนี้ ประโยคความเดียวหมายถึงประโยคที่มีใจความในการสื่อสารด้วยการกล่าวถึงภาคประธานเพียงอย่างเดียวและภาคแสดงเพียงอย่างเดียว ซึ่งแต่ละส่วนมีส่วนขยายได้

ประโยชน์ความรวม

 ประโยคคล้ายตามกัน ประโยคขัดแย้งกัน ประโยคให้เลือก	ประโยชน์ความรวมคือ ประโยคที่ประกอบด้วยประโยคย่อยที่เป็นประโยคความเดียวซึ่งเป็นอิสระต่อกันมารวมกันโดยใช้คำสันธานเป็นตัวเชื่อมเมื่อแยกออกจากกันก็กลายเป็นประโยคที่ใช้สื่อสารได้ การทำให้เป็นประโยคความรวมนั้นเป็นกลวิธีการใช้ภาษาเพื่อให้เกิดความกระชับและรวดเร็ว	ประโยคความรวมแบ่งได้เป็น 3 ประเภท ตามลักษณะคำสันธานที่เป็นตัวเชื่อม
---	--	---

ประโยคความซ้อน

นามานุประโยค คุณานุประโยค วิเศษณานุประโยค	ประโยคความซ้อนคือ ประโยคที่มีใจความซ้อนกันอยู่ในรูปของประโยคหลักและประโยคย่อยโดยที่ประโยคย่อยเป็นส่วนหนึ่งของประโยคหลักมีหลายลักษณะตามลักษณะประโยคย่อยดังนี้ 1. ประโยคย่อย เหมือนคำนาม (นามานุ-ประโยค)ทำหน้าที่เป็นประธานเป็นกรรมและเป็นส่วนเติมเต็มของประโยค 2. ประโยคย่อยเหมือนคำวิเศษณ์ (คุณานุประโยค) ทำหน้าที่ขยายนามและสรรพนาม มีคำประพันธ์สรรพนาม ที่ซึ่ง เชื่อม 3. ประโยคย่อยเหมือนคำวิเศษณ์ (วิเศษณานุประโยค) ทำหน้าที่ขยายคำกริยาและคำวิเศษณ์ โดยมีสันธานเป็นตัวเชื่อม	ประโยคความซ้อนแบ่งได้เป็น 3 ประเภทตามลักษณะของประโยคย่อยขอให้เปิดศึกษาต่อไป
---	---	--

ส่วนขยายของประโยค

 	การขยายส่วนต่างๆของประโยค เป็นวิธีการใช้ภาษาที่ทำให้ประโยคมีรายละเอียด เพิ่มมากขึ้นสามารถสื่อสารได้ชัดเจนยิ่งขึ้นแต่ไม่ ควรขยายประโยคจนทำให้ประโยคสับสนและ กำกวมการขยายส่วนต่างๆของประโยคขยายได้ตาม ลักษณะโครงสร้างของประโยคคือ 1.ขยายส่วนภาคประธาน 2.ขยายส่วนภาคแสดง แต่ละส่วนสามารถขยายได้ด้วยคำ กลุ่มคำ และประโยค	
--	---	---

เจตนาในการสื่อสาร

ในหน้าของการเรียนรู้ที่ต้องการให้เข้าใจเกี่ยวกับเจตนาที่ผู้ส่งสารต้องการสื่อความหมาย
แบ่งออกได้ดังนี้

1. ประโยคแจ้งให้ทราบหรือประโยคบอกเล่า ได้แก่ ประโยคที่ผู้ส่งสารบอก
กล่าว ชี้แจง เสนอแนะประโยคแจ้งให้ทราบมีทั้งที่เป็นประโยคสั้นและประโยคยาวที่มีเนื้อความ
ซับซ้อนมีลักษณะเนื้อความ 2 อย่างคือแจ้งให้ทราบและแจ้งให้ทราบเนื้อความปฏิเสธ
ซึ่งจะมีคำแสดงการปฏิเสธอยู่ด้วยเช่นไม่ มิได้หาไม่ได้

กระทรวงศึกษาธิการ (2548) ภาษาเพื่อพัฒนาการสื่อสาร.กรุงเทพฯ: ครูสภา.

	ประโยคแจ้งให้ทราบ	
	เนื้อความแจ้งให้ทราบ	แจ้งให้ทราบเนื้อความปฏิเสธ
	ลูกทุกคนรู้จักckyต่อพ่อแม่	ลูกบางคนไม่รู้จักckyต่อพ่อแม่
	ปีนี้ฝนตกหนักในฤดูฝน	ปีนี้ฝนตกไม่มากในฤดูฝน

2. ประโยคถามให้ตอบ ได้แก่ ประโยคที่ผู้ส่งสารต้องการให้ผู้รับสารตอบในสิ่งที่ผู้ส่งสารต้องการทราบ ประโยคลักษณะนี้จะมีคำที่เป็นคำถามอยู่ด้วย เช่น ใคร อะไร หรือ ที่ไหน เมื่อไหร่ อย่างไร เท่าไร ประโยคถามให้ตอบมีเนื้อความถามและถามปฏิเสธอยู่ด้วย

กระทรวงศึกษาธิการ (2548) ภาษาเพื่อพัฒนาการสื่อสาร. กรุงเทพฯ: ครูสภา.

	ประโยคถามให้ตอบ	
	เนื้อความถามให้ตอบ	ถามให้ตอบที่มีเนื้อความปฏิเสธ
	ใครชอบอ่านหนังสือ	ใครไม่ชอบอ่านหนังสือ
	มีสิ่งใดอยู่ในตู้	ไม่มีสิ่งใดอยู่ในตู้

3. ประโยคบอกให้ทำ ได้แก่ ประโยคที่ผู้ส่งสารต้องการให้ผู้รับสารกระทำการบางอย่างที่ผู้ส่งสารต้องการ ประโยคบอกให้ทำนี้มีทั้งเนื้อความบอกให้ทำและเนื้อความปฏิเสธ ประโยคแบบนี้เรียกอีกอย่างหนึ่งว่า ประโยคคำสั่งหรือขอร้อง

กระทรวงศึกษาธิการ (2548) ภาษาเพื่อพัฒนาการสื่อสาร. กรุงเทพฯ: ครูสภา.

	ประโยคบอกให้ทำ	
	เนื้อความบอกให้ทำ	บอกให้ทำเนื้อความปฏิเสธ
	เปิดไฟหน่อย	อย่าเปิดไฟนะ
	คุณควรเห็นแก่ส่วนรวม	คุณไม่เห็นแก่ส่วนรวมเลย

แบบฝึกหัดชุดที่ 2

คำชี้แจง ให้ผู้เรียนแต่งประโยคจากคำต่อไปนี้

1. กิน..... ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้สอน.....
2. สวย..... ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้สอน.....
3. บ้าน..... ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้สอน.....
4. ดอกไม้..... ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้สอน.....
5. ปลา..... ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้สอน.....
6. รัก..... ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้สอน.....
7. พ่อ..... ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้สอน.....
8. ครู..... ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้สอน.....
9. แดง..... ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้สอน.....
10. น้ำ..... ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้สอน.....
11. ทะเล..... ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้สอน.....
12. ก้อนหิน..... ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้สอน.....
13. ท้องฟ้า..... ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้สอน.....
14. ดาว..... ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้สอน.....
15. คน..... ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้สอน.....

เกณฑ์การประเมิน แต่งประโยคได้ 9 ข้อ

คิดเป็นร้อยละ 60

สรุปผล แต่งประโยคถูก.....ข้อ

คิดเป็นร้อยละ.....

เกณฑ์การประเมิน

มิติการประเมิน	ระดับคุณภาพ		
	ปรับปรุง (1)	ปานกลาง (2)	ดี(3)
1. เขียนเรียบเรียง ถ้อยคำเป็นประโยค หรือข้อความได้	ไม่สามารถเขียนเรียบเรียง ถ้อยคำเป็นประโยค หรือ ข้อความได้	สามารถเขียนเรียบเรียง ถ้อยคำเป็นประโยคหรือ ข้อความได้ แต่วกวน เว้นวรรคตอนไม่ถูกต้อง	สามารถเขียนเรียบเรียง ถ้อยคำเป็นประโยค ข้อความได้สละสลวย เว้นวรรคตอนได้ถูกต้อง เหมาะสม
2. ใช้ภาษาใน การเขียนได้ เหมาะสม	ไม่สามารถใช้ภาษาในการ เขียนให้ผู้อื่นเข้าใจได้	สามารถใช้ภาษาในการ เขียนได้ แต่มี ข้อผิดพลาดเรื่องการใช้ ภาษาในการเขียน ประโยคหลายที่ ทำให้ การสื่อความไม่ชัดเจน	สามารถใช้ภาษาในการ เขียนได้การใช้ภาษา เข้าใจง่าย เขียน ประโยคได้กระชับ รัดกุม ใช้สำนวนภาษา สละสลวย สื่อ ความหมายได้ชัดเจน
3. มารยาทใน การเขียน	เขียนไม่ชัดเจน อ่านยาก ไม่เป็นระเบียบ ไม่สะอาด ใช้ถ้อยคำที่ไม่เหมาะสม ไม่สามารถสื่อความหมาย ให้เข้าใจได้	เขียนชัดเจน อ่านง่าย เป็นระเบียบ สะอาด ใช้ถ้อยคำบางคำที่ ไม่เหมาะสม แต่ยัง สามารถสื่อความหมาย ให้เข้าใจได้	เขียนชัดเจน อ่านง่าย เป็นระเบียบ สะอาด ใช้ภาษาที่ง่าย ๆ สั้น ๆ กะทัดรัด สื่อความหมาย เข้าใจได้ดี

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 7-9 อยู่ในระดับ ดี

คะแนน 4-6 อยู่ในระดับ ปานกลาง

คะแนน 1-3 อยู่ในระดับ ปรับปรุง

หน่วยการเรียนรู้ที่ 4

เรื่อง การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร

เวลา 5 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่องการใช้คำ

เวลา 2 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

การสื่อสารเป็นกระบวนการสื่อความรู้ ความคิด ความรู้สึก ความเข้าใจไปให้ผู้อื่นรับทราบ โดยมีองค์ประกอบสำคัญ คือ ผู้ส่งสาร ตัวสาร ผู้รับสาร โดยตัวสารจะผ่านสื่อต่างๆ อันได้แก่ เครื่องมือสื่อสารต่างๆ การสื่อสารให้ผู้อื่นเข้าใจ มักจะสื่อเป็นคำ กลุ่มคำ หรือประโยค ประโยคที่ใช้สื่อสารง่ายๆ คือ ประโยคที่มีใจความเพียงอย่างเดียว หรือเรียกว่าประโยคความเดียว ส่วนประโยคที่มีใจความสำคัญมากกว่าหนึ่งอย่าง เรียกว่าประโยคความรวม ผู้เรียนควรมีความรู้ความเข้าใจและสามารถใช้ประโยคความเดียวและความรวมได้ เพื่อเป็นประโยชน์ในการสื่อสาร

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. อธิบายความหมายของคำ และพยางค์ได้
2. บอกความแตกต่างของกลุ่มคำและประโยคได้
3. อธิบายลักษณะของประโยคความเดียวและประโยคความรวมได้
4. พูดย่อเรื่องและเขียนเรื่องโดยใช้ประโยคความเดียวและประโยคความรวมได้
5. มีมารยาทในพูดการสื่อสาร
6. ความมีวินัยและความรับผิดชอบ

สาระการเรียนรู้

1. ลักษณะของคำและพยางค์
2. ลักษณะของกลุ่มคำและประโยค
3. ประโยคความเดียวและประโยคความรวม

กระบวนการเรียนรู้

1. ผู้สอนนำเข้าสู่บทเรียนด้วยเพลง ดังขยะ

ถึงขยะ	ริมถนน
สำหรับคน	รักความสะอาด
ทิ้งขยะ	ไว้ไกลถนน
คู่มือสะอาด	ใจไม่สบาย
ทิ้งขยะ	ลงในถัง
น่ารักจัง	เด็กทั้งหลาย
บ้านสะอาด	ใจสบาย
ทั้งร่างกาย	ก็แข็งแรง

2. ให้ผู้เรียนแบ่งกลุ่ม ๆ ละ 4-5 คน ศึกษาเนื้อเพลงถึงขยะแล้วนำคำจากเนื้อเพลงมาแต่งเป็นประโยคสั้น ๆ (ความมีวินัย ความรับผิดชอบ)
3. แจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้
4. มอบหมายให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มอ่านหนังสืออ่านเพิ่มเติมเรื่อง ของดียะกังแล้วสรุปเนื้อหาที่ได้จากการอ่าน
5. ผู้เรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนนำเสนอผลการสรุปเนื้อหาเรื่อง ของดียะกังหน้าชั้นเรียน
6. ร่วมกันสรุปบทเรียน (ภูมิปัญญาท้องถิ่น)
7. ผู้สอนสามารถปรับเปลี่ยนแบบฝึกและสื่อการเรียนการสอนเพื่อความหลากหลายได้ตามความเหมาะสม

สื่อการเรียนรู้และแหล่งการเรียนรู้

1. เพลงดังขยะ
2. หนังสืออ่านเพิ่มเติมเรื่อง ของดียะกัง

การวัดและการประเมินผล

ประเมินจากนำเสนอหน้าชั้นเรียน

บันทึกหลังการสอน

ผลการสอน

1. ด้านความรู้ความเข้าใจ (K)

.....

.....

2. ด้านทักษะกระบวนการ (P)

.....

.....

3. ด้านเจตคติ คุณธรรมจริยธรรม ความสุขความสนุกสนานเพลิดเพลิน (A)

.....

.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

ลงชื่อ.....

()

ใบความรู้

เรื่อง ประโยคเพื่อการสื่อสาร

ประโยคที่ใช้ในการสื่อสาร สามารถแบ่งได้เป็น 5 ลักษณะ ได้แก่

1. ประโยคบอกเล่า คือ ประโยคที่มีลักษณะเป็นการบอกกล่าวหรือเล่าข้อความเช่น

- นื่องคืบนม
- นกจิกหนอน
- แม่ค้าขายผัก
- เก่งกินข้าว

2. ประโยคคำถาม คือ ประโยคที่มีลักษณะเป็นการซักถามที่ต้องการคำตอบซึ่งมักจะมีคำว่า ใคร อะไร ไหน อย่างไร ทำไม อยู่ในประโยค เช่น

- ใครไปละหมาด
- คุณพ่ออยู่ที่ไหน
- พี่จะทำอะไร
- เขาสร้างบ้านนี้ได้อย่างไร

แต่ถ้าประโยคใดที่แสดงคำถาม แต่ไม่ได้ต้องการคำตอบ จะไม่ใช่ประโยคคำถามเช่น

- ใครจะไปเที่ยวก็ได้
- พี่จะทำอะไรก็ได้
- คุณพ่ออยู่ที่ไหนก็ไม่ทราบ
- ฉันไม่รู้ว่าเขาสร้างบ้านนี้ได้อย่างไร

3. ประโยคปฏิเสธ คือ ประโยคที่บอกความไม่ยอมรับ ซึ่งมักจะมีคำว่า ไม่ ไม่ได้มิได้ อยู่ในประโยค เช่น

- แม่ไม่ไปมัสยิด
- พ่อไม่ได้ไปทำงาน
- น้องยังไม่ได้อบน้ำ

4. ประโยคคำสั่ง คือประโยคที่ต้องการให้ผู้ฟังหรือผู้อ่านทำตามของผู้พูดหรือผู้เขียนต้องการ ซึ่งมักจะมีคำว่า จง ห้าม อย่า อยู่ในประโยค เช่น

- ห้ามเลี้ยวขวา
- อย่าวิ่งเล่นในห้องเรียนเรียน
- จงแต่งประโยคจากคำที่กำหนดให้

5. ประโยคขอร้อง และชักชวน คือ ประโยคที่ผู้พูดหรือผู้เขียนต้องการขอร้องหรือชักชวนให้ผู้ฟังหรือผู้อ่านทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งตามที่ตนการ ซึ่งมักจะมีคำว่า ช่วยโปรด กรุณา อยู่หน้าประโยค เพื่อแสดงอาการขอร้องและชักชวน เช่น

- โปรดเอื้อเฟื้อแก่เด็ก สตรี และคนชรา
- ช่วยปิดไปทุกครั้งหลังออกจากห้องน้ำ
- กรุณาทิ้งขยะลงในถังขยะ

ครูบ้านนอก (2554) ระเบียบภาษา (ออนไลน์). จาก: www.krubannok.com

สืบค้นเมื่อ 15 มิถุนายน 2554.

ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของครูผู้สอน

เกณฑ์การประเมิน

มิติการประเมิน	ระดับคุณภาพ		
	ปรับปรุง(1)	ปานกลาง(2)	ดี(3)
1. สรุปเรื่องที่สามารถ สรุปเรื่องที่อ่านได้	สรุปเนื้อหาของเรื่อง ที่ฟังไม่ได้	สรุปเนื้อหาของเรื่อง ที่ฟังได้แต่ไม่ครบถ้วน	สรุปเนื้อหาของเรื่อง ที่ฟังได้ครบถ้วน
2. กิจกรรม/การมีส่วนร่วม ในการจัด กิจกรรม	สมาชิกมีส่วนร่วมใน การจัดกิจกรรมตาม หน้าที่ที่ได้รับ มอบหมายอย่างเป็น ขั้นตอน	สมาชิกมีส่วนร่วม ในการจัดกิจกรรมตาม หน้าที่ที่ได้รับ มอบหมายเป็น ส่วนมาก	สมาชิกมีส่วนร่วม ในการจัดกิจกรรมตาม หน้าที่ที่ได้รับ มอบหมายเป็น บางส่วน
3. มารยาทในการฟัง	ไม่ตั้งใจฟัง มีการคุย ส่งเสียงดังหรือนำงาน อื่นมาทำระหว่าง การฟัง	ตั้งใจฟังแต่มีการพูดคุย ระหว่างการฟัง ไม่นำ งานอื่นขึ้นมาทำ ระหว่างการฟัง	ตั้งใจฟังตั้งแต่ต้น จนจบ ไม่คุยกัน หรือไม่นำงานอื่น ขึ้นมาทำระหว่าง การฟัง

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 7-9 อยู่ในระดับ ดี

คะแนน 4-6 อยู่ในระดับ ปานกลาง

คะแนน 1-3 อยู่ในระดับ ปรับปรุง

หน่วยการเรียนรู้ที่ 4

เรื่อง การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร

เวลา 5 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง ประโยค

เวลา 3 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

การสื่อสารเป็นกระบวนการสื่อความรู้ ความคิด ความรู้สึก ความเข้าใจไปให้ผู้อื่นรับทราบ โดยมีองค์ประกอบสำคัญ คือ ผู้ส่งสาร ตัวสาร ผู้รับสาร โดยตัวสารจะผ่านสื่อต่างๆ อันได้แก่ เครื่องมือสื่อสารต่างๆ การสื่อสารให้ผู้อื่นเข้าใจ มักจะสื่อเป็นคำ กลุ่มคำ หรือประโยค ประโยคที่ใช้สื่อสารง่ายๆ คือ ประโยคที่มีใจความเพียงอย่างเดียว หรือเรียกว่าประโยคความเดียว ส่วนประโยคที่มีใจความสำคัญมากกว่าหนึ่งอย่าง เรียกว่าประโยคความรวม ผู้เรียนควรมีความรู้ความเข้าใจและสามารถใช้ประโยคความเดียวและความรวมได้ เพื่อเป็นประโยชน์ในการสื่อสาร

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. อธิบายความหมายของคำ และพยางค์ได้
2. บอกความแตกต่างของกลุ่มคำและประโยคได้
3. อธิบายลักษณะของประโยคความเดียวและประโยคความรวมได้
4. พูดย่อเรื่องและเขียนเรื่องโดยใช้ประโยคความเดียวและประโยคความรวมได้
5. มีมารยาทในการสื่อสาร

สาระการเรียนรู้

1. ลักษณะของคำและพยางค์
2. ลักษณะของกลุ่มคำและประโยค
3. ประโยคความเดียวและประโยคความรวม

กระบวนการเรียนรู้

1. ผู้สอนนำเข้าสู่บทเรียนด้วยเพลงด้วยการให้ผู้เรียนจับคู่กล่าวทักทายกัน
2. แจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้
3. เชิญผู้นำของชุมชนแสดงการพูดเพื่อการสื่อสารที่ใช้ในชีวิตประจำวัน เช่นพูดทักทาย

การพูดในโอกาสต่างๆ เป็นต้น

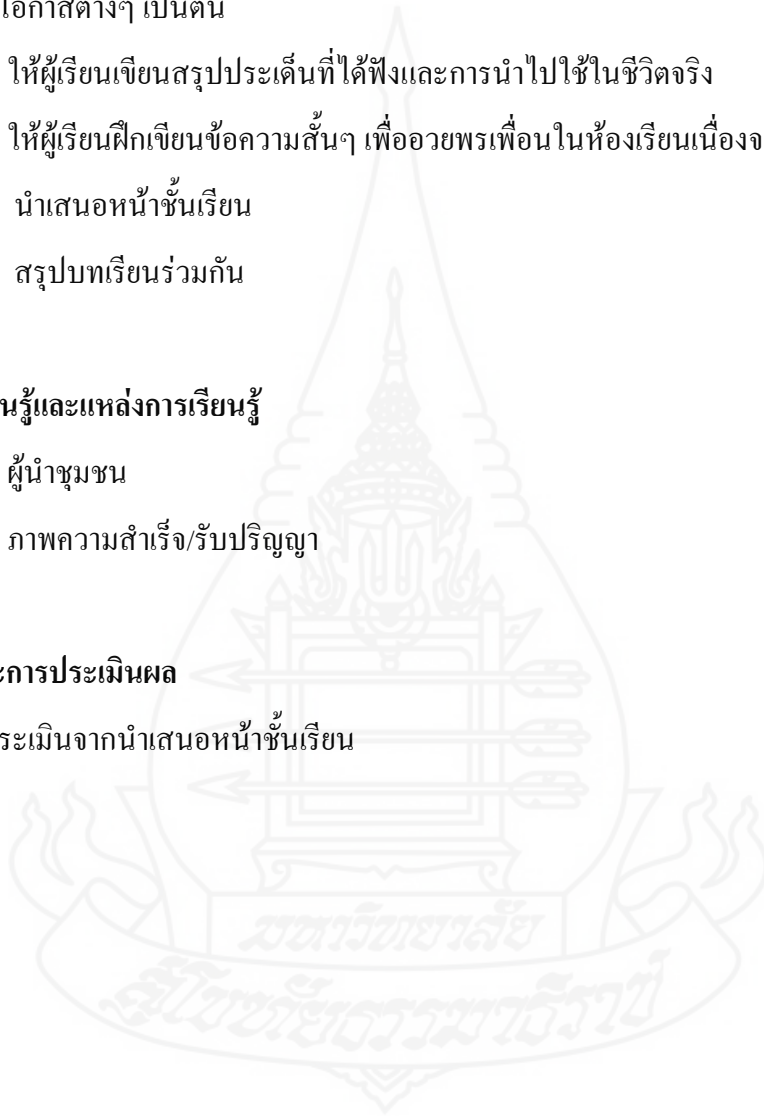
4. ให้ผู้เรียนเขียนสรุปประเด็นที่ได้ฟังและการนำไปใช้ในชีวิตจริง
5. ให้ผู้เรียนฝึกเขียนข้อความสั้นๆ เพื่ออวยพรเพื่อนในห้องเรียนเนื่องจากสำเร็จการศึกษา
6. นำเสนอหน้าชั้นเรียน
7. สรุปบทเรียนร่วมกัน

สื่อการเรียนรู้และแหล่งการเรียนรู้

1. ผู้นำชุมชน
2. ภาพความสำเร็จ/รับปริญญา

การวัดและการประเมินผล

ประเมินจากนำเสนอหน้าชั้นเรียน

บันทึกหลังการสอน

ผลการสอน

1. ด้านความรู้ความเข้าใจ (K)

.....

.....

2. ด้านทักษะกระบวนการ (P)

.....

.....

3. ด้านเจตคติ คุณธรรมจริยธรรม ความสุขความสนุกสนานเพลิดเพลิน (A)

.....

.....

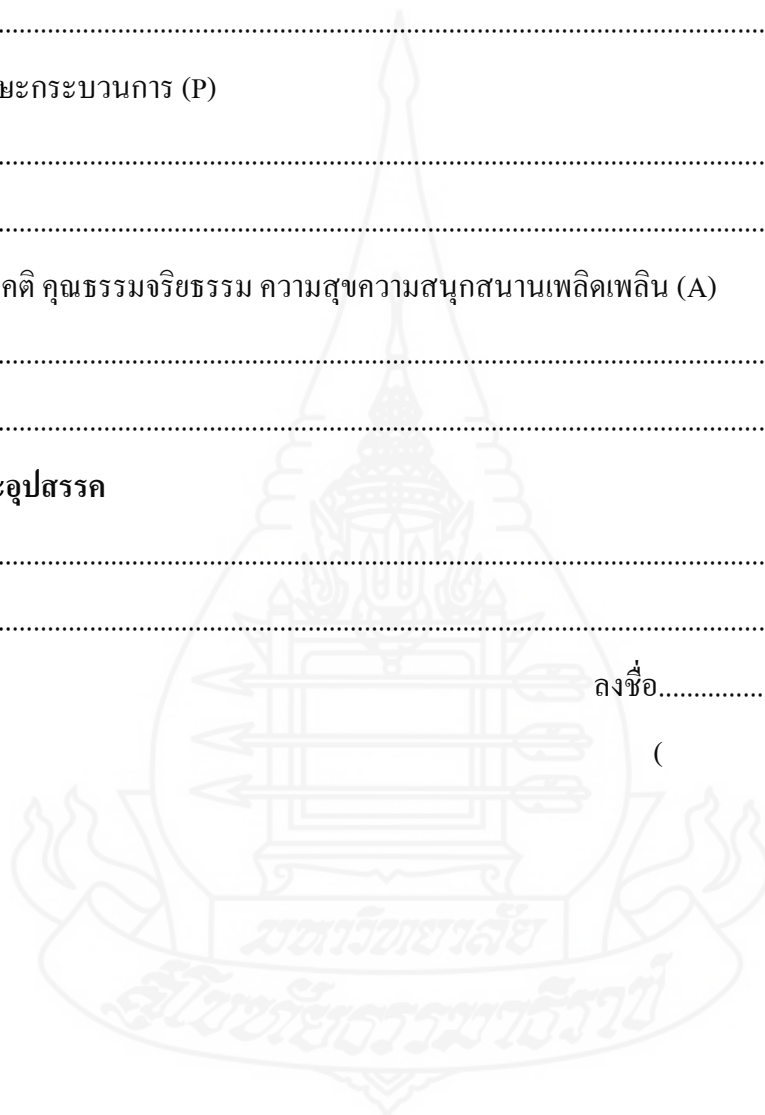
ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

ลงชื่อ.....

()

ใบความรู้

เรื่อง หลักการเขียนคำอวยพร

หลักการเขียนคำอวยพร

การเขียนคำอวยพร มีหลักสำคัญดังนี้

1. คำนึงถึงผู้รับว่าอยู่ในสถานภาพเกี่ยวกับข้องกับตัวผู้เขียนอย่างไรเพราะจะมีความสำคัญต่อการเขียนคำขึ้นต้นและลงท้าย ผู้รับอาจเป็นเพื่อนร่วมงานเพื่อนที่สนิทสนมคุ้นเคยกันมานานเป็นผู้ใหญ่ หรือรุ่นน้อง ผู้ได้บังคับบัญชาคำขึ้นต้นจึงต้องคำนึงถึงความเหมาะสมรวมทั้งคำลงท้ายว่าผู้รับและผู้เขียนควรมีต่อกัน
2. เนื้อหา การเขียนคำอวยพรจำเป็นต้องเขียนให้ถูกโอกาสว่าจะเขียนในโอกาสใด เช่น งานฉลองตำแหน่งใหม่ งานขึ้นบ้านใหม่ งานมงคลเป็นต้น เนื้อหาภาพรวมกว้างๆ เช่น ถ้าอวยพรในวันเกิดควรอวยพรด้านอายุ สุขภาพให้มีอายุยืนยาว มีความสุขปราศจากโรคภัยไข้เจ็บ
3. การเขียนคำอวยพร ภาษาที่ใช้ควรสุภาพนุ่มนวลน่าฟัง ไม่คายดินจนเกินไปไม่ใช่ศัพท์แสลง โลกโตน หรือหยาบคาย ไม่ใช่สำนวนต่างประเทศ

กำชัย ทองหล่อ (2544) หลักภาษา. กรุงเทพมหานคร: โอเดียนสโตร์

เกณฑ์การประเมิน

มิติการประเมิน	ระดับคุณภาพ		
	ปรับปรุง(1)	ปานกลาง(2)	ดี(3)
1. การนำเสนอหน้าชั้นเรียน	บุคลิก ท่าทางขณะพูดแสดงถึงความไม่มั่นใจในตนเอง การแต่งกายไม่สุภาพเรียบร้อย	บุคลิก ท่าทางแสดงออกถึงความมั่นใจในตนเองแต่มีความประหม่าในบางครั้ง การแต่งกายสุภาพเรียบร้อย	บุคลิกท่าทางมีความมั่นใจในตนเอง การแต่งกายสุภาพเรียบร้อย
2. เนื้อหา	พูดไม่ตรงกับหัวข้อที่กำหนด	พูดได้ตรงกับหัวข้อที่กำหนด	พูดได้ตรงกับหัวข้อที่กำหนด เนื้อหาน่าสนใจ
3. เวลาในการพูด	พูดเกินเวลาที่กำหนดให้มาก	พูดเกินเวลาที่กำหนดให้เล็กน้อย	พูดได้ภายในเวลาที่กำหนดให้
4. มารยาทในการพูด	พูดเสียงเบา ผู้ฟังได้ยินไม่ชัดเจน	พูดเสียงดังบ้าง เบาบ้าง แต่ได้ยินไม่ทั่วถึง	พูดเสียงดัง ฟังชัดเจน ออกเสียงชัดถ้อยชัดคำ

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 9-12	อยู่ในระดับ ดี
คะแนน 5-8	อยู่ในระดับ ปานกลาง
คะแนน 1-4	อยู่ในระดับ ปรับปรุง

แบบบันทึกการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์

กิจกรรม.....แผนการจัดการเรียนรู้ที่.....

ลำดับที่	ชื่อ	มารยาท	วินัย	ซื่อสัตย์	ใฝ่เรียนรู้	รับผิดชอบ	สรุปผล การประเมิน	หมายเหตุ
1								/ หมายถึง ผ่าน
2								X หมายถึง ไม่ผ่าน
3								เกณฑ์การประเมิน
4								ต้องผ่านทุกรายการประเมิน
5								
6								
7								
8								
9								
10								
11								
12								
13								
14								
15								
16								

.....ผู้สอน

หลักสูตรเสริมทักษะการใช้ภาษาไทยในการสื่อสาร

ชุดที่ 2

ยุพาวรรณ ศรีสวัสดิ์

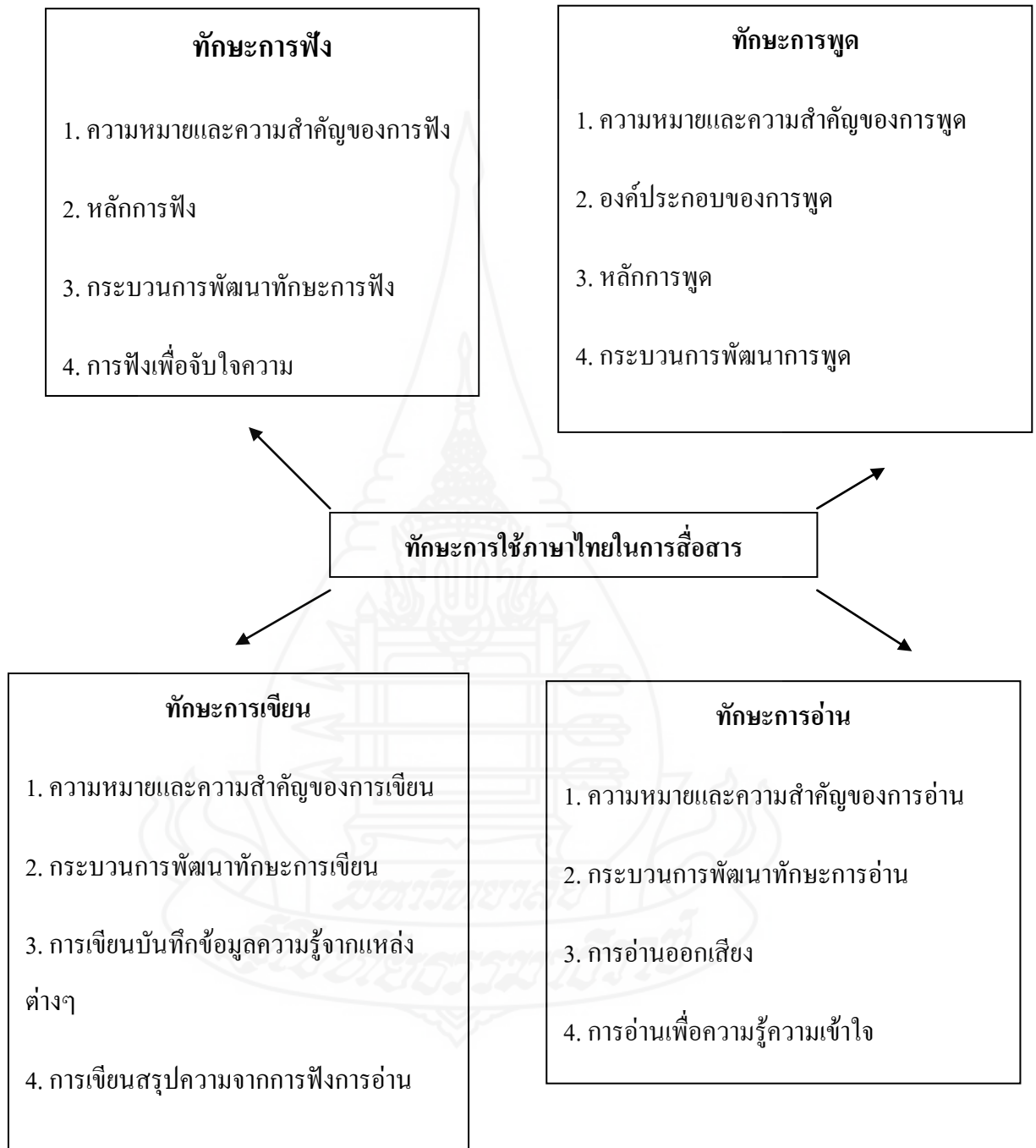

มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์

อำเภอเมืองนราธิวาส จังหวัดนราธิวาส

ปีการศึกษา 2555

โครงสร้างหลักสูตรเสริมทักษะการใช้ภาษาไทยในการสื่อสารชุดที่ 2

หมวดที่ 1 ข้อมูลโดยทั่วไป

สาระการเรียนรู้ทักษะการใช้ภาษาไทยในการสื่อสาร

ครูผู้สอนนางสาวนงนุช คงพุด และคณะ

ปีการศึกษา 2555

หมวดที่ 2 มาตรฐานและตัวชี้วัด

มาตรฐานรายวิชา

สาระที่ 1 การอ่าน

ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหา
ในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

สาระที่ 2 การเขียน

ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสารและเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่างๆ อย่างมี
ประสิทธิภาพ

สาระที่ 3 การฟัง

ใช้กระบวนการฟังฟังเข้าใจเรื่องราวที่ได้ยิน

สาระที่ 4 การพูด

ใช้กระบวนการพูดพูดแสดงความรู้ความคิดและความรู้สึกในโอกาสต่างๆ ได้

จุดประสงค์การเรียนรู้ที่คาดหวัง

1. สามารถอ่านได้ถูกต้องตามหลักการอ่าน อ่านได้คล่องได้เร็วเข้าใจความหมายของคำ และข้อความที่อ่านมีมารยาทในการอ่าน
2. สามารถเขียนคำได้ถูกต้องตามความหมายและสะกดได้ถูกต้องใช้ความรู้และประสบการณ์เขียน ประโยคข้อความและเรื่องราวแสดงความคิด ความรู้สึก ความต้องการและจินตนาการรวมทั้งใช้ กระบวนการเขียนพัฒนางานเขียน มีมารยาทในการเขียน
3. สามารถจับใจความสำคัญที่ได้จากการฟัง เข้าใจเนื้อเรื่องถ้อยคำการใช้ น้ำเสียงและกิริยา ท่าทางของผู้พูดแสดงทัศนคติจากเรื่องที่ฟังได้และมีมารยาทในการฟัง

4. สามารถตั้งคำถามตอบคำถามสนทนาแสดงความคิดเห็นเล่าเรื่องถ่ายทอดความรู้ ความคิด ความรู้สึกและประสบการณ์ใช้ถ้อยคำเหมาะสมแก่เรื่องใช้ถ้อยคำสร้างสรรค์ตามหลักการพูด และมีมารยาทในการพูด

หมวดที่ 3 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้

คำอธิบายรายวิชา

ศึกษาหลักการใช้ภาษาไทยในด้านการฟังพูดอ่านและเขียนตามหลักเกณฑ์การฟังพูดอ่าน และเขียนโดยเน้นกระบวนการทักษะขั้นพื้นฐานเพื่อนำไปใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

กำหนดการสอน

ช.ม.ที่	หน่วยการเรียนรู้ที่	แผนการจัดการเรียนรู้/ สาระการเรียนรู้	จำนวน ชั่วโมง	กิจกรรมการเรียนรู้	ผู้สอน
1-7	หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 การอ่าน	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1. ความหมายและความสำคัญของการอ่าน 2. การอ่านออกเสียง 3. การอ่านเพื่อความเข้าใจ 4. กระบวนการพัฒนาทักษะการอ่าน	(7) 1 1 1 1	-บรรยายแบบมีส่วนร่วม -ศึกษาใบความรู้ใบกิจกรรม ฝึกปฏิบัติ -ร่วมกันแสดงความคิดเห็น -แบ่งกลุ่มทำกิจกรรม -มอบหมายงานในการศึกษาค้นคว้าและฝึกทักษะ	น.ส.นงนุช คงพุด น.ส.รุ่งอรุณ เซ่งสีแดง
8-14	หน่วยการเรียนรู้ที่ 2	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1. ความหมายและ	(7) 2	-บรรยายแบบมีส่วนร่วม	น.ส.นงนุช คงพุด

ช.ม.ที่	หน่วยการเรียนรู้ที่	แผนการจัดการเรียนรู้/ สาระการเรียนรู้	จำนวน ชั่วโมง	กิจกรรมการเรียนรู้	ผู้สอน
	การเขียน	ความสำคัญของการเขียน 2. การเขียนบันทึกข้อมูลความรู้จากแหล่งต่างๆ 3.กระบวนการพัฒนาทักษะการเขียน	3 2	-ศึกษาใบความรู้ ใบกิจกรรม ฝึกปฏิบัติ -ร่วมกันแสดงความคิดเห็น -แบ่งกลุ่มทำกิจกรรม -มอบหมายงานในการศึกษาค้นคว้า และฝึกทักษะ	น.ส.รุ่งอรุณ เซ่งสีแดง
15-21	หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 การฟัง	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1.ความหมายและความสำคัญของการฟัง 2. หลักการฟัง 3.การฟังเพื่อจับใจความ 4.กระบวนการพัฒนาทักษะการฟัง	(7) 1 1 2 3	-บรรยายแบบมีส่วนร่วม -ศึกษาใบความรู้ ใบกิจกรรม ฝึกปฏิบัติ -ร่วมกันแสดงความคิดเห็น -แบ่งกลุ่มทำกิจกรรม -มอบหมายงานในการศึกษาค้นคว้า และฝึกทักษะ	น.ส.นงนุช คงพุด น.ส.รุ่งอรุณ เซ่งสีแดง
22-27	หน่วยการเรียนรู้ที่ 4	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1. ความรู้เบื้องต้น	(7) 1	-บรรยายแบบมีส่วนร่วม	น.ส.นงนุช คงพุด

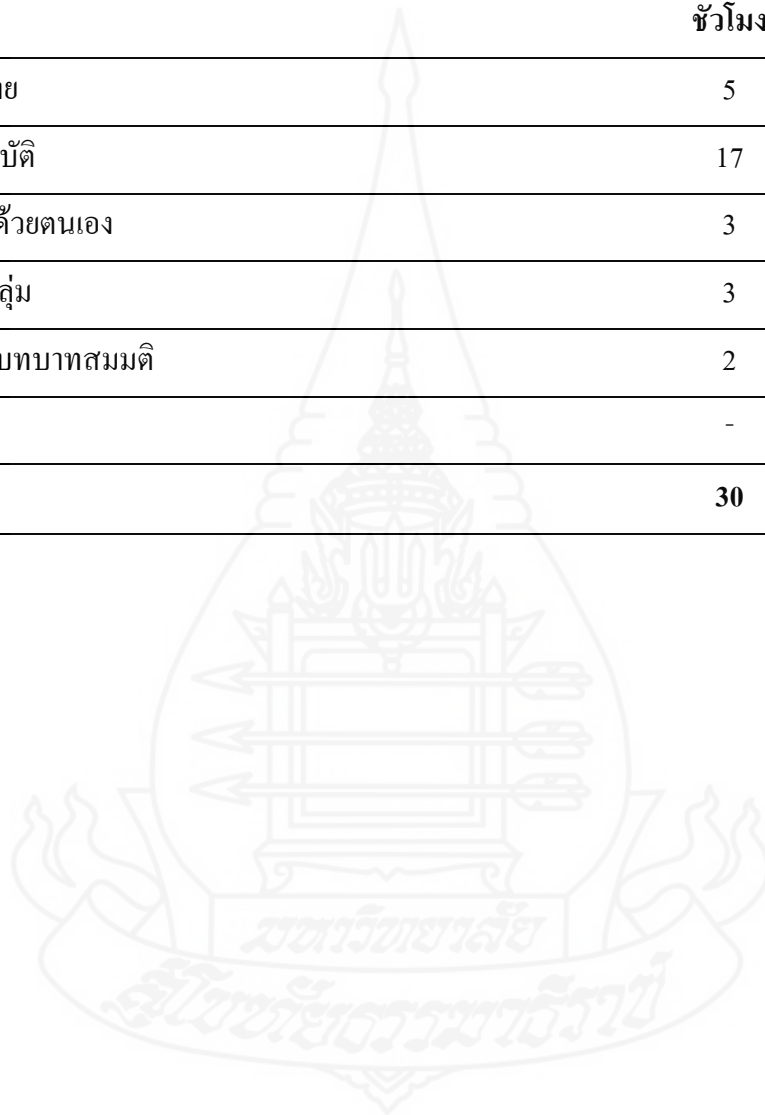
ช.ม.ที่	หน่วยการเรียนรู้ที่	แผนการจัดการเรียนรู้/ สาระการเรียนรู้	จำนวน ชั่วโมง	กิจกรรมการเรียนรู้	ผู้สอน
	การพูด	เกี่ยวกับการพูด 2. การพูดในโอกาสต่าง (การพูดชักทาย) 3. การพูดในโอกาสต่าง (การเล่าเรื่อง)	2 3	-ศึกษาใบความรู้ ใบกิจกรรม ฝึกปฏิบัติ -ร่วมกันแสดง ความคิดเห็น -แบ่งกลุ่มทำ กิจกรรม -มอบหมายงานใน การศึกษาค้นคว้า และฝึกทักษะ -แสดงบทบาท สมมุติ	น.ส.รุ่งอรุณ เซ่งสีแดง

รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

จำนวนชั่วโมงที่ใช้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ 30 ชั่วโมง

รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	จำนวน ชั่วโมง	หมายเหตุ
การบรรยาย	5	
การฝึกปฏิบัติ	17	
การศึกษาด้วยตนเอง	3	
กิจกรรมกลุ่ม	3	
การแสดงบทบาทสมมติ	2	
อื่นๆ	-	
รวม	30	

หมวดที่ 4 การพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน

ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์

1. มารยาทในการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน (พฤติกรรมตามแบบประเมิน)
2. ความมีวินัย (การเข้าห้องเรียนตรงเวลา การปฏิบัติตามกฎระเบียบ)
3. ความซื่อสัตย์สุจริต (การปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายด้วยตนเอง ไม่เอาของคนอื่นมาเป็นของตน)
4. การใฝ่เรียนรู้ (ตั้งใจเรียน/ปฏิบัติงาน ศึกษาก่อนล่วงหน้าทุกครั้งที่ได้รับมอบหมาย สืบค้น/ค้นคว้า/บันทึกสรุปความรู้ทุกครั้ง)
5. ความรับผิดชอบ (การเตรียมพร้อมในการเรียน/การปฏิบัติงาน การปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมายครบถ้วน เสร็จทันเวลา)

ด้านสมรรถนะของผู้เรียน

1. ความสามารถในการสื่อสารหมายถึงใช้ภาษาถ่ายทอดความคิดความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึกและทัศนะของตนเองเพื่อเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคมรวมทั้งการเจรจาต่อรองเพื่อขจัดและลดปัญหาความขัดแย้งต่างๆ การเลือกรับหรือไม่รับข้อมูลข่าวสารด้วยหลักเหตุผลและความถูกต้องตลอดจนการเลือกใช้วิธีการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อตนเองและสังคม
2. ความสามารถในการแก้ปัญหาหมายถึงเข้าใจความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่างๆ ในสังคมแสวงหาความรู้ประยุกต์ความรู้มาใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาได้อย่างถูกต้องเหมาะสมบนพื้นฐานของหลักเหตุผลคุณธรรมและข้อมูลสารสนเทศรวมทั้งตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อตนเองสังคมและสิ่งแวดล้อม
3. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิตหมายถึงใช้กระบวนการต่างๆ ในการดำเนินชีวิตประจำวันเรียนรู้ด้วยตนเองต่อเนืองทำงานและอยู่ร่วมกันในสังคมด้วยการสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคลจัดการปัญหาและความขัดแย้งต่างๆ อย่างเหมาะสมรู้จักปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมสภาพแวดล้อมและหลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น

4. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีหมายถึงรู้จักเลือกและใช้เทคโนโลยีด้านต่างๆ
ทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยีเพื่อการพัฒนาตนเองและสังคมในด้านการเรียนรู้การสื่อสารการ
ทำงานการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ถูกต้องเหมาะสมและมีคุณธรรม

ด้านความรู้

ความรู้ที่ผู้เรียนต้องได้รับ

หน่วยที่ 1 เรื่อง การอ่าน

1. ความหมายและความสำคัญของการอ่าน
2. การอ่านออกเสียง
3. การอ่านเพื่อความรู้ความเข้าใจ
4. กระบวนการพัฒนาการอ่าน

หน่วยที่ 2 เรื่อง การเขียน

1. ความหมายและความสำคัญของการเขียน
2. การเขียนบันทึกข้อมูลความรู้จากแหล่งต่างๆ
3. การเขียนสรุปความจากการฟัง การอ่าน
4. กระบวนการพัฒนาทักษะการเขียน

หน่วยที่ 3 เรื่อง การฟัง

1. ความหมายและความสำคัญของการฟัง
2. หลักการฟัง
3. การฟังเพื่อจับใจความ
4. กระบวนการพัฒนาทักษะการฟัง

หน่วยที่ 4 เรื่อง การพูด

1. ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการพูด
2. การพูดในโอกาสต่างๆ (การพูดทักทาย)
3. การพูดในโอกาสต่างๆ (การพูดเล่าเรื่อง)

การวัดและการประเมินผล

ในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ผู้เรียนต้องผ่านเกณฑ์ร้อยละ 60 ในแต่ละเรื่องของหน่วย
การเรียนรู้

สื่อการเรียนการสอน

1. ภาพประกอบเรื่องการกำเนิดของเสียง
2. วิดีทัศน์เรื่องรูปแบบการเขียนอักษรไทย
3. บัตรคำ
4. ใบงาน
5. เว็บไซต์
6. กระดาษ A4 กระดาษร้อยปอนด์
7. หนังสือพิมพ์
8. หนังสือที่ผู้เรียนสนใจ (นิตยสาร วารสาร นวนิยาย วรรณคดี ฯลฯ)
9. อุปกรณ์ที่ใช้ในการแสดงของแต่ละกลุ่ม
10. ดินสอสี
11. ปากกาเคมีปากกาเมจิก
12. กาว
13. กระดาษสี
14. ปราชญ์ชาวบ้าน

หมวดที่ 5 ทรัพยากรประกอบการเรียนการสอน

เอกสารตำราหลัก

ฐะปะนีย์ นาครทรรพ และคณะ (2544) ภาษาไทย ม.2 กรุงเทพมหานครอักษรเจริญทัศน์.
 ฟองจันทร์ สุขยิ่ง และคณะ (2551) ภาษาไทย หลักภาษาและการใช้ภาษา ม. 2 พิมพ์ครั้งที่ 2.

เอกสารเพิ่มเติม

กองเทพ เคลือบพนิชกุล (2542) การใช้ภาษาไทย กรุงเทพมหานคร โอเดียนสโตร์.

กำชัย ทองหล่อ (2544) หลักภาษา กรุงเทพมหานคร โอเดียนสโตร์.

ครูบ้านนอก (2544) ระดับภาษา (ออนไลน์) จาก: www.krubannok.com

สืบค้นเมื่อ 15 มิถุนายน 2554.

พุทธชาติ ธ.โปธิบาล (2541) เสียงและระบบเสียง: ภาษาไทยปัดตานี: ภาควิชาภาษาไทยคณะ
 มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ กรุงเทพมหานคร
 อักษรเจริญทัศน์.

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1

เรื่องทักษะการอ่าน

เวลา 7 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่องความหมายและความสำคัญของการอ่าน เวลา 1 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

การอ่านคือการรับรู้ข้อความในการเขียนของตนเองหรือผู้อื่นรวมถึงการรับรู้ความหมายจากเครื่องหมายและสัญลักษณ์ต่างๆ เช่น สัญลักษณ์จราจรเครื่องหมายที่แสดงบนแผนที่เป็นต้น ดังนั้นการอ่านจึงเป็นเครื่องมือสำคัญในการเสริมสร้างความเข้าใจอันดีต่อกันอีกทั้งเป็นเครื่องมือในการถ่ายทอดความรู้ประสบการณ์ของคนได้ดีวิธีหนึ่ง

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ในเรื่องการอ่าน
2. เพื่อให้ผู้เรียนตระหนักในความสำคัญของการอ่าน
3. เพื่อให้ผู้เรียนปฏิบัติตามมารยาทที่ดีในการอ่าน

สาระการเรียนรู้

1. ความหมายของการอ่าน
2. ความสำคัญของการอ่าน
3. มารยาทในการอ่าน

กระบวนการเรียนรู้

1. ผู้สอนสนทนากับผู้เรียนเกี่ยวกับเรื่องการอ่านโดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนพูดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของการอ่าน
2. ผู้สอนให้ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการอ่านแก่ผู้เรียนโดยให้ศึกษาจากใบความรู้ที่ 1
3. ให้ผู้เรียนตอบคำถามจากใบกิจกรรมที่ 1

สื่อการเรียนรู้และแหล่งการเรียนรู้

1. ใบความรู้ที่ 1 เรื่องความหมายและความสำคัญของการอ่าน
2. ใบกิจกรรมที่ 1

การวัดและการประเมินผล

1. ประเมินจากผลการทำกิจกรรมที่ 1
2. สังเกตความสนใจในการปฏิบัติกิจกรรม

บันทึกหลังการสอน

ผลการสอน

1. ด้านความรู้ความเข้าใจ (K)

.....

.....

2. ด้านทักษะกระบวนการ (P)

.....

.....

3. ด้านเจตคติ คุณธรรมจริยธรรม ความสุขความสนุกสนานเพลิดเพลิน (A)

.....

.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

ลงชื่อ.....

()

ใบความรู้ที่ 1 ความหมายและความสำคัญของการอ่าน

ความหมายของการอ่าน

การอ่านหมายถึงการทำความเข้าใจเรื่องราวผ่านตัวหนังสือสัญลักษณ์ภาพเขียนสังเกตหรือพิจารณาทางสายตา เพื่อความเข้าใจ

ความสำคัญของการอ่าน

การอ่านมีความสำคัญมากและจำเป็นอย่างยิ่งต่อชีวิตที่มีคุณภาพในสังคมได้ดังนี้

1. การอ่านช่วยเสริมสร้างชีวิตที่มั่นคงและปลอดภัยผู้ที่มินิสัยชอบอ่านหนังสือเกี่ยวกับอาชีพของตนจะสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปพัฒนาการปฏิบัติงานให้ก้าวหน้าได้ส่งผลต่อการสร้างฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมให้มั่นคงและปลอดภัยขึ้น
2. การอ่านช่วยให้คนมีอิสระเสรีตามสิทธิมนุษยชนผู้ที่อ่านมากจะมีโลกทัศน์กว้างไกลช่วยให้ตัดสินใจหรือวินิจฉัยเรื่องต่างๆ ได้อย่างรอบคอบทำให้ไม่ถูกรอปรงทางความคิดจากผู้อื่นได้ง่าย
3. การอ่านช่วยในการปรับตัวและกลมกลืนกับสิ่งที่อยู่รอบตัวได้ผู้ที่อ่านหนังสือประเภทธรรมะสามารถนำข้อคิดที่ได้มาใช้ในการปฏิบัติตนให้มีคุณธรรมจริยธรรมได้หรือผู้ที่อ่านหนังสือประเภทบันเทิงจะช่วยผ่อนคลายความตึงเครียดกล่อมเกลารมณ์ได้แนวคิดในการปรับตัวและทำให้ทุกคนอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

หลักการอ่านที่ดี

1. ทำความเข้าใจเรื่องที่อ่านเพื่อป้องกันความผิดพลาดในการอ่านผู้อ่านควรทำความเข้าใจสารที่อ่านในเรื่องต่อไปนี้
 - 1.1 ทำความเข้าใจคำกลุ่มคำสำนวนประโยคเพื่อที่จะทำให้เข้าใจเนื้อเรื่องได้ดียิ่งขึ้น
 - 1.2 ทำความเข้าใจความหมายของคำคำแต่ละคำย่อมมีความหมายที่แตกต่างกันตามบริบทที่ประกอบ
 - 1.3 ต้องสามารถจับใจความที่สำคัญหรือแยกแยะเปรียบเทียบว่าตอนใดถูกต้องหรือไม่ถูกต้อง

2. ต้องมีความพร้อมที่จะอ่านเพื่อให้การอ่านที่มีประสิทธิภาพควรเตรียมความพร้อมในด้านต่างๆดังนี้

2.1 ความพร้อมทางร่างกายสุขภาพร่างกายต้องแข็งแรงมีความสามารถในการจำดี มีประสาทตาที่ว่องไว

2.2 ความพร้อมทางจิตใจจิตใจไม่สับสนวุ่นวายมีความสนใจใฝ่หาความรู้เพิ่มเติมและมีทัศนคติที่ดีต่อการอ่าน

2.3 ความพร้อมด้านอารมณ์สามารถควบคุมสติอารมณ์และความคิดได้ดี

3. ทำความเข้าใจเรื่องที่อ่านเพื่อให้การอ่านนั้นบรรลุวัตถุประสงค์อย่างชัดเจนจึงควรทำความเข้าใจสารในด้านต่างๆดังนี้

3.1 ทำความเข้าใจเนื้อเรื่องว่าผู้เขียนเขียนเพื่อจุดประสงค์ใดเนื้อหาสาระที่สำคัญคืออะไร ข้อเท็จจริงในเรื่องเป็นอย่างไร

3.2 ทำความเข้าใจแนวคิดของเรื่องจะทำให้ผู้อ่านได้ประโยชน์จากการอ่านมากยิ่งขึ้น แนวคิดของเรื่องต้องเกิดจากการอ่านแล้วผู้อ่านจะต้องสรุปหาแนวคิดที่สำคัญจากเรื่องนั้นได้

บรรณานุกรม

จารุวรรณ สุรงค์พรรณ (2549) ภาษาไทยเพื่ออาชีพ 1 กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว

ประพนธ์ เรืองณรงค์และเฉลิมมรกานวล (2545) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยช่วงชั้นที่ 4

(ม.4-6) กรุงเทพฯ: ประสานมิตร

อุษณีย์สุขสุทธิ(มปป.) การใช้ภาษาไทยเชิงปฏิบัติการ. กรุงเทพฯ: เสริมวิทย์บรรณาการ

ใบกิจกรรมที่ 1

คำชี้แจง หลังการศึกษาจากใบความรู้ที่ 1 แล้วให้ผู้เรียนแบ่งกลุ่มตามความเหมาะสมเพื่อร่วมกันอภิปรายประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการอ่านดังนี้

1. การนำความรู้จากการอ่านมาใช้ประโยชน์ในการประกอบอาชีพยกตัวอย่างประกอบ
2. อิทธิพลของการอ่านที่มีต่อการดำเนินชีวิตในปัจจุบัน
3. ปัญหาอุปสรรคของการอ่านและมารยาทที่ดีในการอ่าน

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1

เรื่องทักษะการอ่าน

เวลา 6 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่องการอ่านออกเสียง

เวลา 1 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

การอ่านออกเสียงเป็นการอ่านที่ทำให้ผู้อ่านเกิดความรู้และความเพลิดเพลินโดยการอ่านออกเสียงนั้นสามารถอ่านได้ทั้งแบบร้อยแก้วและร้อยกรองการรู้หลักการอ่านที่ดีจะทำให้สามารถอ่านได้ถูกต้องและสื่อความหมายได้ตรงกับความต้องการ

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. สามารถอ่านออกเสียงได้ถูกต้องตามหลักการอ่าน
2. สามารถอ่านออกเสียงร้อยแก้วได้รวดเร็วและถูกต้อง
3. ปฏิบัติตนตามมารยาทที่ดีในการอ่านได้
4. มีวินัย ใฝ่เรียนรู้ มีความรับผิดชอบ และมีความซื่อสัตย์สุจริต

สาระการเรียนรู้

1. จุดมุ่งหมายของการอ่านออกเสียง
2. หลักการอ่านออกเสียง
3. การอ่านออกเสียงร้อยแก้ว
4. ข้อเสนอแนะในการอ่านออกเสียง
5. ประโยชน์ในการอ่านออกเสียง

กระบวนการเรียนรู้

1. ผู้สอนแบ่งกลุ่มผู้เรียนประมาณ 4 กลุ่ม โดยแต่ละกลุ่มเลือกตัวแทนเป็นกรรมการในการให้คะแนนกลุ่มละ 1 คนรวมเป็น 4 คน (ความมีวินัย ความรับผิดชอบ)
2. ผู้สอนแจกใบความรู้ที่ 2 เรื่อง การอ่านออกเสียงให้ผู้เรียนศึกษา (การใฝ่เรียนรู้ ความรับผิดชอบ)
3. แจกใบกิจกรรมที่ 2 -5 ให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มโดยไม่ให้ซ้ำกันเพื่อให้ผู้เรียนทำกิจกรรมการอ่านออกเสียงโดยให้อ่านออกเสียงรายบุคคลคนละ 1 เที้ยว (การใฝ่เรียนรู้)

4. กรรมการแต่ละกลุ่มประเมินการอ่านออกเสียงลงในแบบประเมิน (ความซื่อสัตย์สุจริต)

สื่อการเรียนรู้และแหล่งการเรียนรู้

1. ใบความรู้ที่ 2
2. ใบกิจกรรมที่ 2 - 5
3. แบบประเมินการอ่านออกเสียง

การวัดและการประเมินผล

- ประเมินจากการฝึกปฏิบัติการอ่านออกเสียง

บันทึกหลังการสอน

ผลการสอน

1. ด้านความรู้ความเข้าใจ (K)

.....

.....

2. ด้านทักษะกระบวนการ (P)

.....

.....

3. ด้านเจตคติ คุณธรรมจริยธรรม ความสุขความสนุกสนานเพลิดเพลิน (A)

.....

.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

ลงชื่อ.....

()

ใบความรู้ที่ 2 การอ่านออกเสียง

1. จุดมุ่งหมายในการอ่านออกเสียง

การอ่านออกเสียงเป็นการถ่ายทอดตัวอักษรออกมาเป็นเสียงเพื่ออ่านให้ผู้อื่นฟังหรือออกเสียงให้ผู้อื่นฟัง เช่น นักข่าวอ่านให้ผู้ชมที่อยู่ทางบ้านฟังนักจัดรายการวิทยุอ่านข่าวประชาสัมพันธ์ให้ผู้ฟังทราบ เป็นต้น

2. หลักการอ่านออกเสียง

การอ่านออกเสียงต้องอ่านให้ถูกต้องตามอักขรวิธีและอ่านออกเสียงให้ชัดเจน เช่น การอ่านอักษรนำอ่านคำที่มีรร (รหัน) อ่านอย่างมีจังหวะที่ถูกต้องชัดเจนมีวรรคตอนที่ถูกต้องและจะต้องอ่านได้คล่องแคล่วอีกด้วย

การอ่านออกเสียงที่ดีถ้าผู้อ่านไม่มีประสบการณ์ในการอ่านมากผู้อ่านควรอ่านในใจสักครั้งหนึ่งก่อนเพื่อให้รู้เรื่องราวโดยตลอดของเรื่องที่อ่านและแบ่งวรรคตอนหรืออ่านออกเสียงคำยากให้ถูกต้องก่อนจากนั้นจึงจะอ่านออกเสียงการทำเช่นนี้จะทำให้สามารถอ่านออกเสียงได้อย่างมั่นใจเสียงดังฟังชัดมีจังหวะและวรรคตอนและมีน้ำเสียงน่าฟัง

หลักการอ่านออกเสียงมีดังนี้

1. การขึ้นต้นหรือเริ่มเรื่องควรใช้เสียงดังกว่าปกติและจังหวะการอ่านช้ากว่าปกติเล็กน้อยเพื่อให้ผู้ฟังตั้งตัวน้ำเสียงเป็นเสียงธรรมชาติคล้ายเสียงพูดคุยให้มีความเหมาะสมกับสถานที่

2. ควรเว้นวรรคตอนให้ถูกจังหวะให้จบคำกลุ่มคำ

3. อ่านให้ถูกต้องตามอักขรวิธีเช่นถูกตามตัวสะกดอ่านอักษรนำถูกอ่านคำควบกล้ำชัดเจนออกเสียง ร ๓ ได้ถูกต้องเป็นต้น

4. ไม่อ่านตกคำหรือเติมคำเกินจากบทอ่าน

5. อ่านให้คล่องแคล่วควรอ่านผ่านๆในใจก่อน 1 รอบจะช่วยให้อ่านคล่องขึ้น

3. ข้อเสนอแนะในการอ่านออกเสียง

ข้อเสนอแนะในการอ่านออกเสียงมีดังนี้

3.1 ฝึกอ่านให้ถูกต้องตามหลักการอ่าน

3.2 ฝึกอ่านบ่อยๆโดยอาจจะผลัดกันอ่านให้เพื่อนฟังได้

3.3 อาจบันทึกเสียงการอ่านของตนไว้เพื่อเปิดทบทวนดูว่าน้ำเสียงการอ่านของตนเป็นอย่างไรมีข้อบกพร่องตรงไหนเพื่อจะได้แก้ไขต่อไป

3.4 ถ้าเป็นไปได้ควรรหาโอกาสอ่านคร่ำๆสักครั้งหนึ่งก่อนเพื่อเตรียมพร้อมในการอ่านจะได้อ่านได้อย่างมั่นใจเป็นธรรมชาติ

ใบกิจกรรมที่ 2

คำชี้แจงให้ผู้เรียนฝึกอ่านออกเสียงข้อความต่อไปนี้

ที่นี้สถานีวิทยุกระจ่ายเสียงแห่งประเทศไทยความถี่92.5เมกะเฮิรตซ์จากนี้ไปพบกับ (ชื่อ – นามสกุล).....ในรายการสนทนาสารพัน

สวัสดี (คะ/ครับ) ท่านผู้ฟังตลอดระยะเวลา200กว่าปีที่ผ่านมาพระมหากษัตริย์ในพระบรมราชจักรีวงศ์ทุกพระองค์ได้พิสูจน์ให้ประชาชนประจักษ์อย่างแจ้งชัดว่าไม่เคยทอดทิ้งประชาชนเลย โดยเฉพาะพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลปัจจุบันพระองค์ทรงสละเวลาทั้งหมดเพื่อประชาชนของพระองค์อย่างแท้จริง ทรงคิดเพียงแต่ทุกข์ของประชาชนคือทุกข์ของพระองค์เองด้วยเหตุนี้พระองค์จึงทรงเป็นศูนย์รวมดวงใจของชาวไทยทั่วประเทศ

ท่านผู้ฟัง (คะ/ครับ) เวลาของรายการวันนี้หมดลงแล้ว จากกันด้วยคำกลอนสอนใจ ดังนี้

เรามีชาติศาสนาพระมหากษัตริย์เป็นร่มฉัตรคุ้มภัยไทยทั้งผอง

ราษฎร์รักภักดีภูมิครองสิ่งหมายปองคือสุขของทุกคน

ศาสนาพาใจใสสะอาดจิตมุ่งมาตสร้างคุณบุญกุศล

สามัคคีอ่อนน้อมและถ่อมตนปลื้มกมลล้ำเลิศเกิดเป็นไทย

สวัสดี (คะ/ครับ)

<http://www.mitrprasarn.com/index.php/2010-02-03-13-06-48/109-2010-06-24-17-29-09/977->

2010-06-24-18-14-14 สืบค้นเมื่อ 23 มกราคม 2555.

ใบกิจกรรมที่ 3

คำชี้แจงให้ผู้เรียนฝึกอ่านออกเสียงข้อความต่อไปนี้

สาระ เสนอโดย..... (ชื่อ-นามสกุล)

ท่านผู้ฟังที่เคารพ (คะ/ครับ) เนื่องจากในพื้นที่บางแห่งมีพื้นที่สำหรับการเพาะปลูกน้อย พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงมีพระราชดำริให้ดำเนินการในลักษณะการพัฒนาการเลี้ยงสัตว์ ทุกรูปแบบเช่น โครงการพัฒนาการเลี้ยงสัตว์ที่จังหวัดแม่ฮ่องสอนเป็นต้นหรือบางแห่งมีพื้นที่มาก แต่ดินไม่ดีเพาะปลูกอะไรไม่ได้ผลจะทรงพระราชดำริให้ปรับปรุงจัดทำเป็นทุ่งหญ้าสาธารณะ สำหรับเลี้ยงสัตว์เพื่อให้เกษตรกรใช้เลี้ยงสัตว์ร่วมกันโดยพยายามทำพื้นที่ซึ่งไร้ประโยชน์ในด้านการเพาะปลูกให้เกิดประโยชน์ในการเลี้ยงสัตว์มากที่สุดซึ่งจะทำให้เกษตรกรอยู่ได้และมีชีวิตที่ดีขึ้น

ท่านผู้ฟังที่เคารพเวลาของรายการหมดลงแล้ว ก่อนจากกันวันนี้ขอฝากบทประพันธ์ของ ดนัยพร ไร่คังนี้

ฝากเรื่องดีสี่ประการช่วยกันคิดคือฝึกจิตฝึกใจคำพร้าสอน

ให้อภัยในทุกสิ่งยิ่งกว่าพรความร้าวรอนผ่อนปรนตนได้ดี

ริษยาอาฆาตคือมารร้ายจงผ่อนคลายไม่ห้วงถ่วงราศี

ปลดปล่อยทุกข์สุขสว่างสร้างไมตรีก่อกรรมดีไว้เกิดเกิดเป็นคน

<http://www.mitrprasarn.com/index.php/2010-02-03-13-06-48/109-2010-06-24-17-29-09/978---2>

สืบค้นเมื่อ 23 มกราคม 2555.

ใบกิจกรรมที่ 4

คำชี้แจงให้ผู้เรียนฝึกอ่านออกเสียงข้อความต่อไปนี้

หลังข่าวภาคนี้ ขอเชิญรับฟังบทความเรื่อง โครงการพัฒนาการเลี้ยงสัตว์

ท่านผู้ฟังที่เคารพ (คะ/ครับ) โครงการพัฒนาการเลี้ยงสัตว์อันเนื่องมาจากพระราชดำริซึ่งมีทั้งการสาธิตการเลี้ยง การส่งเสริมให้เกษตรกรรู้จักการปลูกพืชอาหารสัตว์การให้บริการด้านพันธุ์สัตว์การป้องกันกำจัดโรค การแจกจ่ายสัตว์พันธุ์ดีให้แก่เกษตรกรตลอดจนการให้เช่าหรือเช่าซื้อโคกระบือเพื่อใช้แรงงานในการเพาะปลูก ได้ยังประโยชน์ให้แก่เกษตรกรอย่างมากมาชมหาศาลทำให้เกษตรกรมีพันธุ์สัตว์ที่ดีนำไปเลี้ยงและขยายพันธุ์ เพื่อการบริโภคในครัวเรือนและนำไปจำหน่ายเป็นรายได้เวลาของรายการหมดลงแล้ว (คะ/ครับ) ก่อนจากกันไปขอฝากคำกลอนสอนใจจากบทประพันธ์ของศรีทิพดังนี้

จงคิดดีทำดีมีสติคอยเริ่มริพิจารณาหาเหตุผล
 แกล้งรวนเรเก้ไก๋ไฉ่น่ายลเห็นแก่ตนคนอื่นขมขื่นใจ
 สมานฉันท์กันเถิดย่อมเกิดสุขเพื่อนราญรูกฤกคามสันตามไหม
 ปณิธานมั่นแน่วถึงแก่นใจน้อมน้าวให้ เราทำ แต่กรรมดี
 สวัสดิ์ (คะ/ครับ)

<http://www.mitrprasarn.com/index.php/2010-02-03-13-06-48/109-2010-06-24-17-29-09/979---3>

สืบค้นเมื่อ 23 มกราคม 2555.

(ส่งเสริมคุณธรรมเรื่อง การดำรงชีวิตตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ความมีวินัย
 ความซื่อสัตย์สุจริต)

ใบกิจกรรมที่ 5

คำชี้แจง ให้ผู้เรียนฝึกอ่านออกเสียงข้อความต่อไปนี้

รายการต่อไปนี้ไปท่านจะได้รับฟังสาระนั้นรู้เสนอโดย.....

(ชื่อ-นามสกุล).....

สวัสดิ์ (คะ/ครับ) ท่านผู้ฟังที่เคารพพระราชาได้สร้างป่าเป็นที่รวมของพันธุ์ไม้นานาชนิด เพื่อสร้างความชุ่มชื้นและความอุดมสมบูรณ์ให้ทุกชีวิตได้อยู่อย่างร่มเย็นเป็นสุข เมื่อพูดถึงปัญหาที่เกิดขึ้นกับทรัพยากรป่าไม้ ส่วนใหญ่จะนึกถึงปัญหาการลักลอบตัดไม้ทำลายป่าของผู้มีอิทธิพลน้อยคนนักที่จะนึกถึงปัญหาที่เกิดจากไฟป่า ไฟป่าที่เกิดขึ้นในพื้นที่หนึ่งไม่เพียงแต่จะก่อความเสียหายแก่พื้นที่เหล่านั้น หากแต่จะครอบคลุมสร้างความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อม และระบบนิเวศน์วิทยาของโลกอีกด้วย

คำกลอนท้ายรายการวันนี้ จากบทประพันธ์ของ ศิวพร ฝากไว้เป็นข้อคิดเตือนใจว่า

สมบัตินั้นมีวันสลายได้แต่สิ่งหนึ่งยิ่งใหญ่ให้ส่งเสริม

คือพากเพียรเขียนอ่านหมั่นเพิ่มเติมริบร่ำเรียนไว้ให้รู้

หนังสือมีค่ามหาศาลวิชาการสาระนั้นหมั่นศึกษา

ยิ่งเรียนยิ่งมากด้วยปัญญามีวิชาติดตัวอย่ากลัวจน

สวัสดิ์ (คะ/ครับ)

(ส่งเสริมคุณธรรมเรื่อง การดำรงชีวิตตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ความมีวินัย การใฝ่เรียนรู้)

ศิวพร (2555) แบบประเมินการอ่านออกเสียง จาก [http://www.mitrprasarn.com/index.php/2010-](http://www.mitrprasarn.com/index.php/2010-02-03-13-06-48/109-2010-z06-24-17-29-09/980-4)

02- 03-13-06-48/109-2010-z06-24-17-29-09/980-4- สืบค้นเมื่อ 23 มกราคม 2555.

เกณฑ์การประเมิน

มิติการประเมิน	ระดับคุณภาพ		
	ปรับปรุง (1)	ปานกลาง (2)	ดี (3)
1. ความถูกต้องชัดเจนในการอ่าน	อ่านออกเสียงสะกดคำตามอักขรวิธีไม่ถูกต้องและไม่ชัดเจนตั้งแต่ 10 คำขึ้นไป	อ่านออกเสียงสะกดคำตามอักขรวิธีไม่ถูกต้องและไม่ชัดเจนไม่เกิน 10 คำ	อ่านออกเสียงสะกดคำถูกต้องชัดเจนตามอักขรวิธี
2. การเว้นวรรคตอน	เว้นวรรคตอนผิดตั้งแต่ 6 ตำแหน่งขึ้นไป	เว้นวรรคตอนผิดไม่เกิน 5 ตำแหน่ง	เว้นวรรคตอนได้ถูกต้องทุกตำแหน่ง
3. ความคล่องแคล่วในการอ่าน	อ่านเรื่องที่กำหนดได้ไม่ครบและใช้เวลาในการอ่านเกินกว่า 10 นาทีหรืออ่านตะกุกตะกักมากกว่า 5 แห่งขึ้นไป	อ่านเรื่องที่กำหนดได้ครบภายใน 10 นาที อ่านตะกุกตะกักไม่เกิน 5 แห่ง	อ่านเรื่องที่กำหนดได้ครบก่อนเวลา 10 นาทีคล่องแคล่ว ไม่ติดขัด
4. การใช้เสียง	อ่านเรื่องที่กำหนดโดยใช้เสียงอุบอไบไม่ได้ยินแม้อยู่ในตำแหน่งใกล้กับผู้อ่าน	อ่านเรื่องที่กำหนดโดยใช้เสียงค่อนข้างเบาบางคำ ไม่สามารถได้ยินอย่างชัดเจน	อ่านเรื่องที่กำหนดโดยใช้เสียงดังพอเหมาะได้ยินชัดเจนทั่วถึงกัน
5. มารยาทในการอ่าน	อ่านออกเสียงดังจนรบกวนผู้อื่นอ่านเสร็จ ไม่เก็บเอกสารหรือหนังสือให้เรียบร้อย	ไม่อ่านออกเสียงดังจนรบกวนผู้อื่นออกเสียง ได้ยินชัดเจนอ่านเสร็จ ไม่เก็บเอกสารหรือหนังสือให้เรียบร้อย	ไม่อ่านออกเสียงดังจนรบกวนผู้อื่นออกเสียง ได้ยินชัดเจนอ่านเสร็จ เก็บเอกสารหรือหนังสือเรียบร้อย

เกณฑ์การประเมิน คะแนน 11-15 อยู่ในระดับดี

คะแนน 6-10 อยู่ในระดับปานกลาง

คะแนน 1-5 อยู่ในระดับปรับปรุง

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1

เรื่องทักษะการอ่าน

เวลา 7 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่องการอ่านเพื่อความรู้ความเข้าใจ

เวลา 1 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

การอ่านเพื่อความรู้ความเข้าใจความหมายของคำสำนวนโวหารต่างๆมีความสำคัญ เพราะจะช่วยผู้อ่านสามารถเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ลึกซึ้งยิ่งขึ้นอีกทั้งเป็นการทะนุบำรุงส่งเสริมวัฒนธรรมทางภาษาที่ดั่งมรดกไปสู่นุชนรุ่นหลังสืบไป

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. เพื่อให้ผู้อ่านได้ถูกต้องและคล่องแคล่วขึ้น
2. เพื่อให้เข้าใจความหมายของถ้อยคำสำนวนและโวหารต่างๆ
3. เพื่อใช้บริบทในการทำความเข้าใจความหมายของคำและสำนวนได้ดียิ่งขึ้น
4. มีความรับผิดชอบและมีนิสัยการใฝ่เรียนรู้

สาระการเรียนรู้

1. การอ่านเพื่อความรู้ความเข้าใจในถ้อยคำสำนวนโวหาร
2. การใช้บริบทเพื่อช่วยความเข้าใจในการอ่าน

กระบวนการเรียนรู้

1. ผู้สอนนำเสนอเกี่ยวกับปัญหาในการอ่านเพื่อความรู้ความเข้าใจว่าผู้เรียนมีปัญหในเรื่องใดบ้าง

2. ผู้สอนนำข้อความที่มีคำพ้องรูปมาให้ผู้เรียนอ่าน เช่น

- นายวิชัยหวงแหนจอกแหนในสระ
- ชวนาพาโคลงเรือเรืออิงโคลง
- นื่องนอนอ่านหนังสือบนเก้าอี้แล้วง่วงนอนจึงวางหนังสือแนบอก
- แพรกเพราะเขาไม่เก็บกวาดเรือนรกจึงรก
- ภาพยนตร์เรื่องเรือนรกว่าด้นดั้น

3. ผู้สอนให้ผู้เรียนร่วมกันสรุปปัญหาสำคัญเกี่ยวกับการอ่าน

4. นำข้อความที่มีบริบทมาให้ผู้เรียนอ่านเช่น

ข้อความที่ 1

มัจฉาแหวกว่ายธารา มวลปัทมาสะพรั่งบาน

ปักษีต่างขับขาน คซาร้องเสียงก้องไพร

ข้อความที่ 2

มาลีคลี่กลีบบาน เกสรหวานหอมชวนใจ

ภูมรินบินอ้อยอิ่ง หลากหลายพันธุ์ในไพรสนต์

ข้อความที่ 3

หลวงตาจำวัดตลอดทั้งวัน ไม่ได้ออกบิณฑบาตเพราะอาพาธมาหลายเพลา

ข้อความที่ 4

ยามสายัณห์เย็นอำสุริยันจะลับขอบฟ้า

5. ให้ผู้เรียนบอกความหมายของคำที่พิมพ์ตัวหนาว่าแปลว่าอะไรโดยแนะนำให้พิจารณา

จากบริบทของคำประกอบ

6. ผู้สอนให้ความรู้เรื่องการใช้บริบทเพื่อช่วยความเข้าใจในการอ่านโดยยกตัวอย่าง

ประโยคดังนี้

เพื่อนของฉันคนนี้เป็นคนกล้า (ความกล้าหาญ)

พอถึงฤดูฝนต้นกล้าที่เขาเพาะไว้ก็จะโตกำลังดี (ข้าวพืชต้นอ่อน)

แดดกล้าแต่ฝนอาจจะตกหนักก็ได้(แดดที่กำลังจัด)

เขาหนีกล้าออกไปนอกบ้านแล้ว (คนขี้กลัว)

7. ผู้เรียนร่วมกันอธิบายความหมายของคำว่ากล้าในแต่ละประโยค

8. แบ่งกลุ่มผู้เรียนตามความเหมาะสม

9. แจกบทความสั้นๆหรือนิทานคุณธรรมให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มๆละ 1 เรื่องเพื่อทำกิจกรรม

ตามใบกิจกรรมที่ 6 (การใฝ่เรียนรู้ ความรับผิดชอบ)

สื่อการเรียนรู้และแหล่งการเรียนรู้

1. ใบกิจกรรมที่ 6
2. แถบข้อความ
3. นิทานหรือบทความ

การวัดและการประเมินผล

ประเมินจากการฝึกปฏิบัติการอ่านเพื่อความรู้ความเข้าใจ

บันทึกหลังการสอน

ผลการสอน

1. ด้านความรู้ความเข้าใจ (K)

.....

.....

2. ด้านทักษะกระบวนการ (P)

.....

.....

3. ด้านเจตคติ คุณธรรมจริยธรรม ความสุขความสนุกสนานเพลิดเพลิน (A)

.....

.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

ลงชื่อ.....

()

บทความเรื่องคำถามหานิยม

ทุกคนอยากเป็นดาราพระเอกนางเอกในชีวิตจริงทั้งนั้นเป็นคนที่ใครๆก็อยากคบหาผู้ใหญ่
เห็นก็เมตตาปราณีเพื่อนฝูงก็รักใคร่มีเสน่ห์ต้องใจแก่ผู้ที่ได้พบเห็น

นักจิตวิทยาได้พบเคล็ดลับที่อาจช่วยให้ทุกคนสามารถสร้างเสริมเสน่ห์ได้จากการศึกษา
ชายหญิงเกือบ 2,000 คนเป็นหญิง 1,500 คนและชายอีกร้อยคนเคล็ดลับเหล่านั้นได้แก่

มันใจมีความเชื่อมั่นในตัวเองแต่งตัวเรียบร้อยเดินเหินให้สง่าไม่ยกตนข่มท่านรู้จักเคารพ
ผู้อื่นวางตัวให้เหมาะสมจะสร้างเสริมบุคลิกตนเองให้มีเสน่ห์ยิ่งขึ้น

เป็นนักฟังที่ดีการเป็นนักฟังที่ดีไม่ใช่เพียงแค่ฟังให้เข้าหูซ้ายออกหูขวาเท่านั้นหากทำให้จับ
ใจความของเรื่องที่ฟังได้ทำให้ผู้พูดรู้สึกภูมิใจว่าได้มาพบปะกับคนฉลาดมีความคิด
เกิดความรู้สึกลึกซึ้งยอมรับยิ่งขึ้น

ชมเรื่องจริงไม่ใช่ชื่นชมก็ชมควรค้นหาลักษณะที่ดั่งงามของเขาจริงๆเอาขึ้นมาชมไม่ว่า
ใครก็อยากให้คนชมสิ่งที่ดีในตัวทั้งสิ้น

มีอารมณ์ขันไม่ต้องถึงกับเป็นอย่างขนาดตลกฮาซัพแต่เป็นแบบตัวของเรานี้แหละรู้จักหา
เรื่องขำขันมาเล่าให้คนอื่นฟังบ้างเพราะเมื่อเราหัวเราะโลกก็ต้องหัวเราะไปด้วย

แต่งกายดีไม่จำเป็นต้องแต่งอย่างกับเป็นนายแบบหรือนางแบบแต่คอยรักษาและแต่งกาย
ให้สะอาดเรียบร้อยอยู่เสมอผสมสะอาดไม่มีริ้วแคปากไม่เหม็น

ตรงต่อเวลาตรงต่อเวลาทำให้ได้รับความเชื่อถือถ้าไม่สามารถไปตามนัดได้ควรหาทางบอก
ให้อีกฝ่ายทราบล่วงหน้าเท่ากับเป็นการแสดงความนับถือแก่กัน

มีน้ำใจการแสดงน้ำใจช่วยให้ชนะใจคนได้ยิ่งกับคนใกล้ชิดแสดงความห่วงใยให้ความรู้สึกที่ดี
แก่กันและกันเป็นสิ่งที่ช่วยให้คบหาได้นาน

หากปฏิบัติได้ตามนี้จะทำให้ท่านมีเสน่ห์ราวกับมีคำถามหานิยมเลยทีเดียว

ที่มาไทยรัฐ 1 ตุลาคม 2536

อัสชา แสงอัสสินี และคณะ (มปป.) แผนการสอนภาษาไทย ป.5 กรุงเทพฯ: สถาบันพัฒนา

คุณภาพวิชาการ หน้า 143

(เน้นให้ผู้เรียนมีคุณธรรมด้าน การปฏิบัติตัวตามมารยาทสังคม ความมีวินัย)

บทความเรื่องเลือกแต่ที่ดี

ลูกรัก... มีสุภาษิตเก่าอยู่บทหนึ่งความว่า “อย่ารักเหากว่าผมอย่ารักลมกว่าน้ำอย่ารักถ้ากว่าเรือนอย่ารักเดือนกว่าตะวัน” สุภาษิตบทนี้เป็นข้อเตือนสติสอนใจให้รู้จักเลือกในสิ่งที่ดีกว่าและมีประโยชน์กว่าคือผมดีกว่าหาน้ำดีกว่าลมเรือนดีกว่าถ้าตะวันดีกว่าเดือน

ในเรื่องของการเลือกนี้ลูกอาจได้ประสบสักวันหนึ่งก็จะต้องตัดสินใจเลือกเอาอย่างใดอย่างหนึ่งการตัดสินใจนั้นก็มีความลำบากใจอย่างหนึ่งการที่จะตัดสินใจเลือกให้ถูกต้องไม่ผิดพลาดนั้นเป็นเรื่องของความฉลาดและประสบการณ์คนฉลาดนั้นก่อนที่จะเลือกเขาจะพิจารณาประเมินค่าและให้น้ำหนักเสียก่อนว่าสิ่งใดดีสิ่งใดเลวกว่ากันและรู้จักตัดสินใจว่าอะไรควรไม่ควรอย่างไรเขาจะรอบคอบไม่ใจเร็วด่วนได้คิดหน้าคิดหลังก่อนเลือกก่อนตัดสินใจเสมอเพราะฉะนั้นคนฉลาดจึงเลือกไม่ค่อยผิดพลาดตรงกันข้ามผู้ไม่ฉลาดมักจะด่วนตัดสินใจเลือกไม่พิจารณาให้ถ่วงถี่ก่อนมองไม่ออกว่าสิ่งใดดีสิ่งใดเลวจึงผิดพลาดบกพร่องอยู่เสมอข้อนี้ลูกจะวังเข้าไว้เป็นคติถือคติโบราณข้างต้นไว้เป็นไม่เสียหายไม่ขาดทุนแน่แต่ถ้าลูกใจเร็วด่วนได้นอกจากจะไม่ได้ดีแล้วยังจะพาให้เสียใจเมื่อเลือกผิดอีกด้วย

พระธรรมกิตติวงศ์ (2546) คำพ่อคำแม่ . พิมพ์ครั้งที่ 13 กรุงเทพฯ เลียงเชียง

(เน้นคุณธรรมเรื่อง ความรอบคอบ ความรับผิดชอบ)

บทความเรื่องทำได้แต่อย่าให้เด่น

ลูกรัก.... เมื่อทำงานอยู่กับใครไม่ว่าจะเป็นงานราชการหรืองานเอกชนขอให้ลูกพยายามศึกษานิสัยใจคอของผู้ใหญ่หรือเจ้านายให้ดีทั้งนี้เพราะผู้ใหญ่แต่ละคนไม่เหมือนกันประเภทน้ำนิ่งไหลลึกก็มีประเภทปากหวานกันเปรี้ยวก็มีประเภทปากปราศรัยใจเชือดคอก็มีประเภทพูดจากระด้างหรือดุด่าเรอราดเพื่อหลอกล่อให้เรารทำงานให้แต่ว่าไม่เคยให้อะไรเราเป็นขึ้นเป็นอันก็มีถ้าเราหลงลืมปากคนอย่างนี้เราจะเหนื่อยตลอดไปแต่ของดีเขาจะให้แก่พวกพ้องหรือคนใกล้ชิดของเขาหมดแล้วมาพูดให้กำลังใจเราให้ทำดีต่อไปอย่าท้อแท้อะไรทำนองนี้ประเภทปากหวานกันเปรี้ยวอย่างนี้แหละร้ายนักละลูกเอ๋ยส่วนประเภทน้ำนิ่งไหลลึกนั้นต้องดูไปนานๆจึงจะรู้ว่าจริงหรือไม่ดูที่การกระทำเขาอาจจะไม่ชมเราแต่พอถึงเวลาอาจให้บำเหน็จรางวัลเราก็ได้ประเภทปากร้ายใจดีนั้นขอให้เราอดทนเขาให้ได้เท่านั้นแหละเป็นได้ดีทุกอย่างไป

หากลูกได้ทำงานกับผู้ใหญ่ที่ปากหวานกันเปรี้ยวไม่มีความยุติธรรมมีความลำเอียงและหยาบก็ต้องระวังตัวระวังใจทำงานเพื่องานทำให้ไม่ให้เกิดผลลบกับพร่องเท่านั้นก็พอแล้วอย่าไปหวังอะไรมากที่เดือนลูกอย่างนี้มีไว้จะสอนลูกให้เป็นคนเห็นแก่ตัวแต่เดือนเพื่อให้ลูกป้องกันตัวไว้ไม่ต้องเหนื่อยและทรมานกับงานเกินไปแต่ผลที่ได้รับกลับเป็นความเข้าใจและขมขื่นเพราะผู้ใหญ่ไม่ยุติธรรมภายใต้ที่กล่าวไว้ว่า “ทำได้แต่อย่าเด่นจะเป็นภัยไม่มีใครอยากเห็นเราเด่นเกิน” นั้นยังเป็นอมตะอยู่เสมอการทำความดีนั้นเป็นสิ่งที่ถูกต้องแต่ทำดีต้องให้ถูกบุคคลด้วยจึงจะได้ผลดีจริง

พระธรรมกิตติวงศ์ (2546) คำพ่อคำแม่. พิมพ์ครั้งที่ 13 กรุงเทพฯ : เลียงเชียง

(เน้นคุณธรรมเรื่อง การวางตัวในสังคม ความรับผิดชอบ)

นิทานเรื่องรับเท่ากันแต่ได้ไม่เท่ากัน

อาจารย์ท่านหนึ่งมีศิษย์สองคนท่านตั้งใจสั่งสอนศิษย์ให้มีความรู้ความสามารถอย่างเต็มที่ วันหนึ่งศิษย์ทั้งสามคนเดินทางไปต่างแดนระหว่างทางพบร่องรอยว่ามีโจลงช้างผ่านไปล่วงหน้า ศิษย์คนที่หนึ่งบอกว่าโจลงช้างมีช้างเกินกว่า 10 ตัว ศิษย์คนที่ 2 บอกว่าโจลงช้างเกิน 10 ตัวแต่ในโจลง ช้างนั้นมีลูกช้างอยู่ด้วย 2 ตัวเมื่อเดินต่อไปเขาทั้งสองพบหนองน้ำกว้างใหญ่ ศิษย์คนที่หนึ่งบอกว่า จะ มีคนนำมามากินมากในช่วงเวลานี้ ส่วนศิษย์คนที่สองบอกชื่อนกที่จะมากินในบึงแห่งนั้นได้ทุก ชนิดทั้งสองเหตุการณ์ทำให้ศิษย์คนที่หนึ่งนึกสงสัยว่าอาจารย์ของตนจะบอกความรู้แก่ศิษย์คนที่ สองมากกว่าตน

เมื่อเดินทางกลับและมีโอกาสอยู่กับอาจารย์ตามลำพังศิษย์คนที่หนึ่งจึงถามข้อสงสัยอาจารย์ มิได้ตอบแต่อย่างใดบอกเพียงว่าวันพรุ่งนี้ให้ศิษย์ทั้งสองมาพบตนครั้งเมื่อศิษย์ทั้งสองคนมาพบ อาจารย์ได้มอบหม้อดินใหม่ขนาดเท่ากันให้คนละใบและสั่งว่าหากทำงานทุกอย่างเสร็จเรียบร้อย แล้ววันใดให้นัดหมายกันเดินทางไปที่บ้านค้าในเมืองเพื่อซื้อน้ำผึ้งใส่หม้อมาในราคาและปริมาณ เท่ากันจากร้านเดียวกันโดยอาจารย์ได้กำหนดความสูงของน้ำผึ้งในหม้อไว้เท่ากันเมื่อศิษย์ทั้งสอง เดินทางไปในเมืองและทำตามที่อาจารย์สั่งทุกประการศิษย์ทั้งสองใช้เวลา 2 วันในการเดินทางไป กลับ

ครั้งศิษย์ทั้งสองกลับมาถึงก็รีบไปหาอาจารย์และเปิดฝาหม้อดินใส่น้ำผึ้งที่ต่างคนต่าง ประกองถือมามีได้วางหางตนเลยอาจารย์มองดูน้ำผึ้งในแต่ละหม้อแล้วถามว่าเหตุใดน้ำผึ้งในหม้อ ดินของศิษย์คนที่ 1 จึงต่ำกว่ารอยที่ขีดเส้นไว้ ส่วนน้ำผึ้งในหม้อดินของศิษย์คนที่ 2 เท่ารอยที่ขีดเส้นไว้ พอดี ศิษย์คนที่หนึ่งบอกว่าตนไปซื้อน้ำผึ้งก็เห็นว่าน้ำผึ้งสูงเท่ารอยที่ขีดไว้เท่ากันแต่ทำไมมาถึง อาจารย์แล้วน้ำผึ้งของตนจึงลดลงนั้นไม่ทราบสาเหตุอาจารย์จึงถามศิษย์คนที่สองก็ได้คำตอบว่าเขา ได้นำหม้อดินไปใส่น้ำค้างคืนไว้หลายคืนก่อนออกเดินทางหม้อดินซึ่งเป็นหม้อใหม่น้ำซึมเต็มอ้อม แล้วเมื่อนำไปใส่น้ำผึ้งน้ำผึ้งจึงไม่ซึมในเนื้อหม้อดินอีกเขาจึงได้นำผึ้งมาตามที่อาจารย์กำหนด

อาจารย์จึงกล่าวแก่ศิษย์ทั้งสองคนว่า “เจ้าเห็นหรือไม่ว่าเราให้วิชาแก่เจ้าทั้งสองเท่ากัน เจ้าทั้งสองรับเท่ากันแต่ได้ไว้ไม่เท่ากัน” ศิษย์คนที่ 1 จึงหายสงสัย

“ครูนิค” ผู้เรียบเรียง

(เน้นคุณธรรมเรื่อง ความรอบคอบ การรู้จักแก้ปัญหา การใฝ่เรียนรู้)

ใบกิจกรรมที่ 6

เรื่องการอ่านเพื่อเข้าใจบริบทของคำ

คำชี้แจง ให้ผู้เรียนอ่านนิทานหรือบทความที่ได้รับ แล้วอธิบายความหมายของคำหรือ
สำนวนโวหารที่พบ

คำหรือสำนวนโวหารในเรื่องที่พบ

อธิบายความหมายของคำหรือสำนวนโวหาร

มหาวิทยาลัย
ศิลปากร

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1

เรื่องทักษะการอ่าน

เวลา 7 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่องกระบวนการพัฒนาการอ่าน

เวลา 4 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

ทักษะการอ่านจำเป็นต้องฝึกฝนอย่างจริงจังเพื่อให้ได้ใช้การอ่านเป็นเครื่องมือในการศึกษาได้อย่างต่อเนื่องการอ่านเพื่อการตีความเป็นการอ่านที่ต้องใช้ความคิดพิจารณาว่าผู้เขียนมีจุดประสงค์หรือต้องการให้ข้อเท็จจริงข้อคิดเห็นใดแก่ผู้อ่านซึ่งผู้อ่านต้องมีประสบการณ์และมีพื้นฐานรู้จึงจะตีความได้ถูกต้อง

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. เพื่อสามารถอ่านและตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้
2. เพื่อบอกข้อคิดจากเรื่องที่อ่านได้
3. เพื่อสามารถสรุปความจากเรื่องที่อ่านได้
4. มีวินัย มีความซื่อสัตย์สุจริตและมีความรับผิดชอบ

สาระการเรียนรู้

การอ่านเพื่อสรุปความ

กระบวนการเรียนรู้

1. ให้ผู้เรียนแบ่งกลุ่มเป็น 4 กลุ่มแต่ละกลุ่มนั่งแถวตอนเรียงหนึ่งโดยเว้นระยะพอประมาณ จากนั้นครูให้ผู้เรียนที่อยู่หัวแถวของแต่ละกลุ่มอ่านข้อความในแผ่นกระดาษที่ผู้สอนเตรียมไว้แล้วจับใจความสำคัญให้ได้ภายในเวลา 2 นาที (เน้นคุณธรรมเรื่อง การทำงานร่วมกันเป็นหมู่คณะ ความมีวินัย)
2. เมื่อหมดเวลาตัวแทนแต่ละกลุ่มกลับไปกระซิบให้สมาชิกในกลุ่มของตนเองได้ทราบใจความสำคัญของข้อความที่อ่านต่อเนื่องกันไปตามลำดับจนถึงคนสุดท้ายในกลุ่ม

3. สมาชิกคนสุดท้ายในแต่ละกลุ่มออกมาเขียนข้อความที่ได้รับจากเพื่อนลงในกระดาษที่ผู้สอนเตรียมไว้เมื่อครบทุกกลุ่มแล้วให้อ่านข้อมูลในกระดาษให้เพื่อนๆ ฟัง (ความมีวินัย ความซื่อสัตย์ สุจริต)

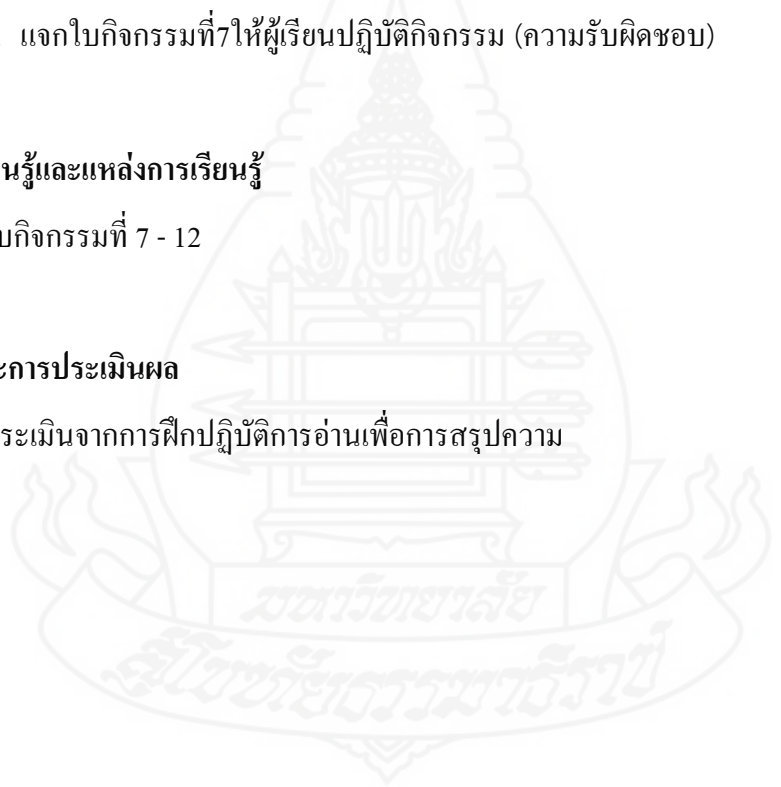
4. ผู้สอนอ่านข้อความที่ถูกต้องให้ผู้เรียนฟัง
5. นำสนทนาเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนคิดในประเด็นดังนี้
 - เหตุใดข้อมูลที่สมาชิกกลุ่มคนสุดท้ายของแต่ละกลุ่มจึงได้รับไม่ตรงกัน
 - เราจะมีวิธีการใดช่วยจดจำความสำคัญจากการอ่าน
 - วิธีการสรุปความจากการอ่านทำได้อย่างไรบ้าง
6. ผู้สอนแนะนำวิธีการสรุปความจากการอ่าน
7. แจกใบกิจกรรมที่ 7 ให้ผู้เรียนปฏิบัติกิจกรรม (ความรับผิดชอบ)

สื่อการเรียนรู้และแหล่งการเรียนรู้

ใบกิจกรรมที่ 7 - 12

การวัดและการประเมินผล

ประเมินจากการฝึกปฏิบัติการอ่านเพื่อสรุปความ

บันทึกหลังการสอน

ผลการสอน

1. ด้านความรู้ความเข้าใจ (K)

.....

.....

2. ด้านทักษะกระบวนการ (P)

.....

.....

3. ด้านเจตคติ คุณธรรมจริยธรรม ความสุขความสนุกสนานเพลิดเพลิน (A)

.....

.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

ลงชื่อ.....

()

ใบกิจกรรมที่ 7

คำชี้แจง ให้นักศึกษาอ่านเรื่องนกสองหัวในใจแล้วเขียนตอบคำถามเพื่อสรุปความจากการอ่าน ดังนี้

นิทานเรื่องนกสองหัว

กาลครั้งหนึ่งนานมาแล้วในดินแดนแห่งป่าดงดิบได้เกิดเรื่องทะเลาะวิวาทกันขึ้นระหว่างพวกนกนานาชนิดกับบรรดาสัตว์ในป่ามีค่างคาวตัวหนึ่งแม้จะเป็นสัตว์ปีกเช่นเดียวกับนกแต่มันป่าประกาศว่ามันไม่เข้าข้างฝ่ายใดทั้งนั้นจะทำหน้าที่เป็นกรรมการแต่พอสัตว์ป่าทำท่าจะพ่ายแพ้มันก็จะตัดสินว่า “พวกสัตว์ป่าเป็นฝ่ายผิดพวกนกเป็นฝ่ายถูก” แต่พอพวกนกทำท่าจะแพ้มันก็จะตัดสินว่า “พวกนกเป็นฝ่ายผิดพวกสัตว์ป่าเป็นฝ่ายถูก” สลับกันไปมาเช่นนี้ขึ้นอยู่กับการว่าฝ่ายใดจะชนะมันก็จะเข้าข้างฝ่ายนั้น

ฝ่ายสัตว์ป่าและบรรดานกทั้งหลายแม้จะไม่ถูกกันแต่พอเห็นพฤติกรรมของค่างคาวที่เข้าข้างฝ่ายโน้นที่ฝ่ายนี้ที่พวกมันก็เห็นตรงกันว่าสัตว์ประเภทนกสองหัวเช่นนี้ไม่ควรให้อยู่ร่วมป่าด้วยทั้งสัตว์ป่าและนกจึงช่วยกันรุมจิกตีค่างคาวขับไล่ออกไปเสียจากป่าทำให้ค่างคาวต้องหลบซ่อนตัวอยู่ถ้ำอันมืดมิดอยู่จนทุกวันนี้

จาก <http://sukumal.brinkster.net/isoppu/komori/komori01.html> สืบค้นเมื่อ 3 กุมภาพันธ์ 2555.

คำถาม	คำตอบ
1. เรื่องนกสองหัวกล่าวถึงใครบ้าง	...ฝูงนกสัตว์ป่าค่างคาว.....
2. ตัวละครในเรื่องนกสองหัวทำอะไร	ฝูงนกทะเลาะกับบรรดาสัตว์ในป่าค่างคาวทำหน้าที่เป็นกรรมการแต่มันตัดสินกลับไปกลับมาโดยเข้าข้างฝ่ายที่ทำท่าจะชนะ.....
3. ผลสุดท้ายของเรื่องเป็นอย่างไร	...สัตว์ป่าและพวกนกไม่พอใจค่างคาวจึงขับไล่มันออกจากฝูง.....

- ให้นักศึกษานำคำตอบจากข้อ 1 มาเรียบเรียงเป็นใจความสำคัญของเรื่องนกสองหัว
.... ผุ่่นกและบรรดาสัตว์ป่าเกิดการทะเลาะกันค้ำคาวได้ทำหน้าที่เป็นกรรมการแต่เมื่อฝ่ายใด
จะชนะก็จะเข้าข้างฝ่ายนั้นในที่สุดผุ่่นกและสัตว์ป่าต่างไม่พอใจค้ำคาวที่ทำตัวเป็นนกสองหัว
จึงได้ไล่ค้ำคาวออกจากป่าไป

(เน้นคุณธรรมเรื่อง ความซื่อสัตย์สุจริต)

ใบกิจกรรมที่ 8

คำชี้แจง ให้นักศึกษาอ่านเรื่องนกสองหัวในใจแล้วเขียนตอบคำถามเพื่อสรุปความจากการอ่าน ดังนี้

นิทานเรื่องหม้อวิเศษ

นานมาแล้วมีแม่หม้ายยากจนอาศัยอยู่ชายป่ากับลูกสาวตัวเล็กๆวันหนึ่งแม่หม้ายไม่มีเงินและอาหารเหลืออยู่ในบ้านเลยทั้งแม่ทั้งลูกรู้สึกหิวมากหนูน้อยลูกสาวจึงบอกกับแม่ว่า “แม่จำหนูจะไปหาของในป่ามาให้แม่กินนะจ๊ะ” ว่าแล้วหนูน้อยก็วิ่งออกมาจากบ้านมุ่งไปที่ป่าวิ่งไปหนูน้อยก็พูดออกมาดังๆว่า “ฉันอยากจะเจออะไรที่กินได้จริงจิง” ทันใดนั้นหนูน้อยก็เห็นนางฟ้าในชุดขาวมีปีกมาปรกกลูอยู่ข้างหน้านางฟ้าถามว่า “ หนูอยากได้อะไรหรือจ๊ะ ” หนูน้อยตอบว่า “ ค่ะ หนูกับแม่ไม่มีอะไรรับประทานมาตั้งสามวันแล้วหนูอยากได้อาหารค่ะ ” นางฟ้าจึงมือหนูน้อยไปที่ใต้ต้นไม้แล้วหยิบหม้อใบหนึ่งส่งให้แล้วพูดว่า “ หม้อใบนี้จะต้มข้าวต้มให้หนูกับแม่ได้รับประทานไม่มีวันหมดเพียงแต่หนูพูดว่า “หม้อน้อยๆเดือดเถิด” หนูก็จะได้ข้าวต้มร้อนๆและถ้าหนูอึ้งจะให้หยุดหนูก็พูดว่า “หม้อน้อยๆจงหยุดเถิด” หนูน้อยยกมือไหว้นางฟ้าด้วยความขอบคุณ แล้วอุ้มหม้อวิ่งกลับบ้านและทำข้าวต้มให้มารดาแม่ลูกก็มีความสุขไม่อดอยาก

วันหนึ่งหนูน้อยเข้าไปที่ตลาดในเมืองหญิงหม้ายรู้สึกหิวจึงคิดว่าจะไม่คอยหนูน้อยให้มาต้มข้าวต้มให้นางจึงหยิบหม้อมาแล้วพูดว่า “หม้อน้อยๆเดือดเถิด” ลักครู่ก็มีข้าวต้มร้อนๆเต็มหม้อและลั่นไหลออกจากหม้อหยดไปตามพื้นหญิงหม้ายตกใจต้องตะโกนว่า “หยุดหยุดเถิดนี่นะ” หม้อน้อยก็ไม่หยุดข้าวต้มร้อนยังคงไหลไปเรื่อยๆจนออกไปตามถนนเข้าไปในเมืองเหมือนน้ำท่วมหญิงหม้ายตกใจมากได้แต่ยืนตะลึงหนูน้อยเดินกลับบ้านเห็นข้าวต้มร้อนไหลไปตามถนนก็รีบวิ่ง

กลับบ้านโดยเร็วและไปที่หม้อวิเศษพูดว่า “หม้อน้อยๆเอ๊ยเจ้าจงหยุดเถิด” ทันใดนั้นข้าวต้มก็หยุดไหลจากหม้อ

คำถาม	คำตอบ
1. เรื่องหม้อวิเศษกล่าวถึงใครบ้าง	แม่หม้ายลูกสาวนางฟ้า.....
2. ตัวละครในเรื่องหม้อวิเศษทำอะไร	ลูกสาวของแม่หม้ายไปหาของกินในป่านางฟ้าได้มอบหม้อวิเศษที่บอกให้ต้มข้าวต้มได้เองทำให้แม่หม้ายไม่อดอยากอีกวันหนึ่งขณะลูกสาวไม่อยู่บ้านแม่หม้ายสั่งให้หม้อวิเศษต้มข้าวต้มแต่ไม่ทราบวิธีทำให้หยุด.....
3. ผลสุดท้ายของเรื่องเป็นอย่างไร	จนลูกสาวกลับมาบอกด้วยคำพูดที่ไพเราะหม้อวิเศษจึงหยุดต้มข้าวต้ม.....

- ให้ผู้เรียนนำคำตอบจากข้อ 1 มาเรียบเรียงเป็นใจความสำคัญของเรื่องหม้อวิเศษ
ลูกสาวของแม่หม้ายไปหาของกินในป่านางฟ้าได้มอบหม้อวิเศษที่บอกให้ต้มข้าวต้มได้เองทำให้แม่หม้ายไม่อดอยากอีกวันหนึ่งขณะลูกสาวไม่อยู่บ้านแม่หม้ายสั่งให้หม้อวิเศษต้มข้าวต้มแต่ไม่ทราบวิธีทำให้หยุดต้มจนลูกสาวกลับมาบอกด้วยคำพูดที่ไพเราะหม้อวิเศษจึงหยุดต้มข้าวต้ม.....

(เน้นคุณธรรมเรื่อง การให้เกียรติผู้อื่นด้วยการพูดจาสุภาพ ความมีวินัย)

ใบกิจกรรมที่ 9

นิทานเรื่องมดกับตัวด้ง

ในคืนของวันหนึ่งที่ลมมรสุมลูกใหญ่พัดกระหน่ำลงมาตลอดทั้งคืนในป่าลึก ...มันเป็นสิ่งที่โหดร้ายอย่างมากเลยทีเดียว...และกว่าลมมรสุมลูกนั้นจะพัดผ่านพ้นไปก็เป็นเวลาเช้าพอดีพระอาทิตย์แย้มหน้าออกมาส่องแสงให้ความสว่างไสวไปทั่วทั้งป่าและที่นั่นได้มีมดตัวหนึ่งค่อยๆ โผล่หัวของมันออกมาจากใต้ใบไม้แห้งที่วางปิดอยู่บนปากหลุมใต้ต้นไม้ใหญ่ต้นหนึ่งเมื่อคืนมัน ได้ใช้เป็นที่หลบลมพายุลูกร้ายลูกนั้นอยู่ตลอดทั้งคืน

" โอ้ย...สุดแสนที่จะน่ากลัวและโหดร้ายเหลือเกิน.." เมื่อมันโผล่หัวของมันออกมาได้ก็บ่นจึมจางด้วยความโมโหแล้วในขณะนั้นมันได้มองไปเห็นสิ่งหนึ่งเข้าเข้าสิ่งนั้นเคลื่อนไหวไป-มาอย่างยากลำบากมันกระดืบตัวออกมาจากใต้ใบไม้แห้งที่ตกอยู่เข้ามาดูไม่เคยเห็นสิ่งนั้นมาก่อนมันให้ป็นนิกรังเกียจและความรู้สึกไม่ค่อยจะดีสักเท่าไรในความน่าเกลียดของเจ้าสิ่งของมันได้เห็นมันถึงกับพูดแบบดูถูกกับเจ้าสิ่งนั้นไปว่า " นี่เอ็ง...เป็นตัวอะไรอะมีมือก็ไม่มีขาไม่มีจะเคลื่อนไหวแต่ละทีนั้นก็แสนจะลำบากน่ารำคาญออกอย่างนั้น...ทำไมเจ้าถึงเป็นแมลงตระกูลที่น่าเกลียดที่สุดในโลกอย่างนี้ด้วยเล่า??... "

สิ่งที่มันนิกรังเกียจตัวนั้นคือตัวด้งที่กำลังรอคอยเวลาที่จะลอกคราบอยู่ในอีกไม่ช้าไม่นานแต่ด้วยเพราะลมพายุเมื่อคืนมันได้โดนพัดสัดให้ตกลงมาสู่พื้นดินด้านล่างอย่างโหดร้าย... " ขอโทษทีละะท่านที่เราเป็นสาเหตุ..ทำให้ท่านความรู้สึกไม่ดีเมื่อเห็นสารรูปอันน่าเกลียดนี้ของเราเราเป็นด้งหรือตัวอ่อนของแมลงชนิดหนึ่งมือก็ไม่มีขาไม่มีจึงเดินไม่ได้เหมือนอย่างท่าน..ขอโทษที " แต่เจ้ามดเมื่อได้ฟังดังนั้นกลับทำหน้าแบ่แล้วพูดว่า " เป็นแมลงเหมือนอย่างข้าด้วย..แยมกๆแมลงอย่างเจ้าเกิดมามีกรรมน่าเกลียดเป็นแมลงจะต้องมีขาแล้วต้องเดินได้ปีนต้นไม้ได้เหมือนอย่างข้านี้สิถึงจะเรียกว่าแมลงไม่เสียชาติเกิด...ข้างเป็นเรื่องที่อายเสียเหลือเกินถ้าจะให้ข้านับเจ้าว่าเป็นพวกพ้องแมลงเผ่าพันธุ์เดียวกันกับข้าอี...เสียความรู้สึกเป็นที่สุด " เจ้ามดพูดดูถูกตัวด้งตัวนั้นให้เสียใจเป็นอย่างมาก...แล้วมันก็เดินหนีหายจากไปจากที่ตรงนั้นทันที...

เมื่อเวลาได้ผ่านไปของวันหนึ่งหลังจากที่ฝนได้ตกลงมาอย่างหนักพื้นดินทั่วทั้งป่าก็บัดดลให้เกิดเป็นโคลนตมไปทั่วทุกที่ทุกทางในขณะที่เจ้ามดตัวเดิมกำลังเดินลุยโคลนอยู่ด้วยความยากลำบากมันกว่าจะก้าวขาออกไปแต่ละก้าวมันแสนยากเพราะ โคลนเหลวๆที่เกาะอยู่ตามข้าง

ตามขาของมันเป็นคอยึดลำตัวเอาไว้จนคิดเหนียวแน่นเดินได้ลำบากและน่ารำคาญมันได้บ่นขึ้นด้วยเสียงอันดังว่า " โอ้ย...โคลนเหลวๆทั้งนั้นเลยเดินได้ลำบากเสียจริงๆ " มันคิดว่าวันนี้ตัวของมันช่างโชคร้ายเพราะด้วยมันนั้นไม่มีปีกจึงบินหนีไม่ได้นั่นเอง... แล้วในขณะที่มันอยู่ๆก็มีเสียงๆหนึ่งดังขึ้นมาจากด้านบนเหนือหัวของมันว่า " แผลงที่มีขาอย่างเดียวไม่มีปีกบินไปไหนมาไหนหนีภัยไม่ได้อย่างเจ้าก็จำเป็นจะต้องได้รับการจำต้องเดินด้วยความลำบากในที่ๆที่เป็นโคลนเป็นตมอยู่ อย่างนั้นช่างน่าอายเสียเหลือเกิน...เกิดมาเป็นแผลงมีแต่ขาอย่างเดียวอย่างเจ้านี่เสียชื่อเผ่าพันธุ์นะ เจ้ามดเอ๋ย..ช่างน่าอายเสียเหลือเกินถ้าจะให้ข้านับเจ้าว่าเป็นแผลงเผ่าพันธุ์พวกพ้องเดียวกันกับข้า...ช่างน่าอายและน่าขำเสียจริงๆ..อิอิๆ"

เจ้ามดยกหน้าขึ้นมองตามเสียงที่มันได้ยินทันที..แล้วมันก็เห็นว่ามดมีผีเสื้อที่สวยงามมากตัวหนึ่งกำลังกระพือปีกที่กว้างใหญ่และสวยงามเหมือนไ้อ้วดเขาเย้ย.. มันพูดว่า " อันนั้นมันเป็นเรื่องของข้าก็ข้าเกิดมาไม่มีปีกเหมือนเจ้านี่ก็จำเป็นที่จะต้องมาเดินลุยโคลนลุยตมอยู่อย่างนี้แล้วทำไมเจ้าจึงมาว่าดูถูกข้าให้เสียใจและจนเสียหายไปหมดอย่างนั้นด้วยเล่า?? " ผีเสื้อตัวงามจึงตอบออกมาแบบเหยียดหยามว่า " เจ้ามดจอมปากเสียเอ๋ย.. ข้าคือตัวดักแต่ตัวที่แก่เคยพุดดูถูกเหยียดหยามเอาไว้ในครั้งหนึ่งให้ต้องได้เสียใจและเข้าใจ...เจ้าพอจะนึกออกไหม? ละตอนนี้ข้าได้ลอกคราบออกมาแล้วเป็นผีเสื้อมีปีกที่สวยงามและสามารถที่จะบินไปในที่ๆไกลๆได้อย่างสะดวกสบายและอิสระ...น่าสงสารเจ้านะเกิดมาไม่มีปีกมีแต่ขาที่กรรมมากพออยู่แล้วแต่ก็ยังไม่สามารถที่จะเดินได้อย่างอิสระเสียอีกอย่างที่ข้าได้เห็นนี่นะ " ว่าถึงท้ายแล้วผีเสื้อก็กระพือปีกพร้อมทั้งหัวเราะและบินจากไปในที่สุด...

นิทานเรื่องนี้สอนให้รู้ว่า

อย่าดูถูกสิ่งที่ตนเห็นว่าด้อยกว่า..เพราะไม่แน่ว่าในอนาคตข้างหน้าสิ่งนั้นอาจจะกลับมาหัวเราะเยาะให้ต้องเสียใจก็อาจเป็นไปได้...

คำถาม	คำตอบ
1. เรื่องมดกับตัวด้งด้กล่าวถึงใครบ้าง	มดตัวด้งด้ผีเสื้อ.....
2. ตัวละครในเรื่องมดกับตัวด้งด้ทำอะไร	...ในวันที่มีมรสุมมดพบตัวด้งด้ที่ถูกลมพัดตกลงบนพื้นดินพยายามตะเกียกตะกายอยู่ในป่าจึงพุดจาถูกต่าง ๆ นานาทำให้ด้งด้เสียใจมากวันหนึ่งมดกำลังลุยโคลนตามในป่าอย่างยากลำบาก.....
3. ผลสุดท้ายของเรื่องเป็นอย่างไร	ด้งด้ตัวเดิมซึ่งเคยเป็นผีเสื้อมาพบเข้าจึงพุดเยาะเย้ยมดปากเสียที่ไม่มีปีกเหมือนตน.....

- ให้ผู้เรียนนำคำตอบจากข้อ 1 มาเรียบเรียงเป็นใจความสำคัญของเรื่องมดกับตัวด้งด้.....ในวันที่มีมรสุมมดพบตัวด้งด้ที่ถูกลมพัดตกลงบนพื้นดินพยายามตะเกียกตะกายอยู่ในป่าจึงพุดจาถูกต่าง ๆ นานาทำให้ด้งด้เสียใจมากวันหนึ่งมดกำลังลุยโคลนตามในป่าอย่างยากลำบากด้งด้ตัวเดิมซึ่งเคยเป็นผีเสื้อมาพบเข้าจึงพุดเยาะเย้ยมดปากเสียที่ไม่มีปีกเหมือนตน.....

(เน้นคุณธรรมเรื่อง ความมีน้ำใจต่อผู้อื่น ความมีวินัย)

ใบกิจกรรมที่ 10

นิทานเรื่องขุมทรัพย์ในไร่ร่อน

นานมาแล้ว...ที่หมู่บ้านแห่งหนึ่งมีพ่อผู้ที่ยขยันขันแข็งทำงานเป็นอย่างมากอยู่ผู้หนึ่งอาศัยอยู่กับพวกลูกชายที่แสนที่จะขี้เกียจเป็นอย่างมากของเขาผู้เป็นพ่อจะตื่นขึ้นมาตั้งแต่เช้านี้และก็จะลงมือทำอะไรซึ่งก็เป็นไร่ร่อนเพื่อนำมาทำเหล้าไวน์จนถึงเวลาค่ำมีอยู่เป็นประจำแต่ไม่ว่าอย่างไรก็ตามลูกชายคนโตสุดของเขาก็ชอบแต่ที่จะกินอย่างเดียวเพราะเป็นคนที่จะกละ ลูกชายคนที่สองก็เป็นคนที่ออกจะขี้เกียจวันๆจะเอาแต่นอนโดยไม่คิดที่จะช่วยทำอะไรเลยสักอย่าง...ส่วนลูกชายคนที่สามก็เป็นคนที่ชอบที่จะเที่ยวเล่นเป็นอย่างมาก

ลูกชายคนที่สี่ก็เช่นกันเป็นพวกขี้เมาจะชอบแอบดื่มเหล้าไวน์ที่พ่อของเขาผลิตขึ้นนั้นอยู่เป็นประจำผู้เป็นพ่อต้องได้รับความเสียใจเป็นอันมาก “ทำไมพวกเจ้าถึงได้ขี้เกียจไม่ชอบทำงานกันอย่างนี้เล่า??” ตอนนี้ที่ไร่ร่อนของพวกเรานั้นกำลังเหี่ยวเฉาและโรยรา แม้แต่ผลไร่ร่อนสักผลเล็กๆก็ไม่มีออกมาให้เห็นอยู่อย่างเช่นนี้แล้ว ทำไมพวกเจ้าจึงได้นิ่งดูตาย เปลี่ยนหัวใจหันกลับมาขยันทำงานกันสักทีสิ! ” แต่ว่าไม่ว่าพ่อของพวกเขาจะพูดตักเตือนขอร้องคร่ำว่าอย่างไรพวกเขาก็ยังเป็นอยู่เหมือนเดิมไม่เคยคิดที่จะเปลี่ยนแปลง

แล้ววันหนึ่งในที่สุด...ผู้เป็นพ่อซึ่งแก่ชรามากแล้วของพวกเขาก็เกิดล้มป่วยลงเจ็บคราวนี้แก็รู้ตัวว่ากำลังใกล้จะตายเต็มทีแน่นแล้วและก่อนที่แก็ใกล้จะหมดลมหายใจแก็ก็ยังห่วงลูกๆจอมขี้เกียจทั้งสี่ของแก็เป็นอย่างมากและได้เรียกเข้ามาสั่งเสียที่ข้างเตียงนอนว่า “พ่อคงอยู่ต่อไปได้อีกไม่นานเพราะฉะนั้นพ่อจะบอกสิ่งที่สำคัญที่สุดเกี่ยวกับที่ซ่อนสมบัติมหาศาลกับพวกเจ้า”... “สมบัติอะไรหรือพ่อ??”

ลูกชายทั้งสี่ทั้งตกใจและแปลกใจ...จึงได้ถามซ้ำอีกครั้งว่า “บ้านเรามีสมบัติซ่อนไว้ด้วยหรือพ่อ??” “ใช่แล้ว...มันเป็นสมบัติของพวกเจ้าพ่อได้แอบซ่อนเพชร,ทองและเงินเอาไว้ที่ไร่ร่อน..โอ้! แต่ตอนนี้พ่อช่างทุกข์ทรมานเหลือเกิน...” “พ่อ!!อย่าเพิ่งตายสิ!ไหนกรุณารีบๆบอกพวกเราเร็วๆ ด้วยว่าพ่อซ่อนสมบัติพวกนั้นไว้ในที่จุดไหนของไร่ร่อนล่ะ...พ่อ” แต่พ่อด้วยหมดกำลังลงเสียแล้วและได้ขาดใจตายไปเสียแต่ตอนนั้น “พ่อไร้พ่อ...อย่าเพิ่งจากพวกเราไปเลย...ฮือๆๆ” “อ้า...พ่อได้ตายลงไปเสียแล้วโดยไม่ทันได้บอกพวกเราถึงที่ซ่อนสมบัติเสียด้วย...มันเป็นสิ่งที่ช่วยอะไรไม่ได้ดังนั้นพวกเราต้องไปที่ไร่ร่อนแล้วขุดพลิกแผ่นดินหาเอาเอง...” เมื่องานศพของพ่อได้ผ่านไป

แล้ว...ลูกชายทั้ง 4 ก็ลงมือและตั้งหน้าตั้งตาขุดดินในไร่ร่อนเพื่อหาสมบัติตามที่พ่อได้บอกไว้ก่อนตายในทุกๆวัน “ ว๊อย...วันนี้ก็ไม่พบสมบัติอีกตามเคย ! ” ทั้งสี่ตั้งหน้าตั้งตาขุดและขุดอย่างเอาเป็นเอาตายเพื่อหาสมบัติจนเกือบจะทั่วทุกหนทุกแห่งที่มีในไร่ร่อนนั้นเลยทีเดียว

เมื่อเวลาผ่านไป...ผืนแผ่นดินในไร่ร่อนที่พวกเค้าเข้าตั้งหน้าตั้งตาขุดเพื่อหาสมบัตินั้นก็เปรียบเสมือนกับได้โดนขุดไถและพรวนดินเป็นอย่างดีดังนั้นดินร่อนที่มีอยู่มากมายในไร่ก็บังดาลให้ออกดอกออกผลออกมาให้กับพวกเค้าอย่างมากมาย ...ลูกชายทั้งสี่จึงหันมาผลิตเหล้าไวน์ขายตามพ่อของเค้าและได้กลับกลายเป็นผู้ที่ร่ำรวยขึ้นมากหลังจากนั้น...และพวกเค้าก็เพิ่งจะมารู้ดีเอาตอนนี้แล้วแหละว่า

“ สมบัติที่พ่อพูดถึงนั้นมันมิได้หมายถึงสมบัติที่มีจริงๆหากแต่มันหมายถึงความสามัคคี,ความขยันขันแข็งเอาหยาดเหงื่อแรงงานเข้าแรกในผืนแผ่นดินที่พ่อของพวกเค้าได้เหลือทิ้งเอาไว้ให้เป็นสมบัติที่จะทำให้มีกินมีใช้ไม่มีวันหมดมากกว่านั่นเอง ”

นิทานเรื่องนี้สอนให้รู้ว่าถ้าเราขยันตั้งหน้าตั้งตาทำงานเป็นอย่างดีแล้วละก็สิ่งที่จะได้มากก็คือความสุข,ความสมหวัง...

จาก<http://sukumal.brinkster.net/isoppu/budohatake/budohatake01.html>

สืบค้นเมื่อ 28 มกราคม 2555.

คำถาม	คำตอบ
1. เรื่องชุมทรัพย์ในไร่ร่อน กล่าวถึงใครบ้าง	พ่อลูกชายทั้งสี่.....
2. ตัวละครในเรื่องชุมทรัพย์ใน ไร่ร่อนทำอะไร	พ่อซึ่งกำลังใกล้ตายได้บอกลูกชายทั้งสี่ที่แสนจะซื่อเถียง ว่าได้ฝังสมบัติไว้ในไร่ร่อนเมื่อพ่อตายไปแล้วลูกชายทั้งสี่ จึงช่วยกันขุดหาสมบัติในไร่ร่อนแต่ไม่พบสมบัติใดๆ
3. ผลสุดท้ายของเรื่องเป็น อย่างไร	ไร่ร่อนได้รับการพรวนดินจนต้นอ่อนงอกงามดีลูกชาย ทั้งสี่จึงเข้าใจว่านั่นคือสมบัติที่พ่อกล่าวถึง

- ให้ผู้เรียนนำคำตอบจากข้อ 1 มาเรียบเรียงเป็นใจความสำคัญของเรื่องชุมทรัพย์ในไร่ร่อน
.....พ่อซึ่งกำลังใกล้ตายได้บอกลูกชายทั้งสี่ที่แสนจะซื่อเถียงว่าได้ฝังสมบัติไว้ในไร่ร่อนเมื่อ
พ่อตายไปแล้วลูกชายทั้งสี่จึงช่วยกันขุดหาสมบัติในไร่ร่อนแต่ไม่พบสมบัติใดๆ ไร่ร่อนได้รับ
การพรวนดินจนต้นอ่อนงอกงามดีลูกชายทั้งสี่จึงเข้าใจว่านั่นคือสมบัติที่พ่อกล่าวถึง

(เน้นคุณธรรมเรื่อง ความซื่อ ความมีวินัย การใฝ่เรียนรู้)

ใบกิจกรรมที่ 11

นิทานเรื่องม้ากับน้ำค้าง

กาลครั้งหนึ่งนานมาแล้ว ...มีม้าหนุ่มที่มีนิสัยร่าเริงมากอยู่ตัวหนึ่งทุกๆวันในเวลาเช้ามันมักจะชอบที่จะส่งเสียงร้อง “ บู๊ๆๆๆ ” ด้วยเสียงอันดังและพร้อมกันนั้นก็จะวิ่งด้วยความเร็วอย่างมากไปตามสุ่มทุมพุ่มไม้ต่างๆอย่างสนุกสนานแต่ด้วยความเสียงที่แสนจะแหบแห้งของมันมักที่จะเป็นเหตุที่ทำให้พวกนกเล็กๆที่มารวมกลุ่มเกาะกันอยู่แถวๆบริเวณนั้นและรวมทั้งที่หาอาหารกันอยู่ในพุ่มไม้ต่างพากันตกใจและบินหนีไปที่อื่นจนหมดม้าหนุ่มตัวนั้นมันให้เป็นที่น้อยใจและเสียใจเป็นอย่างมากมันคิดว่า “ อ๊ะอ๊ะเพราะเสียงที่แหบแห้งหาคความไพเราะตรงไหนไม่ได้เลยของข้าอีกแล้วละสินะ...จึงทำให้พวกนกต่างตกใจจนบินหนีกันไปจนหมดเสียงร้องของเรานั้นช่างแสนที่จะห่วยเสียจริงๆ.”

ม้าหนุ่มจึงได้ร้องขึ้นพยายามส่งเสียงให้ดังกว่าเดิมทีนี้ก็วิ่งโรยยานออกไปข้างหน้าเต็มเหยียดอีกครั้ง “ บู๊ๆๆๆ ” แต่ก็เหมือนเดิมอีกนั่นแหละคราวนี้เป็นพวกกระต่ายที่มารวมกลุ่มหาอาหารกันอยู่แถวๆนั้นเมื่อได้ยินเสียงฝีเท้าและเสียงร้องของม้าอย่างกะทันหันเข้าอย่างนั้น...ก็พากันตกใจแล้วพากันกระโดดหนีให้จ้ำละห้วนเลยทีเดียวม้าหนุ่มเมื่อมันเห็นดังนั้นเข้าอีก... “ ว้า..แม้แต่วกกระต่ายก็ยังตกใจหนีเรา..เลยี่ๆๆๆ ” ม้าหนุ่มให้เป็นที่เกลียดเสียงที่แหบแห้งของมันเป็นอย่างมาก....และในทุกๆวันเมื่อพระอาทิตย์ได้ลับขอบฟ้าลงไปพระจันทร์ก็จะได้เวลาที่จะขึ้นมาส่องแสงสว่างไสวสวยงามอยู่กลางท้องฟ้าและในเวลานั้นที่ท้องทุ่งนาใกล้ชายป่าใหญ่ในเวลาค่ำคืนทั่วทั้งบริเวณก็จะมีพวกจิ้งหรีดออกมาส่งเสียงร้องกันให้เจื้อยแจ้วเสียงดัง “ รินรินรินๆๆๆ ” สนั่นไพเราะเหมือนดนตรีที่บรรเลงยามค่ำคืนไปทั่วทั้งท้องทุ่งทั่วชายป่า.... “ รินรินรินๆๆๆ ”

และในยามค่ำคืนนั้น...ม้าหนุ่มก็ไปหยุดยืนอยู่ที่บนเชิงเขาและฟังเสียงร้องของพวกจิ้งหรีดอยู่ด้วยความพึงพอใจเป็นยิ่งนัก “ ทำอย่างไร ? เราถึงจะมีเสียงร้องที่แสนไพเราะเช่นนี้บ้างหนอ ? ” ม้าหนุ่มรำพึงกับตนเองและพร้อมกับได้ร้องถามพวกจิ้งหรีดออกไปว่า “ สหายจิ้งหรีด” ม้าหนุ่มก้มหัวลง “ ท่านกินอะไรเป็นอาหารประจำวันหรือ ? จึงได้มีเสียงร้องที่แสนไพเราะยิ่งนักเช่นนั้น ” “ อาหารประจำวันของพวกเราหรือ ? ” จิ้งหรีดได้ตอบคำถามของม้าหนุ่มพร้อมกันไปว่า “ เป็นอาหารธรรมดาๆที่ในเวลาเช้าของรุ่งอรุณของทุกๆวันพวกเราที่จะไปหากินหาคน้ำค้างที่อยู่บนยอดใบหญ้าอ่อนเท่านั้นเองแหละท่าน”

“ อ้อ...กินหยาดน้ำค้างที่อยู่บนใบหญ้าอ่อนแค่นั้นเองนะหรือ ? แล้วเสียงถึงได้ไพเราะมากมายขนาดนั้นเลยทีเดียว...คราวนี้เราจะต้องได้มีเสียงร้องที่แสนที่จะไพเราะดุจเสียงร้องของพวกจิ้งหรีดบ้างแหละ...” ม้าหนุ่มรำพึงกับตนเองด้วยความดีใจที่มันได้ทราบความลับของพวกจิ้งหรีดครั้งนี้...และนับตั้งแต่วันนั้นเป็นต้นม้าม้าหนุ่มก็ได้ตัดสินใจที่จะเลิกกินหญ้าอ่อน..... เลิกกินน้ำและอาหารทั้งหมด..... หันหน้าตั้งหน้าตั้งตาเที่ยวหาหยาดน้ำค้างที่อยู่บนใบหญ้าอ่อนและใบไม้ในยามเช้าของรุ่งอรุณตลอดมาและก็นั่นเอง..ด้วยไม่ได้กินอาหารร่างกายของม้าหนุ่มจึงค่อยๆเปลี่ยนแปลงไปตามเวลามันนั้นหอมลง...หอมลง..จนเกือบจะเหลือแต่หนังหุ้มกระดูกเลยทีเดียวแต่มันก็ยังคงพอใจที่จะกินแต่น้ำค้างที่อยู่บนใบหญ้าอ่อนอยู่อย่างนั้นวันหนึ่งมันได้พูดขึ้นว่า “ กินน้ำค้างอย่างเดียวมาถึงนานแล้วนะคงได้เวลาที่เสียงร้องของเราจะเปลี่ยนไปบ้างแล้วละไหนลองร้องดูทีสิ.... ”

แล้วม้าหนุ่มก็ตะเบ็งเสียงร้องออกมา “ บู๊ๆๆๆเฮ้..ไม่เห็นเปลี่ยนไปจากเดิมตรงไหนเลยนี่ยังแหบแห้งอยู่เหมือนเดิมเลยสงสัยคงจะยังกินน้ำค้างไม่พอละสินีถ้าอย่างนั้นเราต้องอดทนกินให้มากกว่านี้เข้าไปอีก ” ม้าหนุ่มเมื่อมันคิดได้ดังนั้นมันก็ยังคงที่จะหากินน้ำค้างอยู่อย่างเดิมและมากกว่าเดิมเข้าไปอีกไม่ยอมหยุด...และแล้วเมื่อเวลาผ่านไปอีกสักพัก...ม้าหนุ่มได้พูดขึ้นอีกครั้งว่า“ ได้เวลาที่เสียงร้องของเราจะเปลี่ยนไปและไพเราะขึ้นมาแล้วละ...ไหนลองร้องดูอีกทีสิ ” มันจึงรวบรวมพลังของมันที่ดูเหมือนจะมีอยู่น้อยนิดนั้นขึ้นอีกครั้งหนึ่งแต่มันหาที่จะรู้ไม่ว่าการตะเบ็งเสียงร้องของมันในครั้งนี้จะเรียกว่าเป็นครั้งสุดท้ายของมันเลยทีเดียวแล้วก็ว่าได้

“ บู๊ๆๆๆๆๆๆ ” และเมื่อสิ้นเสียงร้องของมันลงเท่านั้น...มันก็ล้มฟุบลงไปนอนลงบนพื้นหญ้าอย่างหมดแรงด้วยไม่ได้กินอะไรมาเป็นเวลานานร่างกายฝ่ายหอมหมดแรงและพลังใดๆทั้งสิ้นเพราะขาดอาหาร ! และสุดท้ายมันก็ได้ขาดใจตายลงไปในที่สุด...

นิทานเรื่องนี้สอนให้รู้ว่า

“ สิ่งใดที่ไม่ได้อยู่ในวิสัยของคนถ้าไปฝืนกระทำสิ่งนั้นเข้ามันก็อาจที่จะเกิดโทษที่ร้ายแรงแก่ผู้ที่ฝืนกระทำได้ ”

จาก <http://club.myfri3nd.com/tale/webboard/7965/42527/> สืบค้นเมื่อ 28 มกราคม 2555.

คำชี้แจง อ่านเรื่องแล้วตอบคำถามต่อไปนี้

คำถาม	คำตอบ
1. เรื่องมีกับน้ำค้างกล่าวถึงใครบ้าง	ม้ากระต่ายจิ้งหรีด.....
2. ตัวละครในเรื่องมีกับน้ำค้างทำอะไร	ม้าหนุ่มชอบร้องเสียงดังจนทำให้กระต่ายหนีไปมันจึงรู้สึกไม่ชอบเสียงร้องของตนเองแต่กลับไปชอบเสียงของจิ้งหรีดจึงเริ่มกินน้ำค้างเป็นอาหารเพื่อจะได้มีเสียงไพเราะเหมือนจิ้งหรีด.....
3. ผลสุดท้ายของเรื่องเป็นอย่างไร	ร่างกายของม้าหนุ่มผอมลงจนกระทั่งตายในที่สุด.....

- ให้ผู้เรียนนำคำตอบจากข้อ 1 มาเรียบเรียงเป็นใจความสำคัญของเรื่องมีกับน้ำค้าง
.....ม้าหนุ่มชอบร้องเสียงดังจนทำให้กระต่ายหนีไปมันจึงรู้สึกไม่ชอบเสียงร้องของตนเองแต่กลับไปชอบเสียงของจิ้งหรีดจึงเริ่มกินน้ำค้างเป็นอาหารเพื่อจะได้มีเสียงไพเราะเหมือนจิ้งหรีด
ร่างกายของม้าหนุ่มผอมลงจนกระทั่งตายในที่สุด.....

(เน้นคุณธรรมเรื่อง การรู้จักประมาณตน ความมีวินัย)

ใบกิจกรรมที่ 12

นิทานเรื่องไก่โต้งผู้ชาญฉลาด

สุนัขและไก่โต้งตกลงเป็นเพื่อนร่วมเดินทางไปด้วยกันและในเวลาก่อนมีดมืดมันทั้งสองได้พากันหาที่พักด้วยตัวของพวกมันเองที่กลางป่าไก่โต้งบินขึ้นไปนอนที่บนกิ่งไม้ส่วนสุนัขม้อยหลับอยู่ที่โคนต้นไม้ที่ข้างล่างครั้นพอรุ่งสางไก่โต้งตื่นขึ้นมาก็โก่งคอขันเสียงเจื้อยแจ้วเหมือนเช่นทุกวันที่ผ่านมาสุนัขจึงจอกตัวหนึ่งได้ยินเสียงไก่ขันมันคิดว่าแห่ม..เช้าวันนี้จะได้กินเนื้อไก่จึงวิ่งตามเสียงมาและเห็นว่ามีไก่โต้งตัวงามเกาะอยู่บนกิ่งไม้มันแก้งทำเป็นนอนน้อมและเข้าไปทักทายว่า

“เจ้านกน้อยเสียงทองเช้าวันนี้เชิญท่านลงมาจากต้นไม้เถอะแล้วมาร่วมสวดมนต์กับข้าเพื่อความสุขสวัสดิกันเถิด” สุนัขจึงจอกพยายามพูดจาชักชวน “อ้อ..ให้ลงไปข้างล่างนั่นหรือ..เพื่อน” ไก่โต้งรู้ทันเล่ห์ของเจ้าสุนัขจึงจอกและได้พูดว่า “แต่ก่อนอื่นเจ้าช่วยกรุณาไปปลุกภารโรงผู้ดูแลโบสถ์ที่นอนอยู่ที่โคนต้นไม้ข้างล่างนั่นให้ช่วยตีระฆังตอนเช้าให้ก่อนได้ไหมล่ะ?” สุนัขจึงจอกด้วยไม่รู้ว่าไก่โต้งหมายถึงสุนัขมันจึงรับปากและเดินเข้าไปที่โคนต้นไม้เลยถูกสุนัขไล่กัดจนต้องวิ่งเตลิดหนีไปในที่สุด...

นิทานเรื่องนี้สอนให้รู้ว่าผู้คิดร้ายวางแผนการล่อลวงผู้อื่นเมื่อเขารู้ทันย่อมได้รับการสั่งสอนหรือลงโทษอย่างสาสม

จาก <http://www.authorstream.com/Presentation/hanajang-518313/> สืบค้นเมื่อ 28 มกราคม 2555.

คำชี้แจง อ่านเรื่องแล้วตอบคำถามต่อไปนี้

คำถาม	คำตอบ
1. เรื่องไก่โต้งผู้ชาญฉลาดกล่าวถึงใครบ้าง	 ไก่โต้งสุนัขสุนัขจิ้งจอก.....
2. ตัวละครในเรื่องไก่โต้งผู้ชาญฉลาดทำอะไร	 ไก่โต้งกับสุนัขเป็นเพื่อนกันเดินทางไปในป่าตอนเช้าไก่โต้งขันเสียงดังจนสุนัขจิ้งจอกได้ยินจึงออกอุบายจะจับไก่โต้งกินเป็นอาหาร
3. ผลสุดท้ายของเรื่องเป็นอย่างไร	 ไก่โต้งแกล้งบอกให้สุนัขจิ้งจอกปลุกสุนัขที่นอนอยู่ทำให้สุนัขจิ้งจอกถึงสุนัขไล่กัดจนต้องหนีไป.....

- ให้ผู้เรียนนำคำตอบจากข้อ 1 มาเรียบเรียงเป็นใจความสำคัญของเรื่องไก่โต้งผู้ชาญฉลาด
..... ไก่โต้งกับสุนัขเป็นเพื่อนกันเดินทางไปในป่าตอนเช้าไก่โต้งขันเสียงดังจนสุนัขจิ้งจอกได้ยิน
จึงออกอุบายจะจับไก่โต้งกินเป็นอาหาร ไก่โต้งแกล้งบอกให้สุนัขจิ้งจอกปลุกสุนัขที่นอนอยู่
ทำให้สุนัขจิ้งจอกถึงสุนัขไล่กัดจนต้องหนีไป.....

(เน้นคุณธรรมเรื่อง การรู้จักใช้สติปัญญาแก้ปัญหา ความซื่อสัตย์สุจริต)

เกณฑ์การประเมิน

มิติการประเมิน	ระดับคุณภาพ		
	ปรับปรุง (1)	ปานกลาง (2)	ดี (3)
1. ตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน	ไม่สามารถตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้หรือตอบคำถามได้ไม่ถูกต้อง ไม่ตรงประเด็นตั้งแต่ 3 ข้อขึ้นไป	ตอบคำถามได้ไม่ถูกต้อง ไม่ตรงประเด็นไม่เกิน 3 ข้อ	ตอบคำถามได้ถูกต้องตรงประเด็นทุกข้อ
2. มารยาทในการอ่าน	อ่านออกเสียงดังจนรบกวนผู้อื่นอ่านเสร็จ ไม่เก็บเอกสารหรือหนังสือให้เรียบร้อย	ไม่อ่านออกเสียงดังจนรบกวนผู้อื่นออกเสียง ได้ยินชัดเจนอ่านเสร็จ ไม่เก็บเอกสารหรือหนังสือให้เรียบร้อย	ไม่อ่านออกเสียงดังจนรบกวนผู้อื่นออกเสียง ได้ยินชัดเจนอ่านเสร็จ เก็บเอกสารหรือหนังสือเรียบร้อย
3. การใช้ภาษาในการเขียนสรุปความจากการอ่าน	ไม่สามารถใช้ภาษามาเรียบเรียงเป็นข้อความที่ถูกต้องทำให้สรุปความไม่ตรงประเด็น	สามารถใช้ภาษาในการเขียนเรียบเรียงเป็นข้อความที่ถูกต้องได้แต่มีข้อผิดพลาดในการใช้ภาษาทำให้สรุปความผิดประเด็นเล็กน้อย	สามารถใช้ภาษาในการเขียนได้การใช้ภาษาเข้าใจง่ายเขียนประโยคได้กระชับรัดกุมสรุปความโดยใช้สำนวนภาษาได้สละสลวยตรงประเด็นได้ใจความครบถ้วน
4. มารยาทในการเขียน	เขียนไม่ชัดเจนอ่านยาก ไม่เป็นระเบียบไม่สะอาด ใช้ถ้อยคำที่ไม่เหมาะสม ไม่สามารถสื่อความหมายให้เข้าใจได้	เขียนชัดเจนอ่านง่ายเป็นระเบียบสะอาดใช้ถ้อยคำที่ไม่เหมาะสมแต่ยัง สามารถสื่อความหมายให้เข้าใจได้	เขียนได้ชัดเจนอ่านง่าย เป็นระเบียบสะอาดใช้ภาษาที่ง่าย ๆ สั้น ๆ กระชับสื่อความหมายให้เข้าใจได้ดี

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 9-12	อยู่ในระดับดี
คะแนน 5-8	อยู่ในระดับพอใช้
คะแนน 1-4	อยู่ในระดับปรับปรุง

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2

เรื่องทักษะการเขียน

เวลา 7 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่องความหมายและความสำคัญของการเขียน

เวลา 2 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

การเขียนเป็นการติดต่อสื่อสารกับบุคคลอื่นอย่างเป็นลายลักษณ์อักษรด้วยวัตถุประสงค์ใด วัตถุประสงค์หนึ่งการเขียนสื่อสารทุกประเภทต้องคำนึงถึงมารยาทในการเขียนเพราะจะช่วยให้ การติดต่อสื่อสารนั้นสำเร็จตามวัตถุประสงค์

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ในเรื่องการเขียน
2. เพื่อให้ผู้เรียนตระหนักในความสำคัญของการเขียน
3. เพื่อให้ผู้เรียนปฏิบัติตามมารยาทในการเขียน
4. มีความมีวินัย ความซื่อสัตย์สุจริต ความรับผิดชอบ และการใฝ่เรียนรู้

สาระการเรียนรู้

1. ความหมายของการเขียน
2. ความสำคัญของการเขียน
3. มารยาทในการเขียน

กระบวนการเรียนรู้

1. ผู้สอนให้ผู้เรียนร่วมอภิปรายถึงความสำคัญของการเขียนว่ามีความสำคัญอย่างไร
2. ผู้สอนให้ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการเขียนแก่ผู้เรียน โดยให้ศึกษาจากใบความรู้เรื่อง ความหมายและความสำคัญของการเขียน
3. หลังศึกษาจากใบความรู้แล้วให้ผู้เรียนตอบคำถามดังนี้
 - รูปแบบของการเขียนในชีวิตประจำวันของผู้เรียนมีรูปแบบใดบ้าง

- อิทธิพลของการเขียนที่มีต่อการดำเนินชีวิตในปัจจุบัน
- ปัญหาอุปสรรคของการเขียนและมารยาทที่ดีในการเขียน

4. ให้ผู้เรียนอ่านข้อความที่ครูติดบนกระดานแล้วร่วมกันสนทนาโดยครูใช้คำถามกระตุ้นความคิดดังนี้

- พรุ้งนี้เธออย่าลืมมาพบฉันที่โรงเรียนตอนหกโมงนะ
- การสื่อสารนี้จะประสบผลสำเร็จหรือไม่เพราะเหตุใด (ไม่ประสบผลสำเร็จเพราะภาษาที่ใช้ในการสื่อสารไม่ชัดเจน)
- ภาษาที่ผู้เขียนใช้ในการสื่อสารบกพร่องอย่างไรบ้าง
 - 1) คำว่าพรุ้งนี้ทำให้ผู้อ่านไม่ทราบว่าในวันไหนเพราะผู้เขียนไม่ระบุวันที่เขียน
 - 2) คำว่าเธอทำให้ผู้อ่านไม่ทราบว่าผู้เขียนต้องการสื่อสารกับใคร
 - 3) คำว่าฉันทำให้ผู้อ่านไม่ทราบว่าใครเป็นผู้ส่งสารเพราะไม่ระบุชื่อผู้เขียน
 - 4) คำว่าหกโมงทำให้ผู้อ่านเกิดความสับสนเพราะไม่ทราบว่าเป็นเวลาหกนาฬิกาหรือสิบแปดนาฬิกา
- ถ้านักเรียนเป็นผู้เขียนนักเรียนจะส่งสารอย่างไรให้ประสบผลสำเร็จ (ผู้สอนสุ่มผู้เรียน 2-3 คน ออกมาเขียนคำตอบบนกระดาน)

5. ให้ผู้เรียนร่วมกันเสนอแนวทางในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นจากการสื่อสารด้วยการเขียนโดยผู้สอนเพิ่มเติมความรู้เรื่องมารยาทในการเขียนเช่น

- ใช้ภาษาที่ถูกต้องชัดเจนและเข้าใจง่าย
- เขียนสะกดคำให้ถูกต้อง
- เขียนด้วยลายมือที่ชัดเจนสะอาดเรียบร้อยเป็นระเบียบและอ่านง่าย
- อ่านทบทวนทุกครั้งหลังจากเขียนเสร็จ

6. ให้ผู้เรียนเขียนบันทึกความดีและเล่าเหตุการณ์ประจำวันที่เกิดขึ้นโดยเน้นให้ปฏิบัติตามแนวทางคุณธรรมจริยธรรมการแก้ไขปัญหามาจากการสื่อสารด้วยการเขียนตามที่ได้ร่วมกันอภิปราย

7. ผู้สอนสุ่มตัวอย่างผลงานการเขียนนำเสนอหน้าชั้นเรียนพร้อมชี้แนะข้อควรพัฒนา
8. ตรวจสอบผลงานการเขียนของผู้เรียน (ความรับผิดชอบ)

สื่อการเรียนรู้และแหล่งการเรียนรู้

ใบความรู้เรื่องความหมายและความสำคัญของการเขียน

การวัดและการประเมินผล

1. ประเมินจากผลงานการเขียนบันทึกความดีและเล่าเหตุการณ์ประจำวัน (ความมีวินัย ความซื่อสัตย์สุจริต ความรับผิดชอบ)
2. สังเกตความสนใจในการปฏิบัติกิจกรรม (การใฝ่เรียนรู้)

บันทึกหลังการสอน

ผลการสอน

1. ด้านความรู้ความเข้าใจ (K)

.....

.....

2. ด้านทักษะกระบวนการ (P)

.....

.....

3. ด้านเจตคติ คุณธรรมจริยธรรม ความสุขความสนุกสนานเพลิดเพลิน (A)

.....

.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

ลงชื่อ.....

()

ใบความรู้เรื่องความหมายและความสำคัญของการเขียน

ความหมายของการเขียน

การเขียนคือการสื่อสารโดยการแสดงออกซึ่งความรู้ ความคิด ความรู้สึกออกมาเป็นตัวอักษร ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ทางภาษาเพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจตรงกับที่ผู้เขียนต้องการ

ความสำคัญของการเขียน

การเขียนมีความสำคัญดังนี้

1. การเขียนเป็น 1 ใน 4 ของทักษะทางภาษาและเป็น 1 ใน 4 ของหัวใจนักปราชญ์ที่สำคัญที่สุดคือลิจิตคือการเขียนเพราะเป็นทักษะขั้นสูงสุดที่สามารถนำการสื่อสารได้ดีที่สุด
2. การเขียนเป็นเครื่องมือในการสื่อสารที่สามารถสื่อความรู้ ความคิด ความรู้สึก และความคิดและความคิดได้อย่างกว้างขวาง
3. การเขียนเป็นประโยชน์ทั้งตนเองราชการธุรกิจและสังคม

การเตรียมความพร้อมในการเขียน

1. ขั้นเตรียม

1.1 เตรียมตัวคือเตรียมหาความรู้และประสบการณ์ในการเขียนต้องเป็นนักอ่านและนักฟังที่ดีมีความสังเกตจดจำและรู้จักพิจารณาทุกสิ่งทุกอย่างอย่างละเอียดและสามารถนำเป็นวัตถุดิบในการเขียนได้ตลอดจนเตรียมหนังสือหรือเอกสารอ้างอิงประกอบการเขียนทางวิชาการที่กำหนดรูปแบบการเขียนตายตัว

1.2 เตรียมใจคือมีความรักที่จะเขียนและเต็มใจเขียนไม่ไขว่ไขว่ด้วยความจำใจหรือถูกบังคับให้เขียน

1.3 เตรียมอารมณ์งานเขียนเป็นงานศิลปะและสร้างสรรค์เป็นงานที่ต้องใช้ความคิดและจินตนาการดังนั้นผู้เขียนต้องมีอารมณ์ที่จะเขียน

1.4 เตรียมอุปกรณ์งานเขียนต่างการพูดจะต้องมีอุปกรณ์ตามแต่นักของแต่ละบุคคลตั้งแต่เครื่องเขียนปากกาดินสอกระดาษยางลบยางลบหมึกไม้บรรทัดหรือเครื่องพิมพ์ดีดตลอดจนสถานที่เขียนที่ไม่มีสิ่งรบกวน

2. ขั้นคิด

ก่อนลงมือเขียนควรคิดก่อนเขียนคือกำหนดจุดประสงค์ในการเขียนให้ชัดเจนว่าจะเขียนเรื่องอะไรอย่างไรรูปแบบใดหรือเขียนให้ใครอ่านแล้วจึงเลือกรูปแบบกำหนดโครงสร้างหรือร่างข้อความคร่าวๆแล้วมองเห็นรูปเรื่องอย่างชัดเจน

3. ขั้นเขียน

เมื่อเห็นภาพรวมของงานเขียนแล้วจึงลงมือเขียนตามจุดประสงค์ที่วางไว้เลือกใช้สำนวนภาษาระดับภาษาให้เหมาะกับบุคคลและโอกาสเขียนโดยเรียงลำดับความให้ชัดเจนไม่วกวนและที่สำคัญที่สุดคือเขียนสะกดคำให้ถูกต้อง

4. ขั้นตรวจทาน

เมื่อเขียนเสร็จแล้วควรตรวจทานทบทวนว่าตรงตามจุดประสงค์หรือไม่ตรงตามชื่อเรื่องหรือไม่สำนวนภาษาและการสะกดคำเป็นอย่างไรส่วนใดควรแก้ไขหรือไม่ควรทำเครื่องหมายไว้หรือแก้ไขทันที

5. ขั้นนำเสนอ

จัดทำต้นฉบับงานเขียนตามรูปแบบการนำเสนอเช่นรายงานหรือข้อเขียนประเภทอื่น

6. ขั้นรับฟังความคิดเห็นหรือคำวิจารณ์

รับทราบผลของการเขียนและข้อควรปรับปรุงผู้เขียนควรใจกว้างพร้อมรับฟังคำวิจารณ์จะทำให้พัฒนาการเขียนของตนเองได้ดีขึ้น

ประพนธ์ เรืองณรงค์ (2545) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ช่วงชั้นที่ 4 (ม.4-6). กรุงเทพฯ:

ประสานมิตร

เกณฑ์การประเมิน

มิติการประเมิน	ระดับคุณภาพ		
	ปรับปรุง (1)	พอใช้ (2)	ดี (3)
1. การเขียนสะกดคำ	ไม่สามารถเขียนสะกดคำโดยใช้สระพยัญชนะ วรรณยุกต์ได้หรือเขียนสะกดคำผิดตั้งแต่ 12 คำขึ้นไป	เขียนสะกดคำโดยใช้สระ พยัญชนะ วรรณยุกต์ผิดไม่เกิน 12 คำ	เขียนสะกดคำโดยใช้สระพยัญชนะ วรรณยุกต์ได้ถูกต้องทุกคำ
2. เขียนเรียบเรียงถ้อยคำเป็นประโยคข้อความได้	ไม่สามารถเขียนเรียบเรียงถ้อยคำเป็นประโยคข้อความได้	เขียนเรียบเรียงถ้อยคำเป็นประโยคข้อความได้แต่วกวนหรือเว้นวรรคตอนไม่ถูกต้องไม่เกิน 9 ข้อความ	เขียนเรียบเรียงถ้อยคำเป็นประโยคข้อความได้ใจความสละสลวยเว้นวรรคตอนได้ถูกต้องเหมาะสม
3. มารยาทในการเขียน	เขียนไม่ชัดเจนอ่านยากไม่เป็นระเบียบ ไม่สะอาดใช้ถ้อยคำที่ไม่เหมาะสม ไม่สามารถสื่อความหมายให้เข้าใจได้	เขียนชัดเจนอ่านง่าย เป็นระเบียบสะอาด ใช้ถ้อยคำบางคำที่ไม่เหมาะสมแต่ยัง สามารถสื่อความหมายให้เข้าใจได้	เขียนได้ชัดเจน อ่านง่ายเป็นระเบียบ สะอาดใช้ภาษาที่ง่าย ๆ สั้น ๆ กระชับรัดกุม ความหมายเข้าใจได้ดี

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 7-9 อยู่ในระดับดี
 คะแนน 4-6 อยู่ในระดับปานกลาง
 คะแนน 1-3 อยู่ในระดับปรับปรุง

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2

เรื่องทักษะการเขียน

เวลา 7 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่องการเขียนบันทึกข้อมูลความรู้จากแหล่งต่างๆ

เวลา 3 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

การเขียนบันทึกข้อมูลความรู้จากแหล่งต่างๆเป็นการเขียนเพื่อเสนอผลการศึกษาค้นคว้าในเรื่องใดเรื่องหนึ่งที่ได้ศึกษาค้นคว้าเป็นการสรุปสาระและใจความด้วยสำนวนภาษาของตนเอง

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. การเขียนสรุปความจากการศึกษาค้นคว้า
2. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการเขียนสรุปความ
3. มีนิสัยใฝ่เรียนรู้
4. มารยาทในการฟัง การพูด

สาระการเรียนรู้

การเขียนสรุปความจากการศึกษาค้นคว้า

กระบวนการเรียนรู้

1. ให้นักเรียนช่วยกันบอกผู้สอนว่าในแต่ละวันผู้เรียนมีการจดบันทึกอะไรบ้าง
2. สนทนาร่วมกัน โดยผู้สอนใช้คำถามกระตุ้นความคิดดังนี้
 - เหตุใดเราจึงต้องจดบันทึกสิ่งต่างๆ
 - ผู้เรียนมีหลักในการเขียนบันทึกอย่างไรบ้าง
3. ผู้สอนแนะนำวิธีการจดบันทึกความรู้จากการศึกษาค้นคว้าแก่ผู้เรียนในประเด็นดังนี้
 - การบันทึกที่มาของการข้อมูล

- การบันทึกข้อมูลการบันทึกข้อมูลที่ได้ศึกษาค้นคว้าจากแหล่งต่าง ๆ นั้นจะต้องได้มาจากการสรุปประเด็นหรือใจความสำคัญที่ได้จากการอ่านด้วยสำนวนภาษาที่กะทัดรัดและได้ใจความ (การฝึกเรียนรู้)

- วิธีการสรุปใจความหรือประเด็นสำคัญโดยใช้คำถามใครทำอะไรที่ไหนเมื่อไรอย่างไรผลเป็นอย่างไร (การฝึกเรียนรู้)

4. ให้ผู้เรียนดูตัวอย่างบัตรบันทึกความรู้จากหนังสือและบัตรบันทึกความรู้จากวิทยุโทรทัศน์ที่ผู้สอนเตรียมไว้เป็นตัวอย่าง

5. ให้ผู้เรียนแบ่งกลุ่มตามความเหมาะสม

6. แจกหนังสือพิมพ์ให้แต่ละกลุ่มฝึกปฏิบัติการบันทึกข้อมูลจากข่าวที่สนใจเป็นรายบุคคล ซึ่งข่าวที่เลือกไม่ควรเป็นข่าวที่ซ้ำกัน (การฝึกเรียนรู้)

7. ผู้เรียนนำเสนอผลการบันทึกข้อมูลจากข่าวหนังสือพิมพ์หน้าชั้นเรียนโดยผู้สอนและเพื่อนร่วมกันเสนอแนะข้อควรปรับปรุงการบันทึกข้อมูล (มารยาทในการฟังการพูด)

8. มอบหมายให้ผู้เรียนฝึกบันทึกข้อมูลจากการอ่านและการฟังประเภทละ 1 ชิ้นงานส่งผู้สอนเพื่อสังเกตพัฒนาการของผู้เรียนเป็นรายบุคคล

สื่อการเรียนรู้และแหล่งการเรียนรู้

1. ตัวอย่างบัตรบันทึกความรู้จากหนังสือ
2. ตัวอย่างบัตรบันทึกความรู้จากการฟังรายการวิทยุโทรทัศน์
3. หนังสือพิมพ์

การวัดและการประเมินผล

1. ประเมินจากผลงานการเขียนบันทึกข้อมูลจากการอ่านและการฟัง
2. สังเกตความสนใจในการปฏิบัติกิจกรรม

บันทึกหลังการสอน

ผลการสอน

1. ด้านความรู้ความเข้าใจ (K)

.....

.....

2. ด้านทักษะกระบวนการ (P)

.....

.....

3. ด้านเจตคติ คุณธรรมจริยธรรม ความสุขความสนุกสนานเพลิดเพลิน (A)

.....

.....

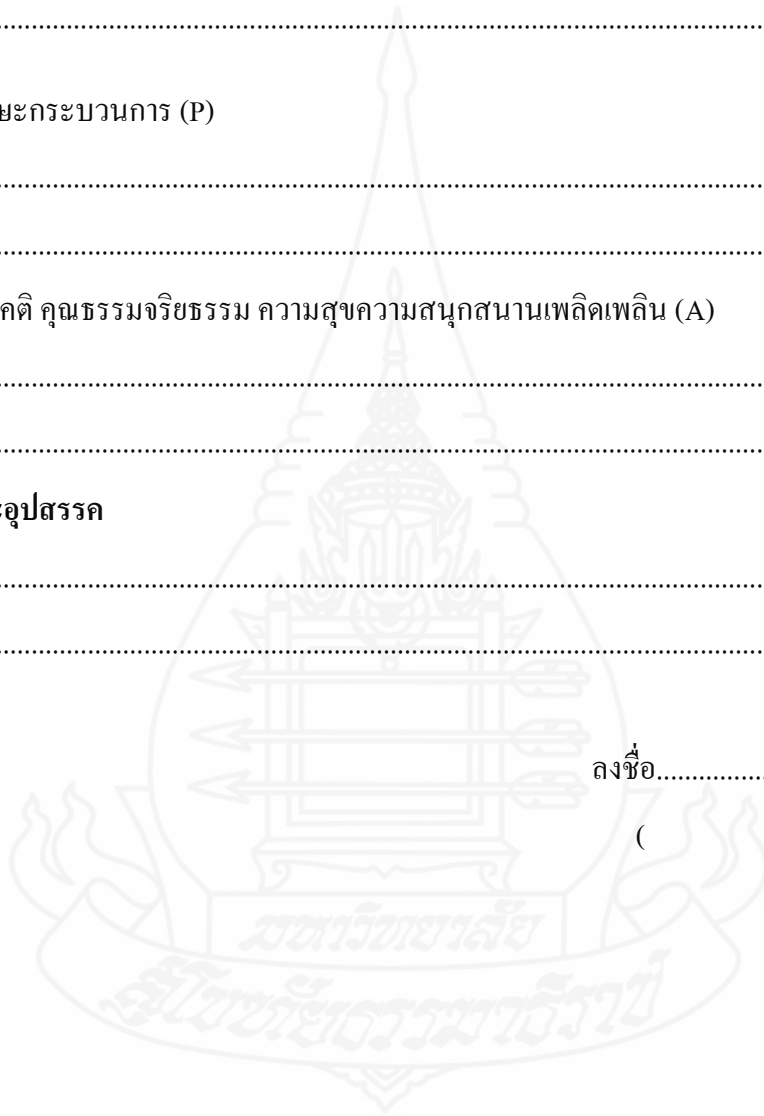
ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

ลงชื่อ.....

()

ตัวอย่างบัตรบันทึกความรู้จากหนังสือ

ชื่อหนังสือ อาชีพอาชีพทะเลเรื่องนาเกลือ

ผู้เขียน นิดดา หงส์วิวัฒน์ สำนักพิมพ์หรือโรงพิมพ์ พงษ์วรรณการพิมพ์ ปีที่พิมพ์ 2544

หน้า 15-22 บันทึกวันที่ 20 เดือนมกราคม พ.ศ. 2550

ผู้ทำนาเกลือแถบจังหวัดสมุทรสงครามกับสมุทรสาครจะชักน้ำเค็มจากคลองธรรมชาติเข้าแปลงนาที่เรียกว่า “กระทง” หรือ “อัน” เมื่อสิ้นสุดฤดูฝนโดยใช้เครื่องสูบน้ำเข้าวังขังแล้วไหลเข้าสู่นาดากหรือนาประเทียบเพื่อเพิ่มปริมาณความเค็มโดยใช้แสงแดดน้ำเค็มในนาดากจะถูกยกให้ไหลสู่นาดากแปลงที่สองและสามตามลำดับก่อนจะไหลลงนารองเชื้อเพื่อรอให้น้ำมีความเค็มสูง 24 ดีกรีแล้วจึงหล่นน้ำสู่แปลงเพื่อรดตกผลึกเป็นเกลือ

ตัวอย่างบัตรบันทึกความรู้จากวิทยุโทรทัศน์

เรื่อง ลมหายใจของยายจากโทรทัศน์ไอทีวี รายการสานรักคนเก่งหัวใจแกร่ง

ออกอากาศเมื่อวันที่ 21 เดือนมกราคม พ.ศ. 2550

จื่ออาศัยอยู่กับยายแก่ๆ เพียง 2 คนที่อำเภอเวียงป่าเป้าจังหวัดเชียงรายเนื่องจากแม่ของจื่อเสียชีวิตส่วนพ่อก็เล็กกับแม่และเจ็บป่วยไปทำให้จื่อต้องรับภาระในการเลี้ยงดูยายโดยรับจ้างถางหญ้าในไร่ชาช่วงวันหยุดและเก็บผักหาปลาไปขายให้แม่ค้าระหว่างเดินทางไปโรงเรียนบนเขาในตอนเช้าช่วงพักกลางวันก็จะรับจ้าง

(เน้นคุณธรรมเรื่อง ความมีวินัย ความซื่อสัตย์สุจริต)

เกณฑ์การประเมิน

มิติการประเมิน	ระดับคุณภาพ		
	ปรับปรุง (1)	ปานกลาง (2)	ดี (3)
1. การเขียนสะกดคำ	ไม่สามารถเขียนสะกดคำโดยใช้สระพยัญชนะวรรณยุกต์ได้หรือเขียนสะกดคำผิดตั้งแต่ 12 คำขึ้นไป	เขียนสะกดคำโดยใช้สระพยัญชนะวรรณยุกต์ผิดไม่เกิน 12 คำ	เขียนสะกดคำโดยใช้สระพยัญชนะวรรณยุกต์ได้ถูกต้องทุกคำ
2. การเขียนสรุปความ	ไม่สามารถเขียนเรียบเรียงถ้อยคำเป็นประโยคข้อความได้	เขียนเรียบเรียงถ้อยคำเป็นประโยคข้อความได้ แต่วกวนใช้เครื่องหมายวรรคตอนไม่ถูกต้อง	เขียนเรียบเรียงถ้อยคำเป็นประโยคข้อความได้ใจความสละสลวยใช้เครื่องหมายวรรคตอนได้ถูกต้องเหมาะสม
3. มารยาทในการเขียน	เขียนไม่ชัดเจนอ่านยากไม่เป็นระเบียบไม่สะอาดใช้ถ้อยคำที่ไม่เหมาะสมไม่สามารถสื่อความหมายให้เข้าใจได้	เขียนชัดเจนอ่านง่ายเป็นระเบียบสะอาดใช้ถ้อยคำที่ไม่เหมาะสมไม่สามารถสื่อความหมายให้เข้าใจได้	เขียนได้ชัดเจนอ่านง่ายเป็นระเบียบสะอาดใช้ภาษาที่ง่าย ๆ สั้น ๆ กระชับรัดสื่อความหมายเข้าใจได้ดี

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 7-9 อยู่ในระดับดี

คะแนน 4-6 อยู่ในระดับปานกลาง

คะแนน 1-3 อยู่ในระดับปรับปรุง

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2

เรื่องทักษะการเขียน

เวลา 7 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่องกระบวนการพัฒนาทักษะการเขียน เวลา 2 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

การเขียนเป็นวิธีการสื่อสารที่แตกต่างไปจากการพูดเพราะเป็นการถ่ายทอดด้วยลายลักษณ์อักษรเท่านั้นไม่มีสถานการณ์อื่นเช่นการใช้ท่าทางประกอบการใช้น้ำเสียงมาช่วยในการสื่อสาร ดังนั้นการเขียนที่สื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพจึงขึ้นอยู่กับความสามารถของผู้เขียนเช่นการเขียนสะกดคำการใช้คำได้ถูกต้องตรงความหมายการเรียบเรียงภาษาเป็นประโยคได้ตามรูปแบบที่ถูกต้อง

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. เพื่อสามารถเขียนสะกดคำได้ถูกต้อง
2. เพื่อสามารถนำคำที่พบเห็นในชีวิตประจำวันมาใช้ได้ถูกต้องตรงความหมาย
3. มีวินัย มีความรับผิดชอบ

สาระการเรียนรู้

1. การเขียนสะกดคำ
2. การแต่งประโยคจากคำ

กระบวนการเรียนรู้

1. ผู้สอนนำเสนอสนทนาเกี่ยวกับปัญหาในการเขียนข้อความของผู้เรียนว่ามีปัญหาอะไรบ้างและมีสาเหตุเกิดจากสิ่งใด
2. ทบทวนความรู้เดิมของผู้เรียนเกี่ยวกับเรื่องมาตราตัวสะกดคำควบกล้ำคำอักษรนำคำที่ใช้รร (ร หัน) คำที่ใช้ ฤ ฦ เป็นต้น
3. ให้ผู้เรียนปฏิบัติกิจกรรมเรื่องการเขียนสะกดคำจากใบกิจกรรมที่ผู้สอนแจกให้
4. ตรวจสอบความถูกต้อง (ความมีวินัย ความรับผิดชอบ)
5. ผู้สอนนำบัญชีคำพื้นฐานระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3-6 จำนวน 50 คำ ให้ผู้เรียนอ่านสำรวจคนละ 1 เทียว

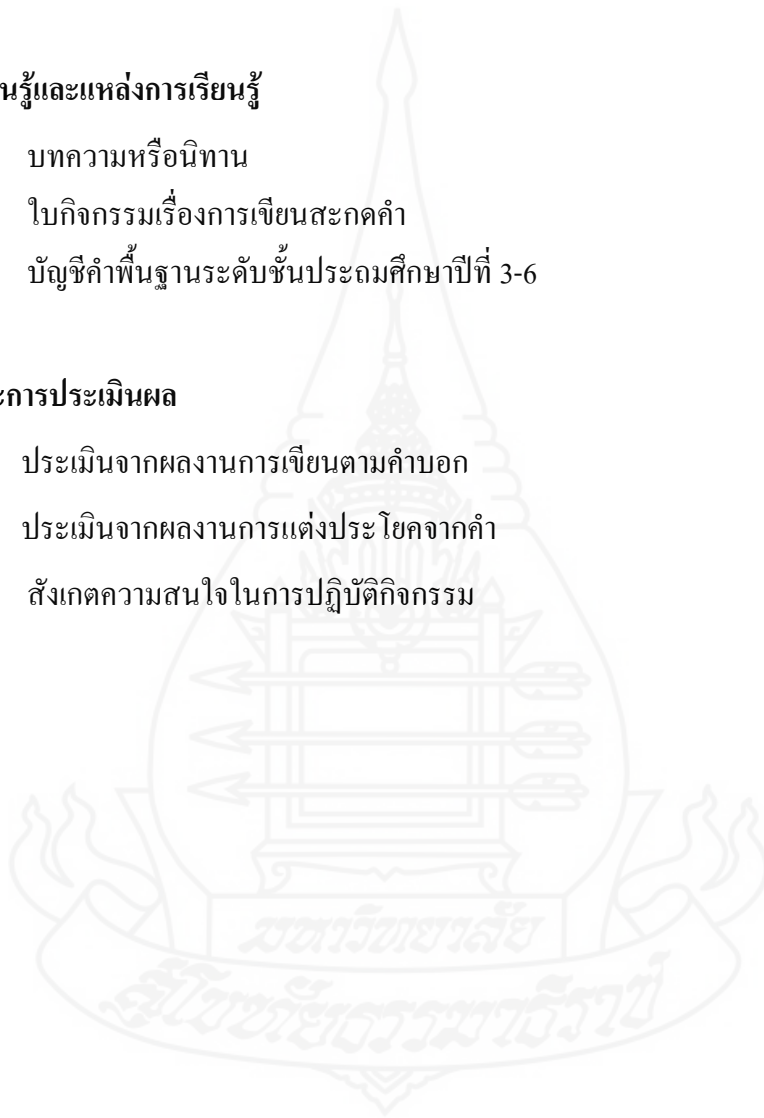
6. ให้ผู้เรียนเขียนตามคำบอกจากคำตามบัญชีคำพื้นฐานแล้วร่วมกันตรวจการเขียนสะกดคำ
7. ให้ผู้เรียนทำกิจกรรมตามใบกิจกรรมเรื่องการนำคำมาแต่งประโยค
8. สุ่มตัวอย่างให้ผู้เรียน 2-3 คนออกมานำเสนอผลงานการแต่งประโยคหน้าชั้นเรียน
9. ผู้สอนตรวจผลงานเป็นรายคนพร้อมให้ข้อเสนอแนะแก่ผู้ที่ต้องปรับปรุง

สื่อการเรียนรู้และแหล่งการเรียนรู้

1. บทความหรือนิทาน
2. ใบกิจกรรมเรื่องการเขียนสะกดคำ
3. บัญชีคำพื้นฐานระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3-6

การวัดและการประเมินผล

1. ประเมินจากผลงานการเขียนตามคำบอก
2. ประเมินจากผลงานการแต่งประโยคจากคำ
3. สังเกตความสนใจในการปฏิบัติกิจกรรม

บันทึกหลังการสอน

ผลการสอน

1. ด้านความรู้ความเข้าใจ (K)

.....

.....

2. ด้านทักษะกระบวนการ (P)

.....

.....

3. ด้านเจตคติ คุณธรรมจริยธรรม ความสุขความสนุกสนานเพลิดเพลิน (A)

.....

.....

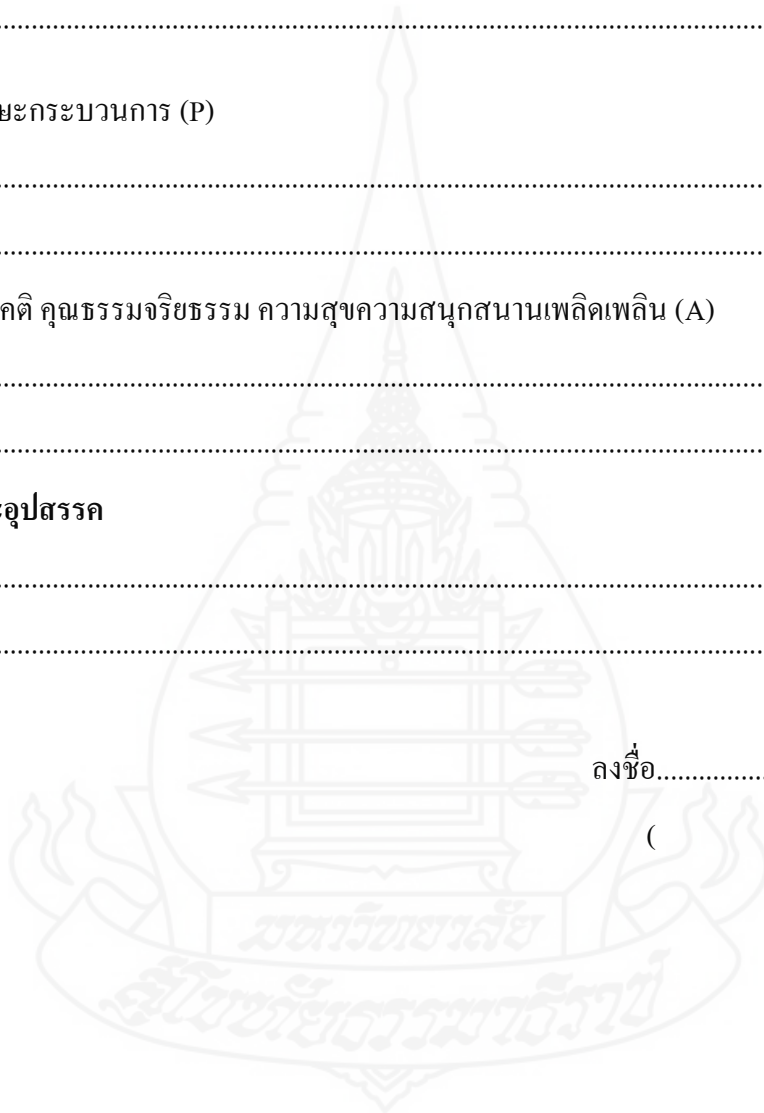
ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

ลงชื่อ.....

()

กิจกรรมเรื่องการเขียนสะกดคำ

ให้ผู้เรียนปฏิบัติกิจกรรมต่อไปนี้

1. เติมคำที่ใช้สระ ใ- ไ- ลงในช่องว่างให้ได้ใจความ

- 1.1 น่องเย็บหมอนเป็นรูปหัว....(ใจ).....
- 1.2 น่อง...(ใจ).....ตะ...(ไป).....ถูเล็บ
- 1.3 น่องร้อง...(ใจ).....เมื่อแม่ไม่...(ใจ).....ตุ๊กตา
- 1.4 ฉันเห็นผีฟุ้ง...(ใจ).....ทางทิศ...(ใจ).....
- 1.5 แมงมุมกำลังสาว...(ใจ).....บนคันล้า...(ใจ).....
- 1.6 ในสระน้ำมี...(ใจ).....บัวและตะ...(ใจ).....น้ำมาก
- 1.7 ลูกเสื้อจุด...(ใจ).....ที่...(ใจ).....ต้นไม้
- 1.8 เพื่อน ๆ รับประทานขนมสด...(ใจ).....

เกณฑ์การประเมิน เติมคำได้ถูกต้อง 5 คำ

คิดเป็นร้อยละ 60

สรุปผล เติมคำถูก.....คำ

คิดเป็นร้อยละ.....

2. จัดเส้นใต้คำที่เป็นอักษรนำ

ตลับ	หมู	สลับ	มะพลับ	เจริญ	จริง	ขนาน
ขนาด	สภ	สพาย	สนอง	สลับ	ตราด	อย่าง
หวี	คลอง	ขวาน	ควาย	กลับ	ตลาด	ตราครุฑ
ปลา	อยู่	หลาน	เปลี่ยน	ทรัพย์	สร้อยคอ	ความจริง

เกณฑ์การประเมิน จัดเส้นใต้ถูกต้อง 10 คำ

คิดเป็นร้อยละ 60

สรุปผล จัดเส้นใต้ถูก.....คำ

คิดเป็นร้อยละ.....

3. เติมอักษรควบ (ร,ล,ว) ลงในช่องว่างของคำต่อไปนี้ให้อ่านแล้วมีความหมาย

เพลิดเพลิน	ขวัญใจ	ขลุขลัก	ปราดเปรียว	กลับกลาย	ทรวดทรง
ไขว่คว้า	พลิกแพลง	ปกครอง	ควาญช้าง	ทรุดโทรม	คืบคลาน
ปลอดโปร่ง	กว้างขวาง	พลุกพล่าน	สร้างสรรค์	กลั่นกรอง	ประคอง
พลัดพราก	คร่ำครวญ	ตรวจตรา	เสริมสร้าง	ขาดแคลน	คล่องแคล่ว

เกณฑ์การประเมิน เติมได้ถูกต้อง 14 คำ

คิดเป็นร้อยละ 60

สรุปผล เติมได้ถูกต้อง.....คำ

คิดเป็นร้อยละ.....

4. หากคำที่ขึ้นต้นด้วย บัน หรือ บรร เติมลงในประโยคต่อไปนี้

- 4.1 เมื่อวานนี้ น้องหกล้มตก...(บันใด)...สามชั้น
- 4.2 รถสินค้า...(บรรทุก)...วิ่ง ควณไปส่งท่าเรือ
- 4.3 เมื่อไฟไหม้หน่วย...(บรรเทา)...สาธารณสุขจะใช้...(บันใด)...ปีนตึกเพื่อช่วยคนหนีไฟ
- 4.4 อาจารย์ให้ฉันเขียน...(บันทึก)...การเจริญเติบโตของต้นถั่วเขียว
- 4.5 นักศึกษาใช้ความมานะพากเพียรจน...(บรรลุ)...ความสำเร็จ
- 4.6 นักร้อง นักแสดง เป็นผู้ให้ความ...(บันเทิง)...แก่เรา
- 4.7 ปิง วัง ยม น่าน ไหลมา...(บรรจบ)...กันที่ปากน้ำโพ
- 4.8 ฉันชอบดูรายการสี่ต้น...(บันเทิง)...ทุกคืน

เกณฑ์การประเมิน เติมคำได้ถูกต้อง 5 คำ

คิดเป็นร้อยละ 60

สรุปผล เติมคำได้ถูกต้อง.....คำ

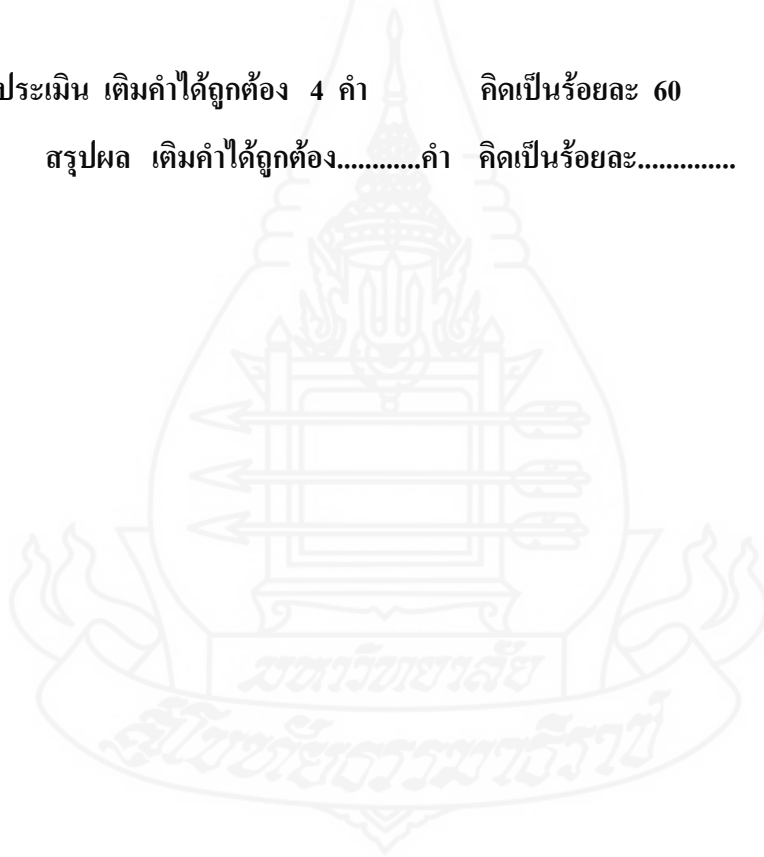
คิดเป็นร้อยละ.....

5. เติมคำในช่องว่างด้วยคำที่ใช้ตัว “ฤ” ให้เหมาะสม

- 5.1 ชาวนาเริ่มไถนาเมื่ออย่างเช้า...ฤๅ...ฝน
- 5.2 ดวงอาทิตย์เป็นดาว...ฤๅ...ดวงหนึ่ง
- 5.3 สีประจำวัน...พฤหัสดี... คือ สีเสด
- 5.4 “ลิเวอร์พูล” เป็นชื่อทีมฟุตบอลของประเทศ...อังกฤษ...
- 5.5 ฉันเกิดเดือน...พฤษภาคม หรือ พฤศจิกายน....
- 5.6 บ้านหลังใหญ่ เรียกว่า...คฤหาสน์.....
- 5.7 เด็กที่มีความ...ประพฤติ...ดีจะเป็นที่รักของผู้ใหญ่

เกณฑ์การประเมิน เติมคำได้ถูกต้อง 4 คำ คิดเป็นร้อยละ 60

สรุปผล เติมคำได้ถูกต้อง.....คำ คิดเป็นร้อยละ.....

คำชี้แจง ผู้สอนอ่านคำจากบัญชีคำพื้นฐานต่อไปนี้ทีละคำ แล้วให้ผู้เรียนเขียนตามคำบอก
ให้ถูกต้อง

บัญชีคำพื้นฐานระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3-6

1. กำนัน	11. เจ็บไข้ ได้ป่วย	21. แกลลอน	31. โอกาส	41. ธรรมเนียม
2. กระท่อม	12. เตียนนอน	22. ประสงค์	32. ข้าวเกรียบกุ้ง	42. ธรรมชาติ
3. ตะกวด	13. ดั้นตะไคร้	23. ปรางค์	33. เหตุการณ์	43. เทคโนโลยี
4. ประกอบ	14. ถกเถียง	24. บริสุทธิ	34. ศาลากลาง	44. นิทรรศการ
5. ประเมิน	15. มิฉะนั้น	25. ไปรษณีย์	35. กฎเกณฑ์	45. ประชาธิปไตย
6. สะเก็ด	16. นกอินทรี	26. พิจารณา	36. กิตติศัพท์	46. ผดุงเปลี่ยน
7. ระวาง	17. เข้มเขียน	27. ประมาท	37. เครื่องปรับ อากาศ	47. แพรวหลาย
8. เกี่ยวข้อง	18. บอกใบ้	28. ประพฤติ	38. คลาดแคล้ว	48. รัฐบาล
9. คมนาคม	19. เรื่องราว	29. สวรรค์	39. ชื่อสัตย์	49. ศรัทธา
10. เขี้ยว	20. กตัญญู	30. อนุญาต	40. ทะนุถนอม	50. สร้างสรรค์

เกณฑ์การประเมิน เขียนคำได้ถูกต้อง 30 คำ คิดเป็นร้อยละ 60

สรุปผล เติมคำได้ถูกต้อง.....คำ คิดเป็นร้อยละ.....

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2531) บัญชีคำพื้นฐานที่ใช้ในการเรียนการสอนภาษาไทย
ช่วงชั้นที่ 1 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3). กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้น
พื้นฐาน

กิจกรรมการนำคำมาแต่งประโยค

คำชี้แจง ให้ผู้เรียนนำคำต่อไปนี้มาแต่งประโยคให้ได้ใจความ

1. พิจารณา

.....

2. ชื่อสัตว์

.....

3. ทะนุถนอม

.....

4. สร้างสรรค์

.....

5. เหตุการณ์

.....

6. ประเมิน

.....

7. เข้มเขิน

.....

8. นิทรรศการ

.....

9. พลัดเปลี่ยน

.....

10. เขยื้อ

.....

เกณฑ์การประเมิน แต่งประโยคได้ถูกต้อง 6 ประโยค

คิดเป็นร้อยละ 60

สรุปผล แต่งประโยคได้ถูกต้อง.....ประโยค

คิดเป็นร้อยละ.....

เกณฑ์การประเมิน

มิติการประเมิน	ระดับคุณภาพ		
	ปรับปรุง (1)	ปานกลาง (2)	ดี (3)
1. เขียนคำโดยใช้ สระพยัญชนะ วรรณยุกต์ถูกต้อง	เขียนสะกดคำผิดตั้งแต่ 12 คำขึ้นไป	เขียนสะกดคำผิดไม่เกิน 12 คำ	เขียนสะกดคำได้ถูกต้อง ทุกคำ
2. เขียนเรียบเรียง ถ้อยคำเป็นประโยค ข้อความได้	ไม่สามารถเขียนเรียบเรียง ถ้อยคำเป็นประโยค ข้อความได้	สามารถเขียนเรียบเรียง ถ้อยคำเป็นประโยค ข้อความได้แต่กววน หรือเว้นวรรคตอน ไม่ถูกต้อง	สามารถเขียนเรียบเรียง ถ้อยคำเป็นประโยคข้อความ ได้สละสลวยเว้นวรรคตอน ได้ถูกต้องเหมาะสม
3. ใช้ภาษาในการ เขียนได้เหมาะสม	ไม่สามารถใช้ภาษาใน การเขียนได้	สามารถใช้ภาษาในการ เขียนได้แต่มี ข้อผิดพลาดการใช้ภาษา ในการเขียนประโยค หลายที่ทำให้การสื่อ ความไม่ชัดเจน	สามารถใช้ภาษาในการเขียน ได้การใช้ภาษาเข้าใจง่าย เขียนประโยคได้กระชับ รัดกุมใช้สำนวนภาษา สละสลวยสื่อความหมายได้ ชัดเจน
4. มารยาทในการ เขียน	เขียนไม่ชัดเจนอ่านยาก ไม่เป็นระเบียบไม่สะอาด ใช้ถ้อยคำที่ไม่เหมาะสม ไม่สามารถสื่อความหมาย ให้เข้าใจได้	เขียนชัดเจนอ่านง่ายเป็น ระเบียบสะอาด ใช้ถ้อยคำบางคำที่ไม่ เหมาะสมแต่ยังสามารถ สื่อความหมายให้เข้าใจ ได้	เขียนชัดเจนอ่านง่ายเป็น ระเบียบสะอาดใช้ภาษาที่ ง่ายๆ สั้นๆ กระชับรัดสื่อ ความหมายเข้าใจได้ดี

เกณฑ์การประเมิน คะแนน 9-12 อยู่ในระดับดี

คะแนน 5-8 อยู่ในระดับพอใช้

คะแนน 1-4 อยู่ในระดับปรับปรุง

หน่วยการเรียนรู้ที่ 3

เรื่องทักษะการฟัง

เวลา 7 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่องความหมายและความสำคัญของการฟัง เวลา 1 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

การฟังหมายถึงการที่มนุษย์รับรู้เรื่องราวต่างๆจากแหล่งของเสียงแล้วผู้ฟังเกิดการรับรู้ความหมายของเสียงที่ได้ยินจากนั้นนำความหมายที่ได้รับรู้ไปพิจารณาทำความเข้าใจตามวัตถุประสงค์ของผู้พูดและสามารถนำสิ่งที่ได้จากการฟังไปปฏิบัติให้เกิดประโยชน์ต่อชีวิตตัวเองได้ การปฏิบัติตนเป็นผู้มีมารยาทที่ดีในการฟังจะช่วยให้ได้รับประโยชน์จากการฟัง

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ในเรื่องการฟัง
2. เพื่อให้ผู้เรียนตระหนักในความสำคัญของการฟัง
3. เพื่อให้ผู้เรียนปฏิบัติตามมารยาทในการฟังได้อย่างถูกต้อง
4. มีความรับผิดชอบ และความมีวินัย

สาระการเรียนรู้

1. ความหมายของการฟัง
2. ความสำคัญของการฟัง
3. มารยาทของการฟัง

กระบวนการเรียนรู้

1. ผู้สอนสนทนากับผู้เรียนเกี่ยวกับเรื่องการอ่านโดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนพูดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของการฟัง
2. ผู้สอนให้ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการฟังแก่ผู้เรียน โดยให้ศึกษาจากใบเรื่องความหมายและความสำคัญของการฟัง

3. หลังศึกษาจากใบความรู้แล้วให้ผู้เรียนร่วมสนทนาในประเด็นดังนี้
 - ผู้เรียนเคยใช้ทักษะการฟังเพื่อประโยชน์ใดบ้าง
 - อุปสรรคที่พบจากการฟังของผู้เรียน
 - ปัญหาอุปสรรคและแนวทางแก้ปัญหของการฟัง
4. ผู้สอนสรุปประเด็นที่ได้สนทนากันอีกครั้งหนึ่ง
5. ให้ตัวแทนผู้เรียนที่สนใจออกมาเล่าเรื่องเหตุการณ์ที่ประทับใจในชีวิตของข้าพเจ้าให้เพื่อนๆ ฟังหน้าชั้นเรียน โดยผู้สอนสังเกตพฤติกรรมการแสดงออกของผู้เรียนขณะฟังตัวแทนออกมาพูดหน้าชั้นเรียน
6. แจกแบบประเมินการฟังให้ผู้เรียนทำประเมินตนเองตามสภาพจริงขณะเพื่อนออกไปพูดหน้าชั้นเรียน (ความรับผิดชอบ ความมีวินัย)
7. ผู้สอนสรุปผลจากการทำแบบประเมินพร้อมให้คำแนะนำข้อควรปรับปรุงเพิ่มเติม

สื่อการเรียนรู้และแหล่งการเรียนรู้

1. ใบความรู้เรื่องความหมายและความสำคัญของการฟัง
2. แบบประเมินตนเองเรื่องมารยาทในการฟัง

การวัดและการประเมินผล

สังเกตความสนใจในการปฏิบัติกิจกรรม

บันทึกหลังการสอน

ผลการสอน

1. ด้านความรู้ความเข้าใจ (K)

.....

.....

2. ด้านทักษะกระบวนการ (P)

.....

.....

3. ด้านเจตคติ คุณธรรมจริยธรรม ความสุขความสนุกสนานเพลิดเพลิน (A)

.....

.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

ลงชื่อ.....

()

ใบความรู้เรื่องความหมายและความสำคัญของการฟัง

ความหมายของการฟัง

การฟังเป็นทักษะของการรับเรื่องราวต่างๆ โดยผ่านทางหู โดยมีสื่อเป็นเสียงจากนั้นผ่านกระบวนการแปลความตีความในกระบวนการของเสียงที่ได้ฟังได้ยินออกมาเป็นความเข้าใจเรื่องราวต่างๆ ซึ่งผู้ฟังจะสามารถฟังได้ดีและมีประสิทธิภาพเพียงใดขึ้นอยู่กับสมาธิในการฟัง ประสบการณ์การฟังบ่อยๆ สติปัญญาหรือความสามารถในการรับรู้เรื่องราวต่างๆ ซึ่งแต่ละคนอาจมีไม่เท่ากัน

ความสำคัญของการฟัง

การฟังมีความสำคัญดังนี้

1. เป็นช่องทางรับสารเพื่อการเรียนรู้ขั้นพื้นฐานของสิ่งมีชีวิตมนุษย์ฟังและคิดตั้งแต่เกิดและมีความสำคัญต่อการเรียนรู้ตามธรรมชาติตามวัยและสภาพแวดล้อมจึงกล่าวได้ว่าการฟังและการดูเป็นทักษะที่สำคัญที่สุดซึ่งมนุษย์ใช้ในกิจกรรมต่างๆ ตลอดมา การฝึกฝนทักษะดังกล่าวอย่างต่อเนื่องมาตั้งแต่เด็กจะเป็นพื้นฐานของทักษะอื่นๆ ทั้งในการศึกษาและการทำงาน นอกจากนี้ยังใช้ในการประกอบอาชีพอีกด้วย

2. เป็นช่องทางรับสารเพื่อให้การสื่อสารสัมฤทธิ์ผล การฟังและการดูเป็นทักษะที่ใช้ร่วมกับการพูด การอ่าน และการเขียน กล่าวคือการฟังและการดูช่วยในการสะสมข้อมูลและนำไปใช้

3. เป็นช่องทางรับสารเพื่อการตัดสินใจมนุษย์ใช้การฟังและการดูศึกษาและรวบรวมข้อมูลความรู้ ความคิดเห็นต่างๆ เพื่อวิเคราะห์และนำมาใช้เป็นทางเลือกเพื่อแก้ปัญหาทุกระดับตั้งแต่ปัญหาส่วนตัวจนถึงปัญหาของส่วนรวม

ดังนั้นจึงถือว่าการฟังและการดูเป็นทักษะพื้นฐานที่จำเป็นที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารตั้งแต่แรกเกิดกับคนใกล้ตัวตลอดจนบุคคลอื่นๆ ในสังคม

วิพุธ โสภวงศ์ และคณะ (2548) หนังสือเรียนสาระการเรียนรู้พื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้

ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ช่วงชั้นที่ 3 (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3) ตามหลักสูตร

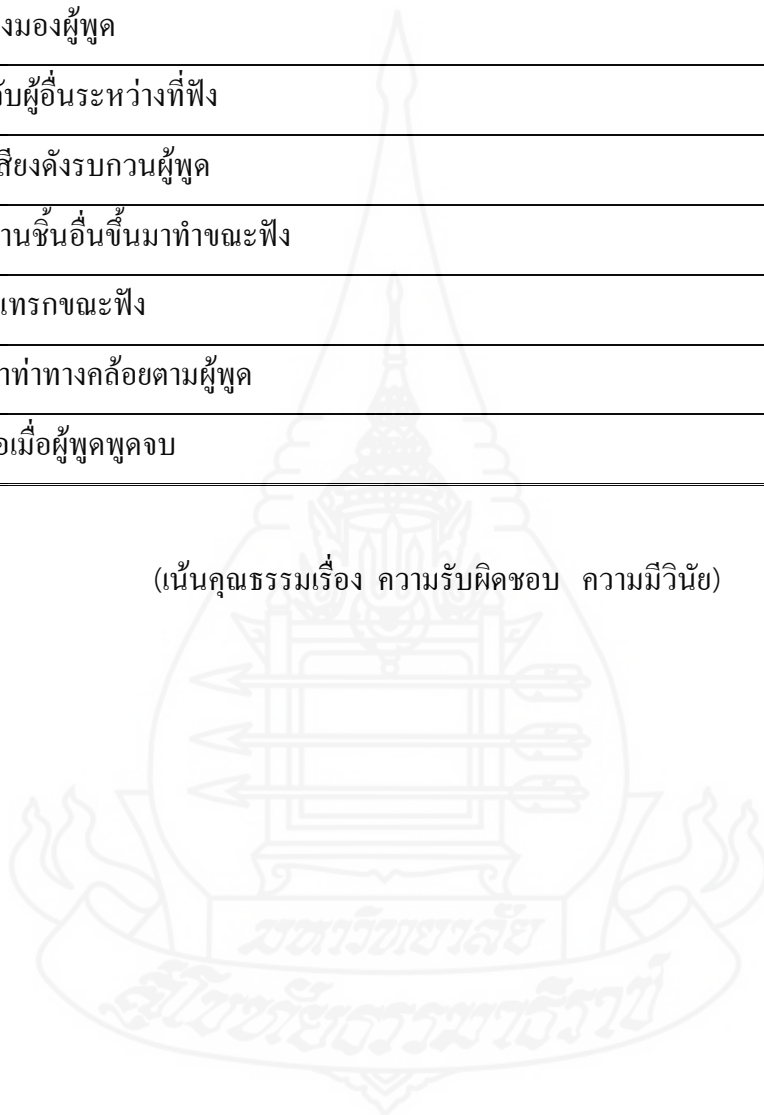
การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. พิมพ์ครั้งที่ 2 .กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.

แบบประเมินตนเองเรื่องมารยาทในการฟัง

คำชี้แจง ให้ผู้เรียนประเมินตนเองโดยทำเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับความเป็นจริง

รายการ	ปฏิบัติ	ไม่ปฏิบัติ
1. ตั้งใจฟังมองผู้พูด		
2. ไม่คุยกับผู้อื่นระหว่างที่ฟัง		
3. ไม่ส่งเสียงดังรบกวนผู้พูด		
4. ไม่นำงานชิ้นอื่นขึ้นมาทำขณะฟัง		
5. ไม่พูดแทรกขณะฟัง		
6. มีสีหน้าท่าทางคล้อยตามผู้พูด		
7. ปรับมือเมื่อผู้พูดพูดจบ		

(เน้นคุณธรรมเรื่อง ความรับผิดชอบ ความมีวินัย)

หน่วยการเรียนรู้ที่ 3

เรื่องทักษะการฟัง

เวลา 7 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่องหลักการฟัง

เวลา 1 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

การฟังที่ดีผู้ฟังจะต้องมีวิธีการฟังให้ได้ประสิทธิภาพสูงสุดรู้จักแยกแยะข้อมูล ข้อเท็จจริง ที่ได้จากการฟังรู้จักบันทึกข้อมูลจากการฟังเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. เพื่อให้สามารถปฏิบัติตามหลักการฟัง
2. มีความมีวินัย และการใฝ่เรียนรู้

สาระการเรียนรู้

หลักการฟัง

กระบวนการเรียนรู้

1. ผู้สอนนำเสนอเกี่ยวกับพฤติกรรมกรฟังของผู้เรียนในประเด็นต่อไปนี้
 - 1.1 การฟังอย่างตั้งใจ
 - 1.2 การสรุปความจากการฟัง
 - 1.3 การจดบันทึกสิ่งที่ฟัง
 - 1.4 การแลกเปลี่ยนความรู้จากการฟัง
2. ผู้สอนให้ความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับหลักการฟังที่ดี (รายละเอียดในใบความรู้ท้ายแผน)
3. นำคลิปวิดีโอเรื่องนักสำรวจหญาแฝกอนุรักษ์ดินและน้ำจาก

<http://www.youtube.com/watch?v=7u3BAuENdnA> มาเปิดให้ผู้เรียนชม (การใฝ่เรียนรู้)
4. หลังชมสารคดีขอให้ผู้เรียนร่วมกันอภิปรายในประเด็นดังนี้

- การนำความรู้จากสารคดีเรื่องนักสำรวจหุบเขาเผือกนุรักษ์ดินและน้ำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน
- ประสบการณ์เกี่ยวกับการใช้ประโยชน์จากหุบเขาเผือกของผู้เรียนมีอะไรบ้างให้ร่วมกันอภิปราย
- จากการชมสารคดีเรื่องนักสำรวจหุบเขาเผือกนุรักษ์ดินและน้ำสรุปสาระสำคัญได้ว่าอย่างไร (ความมีวินัย การใฝ่เรียนรู้)

5. ผู้สอนแนะนำหลักการฟังที่ดีให้ผู้เรียนเพิ่มเติม

6. เปิดคลิปวิดีโอเรื่องกระจกหกด้านตอนบ้านดิน adobe homes ตอนที่ 1 และตอนที่ 2

จาก [http://www.youtube.com/watch?feature=endscreen & NR=1&v=cxg9v9G7p6U](http://www.youtube.com/watch?feature=endscreen&NR=1&v=cxg9v9G7p6U) และ

<http://www.youtube.com/watch?v=NVeid4t6ROo&feature=related> โดยแนะนำให้ผู้เรียนจดบันทึกขณะฟังด้วย

7. หลังชมสารคดีจบให้ผู้เรียนตอบคำถามจากการฟังดังนี้ (ความมีวินัย การใฝ่เรียนรู้)

- 7.1 สารคดีที่ได้ชมเป็นสารคดีเกี่ยวกับเรื่องใด
- 7.2 เราสามารถใช้ประโยชน์จากบ้านดินได้จริงหรือไม่เพราะเหตุใด
- 7.3 ดินแต่ละพื้นที่มีลักษณะแตกต่างกันอย่างไร
- 7.4 การสร้างบ้านดินทำได้กี่รูปแบบอะไรบ้าง
- 7.5 ในพื้นที่ภาคใดเราสามารถสร้างบ้านดินเพื่อยู่อาศัยได้หรือไม่จงให้เหตุผลประกอบ
- 7.6 จากการชมสารคดีเรื่องบ้านดินสรุปสาระสำคัญได้อย่างไร
- 7.7 ผู้จัดทำสารคดีเรื่องบ้านดินมีวัตถุประสงค์ใด

8. ผู้สอนสรุปหลักการฟังที่ดีอีกครั้ง (ความมีวินัย การใฝ่เรียนรู้)

สื่อการเรียนรู้และแหล่งการเรียนรู้

คลิปวิดีโอสารคดีจากอินเทอร์เน็ต

การวัดและการประเมินผล

1. สังเกตพฤติกรรมการฟัง
2. ประเมินจากการร่วมกิจกรรมในชั้นเรียน

บันทึกหลังการสอน

ผลการสอน

1. ด้านความรู้ความเข้าใจ (K)

.....

.....

2. ด้านทักษะกระบวนการ (P)

.....

.....

3. ด้านเจตคติ คุณธรรมจริยธรรม ความสุขความสนุกสนานเพลิดเพลิน (A)

.....

.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

ลงชื่อ.....

()

เกณฑ์การประเมิน

มิติการประเมิน	ระดับคุณภาพ		
	ปรับปรุง (1)	ปานกลาง (2)	ดี (3)
1. การตอบคำถาม จากเรื่องที่ฟัง	ไม่สามารถตอบคำถาม จากเรื่องที่ฟังได้หรือ ตอบได้แต่ไม่ถูกต้อง	สามารถตอบคำถาม จากเรื่องที่ฟังได้ ถูกต้องแต่ไม่ครบถ้วน	สามารถตอบคำถาม จากเรื่องที่ฟังได้ ถูกต้องและครบถ้วน
2. ฟังสรุปเรื่องได้	สรุปเนื้อหาของเรื่องที่ ฟังไม่ได้	สรุปเนื้อหาของเรื่องที่ ฟังได้แต่ไม่ครบถ้วน	สรุปเนื้อหาของเรื่อง ที่ฟังได้ครบถ้วน
3. มารยาทในการฟัง	ไม่ตั้งใจฟังมีการคุยส่ง เสียงดังหรือนำงานอื่น มาทำระหว่าง การฟัง	ตั้งใจฟังแต่มีการพูดคุย ระหว่างการฟังไม่นำ งานอื่นขึ้นมาทำ ระหว่างการฟัง	ตั้งใจฟังตั้งแต่ต้นจน จบไม่คุยกันหรือไม่นำ งานอื่นขึ้นมาทำ ระหว่างการฟัง

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 7-9 อยู่ในระดับดี
 คะแนน 4-6 อยู่ในระดับปานกลาง
 คะแนน 1-3 อยู่ในระดับปรับปรุง

หน่วยการเรียนรู้ที่ 3

เรื่องทักษะการฟัง

เวลา 7 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่องการฟังเพื่อจับใจความ

เวลา 2 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

การจับใจความจากการฟังช่วยให้เราสามารถจดจำใจความสำคัญของเรื่องได้ถูกต้องและได้ประโยชน์จากการฟังอย่างเต็มที่

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. เพื่อให้จับใจความจากการฟังได้
2. มีความมีวินัย ความรับผิดชอบ และความซื่อสัตย์สุจริต

สาระการเรียนรู้

การจับใจความจากการฟัง

กระบวนการเรียนรู้

1. ผู้สอนทบทวนวิธีการสรุปความจากอ่านดังที่เคยฝึกปฏิบัติมาแล้วว่ามีขั้นตอนใด
2. แนะนำวิธีการจับใจความจากการฟังเพิ่มเติมโดยใช้คำถามใครทำอะไรที่ไหนเมื่อไรอย่างไรและผลเป็นอย่างไรเช่นเดียวกับการอ่าน
3. ผู้สอนนำคลิปการอ่านข่าวมาเปิดให้ผู้เรียนฟังแล้วให้ผู้เรียนจับใจความสำคัญจากข่าวที่ฟังเป็นรายบุคคล (ความมีวินัย ความรับผิดชอบ)
4. สุ่มผู้เรียนออกมานำเสนอการจับใจความสำคัญจากการฟังหน้าชั้นเรียน 2-3 คน ผู้สอนและเพื่อนคนอื่นๆ ร่วมกันตรวจสอบความถูกต้องและให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจับใจความสำคัญเพิ่มเติม
5. ฝึกทักษะการจับใจความจากการฟังเพิ่มเติมโดยนำคลิปวิดีโอที่น่าสนใจมาเปิดให้ผู้เรียนฟังและสรุปความเป็นรายบุคคล (ความซื่อสัตย์สุจริต)
6. ตรวจสอบพัฒนาการฟังเพื่อจับใจความสำคัญและให้ข้อเสนอแนะเป็นรายบุคคล

สื่อการเรียนรู้และแหล่งการเรียนรู้

คลิปวิดีโอข่าวหรือสารคดีจากอินเทอร์เน็ต

การวัดและการประเมินผล

ตรวจผลงานการจับใจความจากการฟัง

เกณฑ์การประเมิน

มิติการประเมิน	ระดับคุณภาพ		
	ปรับปรุง (1)	พอใช้ (2)	ดี (3)
1. การตอบคำถาม จากเรื่องที่ฟัง	ไม่สามารถตอบคำถาม จากเรื่องที่ฟังได้หรือ ตอบได้แต่ไม่ถูกต้อง	สามารถตอบคำถาม จากเรื่องที่ฟังได้ ถูกต้องแต่ไม่ครบถ้วน	สามารถตอบคำถาม จากเรื่องที่ฟังได้ ถูกต้องและครบถ้วน
2. ฟังเข้าใจ ความหมาย	ไม่สามารถบอก ความหมายของคำ ประโยค ข้อความ ของเรื่องที่ฟังได้	บอกความหมายของ คำประโยคข้อความ ของเรื่องที่ฟังได้แต่ยัง ไม่ครบถ้วน	เข้าใจความหมายของ คำประโยคข้อความ ของเรื่องที่ฟังได้ ครบถ้วน
3. ฟังสรุปเรื่องได้	สรุปเนื้อหาของเรื่อง ที่ฟังไม่ได้	สรุปเนื้อหาของเรื่อง ที่ฟังได้แต่ไม่ครบถ้วน	สรุปเนื้อหาของเรื่อง ที่ฟังได้ครบถ้วน
4. มารยาทในการฟัง	ไม่ตั้งใจฟังมีการคุยส่ง เสียงดังหรือนำงานอื่น มาทำระหว่าง การฟัง	ตั้งใจฟังแต่มีการ พูดคุยระหว่างการฟัง ไม่นำงานอื่นขึ้นมาทำ ระหว่างการฟัง	ตั้งใจฟังตั้งแต่ต้นจน จบไม่คุยกันหรือ ไม่นำงานอื่นขึ้นมาทำ ระหว่างการฟัง

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 9-12 อยู่ในระดับดี

คะแนน 5-8 อยู่ในระดับปานกลาง

คะแนน 1-4 อยู่ในระดับปรับปรุง

บันทึกหลังการสอน

ผลการสอน

1. ด้านความรู้ความเข้าใจ (K)

.....

.....

2. ด้านทักษะกระบวนการ (P)

.....

.....

3. ด้านเจตคติ คุณธรรมจริยธรรม ความสุขความสนุกสนานเพลิดเพลิน (A)

.....

.....

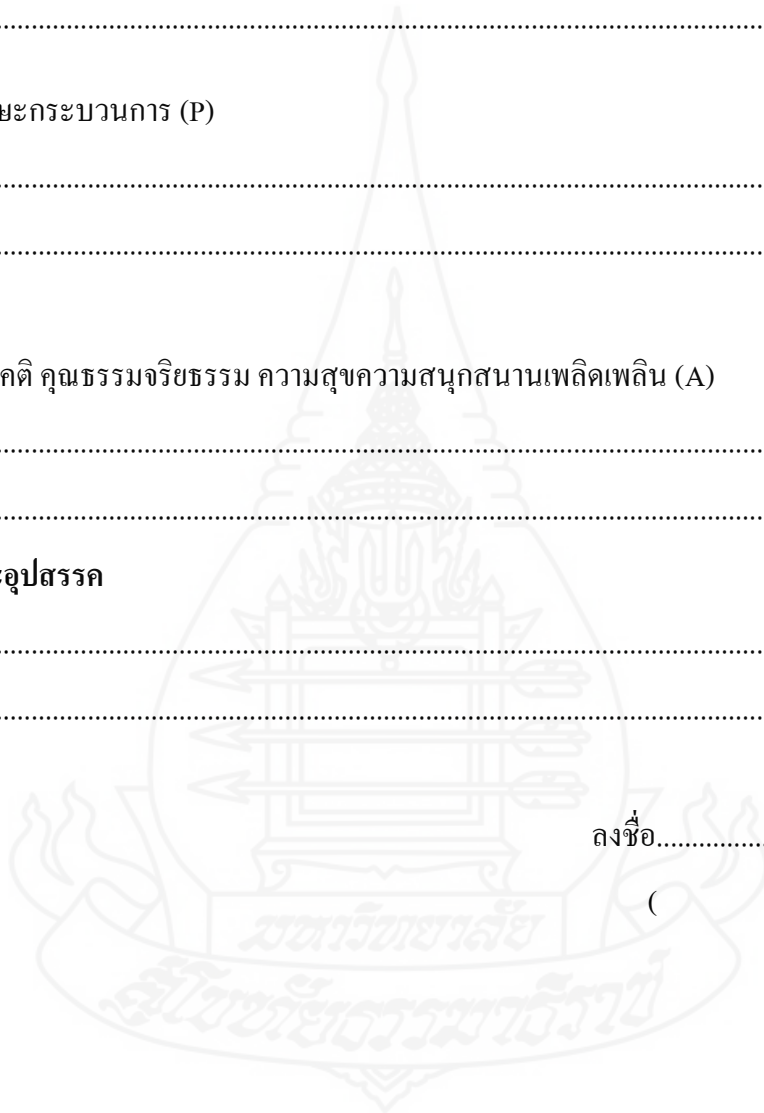
ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

ลงชื่อ.....

()

หน่วยการเรียนรู้ที่ 3

เรื่องทักษะการฟัง

เวลา 7 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่องกระบวนการพัฒนาทักษะการฟัง เวลา 3 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

การฟังเป็นทักษะพื้นฐานที่จำเป็นต้องใช้ในการรับสารจากบุคคลอื่นดังนั้นพัฒนาตนเองให้มีความสามารถในการฟังได้อย่างมีประสิทธิภาพย่อมส่งผลการติดต่อสื่อสารกับบุคคลอื่นทั้งด้านการดำเนินชีวิตการศึกษาการปฏิบัติงานเป็นต้นการฝึกทักษะการฟังจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งต่อการพัฒนาชีวิตในทุกๆด้าน

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. เพื่อสามารถฟังเรื่องแล้วเข้าใจ
2. เพื่อสามารถสรุปความจากการฟังได้
3. เพื่อบอกข้อคิดจากเรื่องที่ฟังได้
4. มีความมีวินัย และการใฝ่เรียนรู้

สาระการเรียนรู้

การรับสารด้วยการฟัง

กระบวนการเรียนรู้

1. ให้ผู้เรียนยกตัวอย่างคำพังเพยสุภาษิตคำคมเกี่ยวกับความสำคัญของการฟังที่เคยได้ยินมา เช่น ธรรมชาติให้ลิ้นแก่มนุษย์มาเพียงลิ้นเดียวแต่ให้หูแก่มนุษย์มาถึง 2 หูหรือพูดไปสองไพเบี้ย นิ่งเสียตำลึงทอง

2. ร่วมกันอธิบายความหมายของคำพังเพยสุภาษิตคำคมดังกล่าวโดยผู้สอนเสริมความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประเภทของสารที่รับรู้ด้วยการฟังดังนี้

- สารที่ให้ความรู้ เช่น การฟังข่าวสารบทความสารคดีการอภิปรายการปาฐกถา เป็นต้น
- สารที่ให้ข้อคิด เช่น ฟังเพลงดนตรีนิทานนิยายบทละคร เป็นต้น
- สารที่โน้มน้าวใจ เช่น ฟังนิทานสุภาษิตข้อคิดเห็นต่างๆการบรรยายธรรม เป็นต้น
- สารที่จรรโลงใจ เช่น ฟังเพลงปลุกใจบทร้อยกรองหรือวรรณคดี เป็นต้น

3. ให้ผู้เรียนฟังเรื่องกรณีสึกษาเรื่องจักรยานสี่ชมพูจากผู้สอน

4. ผู้เรียนร่วมกันพิจารณาว่ากรณีนี้เป็นสารประเภทใด (สารที่ให้ข้อคิด)

5. กรณีสึกษากล่าวถึงเรื่องใด

6. ให้ผู้เรียนแบ่งเป็น 4 กลุ่มย่อยเพื่อร่วมกันแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกรณีสึกษาเรื่องจักรยานสี่ชมพูในประเด็นต่อไปนี้

- สาเหตุของปัญหาเกิดขึ้นได้อย่างไร
- ถ้าผู้เรียนเป็นครูประจำชั้นจะแก้ไขปัญหาเรื่องนี้ได้อย่างไร (การตัดสินใจจริยธรรม)
- เรื่องนี้ให้สะท้อนให้เห็นปัญหาเรื่องใดบ้าง (การตัดสินใจจริยธรรม)
- กรณีสึกษาเรื่องนี้ให้ข้อคิดใดแก่ผู้ฟังและนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างไร

7. แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนนำเสนอผลการแสดงความคิดเห็นหน้าชั้นเรียน

8. ผู้สอนสรุปผลการแสดงความคิดเห็นจากการฟังพร้อมให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

9. ให้ผู้เรียนฝึกทักษะการฟังสารประเภทต่างๆแล้วให้สรุปความจากการฟัง (มารยาทในการฟัง การใฝ่เรียนรู้)

10. ผู้สอนสรุปและให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการฟังเพิ่มเติมจากการฟังแต่ละครั้ง

สื่อการเรียนรู้และแหล่งการเรียนรู้

1. กรณีสึกษาเรื่องจักรยานสี่ชมพู
2. คลิปวิดีโอ
3. เพลง

การวัดและการประเมินผล

1. ประเมินจากผลการทำกิจกรรมฝึกทักษะการฟัง
2. สังเกตความสนใจในการปฏิบัติกิจกรรม (ความมีวินัย การใฝ่เรียนรู้)

บันทึกหลังการสอน

ผลการสอน

1. ด้านความรู้ความเข้าใจ (K)

.....

.....

2. ด้านทักษะกระบวนการ (P)

.....

.....

3. ด้านเจตคติ คุณธรรมจริยธรรม ความสุขความสนุกสนานเพลิดเพลิน (A)

.....

.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

ลงชื่อ.....

()

เกณฑ์การประเมิน

มิติการประเมิน	ระดับคุณภาพ		
	ปรับปรุง (1)	ปานกลาง (2)	ดี (3)
1. การตอบคำถามจากเรื่องที่ฟัง	ไม่สามารถตอบคำถามจากเรื่องที่ฟังได้หรือตอบได้แต่ไม่ถูกต้อง	สามารถตอบคำถามจากเรื่องที่ฟังได้ถูกต้องแต่ไม่ครบถ้วน	สามารถตอบคำถามจากเรื่องที่ฟังได้ถูกต้องและครบถ้วน
2. ฟังเข้าใจความหมาย	ไม่สามารถบอกความหมายของคำประโยคข้อความของเรื่องที่ฟังได้	บอกความหมายของคำประโยคข้อความของเรื่องที่ฟังได้แต่ยังไม่ครบถ้วน	บอกความหมายของคำประโยคข้อความของเรื่องที่ฟังได้ครบถ้วน
3. แปลความขยายความ	ไม่สามารถแปลความขยายความของเรื่องที่ฟังได้	แปลความขยายความของเรื่องที่ฟังได้ถูกต้องแต่ไม่ครบถ้วน	แปลความขยายความของเรื่องที่ฟังได้ถูกต้องครบถ้วน
4. ฟังสรุปเรื่องได้	สรุปเนื้อหาของเรื่องที่ฟังไม่ได้	สรุปเนื้อหาของเรื่องที่ฟังได้แต่ไม่ครบถ้วน	สรุปเนื้อหาของเรื่องที่ฟังได้ครบถ้วน
5. มารยาทในการฟัง	ไม่ตั้งใจฟังมีการคุยส่งเสียงดังหรือนำงานอื่นมาทำระหว่างการฟัง	ตั้งใจฟังแต่มีการพูดคุยระหว่างการฟังไม่นำงานอื่นขึ้นมาทำระหว่างการฟัง	ตั้งใจฟังตั้งแต่ต้นจนจบไม่คุยกันหรือนำงานอื่นขึ้นมาทำระหว่างการฟัง

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 11-15 อยู่ในระดับดี

คะแนน 6-10 อยู่ในระดับพอใช้

คะแนน 1-5 อยู่ในระดับปรับปรุง

ใบกิจกรรมที่ 13

คำชี้แจง ให้ผู้เรียนอ่านกรณีศึกษา เรื่อง จักรยานสีชมพู แล้วให้แบ่งเป็น 4 กลุ่มย่อย เพื่อร่วมกันแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกรณีศึกษาเรื่องจักรยานสีชมพูในประเด็นต่อไปนี้

- สาเหตุของปัญหาเกิดขึ้นได้อย่างไร
- ถ้าผู้เรียนเป็นครูประจำชั้นจะแก้ไขปัญหานี้อย่างไร
- เรื่องนี้ให้สะท้อนให้เห็นปัญหาเรื่องใดบ้าง
- กรณีศึกษาเรื่องนี้ให้ข้อคิดใดแก่ผู้ฟังและนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างไร

พร้อมให้แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนนำเสนอผลการแสดงความคิดเห็นหน้าชั้นเรียน

กรณีศึกษาเรื่องจักรยานสีชมพู

เด็กหญิงอามีราเป็นเด็กกำพร้าบิดาอายุประมาณ 12 ปี กำลังเรียนอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ของโรงเรียนแห่งหนึ่งเธอเป็นนักเรียนที่ครูทุกคนชมเป็นเสียงเดียวกันว่าเป็นเด็กเรียนดีตั้งใจเรียนจนกระทั่งวันหนึ่งครูประจำชั้นเริ่มสังเกตเห็นว่าอามีรามาโรงเรียนสายแทบทุกวันบางสัปดาห์ขาดเรียนเป็นประจำเมื่อได้พูดคุยกับเธอจึงทราบว่าปัจจุบันเธอต้องอาศัยอยู่กับพี่สาวเพราะมารดาไปทำงานรับจ้างอยู่ที่ประเทศมาเลเซียพี่สาวมีลูกติดจากสามีเก่า 1 คน เป็นเด็กชายอายุประมาณ 5 ขวบ สามีใหม่ของพี่สาวไม่ยอมรับลูกติดของภรรยาอามีราจึงกลายเป็นทั้งน้ำสาวและพี่เลี้ยงไปในตัว หลังจากนั้นไม่นานอามีราก็ต้องย้ายไปอยู่กับครอบครัวของพี่สาวอีกคนโดยนำหลานชายไปอยู่ด้วยกันบ้านของพี่สาวคนนี้อยู่ไกลคนละซีกเมืองกับโรงเรียนทำให้เธอและน้องชายปั่นจักรยานสีชมพูมาโรงเรียนไกลขึ้นกว่าเดิมมาก ทำให้เธอต้องมาโรงเรียนสายเป็นประจำเมื่อขึ้นชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ครูประจำชั้นทราบว่าปัจจุบันเด็กหญิงอามีราได้ไปอาศัยอยู่ที่บ้านสงเคราะห์เด็กกำพร้า เพราะพี่สาวไม่สามารถให้เธออาศัยอยู่ในครอบครัวเดียวกันได้อีกตั้งแต่นั้นมาการเรียนของเด็กหญิงอามีราก็ตกต่ำลงเรื่อยๆ บางครั้งเธอนั่งซึมตามลำพังขาดเรียนบ่อยขึ้นจนในที่สุดเมื่อสิ้นภาคเรียนที่ 1 เธอก็ไม่เคยมาโรงเรียนอีกเลย

(เน้นคุณธรรมเรื่อง ความรับผิดชอบ การใฝ่เรียนรู้ ความมีวินัย การตัดสินใจเชิงจริยธรรม)

ใบกิจกรรมที่ 14

คำชี้แจง ให้ผู้เรียนฟังข้อความที่ผู้สอนอ่านแล้วเขียนสรุปความจากการฟัง

ข้อความสำหรับฟัง

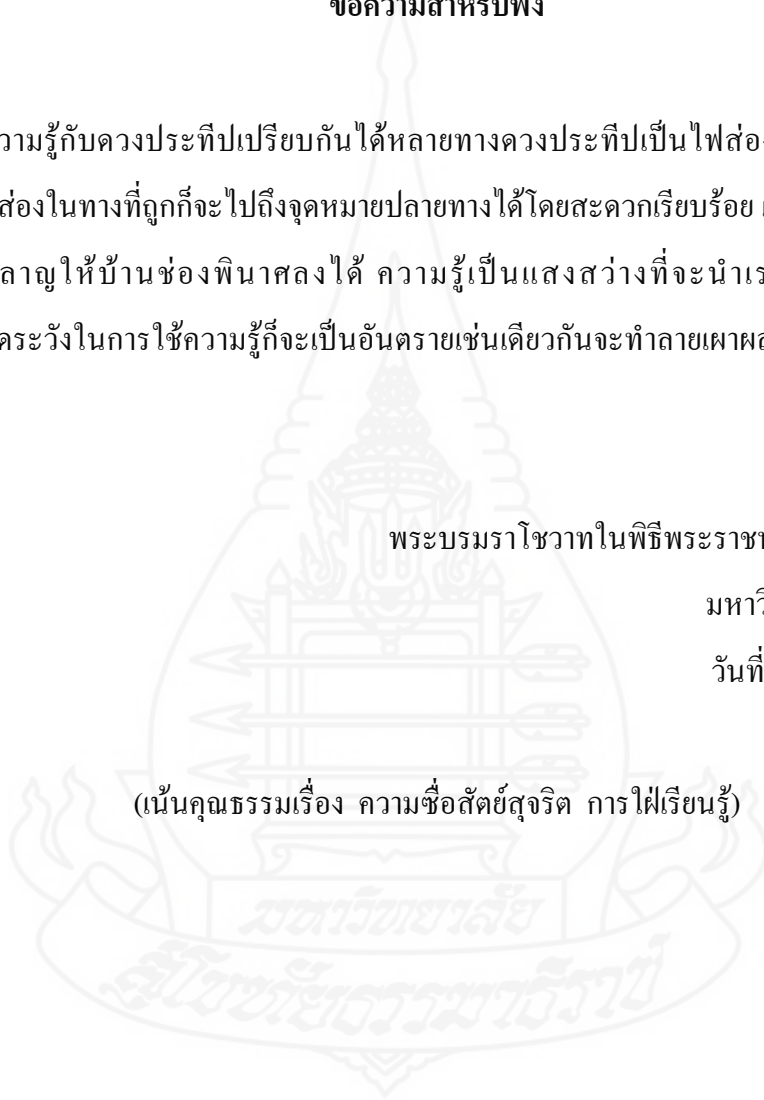
ความรู้กับดวงประทีปเปรียบกันได้หลายทางดวงประทีปเป็นไฟส่องแสงเพื่อนำทางไป ถ้าใช้ไฟนี้ส่องในทางที่ถูกต้องก็จะไปถึงจุดหมายปลายทางได้โดยสะดวกเรียบร้อย แต่ถ้าไม่ระวังไฟนั้น อาจเผาผลาญให้บ้านช่องพินาศลงได้ ความรู้เป็นแสงสว่างที่จะนำเราไปสู่ความเจริญ ถ้าไม่ระมัดระวังในการใช้ความรู้ก็จะเป็นอันตรายเช่นเดียวกันจะทำลายเผาผลาญบ้านเมืองให้ล่มจมได้

พระบรมราโชวาทในพิธีพระราชทานปริญญาบัตรของ

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

วันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2505

(เน้นคุณธรรมเรื่อง ความซื่อสัตย์สุจริต การใฝ่เรียนรู้)

ใบกิจกรรมที่ 15

คำชี้แจงให้ผู้เรียนฟังข้อความที่ผู้สอนอ่านแล้วเขียนสรุปความจากการฟัง

ข้อความสำหรับการฟัง

“..วิทยาการทุกสาขาทุกระดับมีความสำคัญมากสำหรับนำไปปฏิบัติงานโบราณท่านเปรียบกับอาวุธอันคมกล้าซึ่งมีคุณอนันต์แต่ก็อาจมีโทษมหันต์ถ้านำไปใช้ไม่ถูกทางบัณฑิตเป็นผู้ที่จะต้องใช้วิชาการปฏิบัติงานในระดับสำคัญต่อไปควรจะได้ศึกษาเรื่องการใช่วิทยาการให้เข้าใจอย่างแจ่มแจ้งและแน่ชัดว่าจะใช่วิทยาการให้เป็นคุณอย่างมีประสิทธิภาพได้อย่างไรคนที่จะใช้วิชาได้นั้นประการแรกจะต้องรู้วิชาเป็นอย่างดีคือรู้อย่างแจ่มแจ้งชำนาญและทั่วถึงตลอดหมดทั้งในหลักใหญ่ทั้งในรายละเอียดรวมทั้งในส่วนที่จะต้องประสานกับวิชาอื่นๆเพื่อให้เกื้อกูลส่งเสริมกันและกันด้วยประการที่สองจะต้องรู้จักพิจารณาเลือกทำงานที่เป็นงานสร้างสรรค์มีใช้งานมีผลข้างลบหรือที่ปราศจากคุณค่าปราศจากประโยชน์อันพึงประสงค์ประการที่สามไม่ว่าจะทำงานฝ่ายใดสาขาใดจะต้องเรียนรู้ลักษณะงานให้ทราบอย่างถ่องแท้โดยเฉพาะในจุดประสงค์ขอบเขตและแนวทางที่จะปฏิบัติประการที่สี่จะต้องมีความตั้งใจที่แน่วแน่และความอุตสาหะพรักพร้อมอยู่เสมอที่จะปฏิบัติงานนั้นให้จนสำเร็จประโยชน์ตามที่มุ่งหมายเมื่อบุคคลมีหลักการประกอบพร้อมกันครบทั้ง 4 ประการดังนี้แล้วจึงจะแน่ใจได้ว่าจะสามารถใช่วิทยาการได้อย่างถูกต้องพอเหมาะพอดีกับเป้าหมายที่ต้องการและจะสามารถทำให้งานที่ปฏิบัติบรรลุผลสมบูรณ์บริบูรณ์พร้อมทุกส่วนได้จึงใคร่ขอให้ท่านทั้งหลายผู้มีความรู้พร้อมอยู่ได้พยายามเรียนรู้หลักการใช่วิทยาการตามที่กล่าวแล้วให้ละเอียดรอบคอบเพื่อจักได้สามารถปฏิบัติภาระหน้าที่ในการสร้างความสำเร็จและความเจริญวัฒนาให้แก่ตนเองแก่บ้านเมืองอย่างแท้จริงได้ต่อไป...”

พระบรมราชาบาท

ในพิธีพระราชทานปริญญาบัตรแก่บัณฑิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ณ อาคารใหม่สวนอัมพร

วันอังคารที่ 7 สิงหาคม 2527.

(เน้นคุณธรรมเรื่อง การใฝ่เรียนรู้ ความรับผิดชอบ ความมีวินัย)

ใบกิจกรรมที่ 16

คำชี้แจงให้ผู้เรียนฟังข้อความที่ผู้สอนอ่านแล้วเขียนสรุปความจากการฟัง

คำถามหาคำนิยาม

ทุกคนอยากเป็นดาราพระเอกนางเอกในชีวิตจริงทั้งนั้นเป็นคนที่ใครๆก็อยากคบหาผู้ใหญ่เห็นก็เมตตาปรานีเพื่อนฝูงก็รักใคร่มีเสน่ห์ดึงดูดใจแก่ผู้ที่ได้พบเห็น

นักจิตวิทยาได้พบเคล็ดลับที่อาจช่วยให้ทุกคนสามารถสร้างเสริมเสน่ห์ได้จากการที่ได้ศึกษาชายหญิงเกือบ 2,000 คนเป็นหญิง 1,500 คนและชายอีกร้อยคนเคล็ดลับเหล่านั้นได้แก่

มันใจมีความเชื่อมั่นในตัวเองแต่งตัวเรียบร้อยเดินเหินให้สง่าไม่ยกตนข่มท่านรู้จักเคารพผู้อื่นวางตัวให้เหมาะสมจะสร้างเสริมบุคลิกตนเองให้มีเสน่ห์ยิ่งขึ้น

เป็นนักฟังที่ดีการเป็นนักฟังที่ดีไม่ใช่เพียงแค่ฟังให้เข้าหูซ้ายออกหูขวาเท่านั้นหากทำให้จับใจความของเรื่องที่ฟังได้ทำให้ผู้พูดรู้สึกภูมิใจว่าได้มาพบปะกับคนฉลาดมีความคิดเกิดความรู้สึกนิยมชอบยิ่งขึ้น

ชมเรื่องจริงไม่ใช่นี้จะชมก็ชมควรค้นหาลักษณะที่ดีงามของเขาจริงๆเอาขึ้นมาชมไม่ว่าใครก็อยากให้คนชมสิ่งที่ดีในตัวทั้งสิ้น

มีอารมณ์ขันไม่ต้องถึงกับเป็นอย่างขนาดตลกฮาซัพแต่เป็นแบบตัวของเราให้แหละรู้จักหาเรื่องขำขันมาเล่าให้คนอื่นฟังบ้างเพราะเมื่อเราหัวเราะโลกก็ต้องหัวเราะไปด้วย

แต่งกายดีไม่จำเป็นต้องแต่งอย่างกับเป็นนายแบบหรือนางแบบแต่คอยรักษาและแต่งกายให้สะอาดเรียบร้อยอยู่เสมอผสมผสานสะอาดไม่มีริ้วแคปากไม่เหม็น

ตรงต่อเวลาการตรงต่อเวลาทำให้ได้รับความเชื่อถือถ้าไม่สามารถไปตามนัดได้ควรหาทางบอกให้อีกฝ่ายทราบล่วงหน้าเท่ากับเป็นการแสดงความนับถือแก่กัน

มีน้ำใจการแสดงน้ำใจช่วยให้ชนะใจคนได้ยิ่งกับคนใกล้ชิดแสดงความห่วงใยให้ความรู้สึกที่ดีแก่กันและกันเป็นสิ่งที่ช่วยให้คบหาได้นาน

หากปฏิบัติได้ตามนี้จะทำให้ท่านมีเสน่ห์ราวกับมีคำถามหานิยมเลยทีเดียว
ที่มาไทยรัฐ1ตุลาคม2536.

จาก อชชา แสงอัสสนีย์ และคณะ (มปป.) แผนการสอนกลุ่มทักษะภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

กรุงเทพฯ : สถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ.

(เน้นคุณธรรมเรื่อง ความมีวินัย)

ใบกิจกรรมที่ 17

คำชี้แจง ให้ผู้เรียนฟังข้อความที่ผู้สอนอ่านแล้วเขียนสรุปความจากการฟัง

คลิปวิดีโอจากอินเทอร์เน็ตประกอบกระบวนการพัฒนาทักษะการฟัง

เพลงของขวัญจากก้อนดิน <http://www.youtube.com/watch?v=ffzt5CVMGP4>

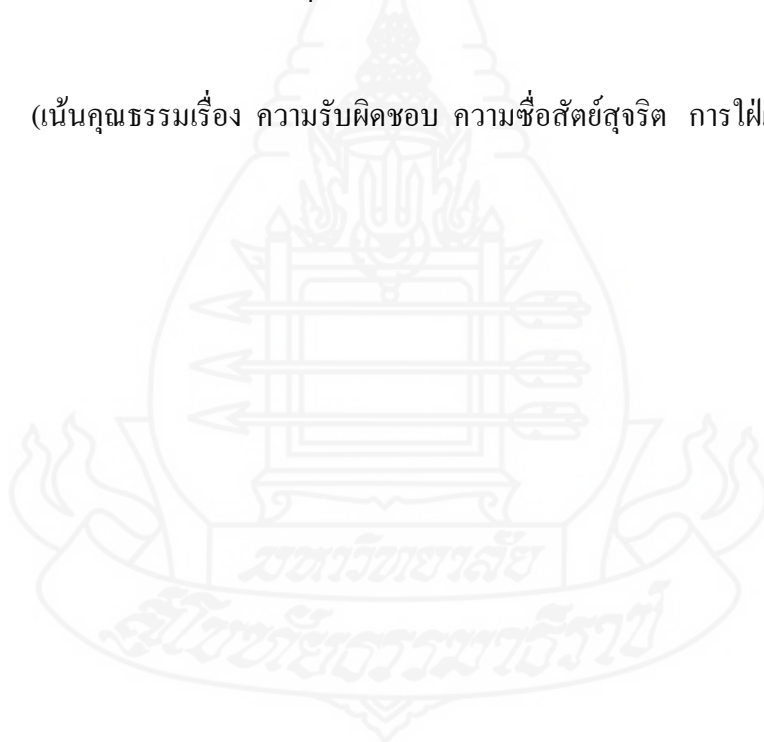
สืบค้นเมื่อ 12 มกราคม 2555.

เพลงต้นไม้ของพ่อ <http://www.youtube.com/watch?feature=endscreen&NR=1&v=i8JETI0zeIg>

สืบค้นเมื่อ 12 มกราคม 2555.

ภาพยนตร์เฉลิมพระเกียรติจาก VCD ชุด The Greatest of the Kings The Greetings of the Land**

(เน้นคุณธรรมเรื่อง ความรับผิดชอบ ความซื่อสัตย์สุจริต การใฝ่เรียนรู้)

เกณฑ์การประเมิน

มิติการประเมิน	ระดับคุณภาพ		
	ปรับปรุง (1)	พอใช้ (2)	ดี (3)
1. การตอบคำถามจากเรื่องที่ฟัง	ตอบคำถามจากเรื่องที่ฟังผิดตั้งแต่ 3 ข้อขึ้นไป	ตอบคำถามจากเรื่องที่ฟังผิดไม่เกิน 2 ข้อ	ตอบคำถามจากเรื่องที่ฟังได้ถูกต้องทุกข้อ
2. มารยาทในการฟัง	ไม่ตั้งใจฟังเรื่องทั้ง 2 เทียวมมีการพูดคุยส่งเสียงดังหรือนำงานอื่นมาทำระหว่างการฟัง	ฟังเรื่องทั้ง 2 เทียวแต่มีการพูดคุยเบาๆ ระหว่างการฟังไม่มีการนำงานอื่นขึ้นมาทำระหว่างการฟัง	ตั้งใจฟังเรื่องทั้ง 2 เทียวตั้งแต่ต้นจนจบ ไม่คุยกันหรือนำงานอื่นขึ้นมาทำระหว่างการฟัง

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 5-6 อยู่ในระดับดี
 คะแนน 3-4 อยู่ในระดับปานกลาง
 คะแนน 1-2 อยู่ในระดับปรับปรุง

หน่วยการเรียนรู้ที่ 4

เรื่องทักษะการพูด

เวลา 7 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่องความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการพูด

เวลา 1 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

การพูดเป็นทักษะที่จำเป็นต้องใช้ในชีวิตประจำวันควบคู่กับการฟังการพูดมีหลายรูปแบบขึ้นอยู่กับกาลเทศะและกลุ่มบุคคลที่ต้องการสื่อสารผู้พูดที่จะประสบความสำเร็จในการพูดได้นั้นต้องรู้จักหลักการพูดและเป็นผู้มีมารยาทในการพูด

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. เพื่อเข้าใจความหมายและความสำคัญของการพูด
2. เพื่อปฏิบัติตนตามมารยาทในการพูด
3. มีความมีวินัย และการใฝ่เรียนรู้

สาระการเรียนรู้

1. ความหมายของการพูด
2. ความสำคัญของการพูด
3. มารยาทในการพูด
4. องค์ประกอบของการพูด

กระบวนการเรียนรู้

1. ผู้สอนกล่าวถึงบทกลอนเกี่ยวกับการพูดให้ผู้เรียนฟังดังนี้
ปากเป็นเอกเลขเป็นโทโบราณว่า
หนังสือเป็นตรีมีปัญญาไม่เสียหลาย
ถึงรู้มากไม่มีปากลำบากตาย
มีอุบายพูดไม่เป็นเห็นป่วยการ

พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว : วิชาวาทพระสมุทร

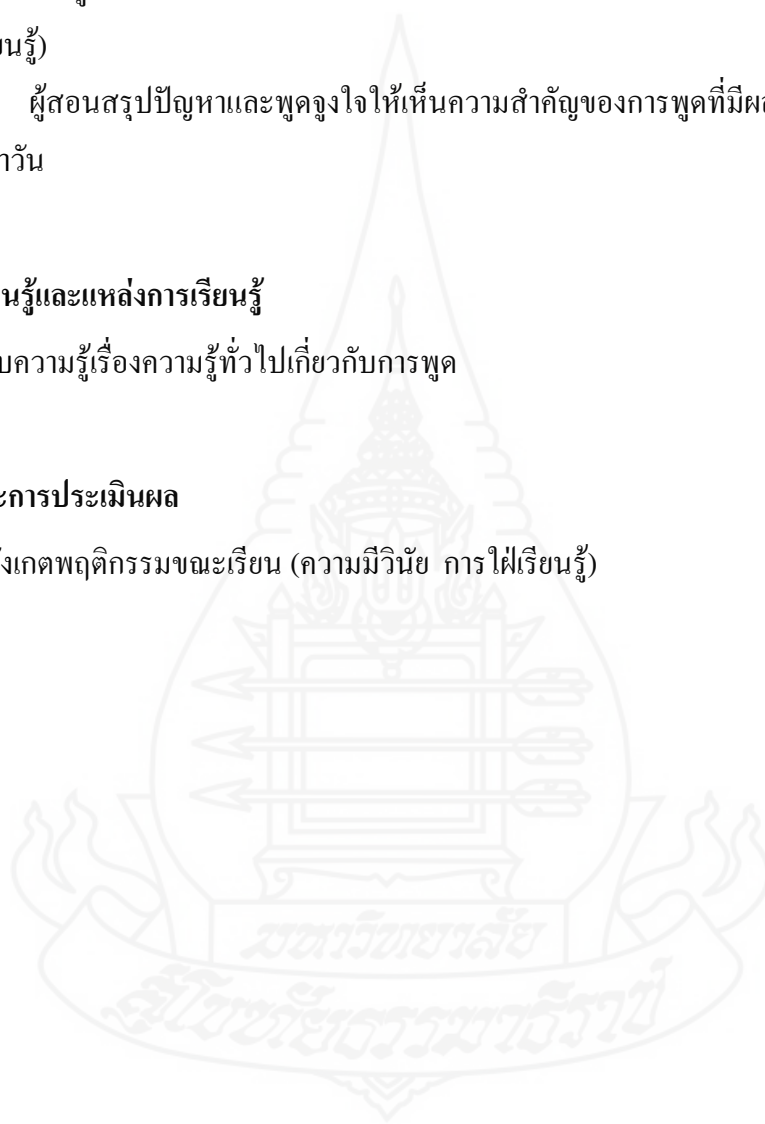
2. ให้ผู้เรียนพิจารณาใจความของบทร้อยกรองว่ามีสาระสำคัญกล่าวถึงเรื่องใด
3. ผู้สอนให้ความรู้เรื่องความหมายของการพูดว่าการพูดหมายความว่ารวมไปถึงการสื่อความหมายโดยใช้อากัปกิริยาท่าทางด้วย
4. ให้ผู้เรียนศึกษาความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการพูดจากใบความรู้ (ความมีวินัย การใฝ่เรียนรู้)
5. ให้ผู้เรียนร่วมแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและประสบการณ์เกี่ยวกับปัญหาในการพูด (การใฝ่เรียนรู้)
6. ผู้สอนสรุปปัญหาและพูดจูงใจให้เห็นความสำคัญของการพูดที่มีผลต่อการดำเนินชีวิตประจำวัน

สื่อการเรียนรู้และแหล่งการเรียนรู้

ใบความรู้เรื่องความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการพูด

การวัดและการประเมินผล

สังเกตพฤติกรรมขณะเรียน (ความมีวินัย การใฝ่เรียนรู้)

บันทึกหลังการสอน

ผลการสอน

1. ด้านความรู้ความเข้าใจ (K)

.....

.....

2. ด้านทักษะกระบวนการ (P)

.....

.....

3. ด้านเจตคติ คุณธรรมจริยธรรม ความสุขความสนุกสนานเพลิดเพลิน (A)

.....

.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

ลงชื่อ.....

()

ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการพูด

ความหมายของการพูด

การพูดคือการสื่อความหมายโดยใช้เสียงภาษาอาทักปิริยาถ่ายทอดความประสงค์ความรู้ความคิด

ความรู้สู่ผู้ฟัง

ความสำคัญของการพูด

การพูดเป็นทักษะที่จำเป็นต้องใช้ในชีวิตประจำวันควบคู่กับการฟังการพูดเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ คือต้องมีความรู้และการแสดงออกอย่างเหมาะสมรวมทั้งมีการยาที่ดีในการพูด

องค์ประกอบของการพูด

1. ผู้พูดทำหน้าที่ส่งสารผ่านสื่อไปให้ผู้ฟังผู้พูดจะต้องมีความสามารถใช้ทั้งศาสตร์และศิลปะของตนเองถ่ายทอดความรู้สึกรู้สึกนึกคิดไปสู่ผู้ฟังให้ได้อย่างสมบูรณ์ครบถ้วนความสามารถของผู้พูดที่จะทำให้ฟังได้เข้าใจมากน้อยแค่ไหนนั้นขึ้นอยู่กับสิ่งต่อไปนี้

ผู้พูดมีความสามารถในการใช้ภาษาเสียงและกิริยาท่าทางเพียงไร

ผู้พูดมีเจตคติต่อเรื่องที่จะพูดและต่อผู้ฟังแค่ไหน

ผู้พูดมีระดับความรู้ในเรื่องที่พูดมากน้อยและลึกซึ้งเพียงใด

ผู้พูดมีฐานะทางสังคมพื้นฐานทางจริยธรรมและวัฒนธรรมอยู่ในระดับใด

2. สารเนื้อหาที่ผู้พูดส่งไปนั้นจะต้องมีคุณค่าและคุณค่าแก่การเสียวเวลาของผู้ฟัง ดังนั้นสารที่ผู้พูดส่งไปจะต้องเตรียมมาแล้วอย่างดี เช่น การคัดเลือกจัดลำดับขั้นตอนและกรฝึกฝนของตัวเองของผู้พูดอีกส่วนหนึ่ง

3. สื่อ หมายถึง สิ่งที่น่าสารไปสู่ผู้ฟังได้แก่เวลาสถานที่อากาศและเครื่องรับรู้ต่างๆ เช่น ตา หู จมูก ลิ้น กาย นอกจากนี้ยังรวมไปถึงสื่ออิเล็กทรอนิกส์อื่นๆ เช่น วิทยุ โทรทัศน์ ภาพยนตร์ เป็นต้น

4. ผู้ฟัง ผู้ฟังอยู่ในฐานะที่จะต้องรับสารของผู้พูดโดยอาศัยสื่อเป็นเครื่องนำพาผู้ฟังจะสามารถรับสารได้ตรงกับเจตนาของผู้พูดได้มากน้อยหรือไม่ขึ้นขึ้นอยู่กับสิ่งอื่นๆเช่นทักษะความพร้อมความสนใจพื้นฐานความรู้วัฒนธรรมและเจตคติของผู้ฟังอีกด้วย

5. ปฏิกริยาจากผู้ฟังในขณะที่ผู้ฟังรับสารและแปลสารนั้นก็จะเกิดปฏิกริยาตอบเช่นเมื่อพูดถูกใจหรือเป็นที่พอใจก็จะมีอาการผงกศีรษะปรบมือหัวเราะขมิ้มและแสดงให้เห็นถึงการชื่นชมพร้อมทั้งตั้งใจฟังแต่เมื่อพูดไม่ถูกใจหรือไม่พอใจก็จะมีอาการโห่และแสดงให้เห็นถึงความขัดแย้งต่อผู้พูดเป็นต้น

ประพนธ์ เรื่องณรงค์ และเฉลิม มากนวล (2545) *กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ช่วงชั้นที่ 4*

(ม.4-6). กรุงเทพฯ : ประสานมิตร.

หน่วยการเรียนรู้ที่ 4

เรื่องทักษะการพูด

เวลา 7 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่องการพูดในโอกาสต่างๆ (การพูดชักทาย) เวลา 2 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

การชักทายปราศรัยมีในการพูดทุกประเภทเรียกอีกอย่างหนึ่งว่าการปฏิสันถารถือเป็นมารยาททางสังคมที่มีทุกชาติทุกภาษา

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. เพื่อฝึกการพูดชักทาย
2. ความรับผิดชอบ มีวินัย ซื่อสัตย์ และใฝ่เรียนรู้

สาระการเรียนรู้

1. ประเภทของการพูด
2. การพูดชักทาย
3. หลักการพูดชักทาย

กระบวนการเรียนรู้

1. ให้ผู้เรียนศึกษาใบความรู้เรื่องประเภทของการพูด
2. ผู้สอนนำคลิปวิดีโอเกี่ยวกับการพูดมาให้ผู้เรียนสังเกตบุคลิกท่าทางในการพูดและเทคนิคในการพูด (การใฝ่เรียนรู้)
3. ให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติการพูดชักทายโดยจับคู่และสมมุติสถานการณ์เอง (ให้เวลาสำหรับการเตรียมตัวพูด) (ความรับผิดชอบ ความมีวินัย ความซื่อสัตย์สุจริต การใฝ่เรียนรู้)
4. ผู้สอนแนะนำข้อควรปรับปรุงในการพูดชักทายเป็นรายคน

สื่อการเรียนรู้และแหล่งการเรียนรู้

1. ใบความรู้เรื่องประเภทของการพูด
2. คลิปวิดีโอประกอบการพูด

ตัวอย่างฝึกรอบการพูด <http://www.youtube.com/watch?v=waw8FgAx324>

วิธีการปรับปรุงน้ำเสียงในการพูด

<http://www.youtube.com/watch?v=tDnsqXNR7pU&feature=related>

การวัดและการประเมินผล

ประเมินการพูดทักทาย

บันทึกหลังการสอน

ผลการสอน

1. ด้านความรู้ความเข้าใจ (K)

.....

.....

2. ด้านทักษะกระบวนการ (P)

.....

.....

3. ด้านเจตคติ คุณธรรมจริยธรรม ความสุขความสนุกสนานเพลิดเพลิน (A)

.....

.....

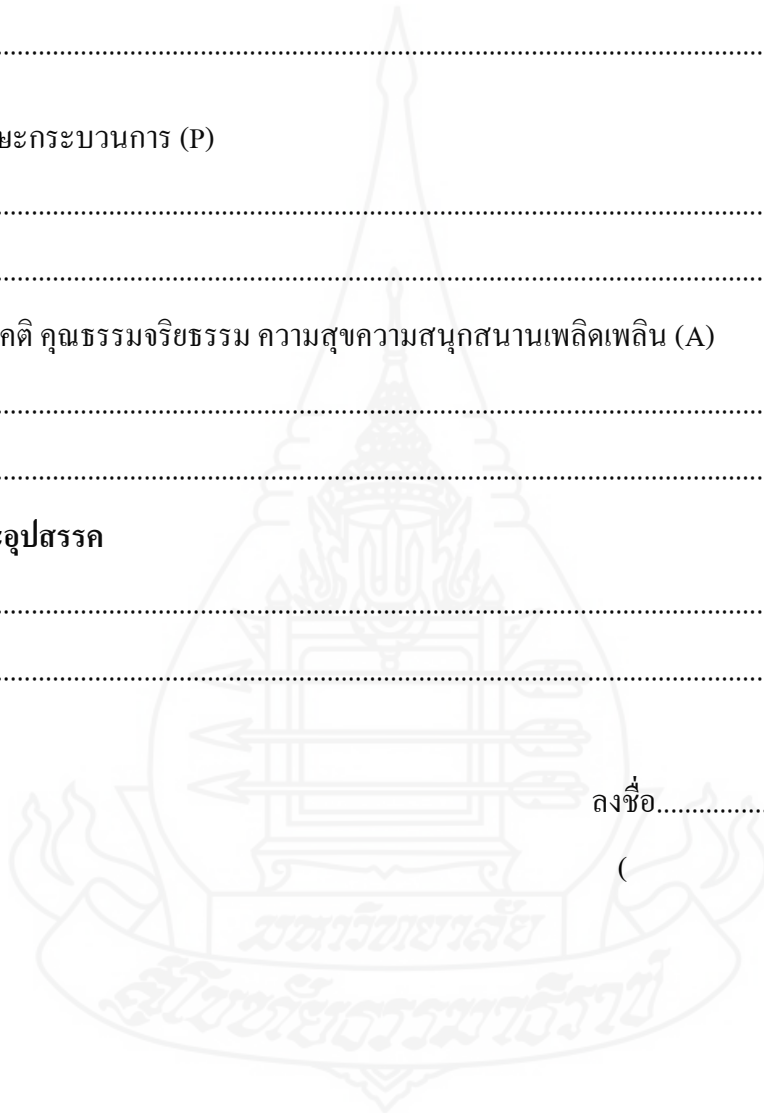
ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

ลงชื่อ.....

()

เกณฑ์การประเมิน

มิติการประเมิน	ระดับคุณภาพ		
	ปรับปรุง (1)	ปานกลาง (2)	ดี (3)
1. ความคล่องแคล่วในการพูด	ไม่สามารถใช้คำพูดแสดงความรู้ความคิดออกมาได้	สามารถใช้คำพูดแสดงความรู้ความคิดได้แต่ติดขัดบ่อย ต้องอาศัยการชี้แนะบ่อยครั้ง	สามารถใช้คำพูดแสดงความรู้ความคิดได้ ไม่ติดขัดเป็นธรรมชาติ
2. ความชัดเจนถูกต้องของการพูด	พูดออกเสียงแต่ละคำ ไม่ถูกต้องตามอักขรวิธี ตั้งแต่ 10 คำขึ้นไป พูดแต่ละคำไม่ชัดเจนติดขัดบ่อย และเรียงลำดับคำไม่ถูกต้อง	พูดออกเสียงคำไม่ถูกต้องตามอักขรวิธีได้ไม่เกิน 10 คำพูดบางคำไม่ชัดเจน ติดขัดและเรียงลำดับคำไม่ถูกต้อง	พูดออกเสียงแต่ละคำถูกต้องตามอักขรวิธีพูดชัดเจน ไม่ติดขัดและเรียงลำดับคำถูกต้อง
3. ใช้คำพูดที่สื่อความหมายได้	ไม่สามารถพูดสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจได้	สามารถพูดสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจได้แต่ไม่ครบถ้วนและวกวน	สามารถพูดสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจได้ครบถ้วนและไม่วกวน
4. มารยาทในการพูด	พูดเสียงเบาหรือดังมากจนฟังไม่ได้ใจความใช้คำพูดไม่สุภาพ ไม่เหมาะสมกับเรื่องที่พูด มีการแทรกคำพูดเป็นภาษาถิ่นตั้งแต่ 5 คำขึ้นไป	พูดเสียงดังได้ยินทั่วถึงใช้คำพูดบางคำไม่สุภาพ ไม่เหมาะสมกับเรื่องที่พูด มีการแทรกคำพูดเป็นภาษาถิ่นได้ไม่เกิน 5 คำ	พูดเสียงดังฟังชัดได้ยินทั่วถึงใช้คำพูดสุภาพเหมาะสมกับเรื่องที่พูด ไม่มีการแทรกคำพูดเป็นภาษาถิ่น

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 9-12 อยู่ในระดับดี
 คะแนน 5-8 อยู่ในระดับปานกลาง
 คะแนน 1-4 อยู่ในระดับปรับปรุง

ใบความรู้เรื่องการพูดระหว่างบุคคล

การพูดระหว่างบุคคลที่ควรฝึกให้คล่องแคล่วได้แก่การทักทายปราศรัยการแนะนำตนเองและการสนทนา

1. การพูดทักทาย

การทักทายปราศรัยมีในการพูดทุกประเภทเรียกอีกอย่างหนึ่งว่าการปฏิสันถารถือเป็นมารยาททางสังคมที่มีทุกชาติทุกภาษาลักษณะการทักทายปราศรัยที่ดีมีดังนี้

- 1.1 สีสหน้าแวต่ายิ้มแย้มแจ่มใสแสดงกิริยาท่าทางยินดีที่ทักทาย
- 1.2 กล่าวคำปฏิสันถารที่เป็นที่ยอมรับกันในสังคมให้เหมาะสม เช่น สวัสดี เป็นต้น
- 1.3 ถ้าเป็นการกล่าวปฏิสันถารในการพูดในที่ชุมชนให้ทักทายผู้อาวุโสสูงสุดก่อนแล้วกล่าว

ทักให้ครอบคลุม

- 1.4 แสดงท่าทางประกอบคำทักทายให้เหมาะสมตามฐานะและวัยของบุคคล

2. การแนะนำตนเอง

การแนะนำตนเองใช้ในหลายโอกาสเช่นการแนะนำตนเองในการพบปะสังสรรค์ การแนะนำตนเองในงานเลี้ยงการแนะนำตนเองในการเจรจาธุรกิจ เป็นต้น

การแนะนำตนเองในการสนทนาควรเริ่มต้นด้วยการสนทนาเล็กน้อยขึ้นมาก่อนแล้วจึงแนะนำตนเองโดยการกล่าวชื่อนามสกุลด้วยน้ำเสียงนุ่มนวลและดังพอได้ยินชัดเจนควรแนะนำตนเองเมื่อมีผู้เชิญให้แนะนำไม่ควรแนะนำตนเองขึ้นมาทันทีทันใดก่อน

การแนะนำตนเองในงานเลี้ยงมักจะเริ่มต้นด้วยการแสดงกิริยาสีหน้าแวตาด้วยท่าทางเป็นมิตรเช่นยิ้มแย้มแจ่มใส การให้บริการเชิญชวนซึ่งกันและกัน แล้วจึงแนะนำตนเองโดยการกล่าวชื่อนามสกุลด้วยน้ำเสียงนุ่มนวล

ส่วนการแนะนำตนเองต่อประชุมชนควรมีคำปฏิสันถารก่อนแล้วจึงแนะนำตนเองโดยบอกชื่อนามสกุล ชาติภูมิ คือเกิดที่ไหนหรือจังหวัดใดบอกตำแหน่งหน้าที่การงานและความรู้สึกที่มีต่อประชุมชนนั้นและอาจบอกความคาดหวังในอนาคตหรือความปรารถนาดี

3. การแนะนำผู้อื่นให้รู้จักกัน

เมื่อแนะนำตนเองแล้วในสังคมอาจต้องแนะนำบุคคลให้รู้จักกันมีหลักอยู่ว่าแนะนำผู้น้อยให้รู้จักผู้ใหญ่ และแนะนำชายให้รู้จักผู้หญิงโดยบอกชื่อนามสกุลให้ชัดเจนหรือพร้อมทั้งบอกความสัมพันธ์

ประพนธ์ เรืองณรงค์ และเฉลิม มากนวล (2545) *กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ช่วงชั้นที่ 4 (ม.4-6)* .

กรุงเทพฯ : ประสานมิตร

หน่วยการเรียนรู้ที่ 4

เรื่องทักษะการพูด

เวลา 7 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่องการพูดในโอกาสต่างๆ (การพูดเล่าเรื่อง) เวลา 6 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

การพูดเล่าเรื่องเป็นทักษะที่ผสมผสานกันหลายทักษะทั้งการฟังการดูการอ่านการเขียนและการพูดซึ่งนอกจากจะต้องมีความสามารถในการจับใจความแล้วยังต้องมีความสามารถในการเรียบเรียงเรื่องที่จะเล่าวิธีการเล่าและบุคลิกภาพทางด้านการพูดอันเป็นพื้นฐานของการฝึกทักษะต่างๆ ทางด้านภาษาอย่างครบวงจร

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. เพื่อฝึกการพูดเล่าเรื่อง
2. มีมารยาทในการฟัง และการพูด
3. มีความรับผิดชอบ

สาระการเรียนรู้

1. การพูดเล่าเรื่อง
2. หลักการพูดเล่าเรื่อง

กระบวนการเรียนรู้

1. ให้ผู้เรียนศึกษาใบความรู้เรื่องการพูดเล่าเรื่อง
2. ให้ผู้เรียนชมคลิปวิดีโอตัวอย่างการฝึกอบรบการพูด
3. ฝึกปฏิบัติการพูดเล่าเรื่องเป็นรายบุคคลโดยกำหนดกิจกรรมดังนี้
 - ครั้งที่ 1 การพูดเล่าเรื่องเหตุการณ์ที่ประทับใจ
 - ครั้งที่ 2 การพูดเล่าเรื่องจากการอ่านหนังสือ
4. ในการฝึกการพูดแต่ละครั้งผู้สอนมอบหมายให้ผู้เรียนเตรียมตัวมาล่วงหน้า
5. สรุปผลการพัฒนาการพูดของผู้เรียนเป็นรายบุคคลพร้อมทั้งในข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

6. ผู้สอนมอบหมายให้ผู้เรียนจับกลุ่มเพื่อแสดงบทบาทสมมุติโดยให้กำหนดสถานการณ์เองตามความเหมาะสมสอดคล้องกับบริบทของชุมชนซึ่งอาจนำเนื้อเรื่องมาจากเค้าโครงข่าวสารเหตุการณ์ประจำวันที่อ่านจากหนังสือพิมพ์ข่าวโทรทัศน์ (ความรับผิดชอบ)
7. ให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มแสดงบทบาทสมมุติโดยใช้เวลากลุ่มละไม่เกิน 10 นาที (มารยาทในการฟัง การพูด ความรับผิดชอบ)
8. ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่แต่ละกลุ่มแสดงบทบาทสมมุติ

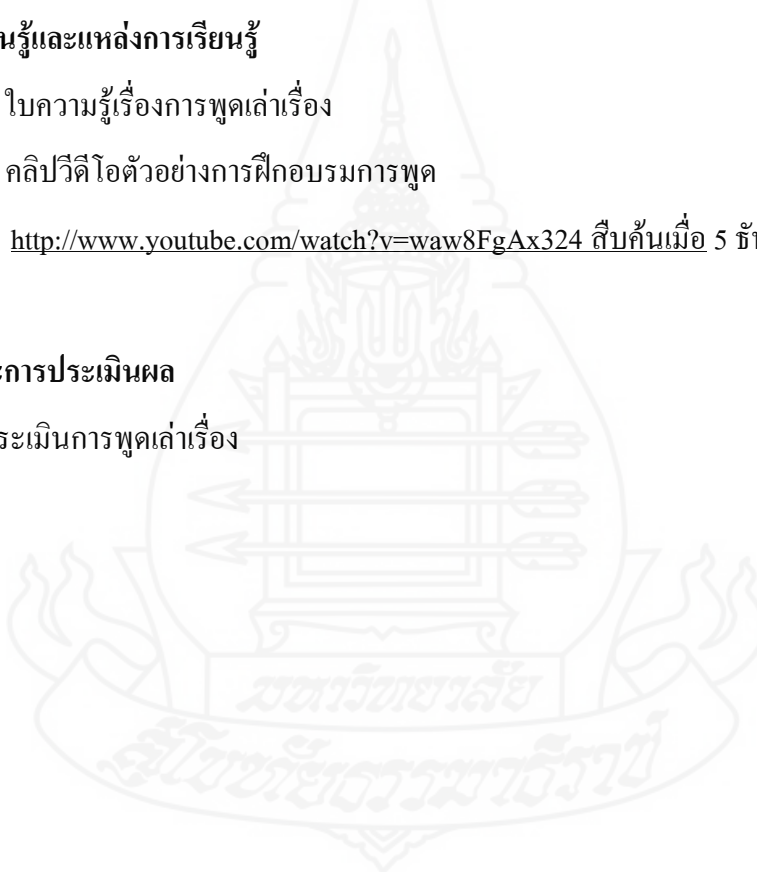
สื่อการเรียนรู้และแหล่งการเรียนรู้

1. ใบความรู้เรื่องการพูดเล่าเรื่อง
2. คลิปวิดีโอตัวอย่างการฝึกอบรมการพูด

<http://www.youtube.com/watch?v=waw8FgAx324> สืบค้นเมื่อ 5 ธันวาคม 2554

การวัดและการประเมินผล

ประเมินการพูดเล่าเรื่อง

บันทึกหลังการสอน

ผลการสอน

1. ด้านความรู้ความเข้าใจ (K)

.....

.....

2. ด้านทักษะกระบวนการ (P)

.....

.....

3. ด้านเจตคติ คุณธรรมจริยธรรม ความสุขความสนุกสนานเพลิดเพลิน (A)

.....

.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

ลงชื่อ.....

()

เกณฑ์การประเมิน

มิติการประเมิน	ระดับคุณภาพ		
	ปรับปรุง (1)	ปานกลาง (2)	ดี (3)
1. ความคล่องแคล่วในการพูด	ไม่สามารถใช้คำพูดแสดงความรู้ความคิดออกมาได้	สามารถใช้คำพูดแสดงความรู้ความคิดได้แต่ติดขัดบ่อยต้องอาศัยการชี้แนะบ่อยครั้ง	สามารถใช้คำพูดแสดงความรู้ความคิดได้ ไม่ติดขัดเป็นธรรมชาติ
2. ความชัดเจนถูกต้องของการพูด	พูดออกเสียงแต่ละคำ ไม่ถูกต้องตามอักขรวิธี ตั้งแต่ 10 คำขึ้นไปพูดแต่ละคำไม่ชัดเจนติดขัดบ่อย และเรียงลำดับคำไม่ถูกต้อง	พูดออกเสียงคำไม่ถูกต้องตามอักขรวิธีได้ไม่เกิน 10 คำ พูดบางคำไม่ชัดเจน ติดขัดและเรียงลำดับคำไม่ถูกต้อง	พูดออกเสียงแต่ละคำ ถูกต้องตามอักขรวิธีพูดชัดเจน ไม่ติดขัดและเรียงลำดับคำถูกต้อง
3. ใช้คำพูดที่สื่อความหมายได้	ไม่สามารถพูดสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจได้	สามารถพูดสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจได้แต่ไม่ครบถ้วนและวกวน	สามารถพูดสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจได้ครบถ้วนและไม่วกวน
4. มารยาทในการพูด	พูดเสียงเบาหรือดังมากจนฟังไม่ได้ใจความใช้คำพูดไม่สุภาพไม่เหมาะสมกับเรื่องที่พูดมีการแทรกคำพูดเป็นภาษาถิ่นตั้งแต่ 5 คำขึ้นไป	พูดเสียงดังได้ยินทั่วถึงใช้คำพูดบางคำไม่สุภาพไม่เหมาะสมกับเรื่องที่พูดมีการแทรกคำพูดเป็นภาษาถิ่นได้ไม่เกิน 5 คำ	พูดเสียงดังฟังชัดได้ยินทั่วถึงใช้คำพูดสุภาพเหมาะสมกับเรื่องที่พูดไม่มีการแทรกคำพูดเป็นภาษาถิ่น

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 9-12 อยู่ในระดับดี
 คะแนน 5-8 อยู่ในระดับปานกลาง
 คะแนน 1-4 อยู่ในระดับปรับปรุง

ใบความรู้เรื่องการพูดเล่าเรื่อง

การพูดเล่าเรื่องเป็นการพูดในกลุ่มที่นิยมใช้กันอย่างกว้างขวางในวงการศึกษาการกระทำทางธุรกิจการพูดในกลุ่มที่ควรศึกษาคือ

1. การเล่าเรื่องที่ได้อ่านหรือได้ฟังมา

เมื่อได้อ่านหรือได้ฟังเรื่องราวประเภทนิทานนิยายเรื่องสั้นสารคดีบทความจากหนังสือทางสื่อมวลชนหรือจากคำบอกกล่าวการเล่าเรื่องควรมีวิธีการดังนี้

- 1.1 เล่าเฉพาะเนื้อหาสาระและประเด็นสำคัญ
- 1.2 การเล่าควรใช้ภาษาง่ายๆ สุกภาพชัดเจน
- 1.3 น้ำเสียงนุ่มนวลชัดเจนน่าฟัง
- 1.4 แสดงกิริยาท่าทางประกอบการเล่าเรื่องตามความเหมาะสม
- 1.5 ผู้เล่าควรจำเรื่องราวได้เป็นอย่างดีจัดเรียงลำดับเหตุการณ์ได้ถูกต้อง
- 1.6 สรุปข้อคิดเห็นตอนท้ายหรือฝากข้อคิดหรือให้ผู้ฟังหาคำตอบเอง
- 1.7 ควรบอกแหล่งที่มาของเรื่องที่เล่าว่ามาจากหนังสือเรื่องอะไรใครแต่งหรือ

จากแหล่งใด

2. การเล่าเหตุการณ์

การเล่าเหตุการณ์ที่ตื่นเต้นประทับใจมีวิธีการดังนี้

- 2.1 การกล่าวปฏิสันถาร
- 2.2 การกล่าวนำถึงเหตุการณ์นั้น
- 2.3 บอกวันเวลาสถานที่ที่เกิดเหตุการณ์นั้น
- 2.4 เล่าเหตุการณ์ที่สำคัญที่เกิดขึ้นตามลำดับ
- 2.5 ใช้ถ้อยคำที่ทำให้ผู้ฟังเกิดภาพพจน์
- 2.6 น้ำเสียงนุ่มนวลชัดเจนแจ่มใส
- 2.7 แสดงแง่คิดจากเหตุการณ์นั้นๆ

ประพนธ์ เรืองณรงค์ และเฉลิม มากนวล (2545) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ช่วงชั้นที่ 4

(ม.4-6) . กรุงเทพฯ: ประสานมิตร.

แบบบันทึกการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์

กิจกรรม.....แผนการจัดการเรียนรู้ที่.....

ลำดับที่	ชื่อ	มารยาท	วินัย	ซื่อสัตย์	ใฝ่เรียนรู้	รับผิดชอบ	สรุปผล การประเมิน	หมายเหตุ
1								/ หมายถึง ผ่าน
2								X หมายถึง ไม่ผ่าน
3								เกณฑ์การประเมิน
4								ต้องผ่านทุกรายการประเมิน
5								
6								
7								
8								
9								
10								
11								
12								
13								
14								
15								
16								

.....ผู้สอน

()

คู่มือการใช้หลักสูตรเสริม

คู่มือการใช้หลักสูตรเสริม

เพื่อให้ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอน โดยเฉพาะครูผู้สอนได้นำหลักสูตรเสริมทักษะการใช้ภาษาไทยในการสื่อสาร สำหรับผู้สอนอิสลามศึกษา ของสถานศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพตามสภาพแวดล้อม บริบทความพร้อมและความแตกต่างของผู้เรียนผู้วิจัยจึงจัดทำคู่มือการใช้หลักสูตรเสริมเพื่อเป็นแนวทางในการนำหลักสูตรเสริมไปใช้ให้เกิดประสิทธิภาพแก่ผู้เรียนดังต่อไปนี้

หลักการ

1. จัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน
2. เน้นการจัดการเรียนรู้เพื่อการสื่อสารพื้นฐานที่ใช้ในชีวิตประจำวัน
3. เน้นการเรียนรู้โดยให้ผู้เรียนฝึกทักษะการใช้ภาษาไทยในการสื่อสาร
4. ส่งเสริมให้ผู้เรียนตระหนักถึงความสำคัญของการใช้ภาษาไทยในการสื่อสาร การมีคุณธรรม จริยธรรมและการใช้ชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

จุดมุ่งหมาย

1. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ทักษะการใช้ภาษาไทยในการสื่อสารได้
 2. เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้สึกที่ดีต่อการใช้ภาษาไทยในการสื่อสาร และสามารถปฏิบัติได้
 3. เพื่อให้ผู้เรียนนำความรู้ที่ได้จากการเรียนไปเป็นพื้นฐานในการเรียนรู้ด้วยตนเอง
- หลังเรียนจบ

คำแนะนำสำหรับผู้สอน

1. ศึกษาเอกสารหลักสูตรเสริมทั้งฉบับอย่างลึกซึ้งก่อนทำการสอน
2. ศึกษาคู่มือครูทั้งฉบับ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง วัตถุประสงค์ ที่มุ่งเน้นการพัฒนาพฤติกรรม คุณธรรม จริยธรรมของผู้เรียน และวิธีการจัดการเรียนการสอนที่ยึดหลักการเรียนรู้ ที่ผู้เรียนเป็นผู้กระทำ (Active Learning) ซึ่งมีกลยุทธ์วิธีการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และหลากหลาย โดยให้ดำเนินการสอนตามขั้นตอนที่กำหนดให้
3. วางแผนการจัดเตรียมห้องเรียนที่มีบรรยากาศเอื้อต่อการเรียนรู้ และเอื้อต่อการพัฒนา คุณธรรม จริยธรรมของนักเรียนในแต่ละกิจกรรมการเรียนรู้
4. เตรียมสื่อการจัดกิจกรรมให้ครบ และสอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้ เช่น ใบงาน ใบความรู้ แบบประเมินความสามารถในการทำกิจกรรมการเรียนรู้ เป็นต้น

5. ดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้และการวัดผลและประเมินผลตามที่ได้ระบุไว้ในแผนการดำเนินกิจกรรม
6. หลังการดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ในแต่ละแผนการดำเนินกิจกรรมเสร็จสิ้น ควรใช้กิจกรรมนันทนาการ เช่น เพลง และเกมให้นักเรียนได้ผ่อนคลาย และมีความสนุกสนานในการเรียนรู้ยิ่งขึ้น

ในการใช้หลักสูตรเสริมทักษะการใช้ภาษาไทยในการสื่อสารให้ปฏิบัติ ดังนี้

การเตรียมตัวครูผู้สอน

1. ศึกษาหลักสูตรเสริม และแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ฝึกทักษะการฟัง การพูด การอ่านและการเขียนทุกชุดฝึกและทุกแผนให้เข้าใจก่อนทำการสอน
2. ทดสอบผู้เรียนก่อนเรียนเพื่อแยกระดับทักษะและบันทึกผลคะแนนไว้ในแบบบันทึก
3. ดำเนินการสอนตามตัวอย่างแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ หรือแผนที่ผู้สอนสามารถปรับเปลี่ยนได้ตามความเหมาะสม แต่ให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ เนื้อหาและคาบเวลาที่กำหนดไว้
4. ให้ผู้เรียนทำแบบฝึกทักษะตามขั้นตอนอย่างเคร่งครัด และมีความซื่อสัตย์ต่อตนเอง โดยมี เกณฑ์การประเมินผล ผู้เรียนต้องผ่านร้อยละ 60
5. ทดสอบผู้เรียนหลังเรียนและบันทึกผลคะแนนไว้ในแบบบันทึก
6. หากมีผู้เรียนคนใดยังทำแบบทดสอบไม่ผ่านร้อยละ 60 ให้ศึกษาแล้วทำแบบฝึกตามขั้นตอนใหม่อีก จนกว่าจะผ่านเกณฑ์ เพื่อให้เกิดทักษะและทำให้ผู้เรียนมีทักษะ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนได้ถูกต้อง

คุณสมบัติของครูผู้สอน

1. จบการศึกษอย่างน้อยระดับปริญญาตรี ครุศาสตร์บัณฑิตหรือศิลปศาสตรบัณฑิต วิชาเอกภาษาไทย
2. มีประสบการณ์การสอนภาษาไทยผู้เรียนในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ อย่างน้อย 5 ปี
3. มีประสบการณ์การสอนผู้เรียนสองภาษา ในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ อย่างน้อย 5 ปี
4. มีประสบการณ์ในการจัดทำหลักสูตร/แผนการสอนวิชาภาษาไทยสำหรับผู้เรียนในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้

ผู้เรียน

1. ทำแบบทดสอบก่อน - หลังเรียน
2. ตั้งใจเรียนรู้และฝึกทักษะการฟัง การพูด การอ่านและการเขียนตามที่ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้
3. ศึกษา ใบความรู้ ใบงาน ทำความเข้าใจกิจกรรมการเรียนการสอน ตัวอย่างที่กำหนดให้ลงมือทำแบบฝึกเสริมทักษะตามขั้นตอนอย่างเคร่งครัด และมีความใฝ่เรียนรู้ และความซื่อสัตย์ต่อตนเอง
4. หมั่นฝึกฝนทักษะบ่อยๆ ตามกิจกรรมการเรียนรู้
5. หากมีผู้เรียนคนใดยังทำแบบทดสอบไม่ผ่านร้อยละ 60 ให้ศึกษาแล้วทำแบบฝึกตามขั้นตอนใหม่อีก จนกว่าจะผ่านเกณฑ์ เพื่อให้เกิดทักษะและทำให้ผู้เรียนมีทักษะการฟัง การพูด การอ่านและการเขียนได้ถูกต้อง

การแนะนำโครงสร้างของหลักสูตรเสริม

หลักสูตรนี้เป็นหลักสูตรเสริมที่มุ่งพัฒนาทักษะการใช้ภาษาไทยในการสื่อสารสำหรับผู้สอนอิสลามศึกษาของสถานศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ เป็นหลักสูตรที่มีเนื้อหาเพิ่มเติมจากสิ่งที่ผู้เรียนเคยศึกษามาแล้ว และใช้เทคนิคการสอนที่แตกต่างไปจากเดิม

จุดมุ่งหมาย

หลักสูตรเสริมทักษะการใช้ภาษาไทยในการสื่อสารมีจุดมุ่งหมาย ดังนี้

1. เพื่อพัฒนาทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนของผู้เรียนให้สามารถใช้ภาษาไทยในการติดต่อสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ
2. เพื่อซ่อมเสริมความบกพร่องทางด้านทักษะการใช้ภาษาขั้นพื้นฐานแก่ผู้เรียน
3. เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนนำภาษาไทยมาใช้ในการติดต่อสื่อสารในชีวิตประจำวันมากขึ้น

โครงสร้างของหลักสูตรเสริม

โครงสร้างของหลักสูตรเสริม แบ่งออกเป็น 2 ชุด ในแต่ละชุดมีแผนการดำเนินกิจกรรม ใช้เวลาในการเรียนรู้ จำนวน 30 ชั่วโมง มีรายละเอียดเนื้อหา ดังนี้

หลักสูตรเสริมชุดที่ 1 จำนวน 30 ชั่วโมง ประกอบด้วย 4 หน่วยการเรียนรู้ ได้แก่

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับเสียง ประกอบด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 2 แผน (5 ชั่วโมง) ได้แก่

- 1) พยัญชนะ สระ วรรณยุกต์
- 2) อักษรสามหมู่

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับคำ ประกอบด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 7 แผน (15 ชั่วโมง) ได้แก่

- 1) มาตราตัวสะกดแม่ กก
- 2) มาตราตัวสะกดแม่ กง
- 3) มาตราตัวสะกดแม่ กค
- 4) มาตราตัวสะกดแม่ กบ
- 5) มาตราตัวสะกดแม่ กน
- 6) มาตราตัวสะกดแม่ กม
- 7) มาตราตัวสะกดแม่ เกย กับแม่เกอว

หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับประโยค ประกอบด้วยแผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 2 แผน (5 ชั่วโมง) ได้แก่

- 1) โครงสร้างของประโยค/ การเรียงคำ
- 2) ประเภทของประโยค

หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ประกอบด้วยแผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 2 แผน (5 ชั่วโมง) ได้แก่

- 1) การใช้คำ
- 2) ประโยค

หลักสูตรเสริมชุดที่ 2 จำนวน 30 ชั่วโมง ประกอบด้วย 4 หน่วยการเรียนรู้ ได้แก่

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 การอ่าน ประกอบด้วยแผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 4 แผน (7 ชั่วโมง) ได้แก่

- 1) ความหมายและความสำคัญของการอ่าน
- 2) การอ่านออกเสียง
- 3) การอ่านเพื่อความรู้ความเข้าใจ
- 4) กระบวนการพัฒนาทักษะการอ่าน

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 การเขียน ประกอบด้วยแผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 3 แผน (7 ชั่วโมง) ได้แก่

- 1) ความหมายและความสำคัญของการเขียน
- 2) การเขียนบันทึกข้อมูลจากแหล่งต่างๆ
- 3) กระบวนการพัฒนาทักษะการเขียน

หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 การฟัง ประกอบด้วยแผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 4 แผน (7 ชั่วโมง) ได้แก่

- 1) ความหมายและความสำคัญของการฟัง
- 2) หลักการฟัง
- 3) การฟังเพื่อจับใจความสำคัญ
- 4) กระบวนการพัฒนาทักษะการฟัง

หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 การพูด ประกอบด้วยแผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 3 แผน (7 ชั่วโมง) ได้แก่

- 1) ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการพูด
- 2) การพูดในโอกาสต่างๆ (การพูดทักทาย)
- 3) การพูดในโอกาสต่างๆ (การพูดเล่าเรื่อง)

การเลือกกิจกรรมการเรียนรู้

การเลือกกิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสม สอดคล้องกับผู้เรียนยึดแนวทางในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้เรียนแต่ละคนย่อมมีความแตกต่างกัน (Individual Difference)

กระบวนการจัดกิจกรรม

เพื่อให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ มุ่งเน้นให้ผู้เรียนลงมือกระทำด้วยตนเอง (Active Learning) มีการร่วมกันกับสมาชิกในกลุ่ม ทำกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกัน แลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดริเริ่มซึ่งกันและกัน เพื่อให้ให้นักเรียนได้ค้นพบ เรียนรู้ด้วยตนเอง จนเกิดการยอมรับ เกิดทักษะ สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน และสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข ดังนั้น จึงใช้เทคนิคการสอนเป็นกลยุทธ์ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ มีดังนี้

1. การใช้กระบวนการกลุ่ม (Group Process)
2. การระดมสมอง (Brainstorming Method)
3. การอภิปรายกลุ่มย่อย (Small Group Discussion)
4. กรณีศึกษา (Case Study Method)
5. การแสดงบทบาทสมมติ (Role Playing)
6. การสร้างความตระหนัก (Awareness Conformation)
7. การจัดกรอบมโนทัศน์ (Concept Mapping Technique)

เทคนิคการสอน

1. การจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการกลุ่ม (Group Process)

การจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการกลุ่ม เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่ผู้เรียนได้รับความรู้จากการลงมือปฏิบัติร่วมกันเป็นกลุ่ม กลุ่มจะมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ของสมาชิกแต่ละคน และสมาชิกแต่ละคนในกลุ่มก็มีอิทธิพลและปฏิสัมพันธ์ต่อกันและกัน มีวัตถุประสงค์ คือ 1) เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มและมีบทบาทในการเรียนการสอนจะช่วยให้ผู้เรียนมีความพร้อมความกระตือรือร้น และมีความสุขในการเรียน 2) เพื่อพัฒนาผู้เรียนทางวิชาการและทักษะทางสังคม เช่น

ทักษะมนุษย์สัมพันธ์ ทักษะกระบวนการกลุ่ม เป็นต้น 3) เพื่อเตรียมผู้เรียนให้สามารถดำรงชีวิตในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างมีประสิทธิภาพ องค์ประกอบการจัดการเรียนรู้ โดยกระบวนการกลุ่ม ประกอบด้วย 1) เนื้อหาหรือประสบการณ์ 2) กิจกรรมที่ใช้ในกระบวนการกลุ่ม 3) ผลการเรียนรู้จากกลุ่ม (ทิสนา แคมมณี 2551: 319 - 381)

2. การจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการระดมสมอง (Brainstorming Method)

กระบวนการระดมสมอง เป็นกิจกรรมหนึ่งที่ผู้เรียนทุกคนได้แสดงความคิดเห็นหรือให้ข้อเสนอแนะในการแก้ไขปัญหาให้มากที่สุด โดยเสนอได้อย่างเสรี ไม่มีการวิพากษ์วิจารณ์ความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะที่เสนอมามีการบันทึกความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะทั้งหมดไว้ หลังจากนั้นนั้นอาจจะเป็นการอภิปราย ทบทวนความคิดทั้งหมดจัดเป็นหมวดหมู่หรือประเภท ผู้เรียนจะมีแนวความคิดใหม่ที่กว้างขวาง และสามารถนำแนวคิดเหล่านั้นไปสู่การตัดสินใจหรือการแก้ปัญหาได้ดี (ปริยานุช สดาวรรณ 2548: 33-34)

การจัดการเรียนรู้โดยใช้การระดมสมอง เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนทุกคน ได้แสดงความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหาให้ได้มากที่สุด โดยเสนอได้อย่างเสรี ไม่มีการวิพากษ์วิจารณ์ความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะที่ได้มา มีการบันทึกความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะทั้งหมดไว้ หลังจากนั้นนั้นอาจจะเป็นการอภิปราย ทบทวนความคิดทั้งหมดจัดเป็นหมวดหมู่หรือประเภท และตัดสินใจเลือกวิธีการที่สามารถนำไปใช้ในการแก้ปัญหาได้ (ทิสนา แคมมณี 2551: 319 - 381)

3. การจัดการเรียนรู้โดยใช้การอภิปรายกลุ่มย่อย (Small Group Discussion)

การจัดการเรียนรู้โดยใช้การอภิปรายกลุ่มย่อย คือ กระบวนการเรียนรู้ที่มีผู้สอนจัดกลุ่มผู้เรียนออกเป็นกลุ่มย่อยประมาณ 4 – 8 คน ให้ผู้เรียนในกลุ่มมีโอกาสสนทนาแลกเปลี่ยนข้อมูลความคิดเห็น ประสบการณ์ในประเด็นหรือปัญหาที่กำหนด และสรุปผลการอภิปรายออกมาเป็นข้อสรุปของกลุ่ม การจัดการเรียนรู้โดยใช้การอภิปรายกลุ่มย่อยมีวัตถุประสงค์ คือ 1) เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นร่วมกันและมีส่วนร่วมในการเรียนรู้อย่างแท้จริง 2) เพื่อฝึกการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม การเป็นผู้นำ ผู้ตาม การรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น และการเป็นสมาชิกที่ดีของกลุ่ม 3) เพื่อฝึกการค้นคว้าหาความรู้ ข้อมูล ข้อเท็จจริง เพื่ออภิปรายให้ผู้อื่นรับทราบ การจัดการเรียนรู้โดยใช้การอภิปรายกลุ่มย่อย มีองค์ประกอบสำคัญ คือ 1) ประเด็นที่จะอภิปราย 2) มีการอภิปราย

พูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ประสพการณ์ระหว่างผู้เรียน 3) มีการนำข้อสรุปของกลุ่มมาใช้ในการสรุปบทเรียน (ทศนา แหมมณี 2551: 319 - 381)

4. การจัดการเรียนรู้โดยใช้กรณีศึกษา (Case Study Method)

การจัดการเรียนรู้โดยใช้กรณีศึกษา คือ กระบวนการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนได้ศึกษาเรียนรู้กรณีหรือเรื่องราวต่าง ๆ ซึ่งอาจเป็นเรื่องจริงหรือสมมติขึ้นมาจากความเป็นจริง โดยมีการเก็บรวบรวมข้อมูล นำมาวิเคราะห์ อภิปราย แลกเปลี่ยนข้อมูล การจัดการเรียนรู้แบบนี้เป็นการฝึกให้ผู้เรียนแสวงหาความรู้ด้วยวิธีการหลากหลาย สามารถเชื่อมโยงความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ หรือเสริมสร้างความรู้ให้กว้างขวาง และนำไปใช้แก้ปัญหาในชีวิตประจำวัน วัตถุประสงค์ของการจัดการเรียนรู้คือ 1) เพื่อฝึกให้ผู้เรียนเผชิญหรือแก้ปัญหาโดยไม่ต้องรอให้เกิดปัญหาจริง และสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ 2) เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้วิธีการแสวงหาความรู้ด้วยวิธีต่างๆ อย่างหลากหลายแล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์ อภิปราย แลกเปลี่ยนเรียนรู้ ทำให้ผู้เรียนมีมุมมองกว้างขึ้น องค์ประกอบสำคัญของการจัดการเรียนรู้โดยใช้กรณีศึกษา คือ 1) เรื่องหรือกรณีที่จะศึกษา 2) ประเด็นคำถาม 3) คำตอบที่หลากหลาย 4) การอภิปรายเกี่ยวกับสถานการณ์ปัญหา มุมมองและวิธีแก้ปัญหา (ทศนา แหมมณี 2551: 319 - 381)

5. การจัดการเรียนรู้แบบแสดงบทบาทสมมติ (Role Playing)

การจัดการเรียนรู้แบบแสดงบทบาทสมมติ คือ กระบวนการที่ผู้สอนกำหนดหัวข้อเรื่องปัญหาหรือสร้างสถานการณ์ขึ้นมาให้คล้ายกับสภาพความเป็นจริง แล้วให้ผู้เรียนสวมบทบาทหรือแสดงบทบาทนั้นตามความรู้สึกรู้สึก และประสบการณ์ของผู้เรียนที่คิดว่าควรจะเป็นภายหลังของการแสดงบทบาทสมมติจะต้องมีการมีอภิปรายเกี่ยวกับการแสดงออกทั้งด้านความรู้ และพฤติกรรมของผู้แสดงเพื่อการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ การจัดการเรียนรู้แบบแสดงบทบาทสมมติมีวัตถุประสงค์ คือ 1) เพื่อฝึกฝนให้ผู้เรียนรับรู้และเข้าใจความรู้สึกและพฤติกรรมทั้งหมดของตนเองและผู้อื่น 2) เพื่อฝึกให้ผู้เรียนใช้ความรู้และทักษะในการแก้ปัญหา และตัดสินใจในการเผชิญสถานการณ์ต่าง ๆ 3) เพื่อให้ผู้เรียนปรับเปลี่ยนเจตคติ พฤติกรรมและการปฏิบัติตนในสังคมได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม 4) เพื่อให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการเรียนรู้มีโอกาสแสดงออก และได้เรียนรู้อย่างสนุกสนาน องค์ประกอบสำคัญของการแสดงบทบาทสมมติ คือ 1) การกำหนดสถานการณ์สมมติ หัวข้อเรื่องหรือปัญหา 2) การกำหนดบทบาทสมมติที่ต้องการพร้อมรายละเอียด

3) การแสดงบทบาทสมมติ 4) กติกาควบคุมการแสดงบทบาทสมมติ 5) การอภิปรายที่เกี่ยวข้องกับความรู้ ความรู้สึกและพฤติกรรมการแสดงบทบาทสมมติ 6) การสรุปผลการเรียนรู้ (ทิสนา แฉมฉวี 2551: 319 - 381)

6. การสร้างความตระหนัก (Awareness Conformation)

การสร้างความตระหนัก เป็นกระบวนการที่มุ่งฝึกให้นักเรียนเกิดความเอาใจใส่ รับรู้ เห็นคุณค่าในปรากฏการณ์ และพฤติกรรมต่าง ๆ ทั้งที่เป็นรูปธรรม และนามธรรมที่เกิดขึ้นในสังคม โดยมีกระบวนการ ดังนี้

6.1. ให้นักเรียนสังเกต ให้นักเรียนได้รับข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งที่ครูต้องการให้เกิดความตระหนัก เป็นการกระตุ้นให้เกิดความสนใจ เอาใจใส่ และเห็นคุณค่า โดยใช้กรณีตัวอย่าง

6.2. ให้นักเรียนวิจารณ์ ให้นักเรียนได้วิเคราะห์ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุ ผลดี ผลเสีย ที่จะเกิดขึ้นทั้งในระยะสั้น ระยะยาว

6.3. ให้นักเรียนสรุป ให้นักเรียนอภิปรายหาข้อมูลหรือหลักฐานการสนับสนุนคุณค่าของสิ่ง ที่ต้องตระหนักและวางเป้าหมายที่จะพัฒนาตนเองในเรื่องนั้น ๆ (กรมวิชาการ 2543: 34)

7. การจัดการเรียนรู้แบบจัดกรอบมโนทัศน์ (Concept Mapping Technique)

เป็นกิจกรรมหนึ่งที่นักเรียนสามารถแสดงความสัมพันธ์ของมโนทัศน์เรื่องใดเรื่องหนึ่ง อย่างมีระบบ และลำดับขั้นตอน โดยอาศัยคำหรือทิศทางเดียว สองทิศทาง หรือมากกว่า นักเรียน สามารถนำมโนทัศน์ในสาระที่ได้เรียนรู้มาจัดระบบ จัดลำดับ และเชื่อมโยงความสัมพันธ์แต่ละ มโนทัศน์ที่มีความเกี่ยวข้องเข้าด้วยกัน นักเรียนรู้จักสังเกต เปรียบเทียบสรุป และจำแนกแยกแยะสิ่ง ต่าง ๆ จัดเป็นระบบ หรือหมวดหมู่ได้อย่างถูกต้อง นักเรียนสามารถรวบรวมข้อมูลและเข้าใจข้อมูล ที่ได้รับ ผังมโนทัศน์หรือแผนภาพลำดับการคิดจึงเป็นเครื่องมือสำคัญหนึ่งที่แสดงให้เห็นถึง กระบวนการความคิดของนักเรียนที่มีโอกาสสร้างแผนภาพลำดับการคิด และอ่านแผนภาพ แสดงให้เห็นว่านักเรียนเข้าใจกระบวนการคิดของตนเองได้ดีขึ้น จนสามารถอธิบายออกมาเป็นภาพให้ ผู้อื่นเข้าใจได้ ซึ่งแผนภาพลำดับการคิดนี้ช่วยให้นักเรียนคิดวิเคราะห์ และเกิดความคิดรวบยอด (ปริญานูช สถาวรมณี 2548: 32)

ภาคผนวก ค

เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

แบบประเมินระดับทักษะการใช้ภาษาไทยในการสื่อสาร

(การฟัง การพูด การอ่าน การเขียน)

แบบประเมินระดับทักษะการใช้ภาษาไทยในการสื่อสารประกอบด้วย 2 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 แบบบันทึกข้อมูลทั่วไปมี 10 ข้อ

ส่วนที่ 2 แบบประเมินระดับทักษะการใช้ภาษาไทยในการรับสาร (ฟัง อ่าน) มีจำนวน 8 ข้อ

และแบบประเมินทักษะการใช้ภาษาไทยในการส่งสาร (พูด เขียน) มีจำนวน 8 ข้อ

ส่วนที่ 1 : แบบบันทึกข้อมูลทั่วไป

คำชี้แจง กรุณาตอบแบบสอบถามและทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ หน้าข้อความที่ตรงกับคำถามของท่าน หรือเติมคำลงในช่องว่างให้ตรงกับความเป็นจริง

1. อายุ ปี
2. เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง
3. ศาสนา ☐ อิสลาม ☐ อื่น ๆ ระบุ
4. เป็นครูผู้สอนอิสลามศึกษามาแล้ว

☐ ไม่เคยเป็น

☐ 1-5 ปี

☐ 6-10 ปี

☐ 11-15 ปี

☐ 15 ปีขึ้นไป

5.ระดับการศึกษา

- ☐ ปริญญาตรี

☐ ในประเทศ

☐ ต่างประเทศ
- ☐ ปริญญาโท

☐ ในประเทศ

☐ ต่างประเทศ
- ☐ อื่นๆระบุ.....

6.ท่านใช้ภาษาอื่นนอกเหนือจากภาษามลายูถิ่น ในการสื่อสารหรือไม่

☐ ไม่ใช่

☐ ใช้ ระบุได้มากกว่า 1 ข้อ

☐ ภาษาไทย

☐ ภาษาอังกฤษ

☐ ภาษาอาหรับ

☐ อื่นๆ ระบุ.....

7.ภาษาที่ใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน (สามารถตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ ภาษาไทยกลาง

☐ ภาษาไทยภาคใต้

☐ ภาษาไทยภาคอีสาน

☐ ภาษาไทยภาคเหนือ

☐ ภาษามลายูถิ่น

☐ อื่น ๆ ระบุ.....

8. กลุ่มผู้รับบริการ นักเรียนที่ท่านสอน หรือผู้ที่ท่านทำงานร่วมกัน (สามารถตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ ชาวไทยพุทธ

☐ ชาวไทยมุสลิม

☐ ชาวไทยเชื้อสายจีน

☐ อื่น ๆ ระบุ

9. ท่านมีประสบการณ์ตรงในการเรียนภาษาไทย

☐ ไม่มี

☐ มี กรุณาระบุประสบการณ์ที่มี(ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร)

.....

.....

.....

10.ท่านมีประสบการณ์ตรงในการใช้ภาษาไทยในการสื่อสาร (การฟัง การพูด การอ่าน การเขียน) หรือไม่

☐ ไม่มี

☐ มี กรุณาระบุว่าส่วนใหญ่เป็นเรื่องอะไร

.....

.....

.....

ส่วนที่ 2 : แบบประเมินระดับทักษะการใช้ภาษาไทยในการสื่อสาร

คำชี้แจง แบบประเมินนี้มีประเด็นคำถามในการรับสารและการส่งสาร โดยมีข้อคำถามทั้งหมด 16 ข้อ แต่ละข้อมีตัวเลือกให้เลือกตอบ 3 ระดับคือ ปรับปรุง ปานกลาง และดี โดยมีระดับคะแนนดังนี้

ระดับคะแนน 1.00-1.50	หมายถึง ทักษะการใช้ภาษาไทยในการสื่อสารต้องปรับปรุง
ระดับคะแนน 1.51-2.50	หมายถึง ทักษะการใช้ภาษาไทยในการสื่อสารปานกลาง
ระดับคะแนน 2.51-3.00	หมายถึง ทักษะการใช้ภาษาไทยในการสื่อสารดี

กรอบกำหนดทักษะการใช้ภาษาไทยในการสื่อสารของผู้สอนอิสลามศึกษา ในการฟัง พูด อ่าน และเขียนที่ใช้ในการศึกษา

1. ทักษะการฟัง : เข้าใจเรื่องที่ฟังและมีมารยาทในการฟัง
2. ทักษะการพูด : ออกเสียงถูกต้อง ชัดเจน เล่าในเรื่องที่ฟังได้ และมีมารยาทในการพูด
3. ทักษะการอ่าน : อ่านออกเสียงได้ถูกต้อง และมีมารยาทในการอ่าน
4. ทักษะการเขียน : เขียนสะกดคำถูกต้อง ใช้คำในการเขียนเป็นประโยคถูกต้อง เขียนสรุปเรื่องได้ และมีมารยาทในการเขียน

ความสามารถในการ ใช้ภาษา/พฤติกรรม	คะแนน/ระดับทักษะ		
	ปรับปรุง	ปานกลาง	ดี
การรับสาร			
1. การฟัง			
1.1. ฟังเข้าใจ ความหมาย	ไม่สามารถบอก ความหมายของคำ ประโยค ข้อความ ของเรื่องที่ฟังได้	บอกความหมายของคำ ประโยค ข้อความของเรื่อง ที่ฟังได้แต่ยังไม่ครบถ้วน	บอกความหมายของคำ ประโยค ข้อความของเรื่อง ที่ฟังได้ครบถ้วน
1.2. แปลความ ขยาย ความ	ไม่สามารถแปลความ ขยายความของเรื่องที่ฟัง	แปลความ ขยายความของเรื่อง ที่ฟังได้ถูกต้อง แต่ไม่ครบถ้วน	แปลความ ขยายความของ เรื่องที่ฟังได้ถูกต้องครบถ้วน

ความสามารถในการ ใช้ภาษา/พฤติกรรม	คะแนน/ระดับทักษะ		
	ปรับปรุง	ปานกลาง	ดี
1.3. ฟังสรุปเรื่องได้	สรุปเนื้อหาของเรื่อง ที่ฟังไม่ได้	สรุปเนื้อหาของเรื่องที่ฟังได้แต่ ไม่ครบถ้วน	สรุปเนื้อหาของเรื่องที่ฟังได้ ครบถ้วน
1.4. มารยาทในการ ฟัง	ไม่ตั้งใจฟัง มีการคุยส่ง เสียงดังหรือนำงานอื่น มาทำระหว่างการฟัง	ตั้งใจฟังแต่มีการพูดคุยระหว่าง การฟัง ไม่นำงานอื่นขึ้นมาทำ ระหว่างการฟัง	ตั้งใจฟังตั้งแต่ต้นจนจบ ไม่คุยกันหรือไม่นำงานอื่น ขึ้นมาทำระหว่างการฟัง
2. การอ่าน			
2.1 ความถูกต้อง ชัดเจน	ไม่สามารถอ่านออก เสียงตามอักขรวิธีได้	สามารถอ่านออกเสียงตาม อักขรวิธีได้แต่ไม่ถูกต้อง ไม่ชัดเจน จังหวะ วรรคตอน ไม่ถูกต้อง	สามารถอ่านออกเสียงตาม อักขรวิธีได้ถูกต้อง ชัดเจน จังหวะวรรคตอนถูกต้อง
2.2 ความคล่องแคล่ว ในการอ่าน	อ่านได้ไม่ครบ และ ใช้เวลาในการอ่านเกิน กว่าที่กำหนดให้มาก	อ่านได้ครบตามเวลาที่ กำหนดให้	อ่านได้ครบเสร็จก่อนก่อน เวลาที่กำหนดให้
2.3 ตอบคำถามจาก เรื่องที่อ่าน	ไม่สามารถตอบคำถาม จากเรื่องที่อ่านได้หรือ ตอบได้แต่ไม่ถูกต้อง	สามารถตอบคำถามจากเรื่องที่ อ่านได้ถูกต้อง แต่ไม่ครบถ้วน	สามารถตอบคำถามจาก เรื่องที่อ่านได้ถูกต้อง และ ครบถ้วน
2.4. มารยาทในการ อ่าน	อ่านออกเสียงดังจน รบกวนผู้อื่น อ่านเสร็จ ไม่เก็บเอกสารหรือ หนังสือให้เรียบร้อย	ไม่อ่านออกเสียงดังจนรบกวน ผู้อื่น ออกเสียงได้ชัดจน อ่านเสร็จไม่เก็บเอกสารหรือ หนังสือให้เรียบร้อย	ไม่อ่านออกเสียงดังจน รบกวนผู้อื่น ออกเสียง ได้ชัดจนอ่านเสร็จเก็บ เอกสารหรือหนังสือ เรียบร้อย

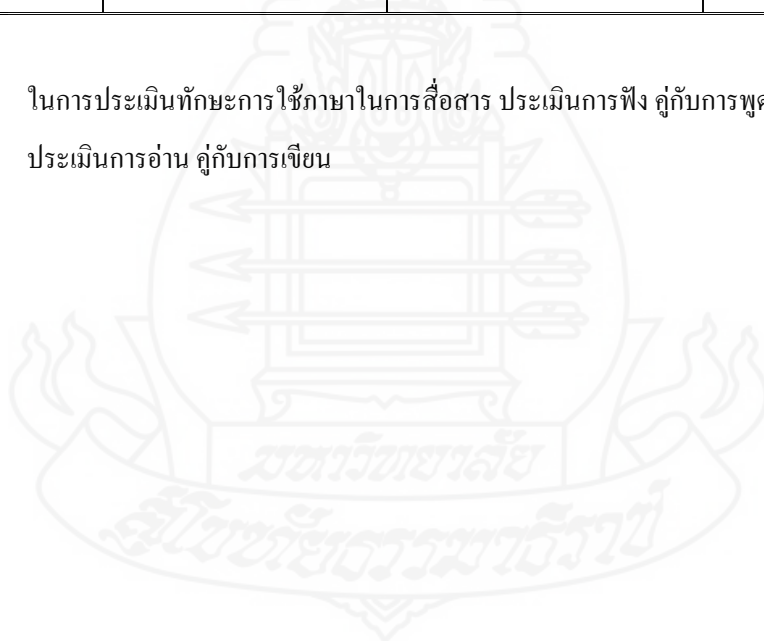
การสื่อสาร

3. การพูด			
3.1 ความคล่องแคล่ว ในการพูด	ไม่สามารถใช้คำพูดแสดง ความรู้ ความคิดออกมา ได้	สามารถใช้คำพูดแสดง ความรู้ ความคิดได้แต่ติดขัด บ่อย ต้องอาศัยการชี้แนะ บ่อยครั้ง	สามารถใช้คำพูดแสดง ความรู้ ความคิดได้ไม่ติดขัด เป็นธรรมชาติ

ความสามารถในการ ใช้ภาษา/พฤติกรรม	คะแนน/ระดับทักษะ		
	ปรับปรุง	ปานกลาง	ดี
3.2 ความชัดเจน ถูกต้องของคำพูด	พูดออกเสียงแต่ละคำ ไม่ชัดเจน และเรียงลำดับ คำไม่ถูกต้อง	พูดออกเสียงบางคำไม่ชัดเจน และเรียงลำดับคำไม่ถูกต้อง	พูดออกเสียงแต่ละคำชัดเจน และเรียงลำดับคำถูกต้อง
3.3 ใช้คำพูดที่สื่อ ความหมายได้	ไม่สามารถพูด สื่อความหมายให้ผู้อื่น เข้าใจได้	สามารถพูดสื่อความหมาย ให้ผู้อื่นเข้าใจได้ แต่ ไม่ครบถ้วน และวากวน	สามารถพูดสื่อความหมาย ให้ผู้อื่นเข้าใจได้ครบถ้วน และไม่วากวน
3.4.มารยาทใน การพูด	พูดเสียงเบาหรือดัง มาก จนฟังไม่ได้ใจความ ใช้คำพูดไม่สุภาพ ไม่เหมาะสมกับเรื่องที่พูด มีการแทรกคำพูดเป็น ภาษาถิ่นบ่อยครั้ง	พูดเสียงดังได้ยินทั่วถึง ใช้คำพูดบางคำไม่สุภาพ ไม่เหมาะสมกับเรื่องที่พูด มีการแทรกคำพูดเป็นภาษา ถิ่นบางครั้ง	พูดเสียงดังฟังชัด ได้ยิน ทั่วถึง ใช้คำพูดสุภาพ เหมาะสมกับเรื่องที่พูด ไม่มีการแทรกคำพูดเป็น ภาษาถิ่น
4. การเขียน			
4.1เขียนคำโดยใช้ สระ พยัญชนะ วรรณยุกต์ถูกต้อง	ไม่สามารถเขียนสะกดคำ โดยใช้สระ พยัญชนะ วรรณยุกต์ได้	สามารถเขียนสะกดคำโดย ใช้สระ พยัญชนะ วรรณยุกต์ ได้ แต่ไม่ถูกต้อง	สามารถเขียนสะกดคำโดย ใช้สระ พยัญชนะ วรรณยุกต์ได้ถูกต้อง
4.2 เขียนเรียบเรียง ถ้อยคำเป็นประโยค ข้อความได้	ไม่สามารถเขียนเรียบเรียง ถ้อยคำเป็นประโยค ข้อความได้	สามารถเขียนเรียบเรียง ถ้อยคำเป็นประโยค ข้อความ ได้ แต่วากวน หรือ เว้นวรรค ตอนไม่ถูกต้อง	สามารถเขียนเรียบเรียง ถ้อยคำเป็นประโยค ข้อความได้สละสลวย เว้นวรรคตอนได้ถูกต้อง เหมาะสม

ความสามารถในการ ใช้ภาษา/พฤติกรรม	คะแนน/ระดับทักษะ		
	ปรับปรุง	ปานกลาง	ดี
4.3 ใช้ภาษาใน การเขียนได้ เหมาะสม	ไม่สามารถใช้ภาษาใน การเขียนได้	สามารถใช้ภาษาในการเขียน ได้ แต่มีข้อผิดพลาดใน การเขียนประโยค หลายที่ ทำให้การสื่อความไม่ชัดเจน	สามารถใช้ภาษาใน การเขียนได้ การใช้ภาษา เข้าใจง่าย เขียนประโยคได้ กระชับ รัดกุม ใช้สำนวน ภาษาสละสลวย สื่อความหมายได้ชัดเจน
4.4.มารยาทใน การเขียน	เขียนไม่ชัดเจน อ่านยาก ไม่เป็นระเบียบ ไม่สะอาด ใช้ถ้อยคำที่ไม่เหมาะสม ไม่สามารถสื่อความหมาย ให้เข้าใจได้	เขียนชัดเจน อ่านง่าย เป็นระเบียบ สะอาด ใช้ ถ้อยคำบางคำที่ไม่เหมาะสม แต่ยังสามารถสื่อความหมาย ให้เข้าใจได้	เขียนชัดเจน อ่านง่าย เป็นระเบียบ สะอาด ใช้ ภาษาที่ง่าย ๆ สั้น ๆ กะทัดรัด สื่อความหมาย เข้าใจได้ดี

หมายเหตุ ในการประเมินทักษะการใช้ภาษาในการสื่อสาร ประเมินการฟัง คู่กับการพูด
ประเมินการอ่าน คู่กับการเขียน

แบบประเมินทักษะการใช้ภาษาไทยในการสื่อสารโดยใช้โจทย์สถานการณ์

1. ทักษะการฟังและทักษะการพูด(ฉบับที่ 1)

พระอาทิตย์พักร้อน

วันหนึ่งพระอาทิตย์ตื่นนอนขึ้นมาด้วยความรู้สึกเหงาเหงาและสงสารตนเองที่ต้องทำงานจนไม่มีเวลาหยุดพัก พระอาทิตย์จึงตัดสินใจไม่ออกไปทำงานตามปกติ พระจันทร์กับดาวเพื่อนเก่าไม่เห็นพระอาทิตย์ออกไปทำงานจึงมาหาถึงบ้านและซักถามจนได้ความว่า พระอาทิตย์ลาพักร้อนซึ่งทำให้ทั้งคู่ตกใจมากและนำเรื่องไปเล่าให้แม่ฟัง แม่จึงมาเตือนให้พระอาทิตย์ทำหน้าที่ของตนตามปกติ แต่พระอาทิตย์ยังยืนยันว่า จะพักผ่อนจนกว่าจะหายเหนื่อย แม่โกรธมากจึงชวนให้ฝนมาตกที่หน้าบ้านฝนตกด้วยความโกรธอยู่นาน ในที่สุดฝนหยุดตกพระอาทิตย์ก็ออกจากบ้านไปเที่ยวด้วยความดีใจ

“สวัสดีจ๊ะ มะพร้าวจ๋า” พระอาทิตย์ร้องทักมะพร้าวอย่างร่าเริง ต้นมะพร้าวเหลือบตาขึ้นมองอย่างอ่อนเพลีย พระอาทิตย์สัมผัสได้ถึงความทุกข์ของมัน “สวัสดี เธอเป็นใคร” มันจำพระอาทิตย์ไม่ได้เพราะเมื่อพระอาทิตย์หยุดส่องแสงแล้ว ก็มองดูเหมือนลูกบอลสีแดงลูกโตธรรมดา ๆ นั่นเอง“เธอเป็นเพื่อนกับพระอาทิตย์หรือเปล่า ช่วยบอกให้พระอาทิตย์ส่องแสงที เพราะถ้าไม่มีแสงแดดฉันก็จะตาย” พระอาทิตย์รู้สึกเสียใจที่ทำให้มะพร้าวเดือดร้อนพระอาทิตย์เดินไปเจอแม่นกทางเขนกำลังกกลูกนกอยู่ แม่นกก็ถามว่า “เธอรู้จักพระอาทิตย์ไหม ช่วยไปบอกพระอาทิตย์ให้ส่องแสงที ถ้าไม่มีแสงสว่าง ลูกของฉันก็จะหนาวตาย” พระอาทิตย์รู้สึกเสียใจที่ทำให้ลูกนกหนาวจนใกล้ตาย พระอาทิตย์รู้สึกหิวน้ำมาก จึงเดินไปหาแม่น้ำ ก็พบว่า ไม่มีน้ำแม้แต่หยดเดียว แม่น้ำบอกกับพระอาทิตย์ว่า “ฉันไม่มีน้ำให้เธอดื่มหรอก ฉันแข็งไปหมดทั้งตัวแล้วนี่ ถ้าอยากดื่มน้ำก็ไปบอกให้พระอาทิตย์ส่องแสงสิจ๊ะ ” พระอาทิตย์รู้สึกเหงาและเสียใจจนร้องไห้อยู่ตามลำพัง

ลมผ่านมาเห็นเข้าพอดีจึงซักถามและเมื่อได้ฟังเรื่องจากพระอาทิตย์แล้ว ลมจึงปลอบว่า “เรื่องทั้งหมดนี้เกิดมาจากตัวเธอเอง เพราะเธอไม่ทำหน้าที่ทำให้คนอื่นเดือดร้อนไปหมด รวมทั้งตัวเธอด้วย เธอเป็นพระอาทิตย์ต้องส่องแสง จะหลีกเลี่ยงไม่ได้ เพราะมันเป็นความรับผิดชอบของเธอ คนที่ไม่มีความรับผิดชอบเป็นคนเห็นแก่ตัว ลองคิดดูสิจ๊ะว่า ถ้าใคร ๆ ละทิ้งหน้าที่ของตนเอง อะไร

จะเกิดขึ้น เธอและคนอื่น ๆ ก็จะอยู่บนโลกนี้ตามธรรมชาติไม่ได้ ” พระอาทิตย์นั่งฟังและคิดตาม เขาหยุดร้องไห้และเริ่มเข้าใจในสิ่งที่ลมพูด พระอาทิตย์รีบกลับไปทำหน้าที่ของตน ไม่นานทุกสิ่งทุกอย่างก็กลับคืนสู่ความสุขอีกครั้ง น้ำในแม่น้ำเริ่มละลาย นกออกหากิน ต้นมะพร้าวท่าทางสดชื่น เมฆกับฝนหายไกรธแล้ว พระจันทร์กับดาวก็กลับมาเป็นเพื่อนตามเดิม พระอาทิตย์ยิ้มด้วยความภูมิใจ เดิวนี้นี้เขามีเพื่อนมากมายและไม่เหงาอีกแล้ว ลมผ่านมาทักทายอีกครั้งหนึ่ง ก่อนจะจากมาก็ได้ยินเสียงพระอาทิตย์บอกกับตัวเองว่า “ คนเรานอกจากจะต้องรับผิดชอบต่อตัวเองแล้ว ยังควรจะต้องรับผิดชอบต่อผู้อื่นด้วย ”

คัดแปลงจาก อรุณรัตน์ วิวรรณะเดช. พระอาทิตย์พักร้อน.

(เน้นคุณธรรมเรื่อง ความรับผิดชอบ ความ มีวินัย)

ตอนที่ 1

ประเด็น : การจับใจความจากการฟัง

แนวการประเมิน

คำสั่ง ให้นักศึกษาฟังเรื่อง พระอาทิตย์พักร้อน โดยมีมารยาทในการฟัง พร้อม ๆ กัน 2 เที้ยว เที้ยวแรกให้ฟังอย่างเดียว เที้ยวที่ 2 เมื่อฟังเสร็จแล้วตอบคำถามต่อไปนี้โดยมีมารยาทในการพูด

คำถาม

1. ตัวละครในเรื่องมีทั้งหมดกี่ตัว ใครบ้าง

ตอบ มีตัวละครทั้งหมด 10 ตัว คือ พระอาทิตย์ พระจันทร์ ดาว เมฆ ฝน มะพร้าว แม่นก กางเขน ลูกนก แม่น้ำ ลม

2. เหตุการณ์สำคัญของเรื่องเกิดขึ้นที่ไหน คืออะไร

ตอบ บนโลก

3. เหตุใดพระอาทิตย์จึงไม่ยอมออกไปส่องแสงตามปกติ

ตอบ เพราะพระอาทิตย์รู้สึกเหนื่อยและสงสารตนเองที่ทำงานจนไม่มีเวลาหยุดพัก

4. ใครแะมาเตือนให้พระอาทิตย์ไปทำงานตามปกติ

ตอบ เมฆ

5. ใครได้รับความเดือดร้อนจากการหยุดทำงานของพระอาทิตย์

ตอบ มะพร้าว และลูกนกนางเขน

6. พระอาทิตย์กลับไปทำงานตามคำแนะนำของใคร

ตอบ ลม

7. ผลสุดท้ายของเรื่องเป็นอย่างไร

ตอบ พระอาทิตย์กลับไปทำงานตามปกติ ทำให้ธรรมชาติทุกอย่างกลับมาเหมือนเดิม

8. ข้อคิดที่ได้จากเรื่องและสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้คือ

ตอบ คนเราต้องสร้างวินัยให้กับตนเอง มีความรับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่น

ตอนที่ 2

ประเด็น : การพูดเล่าเรื่องจากการฟัง

แนวการประเมิน

คำสั่ง ให้นักศึกษาฟังเรื่อง พระอาทิตย์พักร้อน โดยมีมารยาทในการฟัง พร้อม ๆ กัน 2 เที้ยว แล้วสรุปเรื่องโดยเล่าให้ฟังเพียงสั้น ๆ โดยมีมารยาทในการพูด

แนวคำตอบ วันหนึ่งพระอาทิตย์ไม่ยอมออกไปส่องแสงตามปกติ เมื่อเพื่อน ๆ รู้ข่าว ได้มาเตือน แต่พระอาทิตย์ก็ยังยืนยันจะหยุดพักเหมือนเดิมทำให้เมฆและฝนโหมกระหน่ำ หลังจากนั้นพระอาทิตย์ได้ออกจากบ้านไปเที่ยว ระหว่างทางได้พบกับมะพร้าวที่ใกล้ตาย แม่นกนางเขนที่กำลังกกลูกนก

ซึ่งหนาวจนใกล้ตาย และแม่น้ำที่ไม่มีน้ำแม่แต่หยดเดียวเพราะน้ำกลายเป็นน้ำแข็งหมด พระ
 อาทิตย์รู้สึกเศร้าใจมากที่ตนเองทำให้คนอื่นเดือดร้อนจึงร้องไห้อยู่ตามลำพัง ลมผ่านมาเห็นจึง
 ปลอบใจและเตือนให้พระอาทิตย์เข้าใจถึงหน้าที่และความรับผิดชอบของตนเอง พระอาทิตย์จึง
 กลับไปส่องแสงเหมือนเดิมและเข้าใจว่า คนเราต้องมีความรับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่น

เกณฑ์การประเมิน

มิติการประเมิน	ระดับคุณภาพ		
	ปรับปรุง(1)	ปานกลาง(2)	ดี(3)
1. การตอบคำถามจากเรื่องที่ฟัง	ตอบคำถามจากเรื่องที่ฟัง ผิดตั้งแต่ 3 ข้อขึ้นไป	ตอบคำถามจากเรื่องที่ฟัง ผิดไม่เกิน 2 ข้อ	ตอบคำถามจากเรื่องที่ฟัง ได้ถูกต้องทุกข้อ
2. มารยาทในการฟัง	ตั้งใจฟังเรื่องเพียงเรื่องเดียว มีการพูดคุยส่งเสียงดัง หรือนำงานอื่นมาทำระหว่างการฟัง	ฟังเรื่องทั้ง 2 เทียบแต่มี การพูดคุยเบา ๆ ระหว่างการฟัง ไม่มี การนำงานอื่นขึ้นมา ทำระหว่างการฟัง	ตั้งใจฟังเรื่องทั้ง 2 เทียบตั้งแต่ต้นจนจบ ไม่คุยกันหรือนำงานอื่นขึ้นมาทำระหว่างการฟัง
3. การพูดเล่าเรื่องสื่อความหมายสรุปเรื่อง แปลความขยายความ	พูดเล่าเรื่องจากการฟัง ไม่ได้ บอกลำดับ เหตุการณ์ของเรื่องไม่ถูกต้อง วกวน พูดสรุปความไม่ได้และไม่สามารถบอกข้อคิดของเรื่องได้	พูดเล่าเรื่องจากการฟัง ผิดพลาดไม่เกิน 1 เหตุการณ์ ลำดับเรื่อง ผิดวกวน ไม่เกิน 2 เหตุการณ์ พูดสรุปความโดยใช้สำนวนภาษาของตนเอง และบอกข้อคิดจากเรื่องได้ใกล้เคียงกับเรื่อง	พูดเล่าเรื่องจากการฟัง ได้ใจความถูกต้องตามเรื่องที่ฟัง ลำดับเรื่อง ได้ถูกต้องไม่วกวน พูดสรุปความโดยใช้สำนวนภาษาของตนเอง และสามารถบอกข้อคิดของเรื่องที่ฟังได้ถูกต้อง

มิติการประเมิน	ระดับคุณภาพ		
	ปรับปรุง(1)	ปานกลาง(2)	ดี(3)
4. ความชัดเจน ความถูกต้อง ความคล่องแคล่ว ของการพูด	พูดออกเสียงคำ ไม่ถูกต้องตาม อักขรวิธีตั้งแต่ 10 คำ ขึ้นไป พูดไม่ชัดเจน ติดขัดบ่อยจนผู้ฟัง ไม่สามารถทำความเข้าใจ เข้าใจได้	พูดออกเสียงคำ ไม่ถูกต้องตาม อักขรวิธี ได้ไม่เกิน 10 คำ พูดไม่ชัดเจน ติดขัดบ้าง แต่ผู้ฟังทำ ความเข้าใจได้	พูดถูกต้อง ออกเสียง ตามอักขรวิธีได้ ถูกต้องชัดเจน ไม่ติดขัด
5. มารยาทในการพูด	พูดเสียงเบาจนฟัง ไม่ได้ใจความ ใช้คำพูดไม่สุภาพ ไม่เหมาะสมกับเรื่องที่ พูดมีการใช้ภาษาถิ่น ตั้งแต่ 5 คำขึ้นไป	พูดเสียงเบาแต่ได้ยิน ทั่วถึง ใช้คำพูดสุภาพ เหมาะสมกับเรื่องที่พูด มีการแทรกคำพูดเป็น ภาษาถิ่นได้ไม่เกิน 5 คำ	พูดเสียงดังฟังชัด ได้ยินทั่วถึง ใช้คำพูด สุภาพเหมาะสมกับ เรื่องที่พูดมีการแทรก คำพูดเป็นภาษาถิ่นได้ ไม่เกิน 5 คำ

แบบประเมินทักษะการใช้ภาษาไทยในการสื่อสารโดยใช้โจทย์สถานการณ์

1. ทักษะการฟังและทักษะการพูด(ฉบับที่ 2)

คนต่อเทียน

นานมาแล้วในหมู่บ้านเล็ก ๆ กลางป่าลึกแห่งหนึ่ง ผู้คนในหมู่บ้านต่างมีชีวิตที่เรียบง่าย และหวาดกลัวเพราะในเวลากลางคืนมีฝูงสัตว์ร้ายที่อาศัยในป่าที่รอบหมู่บ้านตามธรรมชาติของมันมักหาโอกาสทำร้ายชาวบ้านอยู่เสมอ ๆ

วันหนึ่งชายชราซึ่งเป็นคนแก่แก่ของหมู่บ้านจึงปรึกษาคู่ชีวิตเพื่อหาทางช่วยเหลือชาวบ้านเหล่านั้น ในที่สุดสองตายายได้ตัดสินใจนำเงินที่เก็บออมไว้ใช้ในบ้านปลાયชีวิตไปซื้อเทียนไขจำนวน 10,000 เล่ม มาจุดแล้วนำไปตั้งไว้บนก้อนหินในหมู่บ้านและชายป่า จนหมู่บ้านและป่าที่เคยมืดสนิทกลับสว่างไสวด้วยแสงเทียนดูงามตายิ่งนัก

แสงเทียนที่งดงามทำให้ทุกคนอยากรู้ว่า แสงสว่างกลางป่ามาจากไหน บางคนเข้าใจว่าเป็นของพระราชาสผู้ครองแคว้น บางคนเดาว่าเป็นความเมตตาของเศรษฐีใจบุญ บางคนก็เข้าใจว่าเป็นฝีมือของเทวดาที่แอบมาช่วยเหลือชาวบ้าน

เพื่อให้หายสงสัย ชาวบ้านต่างพากันเข้าไปในป่า พวกเขาได้เห็นชายชราและหญิงชราคู่หนึ่งกำลังช่วยกันจุดเทียนทีละเล่ม ๆ อย่างไม่เหน็ดเหนื่อยตามอยู่ตามลำพัง เมื่อชาวบ้านตามคนทั้งคู่เข้าไปถึงบ้านและเห็นสภาพบ้านที่ทรุดโทรมจึงสงสัยว่า ชายชราและหญิงชราได้อะไรจากการจุดเทียนไปทั่วป่า คำตอบที่ได้ทำให้ชาวเมืองถึงกับพูดไม่ออก เพราะทั้งคู่ตอบว่า สิ่งที่ได้จากการจุดเทียนมีเพียงอย่างเดียว คือ ความสุขใจที่ได้ช่วยเหลือผู้อื่น

ความตั้งใจดีของสองตายายที่ทุกคนได้สัมผัส ทำให้ทุกคนอยากทำความดีเพื่อผู้อื่นบ้าง ชาวเมืองทั้งหลายจึงผลัดกันนำเทียนเล่มใหม่มาแทนเทียน 10,000 เล่มของสองตายายที่ค่อย ๆ สิ้นลงทุกวัน ๆ รวมทั้งพวกเขายังบริจาคเงินทองและแบ่งปันข้าวของแก่ชาวบ้านที่มีฐานะยากจนกว่าอีกด้วย ส่วนชาวบ้านในป่าก็นำอ่างใส่น้ำดื่มมาตั้งไว้หน้าบ้าน ทำที่นั่งพักให้คนเดินทางได้ใช้นั่ง

พักผ่อนและหลบแดดให้หายจากอาการอ่อนเพลีย ดูป้ายและกระดิ่งไว้ที่ประตูให้คนที่ต้องการความช่วยเหลือเรียกหาได้ตลอดเวลา

ความดีที่ชายชราและหญิงชราทำไปนั้นเป็นเหมือนการเริ่มต้นจุดเทียนให้แสงสว่างแก่สังคมที่มีมืดมิด แม้ตอนแรกแสงอาจยังน้อย แต่เมื่อผู้คนเห็นด้วยและพร้อมใจกันต่อเทียนแห่งความดีด้วย ทุกหนทุกแห่งจึงมีแต่ความดีงามและความสุข

ดัดแปลงจาก นานบุณ นามเป็นบุญ. นิทานความดี. ขวัญเรือน ฉบับที่ 889 ปักษ์แรก ธันวาคม 2551.

(เน้นคุณธรรมเรื่อง ความสามัคคี ความเสียสละ ความซื่อสัตย์สุจริต)

ตอนที่ 1

ประเด็น การจับใจความจากการฟัง

แนวการประเมิน

คำสั่ง ให้นักศึกษาฟังเรื่อง คนต่อเทียน โดยมีมารยาทในการฟัง พร้อม ๆ กัน 2 เที้ยว เที้ยวแรกให้ฟังอย่างเดียว เที้ยวที่ 2 เมื่อฟังเสร็จแล้วตอบคำถามต่อไปนี้โดยมีมารยาทในการพูด

คำถาม

1. ตัวละครในเรื่องมีทั้งหมดกี่ตัว ใครบ้าง

ตอบ มีละครทั้งหมด 5 ตัว คือ ชาวบ้าน ฟุ่สัตว์ร้าย ชายชรา หญิงชรา ชาวเมือง

2. เหตุการณ์สำคัญของเรื่องเกิดขึ้นที่ไหน คืออะไร

ตอบ ในหมู่บ้านเล็ก ๆ กลางป่าลึกแห่งหนึ่ง

3. ชาวบ้านในป่าหวาดกลัวสิ่งใด

ตอบ ฟุ่สัตว์ร้ายที่มักหาโอกาสทำร้ายชาวบ้านอยู่เสมอ

4. ใครมีความคิดอยากช่วยเหลือชาวบ้าน

ตอบ ชายชรา

5. ชายชราและหญิงชราช่วยเหลือชาวบ้านด้วยวิธีการใด

ตอบ นำเงินออมของตนเองไปซื้อเทียนไข 10,000 เล่ม มาจุดแล้วนำไปตั้งไว้บนก้อนหินในหมู่บ้าน และชายป่า

6. ชายชราและหญิงชรารู้สึกอย่างไรกับการกระทำของตนเอง

ตอบ รู้สึกมีความสุขที่ได้ช่วยเหลือผู้อื่น

7. ผลสุดท้ายของเรื่องเป็นอย่างไร

ตอบ ชาวเมืองช่วยกันนำเทียนเล่มใหม่มาแทนเทียน 10,000 เล่มของสองตาชาย ชาวบ้านในป่านำ อ่างใส่น้ำดื่มมาตั้งไว้หน้าบ้าน ทำที่นั่งพักแก่คนเดินทาง

8. ข้อคิดที่ได้จากเรื่องและสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้คือ

ตอบ คนเราต้องมึน้ำใจ เสียสละต่อผู้อื่น มีความสามัคคี จึงจะทำให้สังคมน่าอยู่และมีความสุข

ตอนที่ 2

ประเด็น การพูดเล่าเรื่องจากการฟัง

แนวการประเมิน

คำสั่ง ให้นักศึกษาฟังเรื่อง คนต่อเทียน โดยมีมารยาทในการฟัง พร้อม ๆ กัน 2 เที้ยว แล้วสรุปเรื่อง โดยเล่าให้ฟังเพียงสั้น ๆ โดยมีมารยาทในการพูด

แนวคำตอบ ในหมู่บ้านกลางป่าลึกที่เต็มไปด้วยอันตรายจากสัตว์ร้ายในป่าแห่งหนึ่ง สองตาชายผู้ยากจนคนหนึ่งได้นำเงินเก็บของตนไปซื้อเทียนไข 10,000 เล่ม มาจุดแล้วไปวางตามที่ต่าง ๆ ในหมู่บ้านและชายป่า ทำให้หมู่บ้านและป่ามีแสงสว่างไม่น่ากลัว เมื่อชาวบ้านรู้ว่า เป็นการกระทำของสองตาชายจึงพากันผลัดเปลี่ยนจุดเทียนในป่าแทนสองตาชาย และแสดงความมีน้ำใจแก่ผู้อื่นด้วยวิธีการต่าง ๆ ทำให้หมู่บ้านในป่ามีแต่ความสงบสุขและน่าอยู่

เกณฑ์การประเมิน

มิติการประเมิน	ระดับคุณภาพ		
	ปรับปรุง(1)	ปานกลาง(2)	ดี(3)
1. การตอบคำถาม จากเรื่องที่ฟัง	ตอบคำถามจากเรื่อง ที่ฟัง ผิดตั้งแต่ 3 ข้อ ขึ้นไป	ตอบคำถามจากเรื่อง ที่ฟังผิดไม่เกิน 2 ข้อ	ตอบคำถามจากเรื่อง ที่ฟังได้ถูกต้องทุกข้อ
2. มารยาทในการฟัง	ตั้งใจฟังเรื่องเพียงเดียว เดียว มีการพูดคุย ส่งเสียงดัง หรือนำงาน อื่นมาทำระหว่าง การฟัง	ฟังเรื่องทั้ง 2 เทียว แต่มีการพูดคุยเบา ๆ ระหว่างการฟัง ไม่มีการ นำงานอื่นขึ้นมาทำ ระหว่างการฟัง	ตั้งใจฟังเรื่องทั้ง 2 เทียวตั้งแต่ต้นจนจบ ไม่คุยกันหรือนำงาน อื่นขึ้นมาทำระหว่าง การฟัง
3. การพูดเล่าเรื่อง สื่อความหมาย สรุปเรื่อง แปลความ ขยายความ	พูดเล่าเรื่องจากการฟัง ไม่ได้ บอกลำดับ เหตุการณ์ของเรื่อง ไม่ถูกต้อง วกวน พูด สรุปความไม่ได้และ ไม่สามารถบอกข้อคิด ของเรื่องได้	พูดเล่าเรื่องจากการฟัง ผิดพลาดไม่เกิน 1 เหตุการณ์ ลำดับเรื่องผิด วกวนไม่เกิน 2 เหตุการณ์ พูดสรุป ความโดยใช้สำนวน ภาษาของตนเอง และ บอกข้อคิดจากเรื่องได้ ใกล้เคียงกับเรื่อง	พูดเล่าเรื่องจากการฟัง ได้ใจความถูกต้องตาม เรื่องที่ฟัง ลำดับเรื่อง ได้ถูกต้อง ไม่วกวน พูดสรุปความโดยใช้ สำนวนภาษาของ ตนเอง และสามารถ บอกข้อคิดของเรื่อง ที่ฟังได้ถูกต้อง

มติการประเมิน	ระดับคุณภาพ		
	ปรับปรุง(1)	ปานกลาง(2)	ดี(3)
4. ความชัดเจน ความถูกต้อง ความคล่องแคล่ว ของการพูด	พูดออกเสียงคำไม่ ถูกต้องตามอักขรวิธี ตั้งแต่ 10 คำขึ้นไป พูดไม่ชัดเจน ดัดจริต บอญจนผู้ฟังไม่สามารถ ทำความเข้าใจได้	พูดออกเสียงคำ ไม่ถูกต้องตามอักขรวิธี ได้ไม่เกิน 10 คำ พูด ไม่ชัดเจน ดัดจริตบ้าง แต่ผู้ฟังทำความเข้าใจ ได้	พูดถูกต้อง ออกเสียง ตามอักขรวิธีได้ ถูกต้องชัดเจน ไม่ดัดจริต
5. มารยาทในการพูด	พูดเสียงเบาจนฟัง ไม่ได้ใจความ ใช้คำพูด ไม่สุภาพไม่เหมาะสม กับเรื่องที่พูดมีการใช้ ภาษาถิ่นตั้งแต่ 5 คำ ขึ้นไป	พูดเสียงเบาแต่ได้ยิน ทั่วถึง ใช้คำพูดสุภาพ เหมาะสมกับเรื่องที่พูด มีการแทรกคำพูดเป็น ภาษาถิ่นได้ไม่เกิน 5 คำ	พูดเสียงดังฟังชัด ได้ยินทั่วถึง ใช้คำพูด สุภาพเหมาะสมกับ เรื่องที่พูดมีการแทรก คำพูดเป็นภาษาถิ่นได้ ไม่เกิน 5 คำ

แบบประเมินทักษะการใช้ภาษาไทยในการสื่อสารโดยใช้โจทย์สถานการณ์

1. ทักษะการอ่านและทักษะการเขียน(ฉบับที่ 1)

เรื่องหุบเขาเหล่ากอไผ่

ท่ามกลางหุบเขาในป่าใหญ่ที่ต้องเผชิญกับศัตรูตัวร้ายที่ชื่อ เจ้าแห่งพายุ ทุก ๆ วัน มันจะบุกโจมตีพี่น้องชาวสัตว์ป่าและต้นไม้จนเกิดความสูญเสียเป็นจำนวนมาก โชคดีที่หุบเขาแห่งนี้มีกอไผ่ขนาดมหึมาเป็นยามคอยปกป้องรักษา

วันหนึ่งเจ้าแห่งพายุวางแผนจะทำให้พี่น้องในหุบเขาเกิดความแตกแยกจึงค่อยๆพัฒนาเบา ๆ แล้วพูดคุยกับเหล่ากอไผ่ว่า เหตุใดจึงปล่อยให้สิ่งมีชีวิตทั้งหลายอยู่อย่างสุขสบาย ปล่อยให้กอไผ่ทำหน้าที่ดูแลความปลอดภัยตามลำพัง เมื่อเห็นว่าเหล่ากอไผ่เริ่มคล้อยตามจึงยื่นข้อเสนอว่า หากเหล่ากอไผ่ไม่คอยเสียสละเสี่ยงดังเดือนกับผู้อื่น เจ้าแห่งพายุจะพัฒนาเพียงสี่วัน อีกสามวันที่ไม่พัฒนาเพื่อให้เหล่ากอไผ่ได้พักผ่อน กอไผ่ชอบใจที่ตนเองจะได้ไม่ต้องทำงานหนักจนอ่อนเพลียเหมือนในอดีตจึงรับข้อเสนอของเจ้าแห่งพายุ โดยลืมไปว่า การตัดสินใจครั้งนี้ ผิดไปจากภาระหน้าที่ที่ธรรมชาติสร้างสรรค์กอไผ่ขึ้นมา

วันต่อมาทั่วทั้งหุบเขาต้องแปลกใจที่กอไผ่ไม่เสี่ยงดัง ทุกชีวิตต่างดำเนินไปอย่างสับสน บ้างก็ใช้ชีวิตอย่างเพลิดเพลิน ด้านกอไผ่ต่างก็แยกย้ายออกผลผลิตเป็นหน่อไม้ ไม่มีใครรู้ว่า กำลังจะเกิดอันตรายขึ้น ในวันที่ห้านั้นเองกอไผ่เริ่มสัมผัสได้ว่า เจ้าแห่งพายุกำลังเคลื่อนที่มา แต่กลับนิ่งเฉยเพื่อที่ตนเองได้สบายเหมือนกับที่เจ้าแห่งพายุบอก และแล้วเจ้าแห่งพายุก็ได้พัดเข้าสู่อาณาจักรหุบเขา สัตว์ป่าทั้งหลายถูกดูดกลืนหายไปในพริบตา ส่วนกอไผ่ที่เหลืออยู่ก็เสียใจและสำนึกผิดในการตัดสินใจครั้งนี้

เมื่อแสงสว่างจากดวงอาทิตย์กลับมาอีกครั้ง เจ้าแห่งพายุก็พัดอย่างรุนแรงเพื่อเข้าทำลายกำแพงกอไผ่ที่เหลืออยู่อีกครั้ง แต่ด้วยความสำนึกผิดต่ออาณาจักรหุบเขา จึงรวมพลังเสียสละดังกึกก้องไปทั่ว ส่งผลญาณเตือนภัยแก่สัตว์ทั้งหลาย พร้อมทั้งโน้มตัวรวมเป็นกอไผ่หนึ่งเดียวกัน

ค่อย ๆ ช่วยกันเอนถุ้ไปตามแรงลมทำให้เจ้าแห่งพายุหมดเรี่ยวแรงถอยกลับไปเหตุการณ์ในวันนั้น ทำให้กอไฟเข้าใจว่า การทำหน้าที่ตามธรรมชาติสร้างสรรค์มา ความซื่อสัตย์และความกตัญญูต่อ อาณาจักร ทำให้เหล่ากอไฟสามารถดำรงอยู่ต่อไปได้ และช่วยให้อาณาจักรรอดพ้นจากอันตรายได้อีกด้วย

คัดแปลงจาก พงศกร จันทพิพัฒน์พงศ์. หุบเขาเหล่ากอไฟ.

http://www.nacc.go.th/more_news.php?cid=111 สืบค้นเมื่อ 25 ต.ค.54

(เน้นคุณธรรมเรื่อง ความสามัคคี ความรับผิดชอบ ความมีวินัย)

ตอนที่ 1

ประเด็น : ความถูกต้อง ชัดเจนในการอ่าน

แนวการประเมิน

คำสั่ง ให้นักศึกษาอ่านออกเสียงเรื่องหุบเขาเหล่ากอไฟคนละ 1 เที้ยว โดยมีมารยาทในการอ่าน

ตอนที่ 2

ประเด็น : ตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน

แนวการประเมิน

คำสั่ง อ่านเรื่องหุบเขาเหล่ากอไฟแล้วตอบคำถามต่อไปนี้

คำถาม

1. เหตุการณ์ในเรื่องนี้เกิดขึ้นที่ไหน

ตอบ ในหุบเขากลางป่าใหญ่แห่งหนึ่ง

2. ศัตรูของกอไฟและสิ่งมีชีวิตอื่น ๆ คือใคร

ตอบ เจ้าแห่งพายุ

3. เหตุใดที่กอไฟไม่ทำหน้าที่ของตนตามปกติ

ตอบ กอไฟทำตามข้อเสนอของเจ้าแห่งพายุเพื่อจะได้พักผ่อนการเสียดสีส่งเสียงเตือนสิ่งมีชีวิตในป่า

4. การที่กอไผ่ไม่ส่งเสียงเตือนสิ่งมีชีวิตอื่นๆ แสดงให้เห็นว่า กอไผ่มีคุณธรรมใด

ตอบ ขาดความรับผิดชอบ

5. การรวมตัวกันของกอไผ่ แสดงให้เห็นว่า กอไผ่มีคุณธรรมใด

ตอบ ความสามัคคี

6. เรื่องนี้ให้ข้อคิดเกี่ยวกับเรื่องใด

ตอบ การมีวินัย ความรับผิดชอบ ในการทำหน้าที่ของตนเองและความรู้รักสามัคคีจะช่วย
ให้เอาชนะอุปสรรคและอันตรายต่าง ๆ ได้

ตอนที่ 3

ประเด็น : เขียนคำศัพท์จากเรื่องหุบเขาเหล่ากอไผ่

แนวการประเมิน

คำสั่ง เขียนตามคำบอกคำศัพท์จากเรื่องหุบเขาเหล่ากอไผ่จากบัญชีคำต่อไปนี้

คำศัพท์	คำศัพท์
1. ลำพัง	11. ผลผลิต
2. พักผ่อน	12. ศัตรู
3. เพลีย	13. สิ่งมีชีวิต
4. สัมผัส	14. ปกป้องรักษา
5. ธรรมชาติ	15. ความซื่อสัตย์
6. มหิมา	16. ความกตัญญู
7. สร้างสรรค์	17. เพลิดเพลิน
8. อันตราย	18. อาณาจักร
9. ตัญญาณ	19. เหตุการณ์
10. ดำรง	20. ความสำนึกผิด

ตอนที่ 4

ประเด็น : การนำคำมาใช้ได้ถูกต้องตรงตามความหมาย

แนวการประเมิน

คำสั่ง นำคำจากเรื่องหุบเขาเหล้ากอไผ่มาแต่งประโยคให้ได้ใจความโดยมีมารยาทในการเขียน

1. ธรรมชาติ

ประโยค

2. สัญญาณ

ประโยค

3. ดำรง

ประโยค

4. สัมผัส

ประโยค

5. เพลีย

ประโยค

6. พักผ่อน

ประโยค

7. ลำพัง

ประโยค

8. อันตราย

ประโยค

9. ผลผลิต

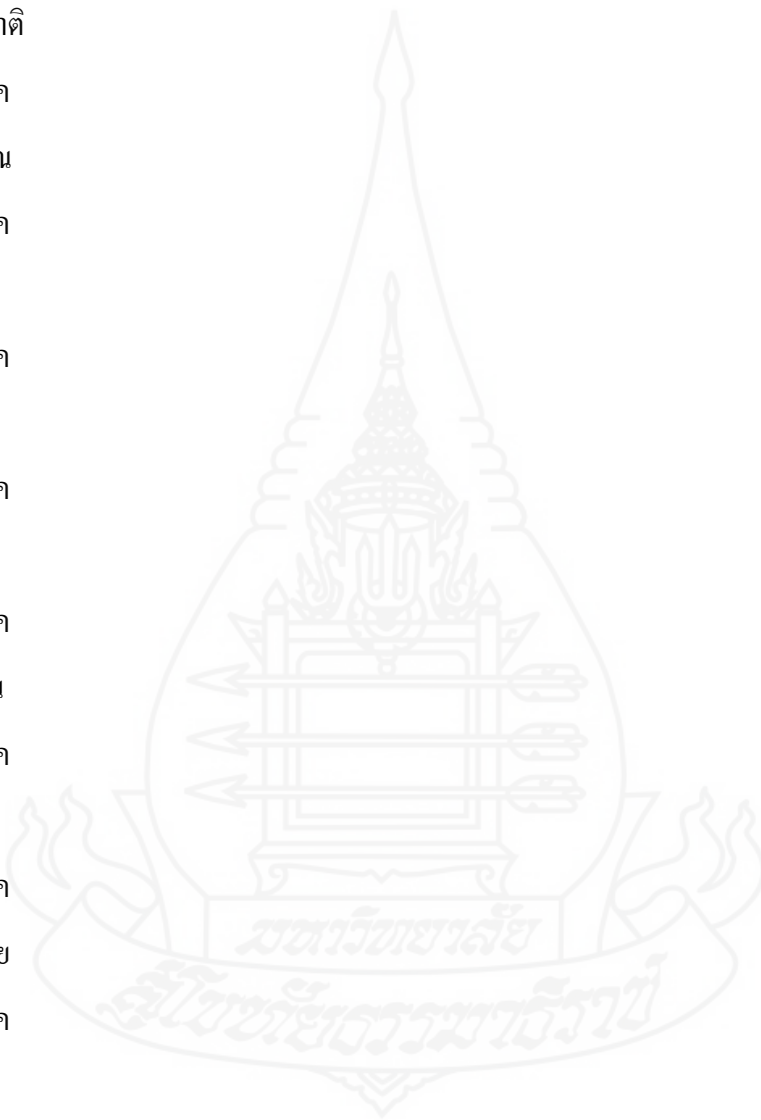
ประโยค

10. สิ่งมีชีวิต

ประโยค

11. ความซื่อสัตย์

ประโยค

12. ความกตัญญู

ประโยชน์

13. อาณาจักร

ประโยชน์

14. เหตุการณ์

ประโยชน์

15. ปกป้องรักษา

ประโยชน์

ตอนที่ 5

ประเด็น : การเขียนสรุปความจากการอ่าน

แนวการประเมิน

คำสั่ง

- ให้นักศึกษาอ่านเรื่องหุบเขาเหล่ากอไฟ ในใจ แล้วเขียนตอบคำถามเพื่อสรุปความจากการอ่าน ดังนี้

คำถาม	แนวคำตอบ
1. เรื่องหุบเขาเหล่ากอไฟ กล่าวถึงใครบ้าง	กอไฟ สิ่งมีชีวิตในหุบเขา และเจ้าแห่งพายุ
2. ตัวละครในเรื่องหุบเขาเหล่ากอไฟทำอะไร	เจ้าแห่งพายุยื่นเสนอให้กอไฟหยุดทำหน้าที่ในการส่งเสียงเตือนสิ่งมีชีวิตในป่า กอไฟทำตามข้อเสนอ ทำให้สิ่งมีชีวิตในป่าถูกเจ้าแห่งพายุพัดทำลายเกือบหมด แต่กอไฟได้กลับมาต่อต้านเจ้าแห่งพายุใหม่
3. ผลสุดท้ายของเรื่องเป็นอย่างไร	สิ่งมีชีวิตในป่ารอดพ้นอันตรายจากการโจมตีของเจ้าแห่งพายุ

2. ให้นักศึกษานำคำตอบจากข้อ 1 มาเรียบเรียงเป็นใจความสำคัญของเรื่องหุบเขาเหล่ากอไฟโดยมีมารยาทในการเขียน

แนวคำตอบ ในหุบเขากลางป่าใหญ่ที่สิ่งมีชีวิตมีชีวิตรอคอยู่ได้เพราะการพึ่งพาอาศัยกันโดยเฉพาะการส่งเสียงป้องกันภัยของเหล่ากอไฟ แต่วันหนึ่งเจ้าแห่งพายุยื่นเสนอให้กอไฟหยุดทำหน้าที่ในการส่งเสียงเตือนสิ่งมีชีวิตในป่า กอไฟทำตามข้อเสนอ ทำให้สิ่งมีชีวิตในป่าถูกเจ้าแห่งพายุพัดทำลายเกือบหมด แต่กอไฟได้กลับมาต่อต้านเจ้าแห่งพายุใหม่ สิ่งมีชีวิตในป่าจึงรอดพ้นอันตรายจากการโจมตีของเจ้าแห่งพายุอีกครั้งหนึ่ง

เกณฑ์การประเมิน

มิติการประเมิน	ระดับคุณภาพ		
	ปรับปรุง(1)	ปานกลาง(2)	ดี(3)
1.ความถูกต้อง ชัดเจน ในการอ่าน	อ่านออกเสียงสะกดคำ ไม่ถูกต้องและ ไม่ชัดเจนมากกว่า 10 คำ ขึ้นไป	อ่านออกเสียงสะกดคำ ไม่ถูกต้องและ ไม่ชัดเจนไม่เกิน 10 คำ	อ่านออกเสียงสะกดคำ ถูกต้อง ชัดเจนตาม อักขรวิธี
2.ความคล่องแคล่วใน การอ่าน	อ่านได้ไม่ครบ และ ใช้เวลาในการอ่านเกิน กว่า 10 นาที	อ่านได้ครบ ภายในเวลา 10 นาที	อ่านได้ครบ ก่อนเวลา 10 นาที
3.ตอบคำถามจากเรื่องที่ อ่าน	ตอบคำถามได้ ไม่ถูกต้อง ไม่ตรง ประเด็น ตั้งแต่ 2 ข้อ ขึ้นไป	ตอบคำถามได้ ไม่ถูกต้อง ไม่ตรง ประเด็น ไม่เกิน 2 ข้อ	ตอบคำถามได้ถูกต้อง ตรงประเด็นทุกข้อ
4.มารยาทการอ่าน	อ่านออกเสียงดังจน รบกวนผู้อื่น อ่านเสร็จ ไม่เก็บเอกสารหรือ หนังสือให้เรียบร้อย	ไม่อ่านออกเสียงดังจน รบกวนผู้อื่น ออกเสียง ได้ยินชัดเจน อ่านเสร็จ ไม่เก็บเอกสารหรือ หนังสือให้เรียบร้อย	ไม่อ่านออกเสียงดังจน รบกวนผู้อื่น ออกเสียง ได้ยินชัดเจน อ่านเสร็จ เก็บเอกสารหรือหนังสือ ให้เรียบร้อย

มติการประเมิน	ระดับคุณภาพ		
	ปรับปรุง(1)	ปานกลาง(2)	ดี(3)
5.การเขียนสะกดยคำโดยใช้สระ พยัญชนะวรรณยุกต์	ไม่สามารถเขียนสะกดยคำได้	เขียนสะกดยคำผิดไม่เกิน 10 คำ	เขียนสะกดยคำได้ถูกต้องทุกคำ
6. การแต่งประโยคจากคำ	ไม่สามารถเขียนเรียบเรียงถ้อยคำเป็นประโยคข้อความได้	เขียนเรียบเรียงถ้อยคำเป็นประโยค ข้อความได้ แต่ทวน ใช้เครื่องหมายวรรคตอนไม่ถูกต้องไม่เกิน 8 ข้อความ	เขียนเรียบเรียงถ้อยคำเป็นประโยค ข้อความได้ใจความ สละสลวย ใช้เครื่องหมายวรรคตอนได้ถูกต้องเหมาะสม
7.การเขียนสรุปความจากการอ่านและเขียนเรียบเรียงถ้อยคำ	เขียนตอบคำถามเพื่อสรุปความผิดตั้งแต่ 2 ข้อขึ้นไป ทำให้นำคำตอบมาเรียบเรียงเป็นใจความสำคัญของเรื่องได้ผิดประเด็น	เขียนตอบคำถามเพื่อสรุปความผิดไม่เกิน 1 ข้อ ทำให้นำคำตอบมาเรียบเรียงเป็นใจความสำคัญของเรื่องได้ผิดประเด็นเล็กน้อย	เขียนตอบคำถามเพื่อสรุปความได้ถูกต้องตรงประเด็น สามารถนำคำตอบมาเรียบเรียงเป็นใจความสำคัญของเรื่องได้กระชับและได้ใจความครบถ้วน
8.มารยาทการเขียน	เขียนไม่ชัดเจน อ่านยากไม่เป็นระเบียบ ไม่สะอาดใช้ถ้อยคำที่ไม่เหมาะสม ไม่สามารถสื่อความหมายให้เข้าใจได้	เขียนชัดเจน อ่านง่าย เป็นระเบียบ สะอาดใช้ถ้อยคำบางคำไม่เหมาะสม แต่ยังสามารถสื่อความหมายให้เข้าใจได้	เขียนชัดเจน อ่านง่าย เป็นระเบียบ สะอาด ใช้ภาษาที่ง่าย ๆ สั้น ๆ กะทัดรัด สื่อความหมายเข้าใจได้ดี

แบบประเมินทักษะการใช้ภาษาไทยในการสื่อสารโดยใช้โจทย์สถานการณ์

1. ทักษะการอ่านและทักษะการเขียน (ฉบับที่ 2)

เรื่อง หมู่บ้านย้อนเวลา

นานมาแล้วมีหมู่บ้านเล็ก ๆ ที่แห้งแล้งและห่างไกลความเจริญแห่งหนึ่ง ผู้คนในหมู่บ้านจึงมีฐานะยากจนและมีชีวิตที่ลำบากกว่าหมู่บ้านอื่น

วันหนึ่งลูกชายของหัวหน้าหมู่บ้านรู้สึกเบื่อหน่ายบ้านเกิดจนทนไม่ไหว เขาได้ชักชวนหนุ่มสาวในหมู่บ้านไปทำงานในเมืองใหญ่ แม้หัวหน้าหมู่บ้านซึ่งเป็นพ่อของชายหนุ่มจะห้ามอย่างไรก็ไม่สำเร็จ เขายังพูดกับพ่อว่า “หมู่บ้านแย่ ๆ แบบนี้ อยู่ไปก็มีแต่จะแย่ลง ต่อให้พยายามยังไง เราก็ไม่มีทางทำให้มันดีขึ้นได้หรอก พ่อควรรับความจริงว่า หมู่บ้านแห่งนี้ มันไม่มีอนาคตเหลืออยู่”

คำพูดของลูกชายทำให้พ่อของเขาเสียใจมาก เพราะลูกชายเลือกที่จะหนีปัญหาไปอยู่ในเมืองใหญ่แทนที่จะช่วยกันทำความเจริญให้บ้านเกิด

เมื่อหนุ่มสาวออกจากหมู่บ้านไปหมด ทั้งหมู่บ้านจึงเหลือแต่เด็กและคนแก่ที่อยู่ตามลำพังอย่างไม่มีความสุข หัวหน้าหมู่บ้านจึงคิดว่า เขาควรทำอะไรสักอย่างเพื่อให้บทเรียนแก่ลูกชายและนำความสุขกลับคืนมาสู่หมู่บ้านที่เขารัก

ก่อนนอนพักผ่อนคืนนั้นหัวหน้าหมู่บ้านคิด คิด คิด ในที่สุด เขาก็เกิดความคิดบางอย่างที่อาจทำให้หมู่บ้านนั้นเปลี่ยนแปลงไปอย่างที่ไม่ใคร ๆ นึกไม่ถึงก่อนจะหลับไปด้วยความอ่อนเพลีย

เมื่อแสงสว่างของพระอาทิตย์มาถึงในวันรุ่งขึ้น หัวหน้าหมู่บ้านรีบประชุมชาวบ้านแล้วขอร้องให้ทุกคนช่วยกันย้อนเวลาของหมู่บ้านให้กลับไปมีสภาพเหมือนในอดีต

เมื่อการประชุมสิ้นสุดลง คนแก่ทุกคนต่างร่วมมือกันทำสิ่งที่หัวหน้าบอก โดยพากันแต่งกายแบบโบราณ พร้อมนำเครื่องใช้เก่าออกมาใช้ใหม่ พูดคุยด้วยภาษาดั้งเดิม จับกลุ่มทำขนมตามสูตรเดิม รวมทั้งดำเนินชีวิตอย่างเรียบง่ายจนดูคล้ายกับว่า เวลาของหมู่บ้านนี้ช้ากว่าที่อื่นบนโลก

เมื่อเรื่องราวของหมู่บ้านแห่งนี้กระจายออกไป ก็ทำให้ผู้คนในเมืองต่างพากันมาชมหมู่บ้านเล็ก ๆ แห่งนี้เพื่อสัมผัสกับชีวิตและความสงบสุขตามธรรมชาติ ไม่กี่เดือนต่อมา หมู่บ้านที่เกือบไม่มีใครรู้จักก็เริ่มมีความมีชีวิตความเป็นอยู่ดีขึ้น

เมื่อหนุ่มสาวที่ออกไปทำงานในเมืองใหญ่ทราบข่าว ก็รู้สึกเสียใจที่เคยละทิ้งหมู่บ้านของตนไป พวกเขาจึงตัดสินใจกลับมาช่วยหมู่บ้านเพื่อขอโทษพ่อแม่และปู่ตายาย

พื้นที่ที่คนชราได้เห็นลูกหลานกลับมาหา ทุก ๆ คนก็ยกโทษให้ และกอด “เด็กโง่ทั้งหลาย” ด้วยความรักความเมตตาหนุ่มสาวทุกคนร้องไห้และให้สัญญาว่า ต่อไปจะตั้งใจต่อสู้กับปัญหาทุกอย่างอีกแล้ว

นาบุญ นามเป็นบุญ. หมู่บ้านย้อนเวลา. ขวัญเรือน ฉบับที่ 868 ปักษ์หลังมกราคม 2551.

(เน้นคุณธรรมเรื่อง ความสามัคคี ความรับผิดชอบ)

ตอนที่ 1

ประเด็น : ความถูกต้อง ชัดเจนในการอ่าน

แนวการประเมิน

คำสั่ง ให้นักศึกษาอ่านออกเสียงเรื่องหมู่บ้านย้อนเวลา คนละ 1 เที้ยว โดยมีมารยาทในการอ่าน

ตอนที่ 2

ประเด็น : ตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน

แนวการประเมิน

คำสั่ง อ่านเรื่องหมู่บ้านย้อนเวลาแล้วตอบคำถามต่อไปนี้

1. เหตุการณ์ในเรื่องนี้เกิดขึ้นที่ไหน

ตอบ ในหมู่บ้านเล็ก ๆ แห่งหนึ่ง

2. เหตุใดลูกชายหัวหน้าหมู่บ้านจึงออกไปทำงานในเมืองใหญ่

ตอบ เพราะเขาเบื่อหน่ายบ้านเกิดของตนเอง และคิดว่า อยู่ในหมู่บ้านแล้วจะทำให้ชีวิตแย่ลง

3. ชาวบ้านย่นเวลาโดยวิธีการใด

ตอบ แต่งกายแบบโบราณ ใช้อุปกรณ์เครื่องใช้แบบโบราณ พูดคุยด้วยภาษาดั้งเดิม ทำขนมและอาหารสูตรโบราณ

4. เหตุใดคนหนุ่มสาวที่ไปอยู่ในเมืองจึงกลับมาที่หมู่บ้านเหมือนเดิม

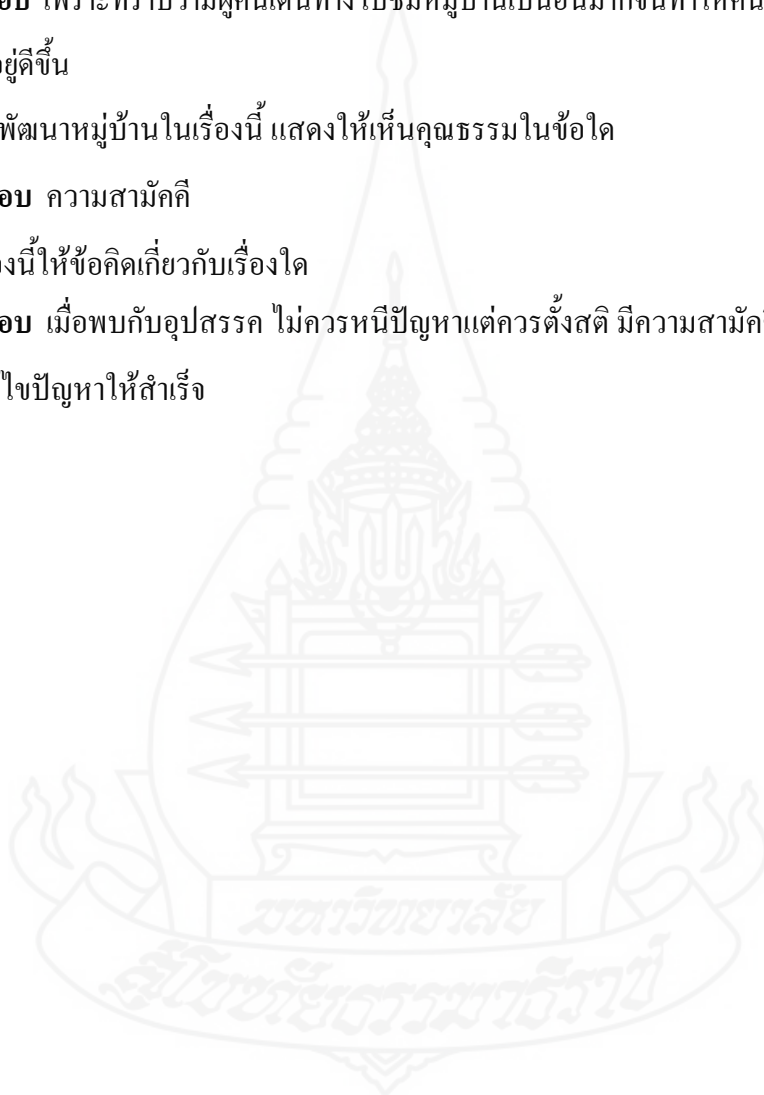
ตอบ เพราะทราบว่ามีส่วนคนเดินทางไปชมหมู่บ้านเป็นอันมากจนทำให้คนในหมู่บ้านมีชีวิตความเป็นอยู่ดีขึ้น

5. การพัฒนาหมู่บ้านในเรื่องนี้ แสดงให้เห็นคุณธรรมในข้อใด

ตอบ ความสามัคคี

7. เรื่องนี้ให้ข้อคิดเกี่ยวกับเรื่องใด

ตอบ เมื่อพบกับอุปสรรค ไม่ควรหนีปัญหาแต่ควรตั้งสติ มีความสามัคคี มีความรับผิดชอบร่วมกันแก้ไขปัญหาลงสำเร็จ

ตอนที่ 3

ประเด็น : เขียนคำศัพท์จากเรื่องหมู่บ้านย้อนเวลา

แนวการประเมิน

คำสั่ง เขียนตามคำบอกคำศัพท์จากเรื่องหมู่บ้านย้อนเวลาจากบัญชีคำต่อไปนี้

คำศัพท์	คำศัพท์
1. หมู่บ้าน	11. ธรรมชาติ
2. ความเจริญ	12. ขอโทษ
3. สำเร็จ	13. ประชุม
4. อนาคต	14. สภาพ
5. สร้างสรรค์	15. เรียบง่าย
6. สัมผัส	16. ความสงบสุข
7. ลำพัง	17. ป่วยตาย
8. พักผ่อน	18. ความเมตตา
9. เพลีย	19. สัญญา
10. แสงสว่าง	20. ดำเนินชีวิต

ตอนที่ 4

ประเด็น : การนำคำมาใช้ได้ถูกต้องตรงตามความหมาย

แนวการประเมิน

คำสั่ง นำคำจากเรื่องหมู่บ้านย้อนเวลามาแต่งประโยคให้ได้ใจความโดยมีมารยาทในการเขียน

1. ธรรมชาติ

ประโยค

2. สร้างสรรค์

ประโยค

3. ดำเนินชีวิต

ประโยค

4. สัมผัส

ประโยค

5. เพลิดเพลิน

ประโยค

6. พักผ่อน

ประโยค

7. ลำพัง

ประโยค

8. ประชุม

ประโยค

9. อนาคต

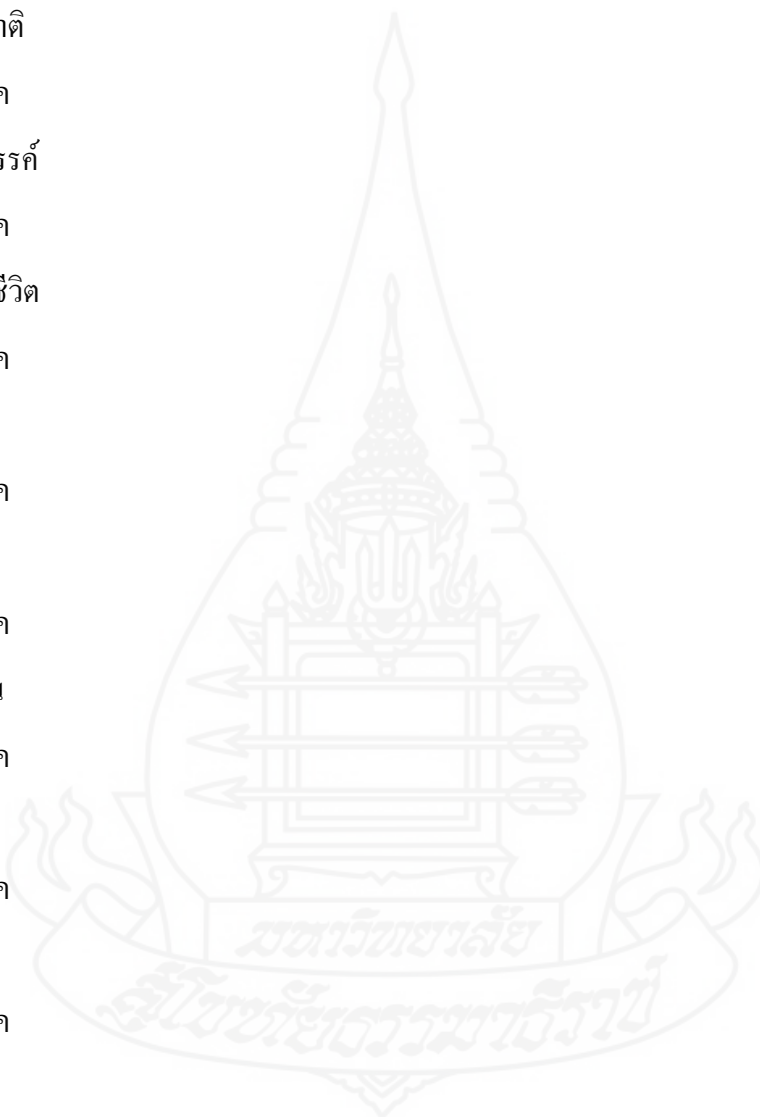
ประโยค

10. สำเร็จ

ประโยค

11. ความเจริญ

ประโยค

12. สภาพ

ประโยค

13. ความสงบสุข

ประโยค

14. ขอโทษ

ประโยค

15. แสงสว่าง

ประโยค

ตอนที่ 5

ประเด็น : การเขียนสรุปความจากการอ่าน

แนวการประเมิน

คำสั่ง

- ให้นักศึกษาอ่านเรื่องหมู่บ้านย้อนเวลาในใจ แล้วเขียนตอบคำถามเพื่อสรุปความจากการอ่าน ดังนี้

คำถาม	แนวคำตอบ
1. เรื่องหมู่บ้านย้อนเวลา กล่าวถึงใครบ้าง	หัวหน้าหมู่บ้าน ลูกชาย ชาวบ้านในหมู่บ้าน นักท่องเที่ยว
2. ตัวละครในเรื่องหมู่บ้านย้อนเวลาทำอะไร	ลูกชายของหัวหน้าหมู่บ้านพาคนหนุ่มสาวไปทำงานในเมืองใหญ่ แต่หัวหน้าหมู่บ้านได้คิดให้ชาวบ้านย้อนเวลาโดยหันมาแต่งตัวแบบโบราณ ใช้เครื่องมือแบบเก่า พูดคุยด้วยภาษาดั้งเดิม ทำให้มีผู้สนใจมาเยี่ยมชมหมู่บ้านย้อนเวลาเป็นจำนวนมาก
3. ผลสุดท้ายของเรื่องเป็นอย่างไร	คนหนุ่มสาวและลูกชายของหัวหน้าหมู่บ้านยอมกลับมาอยู่ในหมู่บ้านเหมือนเดิม

2. ให้นักศึกษานำคำตอบจากข้อ 1 มาเรียบเรียงเป็นใจความสำคัญของเรื่องหมู่บ้านย้อนเวลา โดยมีมารยาทในการเขียน

แนวคำตอบในหมู่บ้านเล็ก ๆ ที่ไม่มีใครรู้จักแห่งหนึ่ง ลูกชายของหัวหน้าหมู่บ้านพาคนหนุ่มสาวไปทำงานในเมืองใหญ่ แต่หัวหน้าหมู่บ้านได้คิดหาวิธีให้ชาวบ้านย้อนเวลาโดยหันมาแต่งตัวแบบโบราณ ใช้เครื่องมือแบบเก่า พูดคุยด้วยภาษาดั้งเดิม ทำให้มีผู้สนใจมาเยี่ยมชมหมู่บ้านย้อนเวลาเป็นจำนวนมาก ในที่สุดคนหนุ่มสาวและลูกชายของหัวหน้าหมู่บ้านยอมกลับมาอยู่ในหมู่บ้านเหมือนเดิม

เกณฑ์การประเมิน

มิติการประเมิน	ระดับคุณภาพ		
	ปรับปรุง	ปานกลาง	ดี
1.ความถูกต้อง ชัดเจนในการอ่าน	อ่านออกเสียงสะกดคำ ไม่ถูกต้องและไม่ชัดเจน มากกว่า 10 คำ ขึ้นไป	อ่านออกเสียงสะกดคำ ไม่ถูกต้องและไม่ชัดเจน ไม่เกิน 10 คำ	อ่านออกเสียงสะกดคำ ถูกต้อง ชัดเจนตาม อักขรวิธี
2.ความคล่องแคล่วในการอ่าน	อ่านได้ไม่ครบและ ใช้เวลาในการอ่านเกิน กว่า 10 นาที	อ่านได้ครบ ภายในเวลา 10 นาที	อ่านได้ครบ ก่อนเวลา 10 นาที
3.ตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน	ตอบคำถามได้ ไม่ถูกต้อง ไม่ตรง ประเด็น ตั้งแต่ 2 ข้อ ขึ้นไป	ตอบคำถามได้ ไม่ถูกต้อง ไม่ตรง ประเด็น ไม่เกิน 2 ข้อ	ตอบคำถามได้ถูกต้อง ตรงประเด็นทุกข้อ
4.มารยาทการอ่าน	อ่านออกเสียงดังจน รบกวนผู้อื่น อ่านเสร็จ ไม่เก็บเอกสารหรือ หนังสือให้เรียบร้อย	ไม่อ่านออกเสียงดังจน รบกวนผู้อื่น ออกเสียง ได้ยินชัดเจน อ่านเสร็จ ไม่เก็บเอกสารหรือ หนังสือให้เรียบร้อย	ไม่อ่านออกเสียงดังจน รบกวนผู้อื่น ออกเสียง ได้ยินชัดเจน อ่านเสร็จ เก็บเอกสารหรือหนังสือ ให้เรียบร้อย

มติการประเมิน	ระดับคุณภาพ		
	ปรับปรุง	ปานกลาง	ดี
5.การเขียนสะกดคำ โดยใช้สระ พยัญชนะ วรรณยุกต์	เขียนสะกดคำผิดตั้งแต่ คำ 10 ขึ้นไป	เขียนสะกดคำผิดไม่เกิน 10 คำ	เขียนสะกดคำได้ถูกต้อง ทุกคำ
6. การแต่งประโยค จากคำ	ไม่สามารถเขียนเรียบ เรียงถ้อยคำเป็น ประโยค ข้อความได้	เขียนเรียบเรียงถ้อยคำ เป็นประโยค ข้อความ ได้ แต่วกวน ใช้เครื่องหมายวรรค ตอนไม่ถูกต้องไม่เกิน 8 ข้อความ	เขียนเรียบเรียงถ้อยคำ เป็นประโยค ข้อความ ได้ใจความ สละสลวย ใช้เครื่องหมายวรรค ตอนได้ถูกต้อง เหมาะสม
7.การเขียนสรุปความ จากการอ่านและเขียน เรียบเรียงถ้อยคำ	เขียนตอบคำถามเพื่อ สรุปความผิดตั้งแต่ 2 ข้อขึ้นไป ทำให้น่า คำตอบมาเรียบเรียง เป็นใจความสำคัญของ เรื่องได้ผิดประเด็น	เขียนตอบคำถามเพื่อ สรุปความผิดไม่เกิน 1 ข้อ ทำให้น่าคำตอบมา เรียบเรียงเป็นใจความ สำคัญของเรื่องได้ผิด ประเด็นเล็กน้อย	เขียนตอบคำถามเพื่อ สรุปความได้ถูกต้อง ตรงประเด็น สามารถ นำคำตอบมาเรียบเรียง เป็นใจความสำคัญของ เรื่องได้กระชับและได้ ใจความครบถ้วน
8.มารยาทการเขียน	เขียนไม่ชัดเจนอ่าน ยากไม่เป็นระเบียบไม่ สะอาดใช้ถ้อยคำที่ไม่ เหมาะสมสามารถสื่อ ความหมายให้เข้าใจได้	เขียนชัดเจนอ่านง่าย เป็นระเบียบสะอาดใช้ ถ้อยคำที่ไม่เหมาะสม ไม่สามารถสื่อ ความหมายให้เข้าใจได้	เขียนชัดเจนอ่านง่าย เป็นระเบียบสะอาดใช้ ภาษาที่ง่าย ๆ สั้น ๆ กะทัดรัด สื่อความหมายเข้าใจ ได้ดี

แบบประเมินโครงร่างหลักสูตรเสริมเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาไทยในการสื่อสาร

สำหรับผู้สอนอิสลามศึกษา ของสถานศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ชุดที่ 1

**แบบประเมินโครงร่างหลักสูตรเสริมเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาไทยในการสื่อสาร
สำหรับผู้สอนอิสลามศึกษา ของสถานศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ฉบับนี้ สำหรับ
ผู้เชี่ยวชาญเพื่อใช้ประเมินความเหมาะสม และความสอดคล้องขององค์ประกอบของหลักสูตรเสริม**

แบบประเมินมี 2 ตอนคือ

ตอนที่ 1 แบบประเมินความเหมาะสมของโครงร่างหลักสูตรเสริม

ตอนที่ 2 แบบประเมินความสอดคล้องของโครงร่างหลักสูตรเสริม

ขอให้ท่านซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญได้กรุณาพิจารณาความเหมาะสม และความสอดคล้องระหว่าง
องค์ประกอบต่าง ๆ ของหลักสูตรเสริม

ตอนที่ 1 แบบประเมินความเหมาะสมของโครงร่างหลักสูตร โดยการพิจารณา
องค์ประกอบต่าง ๆ ของโครงร่างหลักสูตร ว่ามีความเหมาะสมเพียงใดในองค์ประกอบต่อไปนี้

1. ปัญหาและความจำเป็นของหลักสูตรเสริม
2. จุดมุ่งหมาย
3. เค้าโครงเนื้อหาสาระ
4. การจัดกิจกรรมและประสบการณ์การเรียนรู้
5. สื่อการเรียนการสอนและแหล่งการเรียนรู้
6. การวัดและการประเมินผล
7. แผนการจัดการเรียนรู้

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความเหมาะสมตามความคิดเห็นของท่าน

รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ปัญหาและความจำเป็นของหลักสูตรเสริม โดยการประเมินจาก 1.1 หลักการและเหตุผลที่ต้องพัฒนาหลักสูตรเสริม 1.2 ความสมเหตุสมผลที่ต้องพัฒนาหลักสูตรเสริม 1.3 ปัญหาสอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงของสังคม 1.4 แนวทางในการแก้ปัญหาเหมาะสม 1.5 หลักการของหลักสูตรนำไปใช้ได้ ผลการประเมิน 2. จุดมุ่งหมายของหลักสูตรเสริม โดยการประเมินจาก 2.1 ความชัดเจน 2.2 ความเป็นไปได้ 2.3 ความเหมาะสมกับผู้เรียน 2.4 ความครอบคลุมพฤติกรรมการใช้ภาษาไทยในการสื่อสารที่ ต้องการพัฒนา					

รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ผลการประเมิน 3. คำโครงเนื้อหาสาระ โดยการประเมินจาก 3.1 การตอบสนองจุดประสงค์การเรียนรู้ที่คาดหวัง 3.2 การจัดเรียงเนื้อหาสาระ ผลการประเมิน 4. การจัดกิจกรรมและประสบการณ์การเรียนรู้ โดยประเมินจาก 4.1 ความเป็นไปได้ที่จะบรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ 4.2 ความเหมาะสมของกิจกรรม 4.3 การนำไปใช้สอนได้ 4.4 การกระตุ้นการคิดของผู้เรียน 4.5 ความน่าสนใจ ผลการประเมิน 5. สื่อการสอนการเรียนรู้และแหล่งการเรียนรู้ โดยประเมินจาก 5.1 ความเหมาะสม 5.2 การส่งเสริมให้กิจกรรมบรรลุจุดประสงค์ได้					

รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ผลการประเมิน 6. การวัดผลและการประเมินผล โดยประเมินจาก 6.1 ตรวจสอบการบรรลุจุดประสงค์ของหลักสูตร เสร็จสิ้นได้ 6.2 ความเป็นไปได้ในการวัด ผลการประเมิน 7. การประเมินแผนการจัดการเรียนรู้โดยประเมินจาก สิ่งต่อไปนี้ 7.1 สาระสำคัญมีความชัดเจน 7.2 จุดประสงค์การเรียนรู้ชัดเจน 7.3 จุดประสงค์การเรียนรู้เหมาะสม 7.4 เนื้อหาสาระการเรียนรู้ช่วยในการบรรลุ จุดประสงค์การเรียนรู้ 7.5 การดำเนินกิจกรรมเหมาะสม 7.6 การดำเนินกิจกรรมสามารถนำไปใช้ได้ 7.7 การดำเนินกิจกรรมช่วยให้บรรลุจุดประสงค์ การเรียนรู้ 7.8 สื่อและแหล่งการเรียนรู้เหมาะสม 7.9 สื่อและแหล่งการเรียนรู้ช่วยให้บรรลุจุดประสงค์ 7.10 การวัดและการประเมินผลสามารถตรวจสอบ การ บรรลุวัตถุประสงค์ได้ 7.11 การวัดและประเมินผลมีความเป็นไปได้					

รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 ผลการประเมิน แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 ผลการประเมิน แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 ผลการประเมิน แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 ผลการประเมิน แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 ผลการประเมิน แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 ผลการประเมิน แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 ผลการประเมิน แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 ผลการประเมิน แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 ผลการประเมิน แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7 หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 ผลการประเมิน แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 ผลการประเมิน แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 ผลการประเมิน แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 ผลการประเมิน แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2					

ข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะอื่น ๆ

.....

.....ผู้ประเมิน

(.....)

ตอนที่ 2 แบบประเมินความสอดคล้องของโครงร่างหลักสูตรเสริม จากการพิจารณาองค์ประกอบต่าง ๆ ของหลักสูตรเสริมว่ามีความสอดคล้องกันหรือไม่ ดังนี้

1. ความสอดคล้องระหว่างปัญหาและความจำเป็นในการพัฒนาหลักสูตรเสริมกับหลักการและเหตุผลของหลักสูตรเสริม
2. ความสอดคล้องระหว่างหลักการและเหตุผลของหลักสูตรเสริมกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรเสริม
3. ความสอดคล้องระหว่างจุดมุ่งหมายของหลักสูตรเสริมกับโครงสร้างของหลักสูตร
4. ความสอดคล้องระหว่างโครงสร้างของหลักสูตรเสริมกับกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
5. ความสอดคล้องระหว่างกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้กับสื่อการเรียนการสอน
6. ความสอดคล้องระหว่างกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้กับการวัดและการประเมินผล
7. ความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์ของหลักสูตรเสริมกับจุดประสงค์ของแต่ละกิจกรรมการเรียนรู้
8. ความสอดคล้องภายในของแต่ละแผนการดำเนินกิจกรรม มีดังนี้
 - 8.1 ความสอดคล้องระหว่างสาระสำคัญกับจุดประสงค์การเรียนรู้
 - 8.2 ความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้กับโครงร่างเนื้อหาสาระ
 - 8.3 ความสอดคล้องระหว่างโครงร่างเนื้อหาสาระกับกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
 - 8.4 ความสอดคล้องระหว่างกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้กับสื่อการเรียนการสอน
 - 8.5 ความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้กับการวัดผลและการประเมินผล

รายการประเมิน	สอดคล้อง	ไม่แน่ใจ	ไม่สอดคล้อง
1. ปัญหาและความจำเป็นในการพัฒนาหลักสูตรเสริมกับหลักการและเหตุผลของหลักสูตรเสริม 2. หลักการและเหตุผลในการพัฒนาหลักสูตรเสริมกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรเสริม 3. หลักการและเหตุผลในการพัฒนาหลักสูตรเสริมกับแนวทางแก้ปัญหา 4. หลักการและเหตุผลในการพัฒนาหลักสูตรเสริมกับโครงสร้าง 5. หลักการของหลักสูตรเสริมกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรเสริม 6. หลักการของหลักสูตรเสริมกับแนวทางแก้ปัญหา 7. จุดมุ่งหมายของหลักสูตรเสริมกับ โครงสร้างของหลักสูตร 8. จุดมุ่งหมายของหลักสูตรเสริมกับกระบวนการจัดกิจกรรม 9. จุดประสงค์ของหลักสูตรเสริมกับการวัดและประเมินผล 10. โครงสร้างของหลักสูตรกับกระบวนการจัดกิจกรรม 11. โครงสร้างของหลักสูตรกับการวัดผลและประเมินผล 12. กระบวนการจัดกิจกรรมกับสื่อการสอน 13. กระบวนการจัดกิจกรรมการวัดผลและประเมินผล หน่วยที่ 1 14. จุดมุ่งหมายของหลักสูตรเสริมกับจุดประสงค์ในแผนที่ 1 15. จุดมุ่งหมายของหลักสูตรเสริมกับจุดประสงค์ในแผนที่ 2 หน่วยที่ 2 16. จุดมุ่งหมายของหลักสูตรเสริมกับจุดประสงค์ในแผนที่ 1 17. จุดมุ่งหมายของหลักสูตรเสริมกับจุดประสงค์ในแผนที่ 2 18. จุดมุ่งหมายของหลักสูตรเสริมกับจุดประสงค์ในแผนที่ 3 19. จุดมุ่งหมายของหลักสูตรเสริมกับจุดประสงค์ในแผนที่ 4			

รายการประเมิน	สอดคล้อง	ไม่แน่ใจ	ไม่สอดคล้อง
20.จุดมุ่งหมายของหลักสูตรเสริมกับจุดประสงค์ในแผนที่ 5 21.จุดมุ่งหมายของหลักสูตรเสริมกับจุดประสงค์ในแผนที่ 6 22. จุดมุ่งหมายของหลักสูตรเสริมกับจุดประสงค์ในแผนที่ 7 หน่วยที่ 3 23.จุดมุ่งหมายของหลักสูตรเสริมกับจุดประสงค์ในแผนที่ 1 24.จุดมุ่งหมายของหลักสูตรเสริมกับจุดประสงค์ในแผนที่ 2 หน่วยที่ 4 25.จุดมุ่งหมายของหลักสูตรเสริมกับจุดประสงค์ในแผนที่ 1 26.จุดมุ่งหมายของหลักสูตรเสริมกับจุดประสงค์ในแผนที่ 2 การประเมินความสอดคล้องภายในของแผนการดำเนินงานกิจกรรม โดยประเมินจาก 1. สาระสำคัญกับจุดประสงค์ 2. จุดประสงค์กับเค้าโครงเนื้อหา 3. เค้าโครงเนื้อหากับกระบวนการจัดกิจกรรม 4. กระบวนการจัดกิจกรรมกับสื่อการเรียนการสอน 5. จุดประสงค์กับการวัดผลและประเมินผล ผลการประเมิน สรุปความสอดคล้อง 1. ความสอดคล้องภายในแผนการดำเนินงาน หน่วยที่ 1 2. ความสอดคล้องภายในแผนการดำเนินงาน หน่วยที่ 2 3. ความสอดคล้องภายในแผนการดำเนินงาน หน่วยที่ 3 4. ความสอดคล้องภายในแผนการดำเนินงาน หน่วยที่ 4			

ข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะอื่น ๆ

.....

.....

.....

.....

.....ผู้ประเมิน

(.....)

แบบประเมินโครงร่างหลักสูตรเสริมเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาไทยในการสื่อสาร

สำหรับผู้สอนอิสลามศึกษา ของสถานศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ชุดที่ 2

**แบบประเมินโครงร่างหลักสูตรเสริมเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาไทยในการสื่อสาร
สำหรับผู้สอนอิสลามศึกษา ของสถานศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ฉบับนี้ สำหรับ
ผู้เชี่ยวชาญเพื่อใช้ประเมินความเหมาะสม และความสอดคล้องขององค์ประกอบของหลักสูตรเสริม**

แบบประเมินมี 2 ตอนคือ

ตอนที่ 1 แบบประเมินความเหมาะสมของโครงร่างหลักสูตรเสริม

ตอนที่ 2 แบบประเมินความสอดคล้องของโครงร่างหลักสูตรเสริม

ขอให้ท่านซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญได้กรุณาพิจารณาความเหมาะสม และความสอดคล้องระหว่าง
องค์ประกอบต่าง ๆ ของหลักสูตรเสริม

ตอนที่ 1 แบบประเมินความเหมาะสมของโครงร่างหลักสูตร โดยการพิจารณา
องค์ประกอบต่าง ๆ ของโครงร่างหลักสูตร ว่ามีความเหมาะสมเพียงใดในองค์ประกอบต่อไปนี้

1. ปัญหาและความจำเป็นของหลักสูตรเสริม
2. จุดมุ่งหมาย
3. เค้าโครงเนื้อหาสาระ
4. การจัดกิจกรรมและประสบการณ์การเรียนการสอน
5. สื่อการเรียนการสอนและแหล่งการเรียนรู้
6. การวัดและการประเมินผล
7. แผนการจัดการเรียนรู้

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความเหมาะสมตามความคิดเห็นของท่าน

รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ปัญหาและความจำเป็นของหลักสูตรเสริม โดยการประเมินจาก 1.1 หลักการและเหตุผลที่ต้องพัฒนาหลักสูตรเสริม 1.2 ความสมเหตุสมผลที่ต้องพัฒนาหลักสูตรเสริม 1.3 ปัญหาสอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงของสังคม 1.4 แนวทางในการแก้ปัญหาเหมาะสม 1.5 หลักการของหลักสูตรนำไปใช้ได้ ผลการประเมิน 2. จุดมุ่งหมายของหลักสูตรเสริม โดยการประเมินจาก 2.1 ความชัดเจน 2.2 ความเป็นไปได้ 2.3 ความเหมาะสมกับผู้เรียน 2.4 ความครอบคลุมพฤติกรรมการใช้ภาษาไทยในการสื่อสารที่ต้องการพัฒนา ผลการประเมิน 3. เนื้อหาสาระ โดยการประเมินจาก 3.1 การตอบสนองจุดประสงค์การเรียนรู้ที่คาดหวัง 3.2 การจัดเรียงเนื้อหาสาระ					

รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ผลการประเมิน 4. การจัดกิจกรรมและประสบการณ์การเรียนรู้การสอน โดยประเมินจาก 4.1 ความเป็นไปได้ที่จะบรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ 4.2 ความเหมาะสมของกิจกรรม 4.3 การนำไปใช้สอนได้ 4.4 การกระตุ้นการคิดของผู้เรียน 4.5 ความน่าสนใจ ผลการประเมิน 5. สื่อการเรียนการสอนและแหล่งการเรียนรู้ โดยประเมินจาก 5.1 ความเหมาะสม 5.2 การส่งเสริมให้กิจกรรมบรรลุจุดประสงค์ได้ ผลการประเมิน 6. การวัดผลและการประเมินผล โดยประเมินจาก 6.1 ตรวจสอบการบรรลุจุดประสงค์ของ หลักสูตรเสริมได้ 6.2 ความเป็นไปได้ในการวัด ผลการประเมิน 7. การประเมินแผนการจัดการเรียนรู้โดยประเมินจาก สิ่งต่อไปนี้ 7.1 สารสำคัญมีความชัดเจน					

รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
7.2 จุดประสงค์การเรียนรู้ชัดเจน 7.3 จุดประสงค์การเรียนรู้เหมาะสม 7.4 เนื้อหาสาระการเรียนรู้ช่วยในการบรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ 7.5 การดำเนินกิจกรรมเหมาะสม 7.6 การดำเนินกิจกรรมสามารถนำไปใช้ได้ 7.7 การดำเนินกิจกรรมช่วยให้บรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ 7.8 สื่อและแหล่งการเรียนรู้เหมาะสม 7.9 สื่อและแหล่งการเรียนรู้ช่วยให้บรรลุจุดประสงค์ 7.10 การวัดและการประเมินผลสามารถตรวจสอบการบรรลุวัตถุประสงค์ได้ 7.11 การวัดและประเมินผลมีความเป็นไปได้อ					
หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 ผลการประเมิน แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 ผลการประเมิน แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 ผลการประเมิน แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 ผลการประเมิน แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 ผลการประเมิน แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 ผลการประเมิน แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 ผลการประเมิน แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3					

รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 ผลการประเมิน แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 ผลการประเมิน แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 ผลการประเมิน แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 ผลการประเมิน แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 ผลการประเมิน แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 ผลการประเมิน แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 ผลการประเมิน แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3					

ข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะอื่น ๆ

.....

.....

.....

.....

.

..... ผู้ประเมิน

(.....)

ตอนที่ 2 แบบประเมินความสอดคล้องของโครงสร้างหลักสูตรเสริม จากการพิจารณาองค์ประกอบ
ต่างๆ ของหลักสูตรเสริมว่ามีความสอดคล้องกันหรือไม่ ดังนี้

1. ความสอดคล้องระหว่างปัญหาและความจำเป็นในการพัฒนาหลักสูตรเสริมกับ
หลักการและเหตุผลของหลักสูตรเสริม
2. ความสอดคล้องระหว่างหลักการและเหตุผลของหลักสูตรเสริมกับจุดมุ่งหมายของ
หลักสูตรเสริม
3. ความสอดคล้องระหว่างจุดมุ่งหมายของหลักสูตรเสริมกับโครงสร้างของหลักสูตร
4. ความสอดคล้องระหว่างโครงสร้างของหลักสูตรเสริมกับกระบวนการจัดกิจกรรม
การเรียนรู้
5. ความสอดคล้องระหว่างกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้กับสื่อการเรียนการสอน
6. ความสอดคล้องระหว่างกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้กับการวัดและ
การประเมินผล
7. ความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์ของหลักสูตรเสริมกับจุดประสงค์ของแต่ละ
กิจกรรมการเรียนรู้
8. ความสอดคล้องภายในของแต่ละแผนการดำเนินกิจกรรม มีดังนี้
 - 8.1 ความสอดคล้องระหว่างสาระสำคัญกับจุดประสงค์การเรียนรู้
 - 8.2 ความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้กับเค้าโครงเนื้อหาสาระ
 - 8.3 ความสอดคล้องระหว่างเค้าโครงเนื้อหาสาระกับกระบวนการจัดกิจกรรม
การเรียนรู้
 - 8.4 ความสอดคล้องระหว่างกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้กับสื่อการเรียน
การสอน
 - 8.5 ความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้กับการวัดผลและประเมินผล

รายการประเมิน	สอดคล้อง	ไม่ตรง	ไม่สอดคล้อง
หน่วยที่ 3 21. จุดมุ่งหมายของหลักสูตรเสริมกับจุดประสงค์ในแผนที่ 1 22. จุดมุ่งหมายของหลักสูตรเสริมกับจุดประสงค์ในแผนที่ 2 23. จุดมุ่งหมายของหลักสูตรเสริมกับจุดประสงค์ในแผนที่ 3 24. จุดมุ่งหมายของหลักสูตรเสริมกับจุดประสงค์ในแผนที่ 4 หน่วยที่ 4 25. จุดมุ่งหมายของหลักสูตรเสริมกับจุดประสงค์ในแผนที่ 1 26. จุดมุ่งหมายของหลักสูตรเสริมกับจุดประสงค์ในแผนที่ 2 27. จุดมุ่งหมายของหลักสูตรเสริมกับจุดประสงค์ในแผนที่ 3 การประเมินความสอดคล้องภายในของแผนการดำเนินงานกิจกรรม โดยประเมินจาก 1. สาระสำคัญกับจุดประสงค์ 2. จุดประสงค์กับเค้าโครงเนื้อหา 3. เค้าโครงเนื้อหากับกระบวนการจัดกิจกรรม 4. กระบวนการจัดกิจกรรมกับสื่อการเรียนการสอน 5. จุดประสงค์กับการวัดผลและประเมินผล ผลการประเมิน 19. ความสอดคล้องภายในแผนการดำเนินงาน กิจกรรม หน่วยที่ 1 20. ความสอดคล้องภายในแผนการดำเนินงาน กิจกรรม หน่วยที่ 2 21. ความสอดคล้องภายในแผนการดำเนินงาน กิจกรรม หน่วยที่ 3 22. ความสอดคล้องภายในแผนการดำเนินงาน กิจกรรม หน่วยที่ 4 23. ความสอดคล้องภายในแผนการดำเนินงาน กิจกรรม หน่วยที่ 5			

ข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะอื่น ๆ

.....

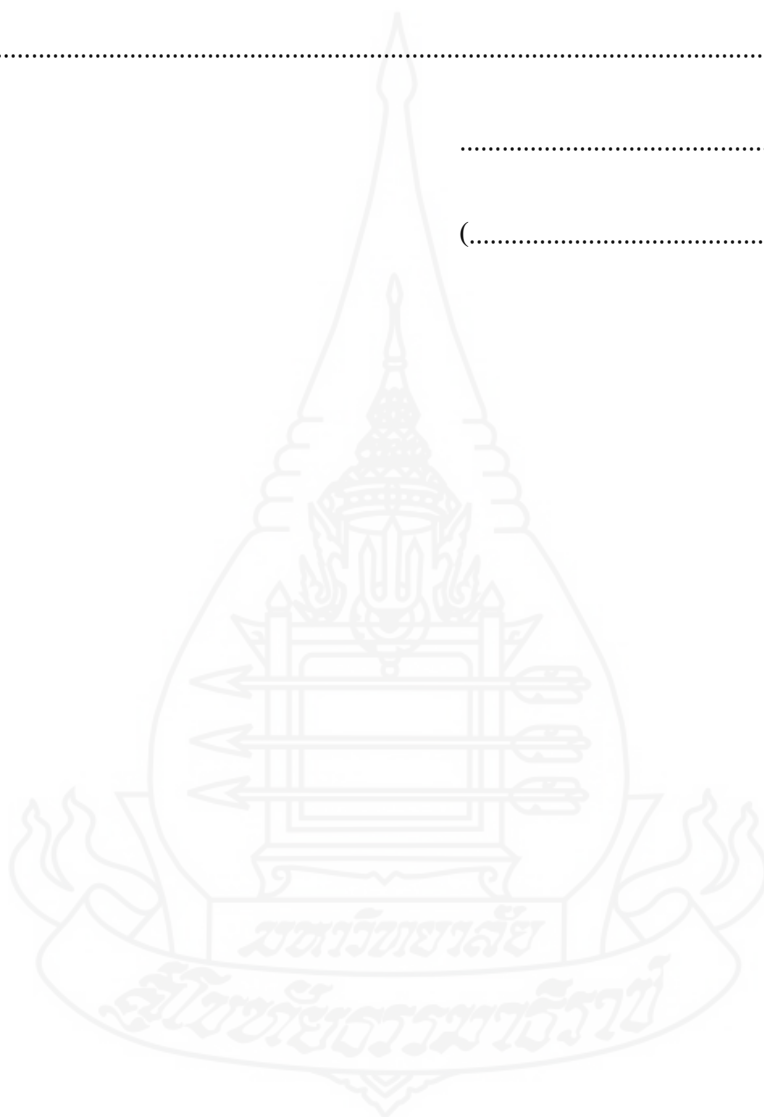
.....

.....

.....

.....ผู้ประเมิน

(.....)

แบบประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการจัดการเรียนการสอน

ที่พัฒนาทักษะการใช้ภาษาไทยในการสื่อสาร

คำชี้แจง แบบสอบถามชุดนี้แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ส่วนที่ 2 แบบสอบถาม ความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการจัดการเรียนการสอนที่พัฒนาทักษะการใช้ภาษาไทยในการสื่อสาร

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

1 เพศ ☐ หญิง ☐ ชาย

2 อายุ.....ปี

ส่วนที่ 2 แบบสอบถาม ความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการจัดการเรียนการสอนที่พัฒนาทักษะการใช้ภาษาไทยในการสื่อสาร

คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมาย X ลงในแบบสอบถามที่ตรงกับความพึงพอใจของท่านมากที่สุด โดยแต่ละข้อแบ่งระดับความพึงพอใจ เป็น 5 ระดับ มีความหมายดังนี้

5	หมายถึง	มีความพึงพอใจในเรื่องนั้นอยู่ในระดับมากที่สุด
4	หมายถึง	มีความพึงพอใจในเรื่องนั้นอยู่ในระดับมาก
3	หมายถึง	มีความพึงพอใจในเรื่องนั้นอยู่ในระดับปานกลาง
2	หมายถึง	มีความพึงพอใจในเรื่องนั้นอยู่ในระดับน้อย

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านทฤษฎี					
ด้านการวางแผนการเรียนการสอน					
1. ผู้สอนชี้แจงจุดประสงค์ แผนการจัด การเรียนการสอน และหลักเกณฑ์การวัด และประเมินผล อย่างชัดเจน					
2. ผู้สอนจัดแบ่งเนื้อหาวิชา และกำหนดเวลา ในแต่ละหัวข้ออย่างชัดเจน สะดวกแก่ ผู้เรียนในการเตรียมตัว					
3. ผู้สอนมีการมอบหมายงานที่เกี่ยวข้องกับ ทักษะการใช้ภาษาไทยในการสื่อสาร อย่างเหมาะสม					
ด้านเนื้อหา					
4. เนื้อหาวิชา กิจกรรมการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลมีความสอดคล้อง กับจุดประสงค์การเรียนรู้					
5. เนื้อหาวิชาเหมาะสม กับจำนวน หน่วยกิต					
6. เนื้อหาวิชามีความต่อเนื่องและเหมาะสม กับระยะเวลา					
7. เนื้อหาวิชา มีการเชื่อมโยงกับบริบททาง สังคม และวัฒนธรรม					
8. เนื้อหาในเรื่องการใช้ภาษาไทยในการ สื่อสาร มีการสอดแทรกประเด็น					

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
คุณธรรม จริยธรรม					
ด้าน การจัดกิจกรรมและประสบการณ์ การเรียนการสอน					
9. ผู้สอนสามารถสอนเนื้อหา เป็นลำดับ ขั้นตอน เข้าใจง่าย คำนึงถึงความแตกต่าง ระหว่างบุคคลของผู้เรียน					
10. ผู้สอนมีวิธีการสอนที่จูงใจให้ผู้เรียนเกิด ความสนใจ					
11. ผู้สอนมีเทคนิคการสอนให้นักผู้เรียนเกิด ความตระหนักในความสำคัญของการใช้ ภาษาไทยในการสื่อสาร					
12. ผู้เรียนสนใจกระบวนการเรียนการสอน สามารถซักถาม และแสดงความคิดเห็น ได้หลากหลาย					
13. ผู้สอนสนใจรับฟังความคิดเห็น มีเวลา ให้คำปรึกษาทั้งในและนอกห้องเรียน					
14. ผู้สอนมีเทคนิคการสอนให้ผู้เรียนเกิด ความรู้ในเรื่องการใช้ภาษาไทยในการ สื่อสาร					
15. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมและ แลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อนและผู้สอน					
16. มีการสอนเชื่อมโยงความรู้ในเนื้อหาที่ สอนกับสถานการณ์จริงหรือ ประสบการณ์ทางการใช้ภาษาไทยในการ					

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
สื่อสาร					
17. ผู้สอนมีการนำผู้รู้เกี่ยวกับ การใช้ ภาษาไทยในการสื่อสารในท้องถิ่นมา ถ่ายทอดให้กับผู้เรียน					
18. ผู้สอนให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติการใช้ทักษะ การใช้ภาษาไทยในการสื่อสาร(ฟัง พูด อ่านและเขียน)จนเกิดความชำนาญ					
19. ผู้สอนมีการสอดแทรกคุณธรรม จริยธรรม ในกิจกรรมการเรียนการสอน					
20. ผู้สอนส่งเสริมให้ผู้เรียนคิด วิเคราะห์ สรุปสาระสำคัญ เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ และพัฒนาตนเอง					
21. ผู้สอนสอดแทรกแนวคิดทางด้าน คุณธรรมจริยธรรม เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ ในชีวิตประจำวัน					
22. ผู้สอนมีเทคนิคการสอนที่หลากหลายทำ ให้เข้าใจเนื้อหาได้ง่าย					
23. ได้สอนให้ผู้เรียนเรียนรู้วิถีชุมชนกับการ ใช้ภาษาไทยในการสื่อสาร					
ด้านสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้					
24. ผู้สอนแนะนำสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ เช่น ห้องสมุด การสืบค้นทาง อินเทอร์เน็ต แหล่งเรียนรู้ต่างๆ					
25. มีสื่อประกอบการเรียนการสอนที่ทำให้					

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
เข้าใจเนื้อหาได้ง่าย					
26. เอกสาร ประกอบการสอน ตำรา วารสาร วิจัยในห้องสมุดมีเพียงพอ และทันสมัย					
27. ห้องเรียน หรือห้องปฏิบัติการ มีวัสดุ อุปกรณ์ในการเรียนการสอนเหมาะสม					
28. มีสื่อที่เป็นผู้เชี่ยวชาญและหรือผู้รู้ เกี่ยวกับการใช้ภาษาไทยในการสื่อสาร ในชุมชน					
ด้านการวัดและการประเมินผล					
29. ผู้สอนชี้แจงเกณฑ์การวัดและประเมินผล ในสัปดาห์แรกของการศึกษาและเปิด โอกาสให้ซักถาม เสนอข้อคิดเห็น					
30. ผู้สอนวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตรง ตามประมวลรายวิชา					
31. มีการติดตามซักถามปัญหาและหา แนวทางปรับปรุงแก้ไข					
32. ผู้สอนตรวจผลงาน ส่งคืนชิ้นงานแนะนำ แก้ไขข้อบกพร่อง					
33. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนประเมินตนเอง					
34. ผู้สอนมีการสรุปประเมินผลหลังการ จัดการเรียนการสอน					
35. ผู้สอนนำผลการประเมินมาปรับปรุง แก้ไขในการจัดการเรียนการสอน					

ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

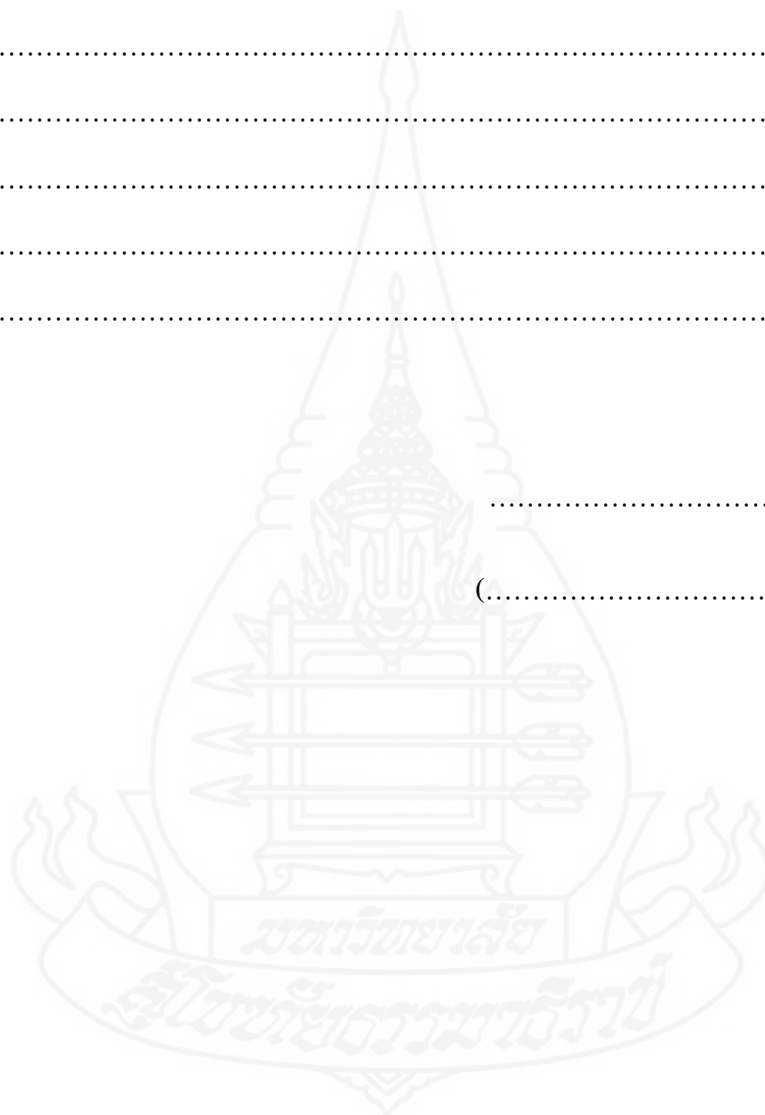
.....

.....

.....

.....ผู้ประเมิน

(.....)

ภาคผนวก ง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตารางผนวกที่ 1 ผลการประเมินความสอดคล้องของแบบประเมินระดับทักษะการใช้ภาษาไทยในการสื่อสาร

ชุดที่	ประเด็นการประเมิน	ค่า IOC	แปลผล
1.	การประเมินความสอดคล้องของกรอบกำหนดทักษะการใช้ภาษาไทยในการสื่อสารกับพฤติกรรม	0.95	สอดคล้อง
2.	การประเมินความสอดคล้องของความสามารถในการใช้ภาษา กับพฤติกรรม	0.90	สอดคล้อง
3.	การประเมินความสอดคล้องของกรอบกำหนดทักษะการใช้ภาษาไทยในการสื่อสารกับพฤติกรรมเมื่อระดับคะแนน คือ ปรับปรุง	0.85	สอดคล้อง
4.	การประเมินความสอดคล้องของกรอบกำหนดทักษะการใช้ภาษาไทยในการสื่อสารกับพฤติกรรมเมื่อระดับคะแนน คือ ปานกลาง	0.89	สอดคล้อง
5.	การประเมินความสอดคล้องของกรอบกำหนดทักษะการใช้ภาษาไทยในการสื่อสารกับพฤติกรรมเมื่อระดับคะแนน คือ ดี	0.88	สอดคล้อง
รวม		0.89	สอดคล้อง

จากตารางผนวกที่ 1 ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่านมีความคิดเห็นว่าแบบประเมินระดับทักษะการใช้ภาษาไทยในการสื่อสาร โดยภาพรวมมีความสอดคล้องกัน ซึ่งมีค่าเฉลี่ยของ IOC เท่ากับ 0.89

ตารางผนวกที่ 2 ผลการประเมินความสอดคล้องของโจทย์สถานการณ์

ชุดที่	ประเด็นการประเมิน	ค่า IOC	แปลผล
1.	การประเมินความสอดคล้องของคำสั่ง ข้อความ ที่ใช้ในโจทย์สถานการณ์กับกรอบความคิดและขอบเขตความสามารถของทักษะการใช้ภาษาไทยในการสื่อสารด้านการฟังและการพูด เมื่อเป็นการทดสอบก่อนเรียน	0.96	สอดคล้อง
2.	การประเมินความสอดคล้องของคำสั่ง ข้อความ ที่ใช้ในโจทย์สถานการณ์กับกรอบความคิดและขอบเขตความสามารถของทักษะการใช้ภาษาไทยในการสื่อสารด้านการฟังและการพูด เมื่อเป็นการทดสอบหลังเรียน	1.00	สอดคล้อง
3.	การประเมินความสอดคล้องของคำสั่ง ข้อความ ที่ใช้ในโจทย์สถานการณ์กับกรอบความคิดและขอบเขตความสามารถของทักษะการใช้ภาษาไทยในการสื่อสารด้านการอ่านและการเขียน เมื่อเป็นการทดสอบก่อนเรียน	0.99	สอดคล้อง
4.	การประเมินความสอดคล้องของคำสั่ง ข้อความ ที่ใช้ในโจทย์สถานการณ์กับกรอบความคิดและขอบเขตความสามารถของทักษะการใช้ภาษาไทยในการสื่อสารด้านการอ่านและการเขียน เมื่อเป็นการทดสอบหลังเรียน	0.98	สอดคล้อง
5.	การประเมินความสอดคล้องของเกณฑ์การให้คะแนน 3 ระดับ (ปรับปรุง- ปานกลาง - ดี) ของแต่ละโจทย์สถานการณ์กับความสามารถในการใช้ภาษาของทักษะทั้ง 4 ด้าน (การฟัง การพูด การอ่านและการเขียน)	0.98	สอดคล้อง
6.	การประเมินความสอดคล้องของเกณฑ์การให้คะแนนในระดับ ปรับปรุง ของแต่ละโจทย์สถานการณ์กับความสามารถในการใช้ภาษาของทักษะทั้ง 4 ด้าน (การฟัง การพูด การอ่านและการเขียน)	0.95	สอดคล้อง
7.	การประเมินความสอดคล้องของเกณฑ์การให้คะแนนในระดับ ปานกลาง ของแต่ละ โจทย์สถานการณ์กับความสามารถในการใช้ภาษาของทักษะทั้ง 4 ด้าน (การฟัง การพูด การอ่านและการเขียน)	0.94	สอดคล้อง

ตารางผนวกที่ 2 (ต่อ)

ชุดที่	ประเด็นการประเมิน	ค่า IOC	แปลผล
8.	การประเมินความสอดคล้องของเกณฑ์การให้คะแนนในระดับ ดี ของแต่ละ โจทย์สถานการณ์กับความสามารถในการใช้ภาษาของทักษะทั้ง 4 ด้าน (การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน)	0.95	สอดคล้อง
รวม		0.97	สอดคล้อง

จากตารางผนวกที่ 2 ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่านมีความคิดเห็นว่าโจทย์สถานการณ์โดยภาพรวมมีความสอดคล้องกัน ซึ่งมีค่าเฉลี่ยของ IOC เท่ากับ 0.97

การตรวจสอบข้อตกลงเบื้องต้นสำหรับการใช้แบบทดสอบคู่ขนาน (Paralleled Form Method)

ผู้วิจัยนำแบบประเมินทักษะการใช้ภาษาไทยในการสื่อสารโดยใช้โจทย์สถานการณ์ แบบคู่ขนาน ที่ใช้ในการประเมินทักษะการใช้ภาษาไทยในการสื่อสาร ด้านการฟังและการพูด การอ่าน และการเขียน เมื่อเป็นการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ที่ไม่ใช่ชุดเดียวกัน ซึ่งใช้ในกลุ่มตัวอย่างกลุ่มเดียวกัน ดังนั้นจึงจำเป็นต้องทำการตรวจสอบข้อตกลงเบื้องต้น ดังนี้

ข้อตกลงเบื้องต้นสำหรับการใช้แบบทดสอบคู่ขนาน คือ

1. ค่าเฉลี่ยของประชากรทั้งสองกลุ่มเท่ากัน
2. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของประชากรทั้งสองกลุ่มเท่ากัน
3. มีสหสัมพันธ์ระหว่างแบบทดสอบเท่ากัน

การตรวจสอบข้อตกลงเบื้องต้น

ทักษะการใช้ภาษาไทยในการสื่อสารโดยใช้โจทย์สถานการณ์ด้านการฟังและการพูด

ตารางผนวกที่ 3 การทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับค่าเฉลี่ยของสองประชากร สำหรับคำสั่ง ข้อความที่ใช้ในโจทย์สถานการณ์กับกรอบความคิดและขอบเขตความสามารถของทักษะการใช้ภาษาไทยในการสื่อสาร ด้านการฟังและการพูด

การทดสอบ	ค่าเฉลี่ย	ค่า t	Sig.
ก่อน	0.96	-1.35	0.09
หลัง	1.00		

สมมติฐานสำหรับการทดสอบ คือ $H_0 : \mu_1 = \mu_2$
 $H_1 : \mu_1 \neq \mu_2$

จากตารางผนวกที่ 3 เนื่องจากค่า sig = 0.09 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ ($\alpha = 0.05$) ดังนั้นยอมรับ H_0 นั่นคือ แบบประเมินทักษะการใช้ภาษาไทยในการสื่อสารโดยใช้โจทย์สถานการณ์ด้านการฟังและการพูดก่อนและหลัง มีค่าเฉลี่ยเท่ากันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางผนวกที่ 4 การทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสองประชากร สำหรับทักษะการใช้ภาษาไทยในการสื่อสารด้านการฟังและการพูด

Levene Statistic	Sig.
7.61	0.06

สมมติฐานสำหรับการทดสอบ คือ $H_0 : \sigma_1^2 = \sigma_2^2$
 $H_1 : \sigma_1^2 \neq \sigma_2^2$

จากตารางผนวกที่ 4 เนื่องจากค่า sig = 0.06 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ ($\alpha = 0.05$) ดังนั้นยอมรับ H_0 นั่นคือ แบบประเมินทักษะการใช้ภาษาไทยในการสื่อสารโดยใช้

โจทยสถานการณ์ ด้านการฟังและการพูด ก่อนและหลังมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากันหรือมีความแปรปรวนเท่ากันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางผนวกที่ 5 การทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับสหสัมพันธ์ของสองประชากร สำหรับแบบ
ประเมินทักษะการใช้ภาษาไทยในการสื่อสารด้านการฟังและการพูด

Pearson's correlation	Sig.
- 0.018	0.85

สมมติฐานสำหรับการทดสอบ คือ $H_0 : \rho_1 = \rho_2$
 $H_1 : \rho_1 \neq \rho_2$

จากตารางผนวกที่ 5 เนื่องจากค่า sig = 0.85 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ ($\alpha = 0.05$) ดังนั้นยอมรับ H_0 นั่นคือ แบบประเมินทักษะการใช้ภาษาไทยในการสื่อสารโดยใช้โจทยสถานการณ์ ด้านการฟังและการพูดก่อนและหลัง มีสหสัมพันธ์เท่ากันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ทักษะการใช้ภาษาไทยในการสื่อสารโดยใช้โจทยสถานการณ์ด้านการอ่านและการเขียน

ตารางผนวกที่ 6 การทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับค่าเฉลี่ยของสองประชากร สำหรับแบบประเมิน
ทักษะการใช้ภาษาไทยในการสื่อสารด้านการอ่านและการเขียน

การทดสอบ	ค่าเฉลี่ย	ค่า t	Sig.
ก่อน	0.99	-1.34	0.18
หลัง	0.98		

สมมติฐานสำหรับการทดสอบ คือ $H_0 : \mu_1 = \mu_2$
 $H_1 : \mu_1 \neq \mu_2$

จากตารางผนวกที่ 6 เนื่องจากค่า $\text{sig} = 0.18$ ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ ($\alpha = 0.05$) ดังนั้นยอมรับ H_0 นั่นคือ แบบประเมินทักษะการใช้ภาษาไทยในการสื่อสารโดยใช้โจทย์สถานการณ์ ด้านการอ่านและการเขียนก่อนและหลัง มีค่าเฉลี่ยเท่ากันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางผนวกที่ 7 การทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสองประชากร สำหรับแบบประเมินทักษะการใช้ภาษาไทยในการสื่อสารด้านการอ่านและการเขียน

Levene Statistic	Sig.
5.26	0.22

สมมติฐานสำหรับการทดสอบ คือ $H_0 : \sigma_1^2 = \sigma_2^2$
 $H_1 : \sigma_1^2 \neq \sigma_2^2$

จากตารางผนวกที่ 7 เนื่องจากค่า $\text{sig} = 0.22$ ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ ($\alpha = 0.05$) ดังนั้นยอมรับ H_0 นั่นคือ แบบประเมินทักษะการใช้ภาษาไทยในการสื่อสารโดยใช้โจทย์สถานการณ์ ด้านการอ่านและการเขียน ก่อนและหลัง มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากันหรือมีความแปรปรวนเท่ากันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางผนวกที่ 8 การทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับสหสัมพันธ์ของสองประชากร สำหรับแบบประเมินทักษะการใช้ภาษาไทยในการสื่อสารด้านการอ่านและการเขียน

Pearson's correlation	Sig.
0.40	1.45

สมมติฐานสำหรับการทดสอบ คือ $H_0 : \rho_1 = \rho_2$
 $H_1 : \rho_1 \neq \rho_2$

จากตารางผนวกที่ 8 เนื่องจากค่า $\text{sig} = 1.45$ ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ ($\alpha = 0.05$) ดังนั้นยอมรับ H_0 นั่นคือ แบบประเมินทักษะการใช้ภาษาไทยในการสื่อสารโดยใช้ โจทย์สถานการณ์ ด้านการอ่านและการเขียน ก่อนและหลัง มีสหสัมพันธ์เท่ากับที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางผนวกที่ 9 ผลการประเมินความเหมาะสมของโครงร่างหลักสูตรเสริม ชุดที่ 1

ประเด็นการประเมิน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับความเหมาะสม
1. ปัญหาและความจำเป็นของหลักสูตรเสริม	4.34	0.69	ระดับมาก
2. จุดมุ่งหมายของหลักสูตรเสริม	4.43	0.56	ระดับมาก
3. คำอธิบายเนื้อหาสาระ	4.45	0.52	ระดับมาก
4. การจัดกิจกรรมและประสบการณ์การเรียนรู้การสอน	4.20	0.71	ระดับมาก
5. สื่อการเรียนรู้และแหล่งการเรียนรู้	4.20	0.79	ระดับมาก
6. การวัดผลและการประเมินผล	4.40	0.52	ระดับมาก
7. การประเมินแผนการจัดการเรียนรู้	4.45	0.64	ระดับมาก
8. หน่วยการเรียนรู้ที่ 1	4.35	0.76	ระดับมาก
9. หน่วยการเรียนรู้ที่ 2	4.27	0.81	ระดับมาก
10. หน่วยการเรียนรู้ที่ 3	4.15	1.01	ระดับมาก
11. หน่วยการเรียนรู้ที่ 4	4.30	0.94	ระดับมาก
รวม	4.34	0.70	ระดับมาก

จากตารางผนวกที่ 9 พบว่า แต่ละประเด็นการประเมินของโครงร่างหลักสูตรเสริม ชุดที่ 1 มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก และโดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 4.34 และ 0.70 ตามลำดับ นั่นคือผู้เชี่ยวชาญทั้ง 10 ท่านมีความคิดเห็นว่าโครงร่างหลักสูตรเสริมชุดที่ 1 มีความเหมาะสมในระดับมากนั่นเอง

ตารางผนวกที่ 10 ผลการประเมินความสอดคล้องของโครงสร้างหลักสูตรเสริม ชุดที่ 1

	ประเด็นการประเมิน	ค่า IOC	แปลผล
1.	ปัญหาและความจำเป็นในการพัฒนาหลักสูตรเสริมกับ หลักการและเหตุผลของหลักสูตรเสริม	1.00	สอดคล้อง
2.	หลักการและเหตุผลในการพัฒนาหลักสูตรเสริมกับ จุดมุ่งหมายของหลักสูตร	1.00	สอดคล้อง
3.	หลักการและเหตุผลในการพัฒนาหลักสูตรเสริมกับแนวทาง แก้ปัญหา	1.00	สอดคล้อง
4.	หลักการและเหตุผลในการพัฒนาหลักสูตรเสริมกับ โครงสร้าง	0.80	สอดคล้อง
5.	หลักการของหลักสูตรเสริมและจุดมุ่งหมายของหลักสูตร เสริม	1.00	สอดคล้อง
6.	หลักการของหลักสูตรเสริมกับโครงสร้างของหลักสูตร	1.00	สอดคล้อง
7.	จุดมุ่งหมายของหลักสูตรเสริมกับโครงสร้างของหลักสูตร	1.00	สอดคล้อง
8.	จุดมุ่งหมายของหลักสูตรเสริมกับกระบวนการจัดกิจกรรม	0.90	สอดคล้อง
9.	จุดประสงค์ของหลักสูตรเสริมกับการวัดและประเมินผล	1.00	สอดคล้อง
10.	โครงสร้างของหลักสูตรกับกระบวนการจัดกิจกรรม	0.90	สอดคล้อง
11.	โครงสร้างของหลักสูตรกับการวัดและประเมินผล	0.90	สอดคล้อง
12.	กระบวนการจัดกิจกรรมกับสื่อการสอน	0.80	สอดคล้อง
13.	กระบวนการจัดกิจกรรมกับการวัดผลและประเมินผล	0.90	สอดคล้อง
14.	หน่วยที่ 1	1.00	สอดคล้อง
15.	หน่วยที่ 2	0.96	สอดคล้อง
16.	หน่วยที่ 3	0.95	สอดคล้อง
17.	หน่วยที่ 4	1.00	สอดคล้อง
18.	การประเมินความสอดคล้องภายในของแผนการดำเนิน กิจกรรม	0.94	สอดคล้อง
19.	สรุปความสอดคล้อง	0.88	สอดคล้อง
	รวม	0.94	สอดคล้อง

จากตารางผนวกที่ 10 พบว่า แต่ละประเด็นการประเมินของโครงสร้างหลักสูตรเสริม ชุดที่ 1 มีความสอดคล้องกัน และโดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ย IOC เท่ากับ 0.94 นั่นคือผู้เชี่ยวชาญทั้ง 10 ท่าน มีความคิดเห็นว่าโครงสร้างหลักสูตรเสริมชุดที่ 1 มีความสอดคล้องกัน

ตารางผนวกที่ 11 ผลการประเมินความเหมาะสมของโครงสร้างหลักสูตรเสริม ชุดที่ 2

ข้อที่	ประเด็นการประเมิน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับความเหมาะสม
1.	ปัญหาและความจำเป็นของหลักสูตรเสริม	4.54	0.55	ระดับมากที่สุด
2.	จุดมุ่งหมายของหลักสูตรเสริม	4.48	0.64	ระดับมาก
3.	เค้าโครงเนื้อหาสาระ	4.35	0.76	ระดับมาก
4.	การจัดกิจกรรมและประสบการณ์การเรียนรู้การสอน	4.16	0.75	ระดับมาก
5.	สื่อการเรียนการสอนและแหล่งการเรียนรู้	4.10	0.74	ระดับมาก
6.	การวัดผลและการประเมินผล	4.20	0.62	ระดับมาก
7.	การประเมินแผนการจัดการเรียนรู้	4.34	0.72	ระดับมาก
8.	หน่วยการเรียนรู้ที่ 1	4.18	0.77	ระดับมาก
9.	หน่วยการเรียนรู้ที่ 2	4.13	0.80	ระดับมาก
10.	หน่วยการเรียนรู้ที่ 3	4.25	0.81	ระดับมาก
11.	หน่วยการเรียนรู้ที่ 4	4.23	0.29	ระดับมาก
รวม		4.29	0.72	ระดับมาก

จากตารางผนวกที่ 11 พบว่า ประเด็นการประเมินส่วนใหญ่ของโครงสร้างหลักสูตรเสริม ชุดที่ 2 มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ยกเว้นประเด็นปัญหาและความจำเป็นของหลักสูตรเสริม ซึ่งมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด และโดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 4.29 และ 0.72 ตามลำดับ นั่นคือผู้เชี่ยวชาญทั้ง 10 ท่านมีความคิดเห็นว่าโครงสร้างหลักสูตรเสริมชุดที่ 2 มีความเหมาะสมในระดับมากนั่นเอง

ตารางผนวกที่ 12 ผลการประเมินความสอดคล้องของโครงสร้างหลักสูตรเสริม ชุดที่ 2

	ประเด็นการประเมิน	ค่า IOC	แปลผล
1.	ปัญหาและความจำเป็นในการพัฒนาหลักสูตรเสริมกับ เหตุผลและความเป็นมาของหลักสูตรเสริม	1.00	สอดคล้อง
2.	หลักการและเหตุผลในการพัฒนาหลักสูตรเสริมกับ จุดมุ่งหมายของหลักสูตร	1.00	สอดคล้อง
3.	หลักการและเหตุผลในการพัฒนาหลักสูตรเสริมกับแนวทาง แก้ปัญหา	1.00	สอดคล้อง
4.	หลักการและเหตุผลในการพัฒนาหลักสูตรเสริมกับ โครงสร้าง	1.00	สอดคล้อง
5.	หลักการของหลักสูตรเสริมและจุดมุ่งหมายของหลักสูตร เสริม	0.80	สอดคล้อง
6.	หลักการของหลักสูตรเสริมกับโครงสร้างของหลักสูตร	0.90	สอดคล้อง
7.	จุดมุ่งหมายของหลักสูตรเสริมกับโครงสร้างของหลักสูตร	1.00	สอดคล้อง
8.	จุดมุ่งหมายของหลักสูตรเสริมกับกระบวนการจัดกิจกรรม	0.90	สอดคล้อง
9.	จุดประสงค์ของหลักสูตรเสริมกับการวัดและประเมินผล	0.80	สอดคล้อง
10.	โครงสร้างของหลักสูตรกับการวัดและประเมินผล	0.90	สอดคล้อง
11.	โครงสร้างของหลักสูตรกับการวัดและประเมินผล	1.00	สอดคล้อง
12.	กระบวนการจัดกิจกรรมกับสื่อการสอน	0.90	สอดคล้อง
13.	กระบวนการจัดกิจกรรมกับการวัดผลและประเมินผล	0.90	สอดคล้อง
14.	หน่วยที่ 1	1.00	สอดคล้อง
15.	หน่วยที่ 2	0.90	สอดคล้อง
16.	หน่วยที่ 3	0.93	สอดคล้อง
17.	หน่วยที่ 4	0.97	สอดคล้อง
18.	การประเมินความสอดคล้องภายในของแผนการดำเนิน กิจกรรม	0.84	สอดคล้อง
19.	สรุปความสอดคล้อง	0.80	สอดคล้อง
	รวม	0.91	สอดคล้อง

จากตารางผนวกที่ 12 พบว่า แต่ละประเด็นการประเมินของโครงร่างหลักสูตรเสริม ชุดที่ 2 มีความสอดคล้องกัน และโดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ย IOC เท่ากับ 0.91 นั่นคือผู้เชี่ยวชาญทั้ง 10 ท่าน มีความคิดเห็นว่าโครงร่างหลักสูตรเสริม ชุดที่ 2 มีความสอดคล้องกัน

ตารางผนวกที่ 13 ผลการวิเคราะห์ความเชื่อมั่นของแบบประเมินระดับทักษะการใช้ภาษาไทยในการสื่อสาร โดยการทดลองใช้ (Try out)

ความเชื่อมั่น	แปลผล
0.92	ระดับสูง

จากตารางผนวกที่ 13 เมื่อนำแบบประเมินระดับทักษะการใช้ภาษาไทยในการสื่อสารไปทดลองใช้ ผลปรากฏว่า ความเชื่อมั่นของแบบประเมินมีค่าเท่ากับ 0.92 แปลความหมายได้ว่า แบบประเมินฉบับนี้มีความเชื่อมั่นในระดับสูง

ตารางผนวกที่ 14 ผลการวิเคราะห์ความเชื่อมั่นของแบบประเมินทักษะโดยใช้โจทย์สถานการณ์ โดยการทดลองใช้ (Try out)

	ประเด็นการวิเคราะห์	ความเชื่อมั่น	รวม	แปลผล
การทดสอบ ก่อนเรียน	ทักษะการใช้ภาษาไทยในการสื่อสาร	0.82	0.81	ระดับสูง
	ด้านการฟังและการพูด			
	ทักษะการใช้ภาษาไทยในการสื่อสาร	0.79		
	ด้านการอ่านและการเขียน			
การทดสอบ หลังเรียน	ทักษะการใช้ภาษาไทยในการสื่อสาร	0.87	0.84	ระดับสูง
	ด้านการฟังและการพูด			
	ทักษะการใช้ภาษาไทยในการสื่อสาร	0.81		
	ด้านการอ่านและการเขียน			
รวม			0.83	ระดับสูง

จากตารางผนวกที่ 14 ความเชื่อมั่นโดยภาพรวมของแบบประเมินทักษะโดยใช้โจทย์สถานการณ์ที่ใช้ในการทดสอบทักษะการใช้ภาษาไทยในการสื่อสารด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน มีค่าเท่ากับ 0.83 แสดงว่าแบบประเมินฉบับนี้มีความเชื่อมั่นในระดับสูง

ตารางผนวกที่ 15 ผลการประเมินระดับความเหมาะสมของแบบประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการจัดการเรียนการสอนที่พัฒนาทักษะการใช้ภาษาไทยในการสื่อสาร

ประเด็นการประเมิน		ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับความเหมาะสม
1.	ด้านทฤษฎี	4.63	0.63	ระดับมากที่สุด
2.	ด้านเนื้อหา	4.50	0.74	ระดับมาก
3.	ด้านการจัดกิจกรรมและประสบการณ์การเรียนการสอน	4.52	0.76	ระดับมากที่สุด
4.	ด้านสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้	4.68	0.55	ระดับมากที่สุด
5.	ด้านการวัดและประเมินผล	4.67	0.67	ระดับมากที่สุด
รวม		4.58	0.70	ระดับมากที่สุด

จากตารางผนวกที่ 15 พบว่า ประเด็นการประเมินส่วนใหญ่ของความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการจัดการเรียนการสอนที่พัฒนาทักษะการใช้ภาษาไทยในการสื่อสารมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ยกเว้น ความพึงพอใจด้านเนื้อหาซึ่งมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก และโดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 4.58 และ 0.70 ตามลำดับ นั่นคือผู้เชี่ยวชาญทั้ง 10 ท่านมีความคิดเห็นว่าแบบประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการจัดการเรียนการสอนที่พัฒนาทักษะการใช้ภาษาไทยในการสื่อสารมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุดนั่นเอง

ตารางผนวกที่ 16 เปรียบเทียบคะแนนระดับทักษะที่ได้จากการประเมินระดับทักษะการใช้ภาษาไทยในการสื่อสาร ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยหลักสูตรเสริมชุดที่ 1 และชุดที่ 2

คนที่	คะแนนระดับทักษะที่ได้																			
	ทักษะการฟัง				ทักษะการพูด				ทักษะการอ่าน				ทักษะการเขียน				ค่าเฉลี่ย		ระดับทักษะ	
	ก่อน	ระดับ	หลัง	ระดับ	ก่อน	ระดับ	หลัง	ระดับ	ก่อน	ระดับ	หลัง	ระดับ	ก่อน	ระดับ	หลัง	ระดับ	ก่อน	หลัง	ก่อน	หลัง
1	1.00	ปรับปรุง	2.00	ปานกลาง	1.00	ปรับปรุง	2.00	ปานกลาง	1.00	ปรับปรุง	2.00	ปานกลาง	1.00	ปรับปรุง	2.00	ปานกลาง	1.00	2.00	ปรับปรุง	ปานกลาง
2	1.00	ปรับปรุง	2.00	ปานกลาง	2.00	ปานกลาง	2.00	ปานกลาง	1.00	ปรับปรุง	2.00	ปานกลาง	2.00	ปานกลาง	2.00	ปานกลาง	1.50	2.00	ปรับปรุง	ปานกลาง
3	1.00	ปรับปรุง	1.00	ปรับปรุง	1.00	ปรับปรุง	2.00	ปานกลาง	1.00	ปรับปรุง	2.00	ปานกลาง	1.00	ปรับปรุง	2.00	ปานกลาง	1.00	1.75	ปรับปรุง	ปานกลาง
4	1.00	ปรับปรุง	2.00	ปานกลาง	1.00	ปรับปรุง	2.00	ปานกลาง	1.00	ปรับปรุง	2.00	ปานกลาง	1.00	ปรับปรุง	2.00	ปานกลาง	1.00	2.00	ปรับปรุง	ปานกลาง
5	1.00	ปรับปรุง	2.00	ปานกลาง	1.00	ปรับปรุง	2.00	ปานกลาง	1.00	ปรับปรุง	1.00	ปรับปรุง	1.00	ปรับปรุง	2.00	ปานกลาง	1.00	1.75	ปรับปรุง	ปานกลาง
สรุป	1.00	ปรับปรุง	1.60	ปานกลาง	1.20	ปรับปรุง	2.00	ปานกลาง	1.00	ปรับปรุง	1.80	ปานกลาง	1.20	ปรับปรุง	2.20	ปานกลาง	1.10	1.90	ปรับปรุง	ปานกลาง

จากตารางผนวกที่ 16 แสดงว่าคะแนนระดับทักษะของผู้เรียนที่เรียนหลักสูตรเสริม ชุดที่ 1 และชุดที่ 2 ที่ได้จากแบบประเมินระดับทักษะการใช้ภาษาไทย ในการสื่อสารก่อนเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 1.10 คะแนน ซึ่งมีคะแนนทักษะอยู่ในระดับน้อย และหลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 1.90 คะแนน ซึ่งมีคะแนนทักษะอยู่ในระดับปานกลาง จะเห็นได้ว่าโดยภาพรวมแล้วผู้เรียนมีระดับทักษะการใช้ภาษาไทยในการสื่อสารที่พัฒนาขึ้นหลังจากเรียนด้วยหลักสูตรเสริมชุดที่ 1 และชุดที่ 2

ตารางผนวกที่ 17 เปรียบเทียบคะแนนที่ได้จากแบบประเมินทักษะโดยใช้โจทย์สถานการณ์ ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยหลักสูตรเสริม ชุดที่ 1 และชุดที่ 2

คนที่	คะแนนที่ได้(คะแนนเต็ม 12 คะแนน)											
	คะแนนก่อนเรียน						คะแนนหลังเรียน					
	การฟัง (3)	การพูด (3)	การอ่าน (3)	การเขียน (3)	รวม (12)	คิดเป็น ร้อยละ	การฟัง (3)	การพูด (3)	การอ่าน (3)	การเขียน (3)	รวม (12)	คิดเป็น ร้อยละ
1	1.00	1.00	1.00	1.00	4.00	33.33	2.00	2.00	2.00	2.00	8.00	66.67
2	1.00	2.00	1.00	2.00	6.00	50.00	2.00	2.00	2.00	3.00	9.00	75.00
3	1.00	1.00	1.00	1.00	4.00	33.33	2.00	1.00	3.00	2.00	8.00	66.67
4	1.00	1.00	1.00	1.00	4.00	33.33	2.00	2.00	2.00	3.00	9.00	75.00
5	1.00	1.00	1.00	1.00	4.00	33.33	2.00	2.00	3.00	2.00	9.00	75.00
รวม	1.00	1.20	1.00	1.20	4.40	36.67	2.00	1.80	2.40	2.40	8.60	71.67

520

จากตารางผนวกที่ 17 คะแนนจากการประเมินทักษะการใช้ภาษาไทยในการสื่อสารโดยใช้โจทย์สถานการณ์ของผู้เรียนที่เรียนหลักสูตรเสริม ชุดที่ 1 และชุดที่ 2 พบว่าก่อนเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.40 คะแนน โดยคิดเป็นร้อยละ 36.67 ของคะแนนเต็มและหลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 8.60 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 71.67 ของคะแนนเต็ม สรุปได้ว่า โดยภาพรวมแล้วผู้เรียนมีทักษะการใช้ภาษาไทยในการสื่อสารหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ทั้งนี้เพื่อยืนยันสมมติฐานดังกล่าวผู้วิจัยได้ทำการทดสอบสมมติฐานด้วยวิธี t – test Dependence ดังนี้

สมมติฐานสำหรับการทดสอบคือ

H_0 : คะแนนเฉลี่ยของผู้เรียนก่อนเรียนเท่ากับคะแนนเฉลี่ยของผู้เรียนหลังเรียน

H_1 : คะแนนเฉลี่ยของผู้เรียนหลังเรียนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของผู้เรียนก่อนเรียน

ระดับนัยสำคัญ $\alpha = 0.05$

ตัวสถิติทดสอบ $t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{N \sum D^2 - (\sum D)^2}{N-1}}}$ โดยที่ $df. = N - 1$

ตารางผนวกที่ 18 การทดสอบสมมติฐานจากการเรียนหลักสูตรเสริม ชุดที่ 1 และชุดที่ 2

t – test Dependence				
กลุ่มทดลอง	n	$\bar{x}$	S.D.	t
ก่อนเรียน	5	4.40	1.42	18.06*
หลังเรียน	5	8.60	2.68	

* $p < .05$

จากตารางผนวกที่ 18 แสดงว่า คะแนนเฉลี่ยที่ได้จากการประเมินทักษะการใช้ภาษาไทยในการสื่อสารโดยใช้โจทย์สถานการณ์ของผู้เรียนหลังเรียนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของผู้เรียนก่อนเรียนจริงเมื่อมีการเรียนด้วยหลักสูตรเสริม ชุดที่ 1 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางผนวกที่ 19 เปรียบเทียบคะแนนระดับทักษะที่ได้จากการประเมินระดับทักษะการใช้ภาษาไทยในการสื่อสาร ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยหลักสูตรเสริม ชุดที่ 2

คนที่	คะแนนระดับทักษะที่ได้																			
	ทักษะการฟัง				ทักษะการพูด				ทักษะการอ่าน				ทักษะการเขียน				ค่าเฉลี่ย		ระดับทักษะ	
	ก่อน	ระดับ	หลัง	ระดับ	ก่อน	ระดับ	หลัง	ระดับ	ก่อน	ระดับ	หลัง	ระดับ	ก่อน	ระดับ	หลัง	ระดับ	ก่อน	หลัง	ก่อน	หลัง
1	2.00	ปานกลาง	2.00	ปานกลาง	2.00	ปานกลาง	3.00	มาก	2.00	ปานกลาง	3.00	มาก	2.00	ปานกลาง	3.00	มาก	2.00	2.75	ปานกลาง	มาก
2	1.00	ปรับปรุง	2.00	ปานกลาง	2.00	ปานกลาง	2.00	ปานกลาง	2.00	ปานกลาง	3.00	มาก	2.00	ปานกลาง	3.00	มาก	1.75	2.50	ปานกลาง	ปานกลาง
3	1.00	ปรับปรุง	2.00	ปานกลาง	2.00	ปานกลาง	2.00	ปานกลาง	2.00	ปานกลาง	2.00	ปานกลาง	2.00	ปานกลาง	3.00	มาก	1.75	2.25	ปานกลาง	ปานกลาง
4	1.00	ปรับปรุง	2.00	ปานกลาง	2.00	ปานกลาง	3.00	มาก	2.00	ปานกลาง	2.00	ปานกลาง	2.00	ปานกลาง	3.00	มาก	1.75	2.50	ปานกลาง	ปานกลาง
5	1.00	ปรับปรุง	2.00	ปานกลาง	2.00	ปานกลาง	3.00	มาก	2.00	ปานกลาง	3.00	มาก	2.00	ปานกลาง	3.00	มาก	1.75	2.75	ปานกลาง	มาก
6	1.00	ปรับปรุง	2.00	ปานกลาง	2.00	ปานกลาง	2.00	ปานกลาง	2.00	ปานกลาง	2.00	ปานกลาง	2.00	ปานกลาง	3.00	มาก	1.75	2.25	ปานกลาง	ปานกลาง

ตารางผนวกที่ 19 (ต่อ)

คน ที่	คะแนนระดับทักษะที่ได้																			
	ทักษะการฟัง				ทักษะการพูด				ทักษะการอ่าน				ทักษะการเขียน				ค่าเฉลี่ย		ระดับทักษะ	
	ก่อน	ระดับ	หลัง	ระดับ	ก่อน	ระดับ	หลัง	ระดับ	ก่อน	ระดับ	หลัง	ระดับ	ก่อน	ระดับ	หลัง	ระดับ	ก่อน	หลัง	ก่อน	หลัง
7	1.00	ปรับปรุง	2.00	ปานกลาง	2.00	ปานกลาง	3.00	มาก	2.00	ปานกลาง	3.00	มาก	2.00	ปานกลาง	3.00	มาก	1.75	2.75	ปานกลาง	มาก
8	1.00	ปรับปรุง	2.00	ปานกลาง	1.00	ปรับปรุง	2.00	ปานกลาง	2.00	ปานกลาง	3.00	มาก	3.00	มาก	3.00	มาก	1.75	2.50	ปานกลาง	ปานกลาง
9	1.00	ปรับปรุง	2.00	ปานกลาง	2.00	ปานกลาง	2.00	ปานกลาง	2.00	ปานกลาง	3.00	มาก	3.00	มาก	3.00	มาก	2.00	2.50	ปานกลาง	ปานกลาง
10	2.00	ปานกลาง	2.00	ปานกลาง	1.00	ปรับปรุง	2.00	ปานกลาง	2.00	ปานกลาง	3.00	มาก	2.00	ปานกลาง	3.00	มาก	1.75	2.50	ปานกลาง	ปานกลาง
11	1.00	ปรับปรุง	2.00	ปานกลาง	2.00	ปานกลาง	2.00	ปานกลาง	2.00	ปานกลาง	2.00	ปานกลาง	2.00	ปานกลาง	3.00	มาก	1.75	2.25	ปานกลาง	ปานกลาง
12	1.00	ปรับปรุง	2.00	ปานกลาง	2.00	ปานกลาง	2.00	ปานกลาง	2.00	ปานกลาง	3.00	มาก	2.00	ปานกลาง	3.00	มาก	1.75	2.50	ปานกลาง	ปานกลาง

ตารางผนวกที่ 19 (ต่อ)

คนที่	คะแนนระดับทักษะที่ได้																			
	ทักษะการฟัง				ทักษะการพูด				ทักษะการอ่าน				ทักษะการเขียน				ค่าเฉลี่ย		ระดับทักษะ	
	ก่อน	ระดับ	หลัง	ระดับ	ก่อน	ระดับ	หลัง	ระดับ	ก่อน	ระดับ	หลัง	ระดับ	ก่อน	ระดับ	หลัง	ระดับ	ก่อน	หลัง	ก่อน	หลัง
13	2.00	ปานกลาง	2.00	ปานกลาง	2.00	ปานกลาง	3.00	มาก	2.00	ปานกลาง	3.00	มาก	2.00	ปานกลาง	3.00	มาก	2.00	2.75	ปานกลาง	มาก
14	2.00	ปานกลาง	2.00	ปานกลาง	2.00	ปานกลาง	3.00	มาก	2.00	ปานกลาง	2.00	ปานกลาง	2.00	ปานกลาง	3.00	มาก	2.00	2.50	ปานกลาง	ปานกลาง
15	1.00	ปรับปรุง	2.00	ปานกลาง	2.00	ปานกลาง	3.00	มาก	2.00	ปานกลาง	2.00	ปานกลาง	2.00	ปานกลาง	3.00	มาก	2.00	2.50	ปานกลาง	ปานกลาง
16	1.00	ปรับปรุง	2.00	ปานกลาง	2.00	ปานกลาง	3.00	มาก	2.00	ปานกลาง	3.00	มาก	1.00	ปรับปรุง	3.00	มาก	1.75	2.75	ปานกลาง	มาก
สรุป	1.31	ปรับปรุง	2.00	ปานกลาง	2.00	ปานกลาง	2.50	ปานกลาง	2.13	ปานกลาง	2.63	มาก	1.94	ปานกลาง	3.00	มาก	1.94	2.53	ปานกลาง	มาก

จากตารางผนวกที่ 19 แสดงว่าคะแนนระดับทักษะของผู้เรียนที่เรียนหลักสูตรเสริม ชุดที่ 2 ที่ได้จากการประเมินระดับทักษะการใช้ภาษาไทยในการสื่อสารก่อนเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 1.94 คะแนน ซึ่งมีคะแนนทักษะอยู่ในระดับปานกลาง และหลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.53 คะแนน ซึ่งมีคะแนนทักษะอยู่ในระดับมาก จะเห็นได้ว่าโดยภาพรวมผู้เรียนมีระดับทักษะการใช้ภาษาไทยในการสื่อสารที่พัฒนาสูงขึ้นหลังจากเรียนด้วยหลักสูตรเสริม ชุดที่ 2

ตารางผนวกที่ 20 เปรียบเทียบคะแนนที่ได้จากการประเมินทักษะการใช้ภาษาไทยในการสื่อสารโดยใช้โจทย์สถานการณ์ ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วย
หลักสูตรเสริม ชุดที่ 2

คนที่	คะแนนที่ได้(คะแนนเต็ม 12 คะแนน)											
	คะแนนก่อนเรียน						คะแนนหลังเรียน					
	การฟัง (3)	การพูด (3)	การอ่าน (3)	การเขียน (3)	รวม (12)	คิดเป็น ร้อยละ	การฟัง (3)	การพูด (3)	การอ่าน (3)	การเขียน (3)	รวม (12)	คิดเป็น ร้อยละ
1	2.00	2.00	2.00	2.00	8.00	66.67	2.00	3.00	3.00	3.00	11.00	91.67
2	1.00	2.00	2.00	2.00	7.00	58.33	2.00	2.00	3.00	3.00	10.00	83.33
3	1.00	2.00	2.00	2.00	7.00	58.33	2.00	2.00	2.00	3.00	9.00	75.00
4	1.00	2.00	2.00	2.00	7.00	58.33	2.00	2.00	2.00	3.00	9.00	75.00
5	1.00	2.00	2.00	2.00	7.00	58.33	2.00	3.00	3.00	3.00	11.00	91.67
6	1.00	2.00	2.00	2.00	7.00	58.33	2.00	2.00	2.00	3.00	9.00	75.00
7	1.00	2.00	2.00	1.00	6.00	50.00	2.00	3.00	3.00	3.00	11.00	91.67
8	1.00	1.00	2.00	2.00	6.00	50.00	2.00	2.00	3.00	3.00	10.00	83.33
9	1.00	2.00	2.00	2.00	7.00	58.33	2.00	3.00	3.00	3.00	11.00	91.67
10	2.00	1.00	2.00	2.00	7.00	58.33	2.00	2.00	3.00	3.00	10.00	83.33

ตารางผนวกที่ 20 (ต่อ)

คนที่	คะแนนที่ได้(คะแนนเต็ม 12 คะแนน)											
	คะแนนก่อนเรียน						คะแนนหลังเรียน					
	การฟัง (3)	การพูด (3)	การอ่าน (3)	การเขียน (3)	รวม (12)	คิดเป็น ร้อยละ	การฟัง (3)	การพูด (3)	การอ่าน (3)	การเขียน (3)	รวม (12)	คิดเป็น ร้อยละ
11	1.00	2.00	2.00	2.00	7.00	58.33	2.00	2.00	2.00	3.00	9.00	75.00
12	1.00	2.00	2.00	2.00	7.00	58.33	2.00	3.00	3.00	3.00	11.00	91.67
13	2.00	2.00	2.00	1.00	7.00	58.33	2.00	3.00	3.00	3.00	11.00	91.67
14	2.00	2.00	2.00	2.00	8.00	66.67	2.00	3.00	2.00	3.00	10.00	83.33
15	1.00	2.00	1.00	2.00	6.00	50.00	2.00	3.00	2.00	3.00	10.00	83.33
16	1.00	2.00	2.00	2.00	7.00	58.33	2.00	3.00	3.00	3.00	11.00	91.67
รวม	1.25	1.88	1.94	1.88	6.94	57.81	2.00	2.56	2.63	3.00	10.19	84.90

จากตารางผนวกที่ 20 คะแนนจากการประเมินทักษะการใช้ภาษาไทยในการสื่อสารโดยใช้
 โจทย์สถานการณ์ของผู้เรียนที่เรียนหลักสูตรเสริม ชุดที่ 2 พบว่าก่อนเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ
 6.94 คะแนน โดยคิดเป็นร้อยละ 57.81 จากคะแนนเต็ม และหลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 10.19
 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 84.90 จากคะแนนเต็ม สรุปได้ว่า โดยภาพรวมแล้วผู้เรียนมีทักษะการใช้
 ภาษาไทยในการสื่อสารหลังเรียนที่พัฒนาสูงขึ้นกว่าก่อนเรียน ทั้งนี้เพื่อยืนยันสมมติฐานดังกล่าว
 ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบสมมติฐานด้วยวิธี t – test Dependence ดังนี้

สมมติฐานสำหรับการทดสอบคือ

H_0 : คะแนนเฉลี่ยของผู้เรียนก่อนเรียนเท่ากับคะแนนเฉลี่ยของผู้เรียนหลังเรียน

H_1 : คะแนนเฉลี่ยของผู้เรียนหลังเรียนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของผู้เรียนก่อนเรียน

ระดับนัยสำคัญ $\alpha = 0.05$

$$\text{ตัวสถิติทดสอบ } t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{N \sum D^2 - (\sum D)^2}{N-1}}} \quad \text{โดยที่ } df. = N - 1$$

ตารางผนวกที่ 21 ผลการทดสอบสมมติฐานจากการเรียนหลักสูตรเสริมชุดที่ 2

t – test Dependence				
กลุ่มทดลอง	n	$\bar{x}$	S.D.	t
ก่อนเรียน	16	6.94	0.45	20.54*
หลังเรียน	16	10.19	0.50	

*p < .05

จากตารางที่ 21 แสดงว่าคะแนนเฉลี่ยที่ได้จากการประเมินทักษะการใช้ภาษาไทยในการสื่อสารโดยใช้โจทย์สถานการณ์ของผู้เรียนหลังเรียนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของผู้เรียนก่อนเรียนจริงเมื่อมีการเรียนด้วยหลักสูตรเสริมชุดที่ 2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางผนวกที่ 22 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าเฉลี่ยรวมของความ
พึงพอใจของผู้เรียนต่อการจัดการเรียนการสอนที่พัฒนาทักษะการใช้ภาษาไทย
ในการสื่อสาร

ข้อความ	ระดับความพึงพอใจ (ร้อยละ)					ค่าเฉลี่ย	S.D.	ความหมาย
	ระดับมากที่สุด	ระดับมาก	ระดับปานกลาง	ระดับน้อย	ระดับน้อยที่สุด			
ด้านทฤษฎี								
1. ผู้สอนชี้แจงจุดประสงค์ แผนการจัดการเรียนการสอน และหลักเกณฑ์การวัดและ ประเมินผลอย่างชัดเจน	12 (57.14)	9 (42.86)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	4.57	0.52	ระดับมากที่สุด
2. ผู้สอนจัดแบ่งเนื้อหาวิชา และกำหนดเวลาในแต่ละ หัวข้ออย่างชัดเจน สะดวกแก่ ผู้เรียนในการเตรียมตัว	12 (57.14)	8 (38.10)	1 (4.76)	0 (0.00)	0 (0.00)	4.52	0.60	ระดับมากที่สุด
3. ผู้สอนมีการมอบหมายงานที่ เกี่ยวข้องกับทักษะการใช้ ภาษาไทยในการสื่อสารอย่าง เหมาะสม	10 (47.62)	11 (52.38)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	4.88	0.51	ระดับมากที่สุด
รวมด้านทฤษฎี						4.66	0.54	ระดับมากที่สุด
ด้านเนื้อหา								
4. เนื้อหาวิชา กิจกรรม การเรียนการสอน การวัดและ ประเมินผลมีความสอดคล้อง กับจุดประสงค์การเรียนรู้	12 (57.14)	9 (42.86)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	4.57	0.51	ระดับมากที่สุด
5. เนื้อหาวิชาเหมาะสมกับ จำนวนหน่วยกิต	11 (52.38)	9 (42.86)	1 (4.76)	0 (0.00)	0 (0.00)	4.48	0.69	ระดับมาก

ตารางผนวกที่ 22 (ต่อ)

ข้อความ	ระดับความพึงพอใจ (ร้อยละ)					ค่าเฉลี่ย	S.D.	ความหมาย
	ระดับมากที่สุด	ระดับมาก	ระดับปานกลาง	ระดับน้อย	ระดับน้อยที่สุด			
6. เนื้อหาวิชามีความต่อเนื่องและเหมาะสมกับระยะเวลา	9 (42.86)	12 (57.14)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	4.43	0.51	ระดับมาก
7. เนื้อหาวิชา มีการเชื่อมโยงกับบริบททางสังคมและวัฒนธรรม	7 (33.33)	14 (66.67)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	4.33	0.48	ระดับมาก
8. เนื้อหาในเรื่องการใช้ภาษาไทยในการสื่อสาร มีการสอดแทรกประเด็นคุณธรรม จริยธรรม	9 (42.86)	12 (57.14)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	4.43	0.51	ระดับมาก
รวมด้านเนื้อหา						4.45	0.54	ระดับมาก

ด้านการจัดกิจกรรมและประสบการณ์การเรียนรู้การสอน

9. ผู้สอนสามารถสอนเนื้อหาเป็นลำดับ ขั้นตอนเข้าใจง่าย คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียน	12 (57.14)	9 (42.86)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	4.57	0.51	ระดับมากที่สุด
10. ผู้สอนมีวิธีการสอนที่จูงใจให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ	15 (71.43)	6 (28.57)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	4.71	0.46	ระดับมากที่สุด
11. ผู้สอนมีเทคนิคการสอนให้ผู้เรียนเกิดความตระหนักในความสำคัญของการใช้ภาษาไทยในการสื่อสาร	12 (57.14)	9 (42.86)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	4.57	0.51	ระดับมากที่สุด

ตารางผนวกที่ 22 (ต่อ)

ข้อความ	ระดับความพึงพอใจ (ร้อยละ)					ค่าเฉลี่ย	S.D.	ความหมาย
	ระดับมากที่สุด	ระดับมาก	ระดับปานกลาง	ระดับน้อย	ระดับน้อยที่สุด			
12. ผู้เรียนสนใจกระบวนการเรียนการสอน สามารถซักถาม และแสดงความคิดเห็นได้หลากหลาย	11 (52.38)	10 (47.62)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	4.52	0.51	ระดับมากที่สุด
13. ผู้สอนสนใจรับฟังความคิดเห็น มีเวลาให้คำปรึกษาทั้งในและนอกห้องเรียน	12 (57.14)	9 (42.86)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	4.57	0.51	ระดับมากที่สุด
14. ผู้สอนมีเทคนิคการสอนให้ผู้เรียนเกิดความรู้ในเรื่องการใช้ภาษาไทยในการสื่อสาร	16 (76.19)	5 (23.81)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	4.76	0.44	ระดับมากที่สุด
15. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมและแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อนและผู้สอน	19 (90.48)	2 (9.52)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	4.90	0.30	ระดับมากที่สุด
16. มีการสอนเชื่อมโยงความรู้ในเนื้อหาที่สอนกับสถานการณ์จริงหรือประสบการณ์ทางการใช้ภาษาไทยในการสื่อสาร	12 (57.14)	9 (42.86)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	4.57	0.51	ระดับมากที่สุด
17. ผู้สอนมีการนำผู้รู้เกี่ยวกับการใช้ภาษาไทยในการสื่อสารในท้องถิ่นมาถ่ายทอดให้กับผู้เรียน	5 (23.81)	14 (66.67)	2 (9.52)	0 (0.00)	0 (0.00)	4.14	0.57	ระดับมาก

ตารางผนวกที่ 22 (ต่อ)

ข้อความ	ระดับความพึงพอใจ (ร้อยละ)					ค่าเฉลี่ย	S.D.	ความหมาย
	ระดับมากที่สุด	ระดับมาก	ระดับปานกลาง	ระดับน้อย	ระดับน้อยที่สุด			
18. ผู้สอนให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติการใช้ทักษะการใช้ภาษาไทยในการสื่อสาร (ฟัง พูด อ่านและเขียน) จนเกิดความชำนาญ	8 (38.10)	12 (57.14)	1 (4.76)	0 (0.00)	0 (0.00)	4.33	0.58	ระดับมาก
19. ผู้สอนมีการสอดแทรกคุณธรรม จริยธรรม ในกิจกรรมการเรียนการสอน	14 (66.67)	7 (33.33)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	4.67	0.48	ระดับมากที่สุด
20. ผู้สอนส่งเสริมให้ผู้เรียนคิดวิเคราะห์ สรุปสาระสำคัญ เพื่อนำไปประยุกต์ใช้และพัฒนาตนเอง	14 (66.67)	7 (33.33)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	4.67	0.83	ระดับมากที่สุด
21. ผู้สอนสอดแทรกแนวคิดทางด้านคุณธรรม จริยธรรม เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตรประจำวัน	13 (61.90)	8 (38.10)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	4.62	0.50	ระดับมากที่สุด
22. ผู้สอนมีเทคนิคการสอนที่หลากหลาย ทำให้เข้าใจเนื้อหาได้ง่าย	15 (71.43)	6 (28.57)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	4.71	0.46	ระดับมากที่สุด
23. ได้สอนให้ผู้เรียนเรียนรู้วิถีชุมชนกับการใช้ภาษาไทยในการสื่อสาร	7 (33.33)	13 (61.90)	1 (4.76)	0 (0.00)	0 (0.00)	4.29	0.56	ระดับมาก

ตารางผนวกที่ 22 (ต่อ)

ข้อความ	ระดับความพึงพอใจ (ร้อยละ)					ค่าเฉลี่ย	S.D.	ความหมาย
	ระดับมากที่สุด	ระดับมาก	ระดับปานกลาง	ระดับน้อย	ระดับน้อยที่สุด			
รวมด้านการจัดกิจกรรมและประสบการณ์การเรียนรู้การสอน						4.57	0.52	ระดับมากที่สุด
ด้านสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้								
24. ผู้สอนแนะนำสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ เช่น ห้องสมุด การสืบค้นทางอินเทอร์เน็ต และ แหล่งเรียนรู้ต่างๆ	8 (38.10)	12 (57.14)	1 (4.76)	0 (0.00)	0 (0.00)	4.33	0.58	ระดับมาก
25. มีสื่อประกอบการเรียนการสอนที่ทำให้เข้าใจเนื้อหาได้ง่าย	17 (80.95)	4 (19.05)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	4.81	0.40	ระดับมากที่สุด
26. เอกสารประกอบการสอน ตำรา วารสาร และงานวิจัยในห้องสมุดมีเพียงพอและทันสมัย	8 (38.10)	12 (56.14)	1 (4.76)	0 (0.00)	0 (0.00)	4.33	0.58	ระดับมาก
27. ห้องเรียนหรือห้องปฏิบัติการมีวัสดุอุปกรณ์ในการเรียนการสอนเหมาะสม	9 (42.86)	12 (57.14)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	4.43	0.51	ระดับมาก
28. มีสื่อที่เป็นผู้เชี่ยวชาญและหรือผู้รู้เกี่ยวกับการใช้ภาษาไทยในการสื่อสารในชุมชน	9 (42.86)	12 (57.14)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	4.43	0.51	ระดับมาก

ตารางผนวกที่ 22 (ต่อ)

ข้อความ	ระดับความพึงพอใจ (ร้อยละ)					ค่าเฉลี่ย	S.D.	ความหมาย
	ระดับมากที่สุด	ระดับมาก	ระดับปานกลาง	ระดับน้อย	ระดับน้อยที่สุด			
รวมด้านสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้						4.47	0.52	ระดับมาก
ด้านการวัดและประเมินผล								
29. ผู้สอนชี้แจงเกณฑ์การวัดและประเมินผลในสัปดาห์แรกของการศึกษาและเปิดโอกาสให้ซักถามเสนอข้อคิดเห็น	11 (52.38)	10 (47.62)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	4.52	0.51	ระดับมากที่สุด
30. ผู้สอนวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตรงตามประมวลรายวิชา	11 (52.38)	10 (47.62)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	4.52	0.51	ระดับมากที่สุด
31. มีการติดตามซักถามปัญหาและหาแนวทางปรับปรุงแก้ไข	8 (38.10)	13 (61.90)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	4.38	0.50	ระดับมาก
32. ผู้สอนตรวจผลงานส่งคืนชิ้นงานแนะนำแก้ไขข้อบกพร่อง	8 (38.10)	13 (61.90)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	4.38	0.50	ระดับมาก
33. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนประเมินตนเอง	7 (33.33)	14 (66.67)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	4.33	0.83	ระดับมาก
34. ผู้สอนมีการสรุปประเมินผลหลังการจัดการเรียนการสอน	7 (33.33)	14 (66.67)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	4.33	0.83	ระดับมาก

ตารางผนวกที่ 22 (ต่อ)

ข้อความ	ระดับความพึงพอใจ (ร้อยละ)					ค่าเฉลี่ย	S.D.	ความหมาย
	ระดับมากที่สุด	ระดับมาก	ระดับปานกลาง	ระดับน้อย	ระดับน้อยที่สุด			
35. ผู้สอนนำผลการประเมินมาปรับปรุงแก้ไขในการจัดการเรียนการสอน	6 (28.57)	15 (71.43)	7 (33.33)	14 (66.67)	0 (0.00)	4.29	0.46	ระดับมาก
รวมด้านการวัดและประเมินผล						4.39	0.24	ระดับมาก
รวม						4.52	0.51	ระดับมากที่สุด

จากตารางผนวกที่ 22 โดยภาพรวมผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนที่พัฒนาทักษะการใช้ภาษาไทยในการสื่อสารอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.52 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.51 นอกจากนี้ประเด็นการประเมินที่ได้รับความพึงพอใจมากที่สุด คือ ด้านการจัดกิจกรรมและประสบการณ์การเรียนการสอนในเรื่องการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมและแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อนและผู้สอน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.90 และประเด็นการประเมินที่ได้รับความพึงพอใจน้อยที่สุด คือ ด้านการจัดกิจกรรมและประสบการณ์การเรียนการสอนในเรื่องผู้สอนมีการนำผู้รู้เกี่ยวกับการใช้ภาษาไทยในการสื่อสารในห้องเรียนมาถ่ายทอดให้กับผู้เรียน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.14 ตามลำดับ

ภาคผนวก จ

ความคิดเห็นของผู้เรียนหลังการเรียนรู้หลักสูตรเสริม

ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

เป็นกิจกรรมที่มีความสำคัญ ในการสร้าง ความมั่นใจให้กับผู้เรียน
ได้นำไปใช้ ได้จริงในการปฏิบัติงาน ทำให้รู้จักการคิด การวิเคราะห์
และ การสรุป/พอ สรุปเป็นทางการ ดีแล้วควรจะมี จากตัวอย่างที่ได้รับ ได้เข้าใจ
ว่า ความเป็นไปของงานจริง ๆ ที่จริง ๆ แล้ว มีปัญหาทางสภาพงานจริง ๆ ได้
นำเข้ามาพิจารณา ทำให้งานมีความมีประสิทธิภาพสูงขึ้น

ผู้ประเมิน

(นายทนอ อับดุลเราะห์มาน)

ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

วิทยากร ในชั้นเรียน ได้สอนตามขั้นตอนที่ดี และ สอดคล้องกับเนื้อหา /บท 11 ของ ๑๐๐

ผู้ประเมิน

(.....)

ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

ทำให้เรารู้สึกดีใจที่ได้ไปสอนหน้าชั้นเรียน และ ได้สอนเด็กในการเรียน วิชาภาษาอังกฤษ
ต้อง ต้องสอนเด็กแบบ อยากให้เด็กได้เรียนที่จริง ๆ ที่ยังไม่ได้เรียนเหมือนแบบ กลุ่มที่ได้
เรียนแล้ว อยากให้สอนเด็กที่ได้อีกด้วย

ผู้ประเมิน

(..... น.ส. สาทิมา : ที่)